

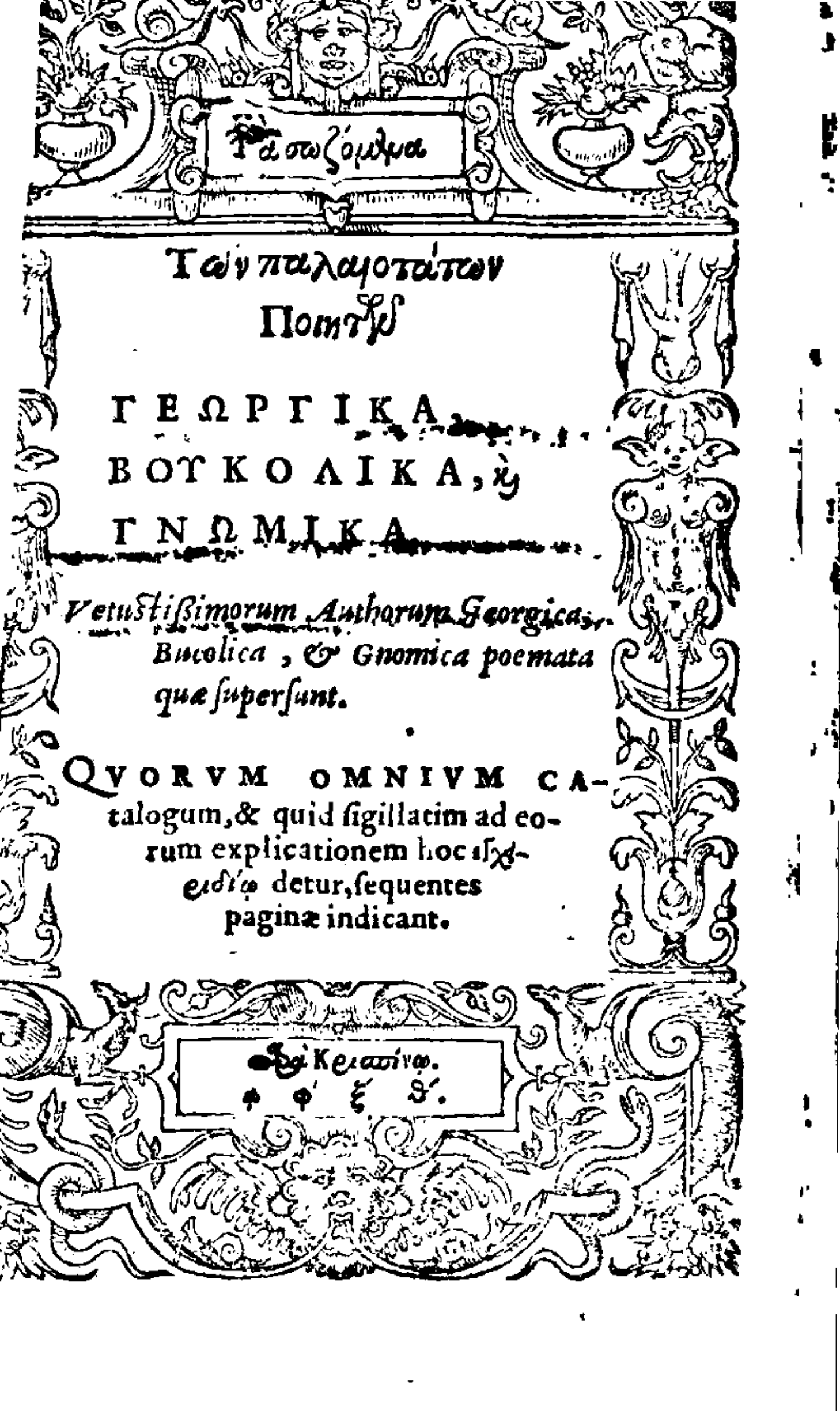
Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Cette œuvre est hébergée sur «*Notes du mont Royal*» dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Τα σωζόμενα

Τῶν παλαιότατων
Ποιητῶν

ΓΕΩΡΓΙΚΑ
ΒΟΤΚΟΛΙΚΑ, καὶ
ΓΝΩΜΙΚΑ

*Vetustissimorum Authorum Georgica,
Bucolica, & Gnomica poemata
quæ supersunt.*

QUORVM OMNIVM CA-
talogum, & quid sigillatim ad eo-
rum explicationem hoc ἰσχυ-
ρίδιον detur, sequentes
paginae indicant.

Ἐκ Κερασίῳ.

• • • ξ • •

THE
REPUBLICAN
PAPER
PUBLISHED
DAILY

THE
REPUBLICAN
PAPER
PUBLISHED
DAILY

THE
REPUBLICAN
PAPER
PUBLISHED
DAILY

~~genuinum opus, in quo
 descripta sunt omnia
 opera Hesiodi, quae
 hactenus in scriptis
 non fuerant, cum
 solummodo opera
 quae in scriptis
 hactenus fuerant
 hactenus in scriptis
 hactenus in scriptis~~

POETARVM QVI TRI-
 bus distinctis libris, vno tamen *isxerdis*
 comprehenduntur, ca-
 talogus.

I.
 GEORGICA
 HESIODI A SCR A I
 OPERA & DI S.

Apud veteres ediscebant pueri Hesiodum, cuius
 autoritas tanta erat vt ipsius carmina tan-
 quam oracula & *ἀξιόματα* quada-
 muni sermone vsurparentur.

SCVTVM HERCVLIS.
 Dionysius Longinus Rhetor, in libro *de iudiciis*
 quem hoc ipso anno edidimus, videtur ambi-
 gere an Aspis sit Hesiodi genuinum opus.
 a. 14.

Annotationes in Εἰδύλλιον Ἡμετέριον, Philippo Mel-
pessimum, Frisio & Garbitio debentur.

THEOGONIA eiusdem Poët. Cui ad-
dita genealogiarum compendiosa descriptio,
nobis à D. Porto Cretensi communicata, pluri-
mum lucis adfert....

..... II.

EUCOLICA.

THEŌCŒRITI SYRACUSII
Eidyllia, apta ad Poëtices pricipia excolēda, quę
à primis pastorum quietis meditationibus profe-
cta dicuntur. Virgilius à *Pastoribus* exorsus ad
Aratores se transtulit: & ab *Aratoribus* ad *He-
reas*: qui etiam Pastorum requiem in ipso Eclo-
gæ r. principio ob oculos posuit,

Tityre tu patula recubans sub tegmine fagi, &c.

V. Winsemius alique hæc Eidyllia exposuerunt.

SIMMIÆ RHODII,

OVVM. ALAS. SECVRIM
Restituit suis metris, enodatęq; exposuit Aubertus.

MOSCHI Syracusii,

BIONIS Smyrnei Eidyllia, ex A. Me-
kerchi, tum ex Ful. Vrsini scriptis aucta.

AVSONII elegans Eidyllium, Græcis ver-
sibus à Fed. Lamotio redditum.

III.

GNOMICA.

THEOGNIDIS Megarēsis vetustissimi
Poëtę Sententię elegiacę annotationib⁹ selectis
E. Vineti, I. Hertelii, L. Schegkii, aliorumq; la-
brationibus expolita.

PHOCYLIDIS poemata admonitoria.
PYTHAGORÆ carmina aurea scholiis
 V. Amerpachii aliorumque observationibus illustrata.
SOLONI sententiae quae supersunt.
THRTÆI varia.
SIMONIDIS pleraque,
RHIANI,
NAUMACHII,
PANTASIDIS,
ORPHEI,
MIMNERMI,
LINI,
CALLIMACHI,
EVENIPARII,
ERATOSTHENIS,
MENECRATIS,
POSIDIPPI,
METRODORI,
TIMOCLEIS. Quorum sententias ple-

rasque multi magni scriptores veluti axiomata
 & oracula non sine honoris praefatione citarunt:
 Plato (inquam) Aristoteles, Xenophon, Plutar-
 chus, Athenæus, Diogenes, Chrysostomus, Philo Ju-
 deus: ac de Patribus Græcis Clemens Alexan-
 drinus, ac Basilus cognomento Magnus.

HOS POETAS IN SE,
 quitur eadem tertia Enchiridii parte.

SENARIORVM Libellus:
 continens aliorum quoque Poëtarum sententias,
 quemadmodum ex Indice ad calcem illius ter-
 tiae partis appposito constabit.

ADDITA sunt eiusdem cum superio-
 ribus argumenti nonnulla ex veterum Comico-
 rum fragmentis: quorum nomina idem Index
 commonstrat.

Fruere his, ô Philomuse, & nostris studiis faue.

Notes du mont Royal

WWW.NOTESDUMONTROYAL.COM

Une ou plusieurs pages ont été volontairement omises ici.

Γ Β Ω Ρ Γ Ι Κ Α.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Υ Τ Ο Υ Α Σ-
κράϊς Ἐργα καὶ Ἡμέραι.

Τ Ο Υ Α Τ Τ Ο Υ.

Α Σ Π Ι Σ Η Ρ Α Κ Λ Ε Ο Υ Σ.

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

*Hesiodi Ascraei Poëta ut vetustissimi, ita pu-
rissimi, opera quæ supersunt omnia: Latina
versione & brevibus annotationibus iisque
selectiss. exposita.*

ΕΙΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Κοιμήσθαι παύεις πολυλήϊθ'· ἀλλὰ θανάτῳ,
 ὅς τέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχευε
 Ἡσιόδῳ, τῷ πλείστον ἐν αὐτοῖσι κλέει· ὅστις
 Ἀπολλῶν κρινόμενος ἐν βοσάνῳ σοφίης.

ΑΛΚΑΙΟΤ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ.

Ασχεδίῳ ἐν νόμῳ σκιερῷ νίκῃσι Ἡσιόδοιο
 Νύμφαι κοινάδων λούσαν δὸπ' σφριτέρων,
 Καὶ τίφον ὑψώσαντο γάλακτι ὃ ποιμήνις αἰγῶν
 Ἐρραῖαι, ξανθὰ μίξοντο μέλιτι.
 Τοῖσι γὰρ καὶ γῆριον ἀπέπνευεν ἐνία Μουσῶν
 Ὅφριος βίη, καὶ παρὸν γὰρ σάμευ' ὁ λιβάνων.

ΕΙΣ ΕΙΚΟΝΑ ΗΣΙΟΔΟΥ.

Ἀσκληπιάδου.

Αὐτῇ ποιμαίνονται μουμβρινὰ μῆλά σε Μοῦσαι,
 Ἐδρακοὶ ἐν κραναοῖς ἔρπον Ἡσιόδε.
 Καί σοι καλλιπὴς τῆλον ἱρὸν ἀνέμωμαι φεῖ παῖσαι,
 Ὡρεξας δάφνης ἱερὸν ἀκρίμονα.
 Δώξαν ὃ κριώης Ἐλικωνίδι· ἔνθεν ὕδαρ,
 Τὸ πᾶν πάλιν ἀνέδωκεν ἔκφυεν ὄνυχ.
 Οὐ σὺ καρυσάμευ' ἡμαχέρον γῆν· ἔργα τε μαλαπῆς
 Καὶ γῆν ἀρχαίῳ ἔγχευες ἡϊδίωτο.

In Hesiodi librum cui titulus ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ἡσιόδ' αὖ ποτὶ βίβλον ἐμαῖς ὑπὸ χροσὶν ἐλίπτων,
 Πυρρὴν δ' ἔξαπτεν εἶδον ἱπποχονδρίῳ.
 Βίβλον δ' ῥίψας ὅτ' ἔγωγε χερσὶν αὐτ' ἐβόησα,
 Ἔργα τί μοι παύχ' ἢ γέρον Ἡσίεδι;

HB I O D I A S C R A E I O P E
K A E T D I E S.

voluntate:

VS A E x - P i e r i a c a r m i n i b u s c e -
lebrantes,
Agite, Iouem dicite vestrum p a -
trem laudantes,
Quomodo mortales homines sum
pariter obscuriq, clariq,
Nobiles, ignobilesq, . Iouis magni

Facile enim extollit, facile etiam elatum deprimat:
Facile praeclarum minuit, & obscurum adauget,
Facileq, corrigit incuruum, & superbum desiccatur
Iuppiter altisonans, quosuprema domos incolit.
Audi intus & consulti, & pro iustitia tua dirige iura
Tu. Ego vero Persa fratri vera dicam.

Non sane unum erat contentionum genus, sed super terram
Sunt duo. unum quidem probauerit cordatus:
Alterum est vituperabile: in diuersa animum distrahit.
Nam hac contentio bellum exitiosum, & discordiam auget,
Noxia: nullus haec amat mortalis, sed necessario
Immortalium consiliis litem colunt molestam.
Alteram vero, priorem genuit nox obscura,
Posuit. v. ipsam Saturnius altiungus, in aethere habitans,
Terra in radicibus, & quidem hominibus longe meliore:
Hac & quantumvis inertem, tamen ad opus excitat.
In alterum n. quispiam intuens ociosus
Diuitem, qui festinat arare, atque plantare,
Domumq, recte administrare, amulatur vicinum vicinus,
Ad diuitias festinantem, bona. v. hac contentio hominibus.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΣΚΡΑΙΟΥ

ἔργα καὶ ἡμέραι.

Ο Τ Σ Α Ι Πιερίαν ἀειδῆσαι
κλείουσαι,
Δότε δὲ ἐνέπτε σφίπερον πα-
τέρ' ὑμείουςαι.
Οντε διὰ βροτοὶ δῦδρες ὁμῶς ἄ-
φατοι τε φατοί τε,
Ρητοὶ τ' ἄρρητοί τε, διὸς μεγάλοιο

ἐκκτι.

Ρεῖα μὲν ἰὸν βερέει, ρεῖα δὲ βερέοντα χαλέπει.
Ρεῖα δ' ἀείζηλον μινύθει, καὶ ἀδηνον αἰξεῖ.
Ρεῖα δὲ τ' ἰδύνει σκολιόν καὶ ἀγνώστου χάρις
Ζεὺς ὑψιβριμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.
Κλυθεῖ ἰδὼν αἶσαν τε δίκη δ' ἰδύνει δέμιστας
Τυῶν· ἔγω δέ κε Πέρσῃ ἐπὶ τῆμα μύθοισι μιῶ.

Οὐκ ἄρα μουῶν ἴλω ἐρίδων γένεθ'· ἀλλ' ὅτι γαῖαν,
Εἰσὶ δύω. τίω μὲν ἐπαγνίσαι νοήσας,
Ἡδ' ὅτι μωμική· διὰ δ' ὁμῶς χα θυμὸν ἰχέσιν.
Ἡ μὲν γὰρ πόλεμόν τε κακὸν καὶ δῆριν ὀφείλει,
Σχετλὴν ἔτις τίω γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπὸ αἰάκης
Ἀθανάτων βουλήσιν ἔρει τιμῶσι βαρεῖαν.
Τίω δ' ἐτέρω, περτέρω μὲν ἔγεινατο νύξ ἐρεβενή,
Θῆκε δὲ μιν Κρονίδης ὑψιζυγὸς αἰθέρι ναίων
Γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι καὶ ἀνδράσι πολλὸν ἀμείνω.
Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνον περ ὁμῶς ὅτι ἔργον ἐγείρει.
Εἰς ἔπειν γὰρ τις τε ἰδὼν ἔργου χατίζων
Πλυσσιν, ὅς ἀπείδῃ μὲν ἀρῶμεναι ἠδὲ φυτῶν,
Οἰκόντ' οὖν θέσται. Ζηλοὶ δὲ τε γιτοναγείτων
Εἰς ἀφρον ἀπείδοντ'· ἀγαθὴ δ' εἰς ἠδὲ βροτοῖσι.

α. ι.

Και

Et figulus figulo succenset, & fabro faber:

Et mendicus mendico invidet, cantorq; cantori.

O Persa, tu verò hac tuo repone in animo, (cat,

Neq; malis gaudens contentio animi tuū ab opere abdu-

Lites spectantem, forique auscultatorem existentem.

Cura namque parua est litiumque forique,

Cui non sit victus domi annuus repositus,

Tempestivus, quem terra fert, Cereris munus.

Quo satiatus, lites ac rixam moueas

De facultatib. alienis. Tibi verò nō amplius erit iterum

Sic faciendum. Sed rursus discernamus litem

Recti iudicii, quæ ex Ioue sunt optima.

Nā nuper quidē patrimonium diuisimus: aliæque multa

Rapiens ferebas, valde demulcens reges

Donuoros, qui hanc litem volunt indicasse.

Stulti neq; sciunt, quanto plus dimidium sit toto,

Neq; quā magnum in malis & asphodelo bonum.

Occultatum enim habent dij victum hominibus:

Facile enim alioqui vel uno die tantum operatus esses

Ut in annum quoque satis haberes, ociosus etiam:

Statimque temonem quidem super fumum poneres,

Opera verò boum cessarent, mularūque laboriosorum:

Sed Iupiter abscondit, iratus mente sua,

Quia ipsum decepit Prometheus versutus.

Quocirca hominibus parauit tristia mala. (per

Abscondit verò ignem. quem rursus quidē bonus Iapeti

Surripuit ad hominum usum, Ioue à consulto,

In caua ferula, clam Ioue fulminibus gaudente.

Hincque indignatus affatus est nubicoga Iupiter:

Iapetionide, omnium maximè versute,

Gaudes ignem furatus? quòdque animi meū deceperis?

Id tibi que ipsi magnum erit malum, & posteris.

Ipsis namque pro igni dabo malum, quo omnes

Se oblectent animo, suum malum amplectentes.

Sic ait, risitque pater hominūque deūque.

Vulcanum verò in ignem insit, quam celerrimè

Καὶ κρημὶς κρημῷ κοτῆι, καὶ τίκτονι τίκτων,
Καὶ πτωχὸς πτωχῷ φθονίει, καὶ αἰοδὸς αἰοδῷ.

Ω Πέρση, σὺ δὲ ταῦτα τῷ ἐνὶ κλέτῳ θυμῷ.
Μηδὲ σ' ἐρεε κακὸν ἄπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκει
Νεῖκε' ὀπιπθύνοντ', ἀγροῆς ἐπακρυὸν ἰόντα.
Ὡρῆ δ' ὅτ' ὀλίγη πέλειται νεικίων τ' ἀγροίων τε
Ὡ πινι μὴ βίῃ ἐνδὸν ἐπιταγὸς κατὰ κητεῖ
Ὡραῖ, τὸν γὰρ φέρει, Δημήτερ, ἀκτῶ.
Τὸ κακορεσάμεν, νείκεα καὶ δῆριν ὀφέλλεις
Κτήμασ' ἐπ' ἀλλοτρείοις. σοὶ δὲ ἐκέτι δεύτερον ἴστα
Ὡ δὲ ἔρδην. ἀλλ' αὖθι διακρινάμεθα νείκε'
Ἰδεῖσι δὲ καὶ αἴτ' ἐκ Διὸς εἰσιν ἄριστα.

Ἦδη μὲν γὰρ κλῆρον ἰδαστέ μὲν· ἀλλὰ τε πολλὰ
Ἀρπάζων ἐφόρεις, μέγα κυδαίνων βασιλῆας
Δωρεφάροισι, οἱ τῶν δὲ δίκην ἐδέχοντο δικάσαι.
Νῆπιοι, οὐδ' ἴσασι νῦν πλέον ἡμῶν πάντες,
Οὐδ' ὅσον ἐμμελῆ τε καὶ ἀσφραδέλω μέγ' ὄνειαρ.
Κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ρηιδίως δ' ὅρκα καὶ ἐγὼ ἤματα ἐργάσασθαι
Ὡς τέ σέ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἔχαι, καὶ ἄρξον ἰόντα.
Αἰψά κε πηδάλιον μὲν ἔσθ' ἡμετέρου κατὰ δέϊο,
Εἰς βοῶν δ' ἀπόλοιτο καὶ ἰμίωνων ταλαρῶν.
Ἀλλὰ Ζεὺς ἐκρυψε, χολασάμεν φρεσὶν ἡσιν.
Ὅππῃ μιν ἔξαπατήσῃ Προμηθεὺς ἀγκυλομήτης.
Τὸν κ' ἄρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο κήδεα λυγρὰ.
Κρίψε ὃ πῦρ τὸ μὲν αὖθις εἰς παῖς Ἰαπετοῖο
Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι Διὸς ἔσθ' ἀμνηστικός
Ἐν κοίλῳ γὰρ ἔθηκε, λαθὼν Δία τερπικέραυνον.
Τὸν ὃ χολασάμεν, προσέφη νεοδηγέμετα Ζεὺς,

Ἰαπετιονίδη, πάντων πέρε μῆδεα εἰδώς,
Χαίρεις πῦρ κλέψας; καὶ ἐμὰς φρένας ἠπαροπύσας;
Σοὶ τ' αὐτὰ μέγα πῆμα καὶ αἰδράσιν ἰσομήδυσιν.
Τοῖς δὲ ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω καλὸν, ὃ καὶ ἄπαντες
Τέρπωνται καὶ θυμὸν, ἰὸν κακὸν ἀμφαγαπῶντες.

Ὡς ἔφατ'· ἐκ δὲ ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.
Ἦ φασιν δὲ ἐκάλυψε φρεσὶ καλὴν ὀπίσταντα

Terram aqua miscere, hominibusque imponere vocem,
 Et robur, immortalum verò dearum faciem referre
 Virginis pulchra formā peramabilem, ac Minervam,
 Opera docere, ingeniosam telam texere.
 Et gratiam circumspicere capiti, auram Venerem,
 Et desiderium molestum, & membra fatigantes curas.
 Imponere verò caninamque mentem, & furaces mores
 Mercurium iussit, nuncium Argicidam.
 Sic aut illi autem obtemperarunt Ioui Saturnio regi.
 Moxque ex terra siveit inclytus utrinque claudus
 Virgini verecundo similem, Iouis consiliis.
 Cinxit verò & ornauit dea glaucocula Minerva.
 Circum verò Charitēsque dea, & veneranda Suada,
 Monilia aurea posuerunt corpori, ipsam porro
 Hora pulchricorne coronarunt floribus vernis.
 Omnem verò illius corpori ornatum adaptauit Pallas
 At pectori sanè nuncius Argicida, (Minerva
 Mendacia, blandosque sermones, & dolosos mores
 Indidit Iouis consiliis grauistrepī, sed vocem utique
 Imposuit deorū praeo, appellauit aut mulierē hancce
 Pandoram: quia omnes caelestium domorum incola
 Donum contulerunt, detrimentum hominibus curiosis.
 At postquā dolum perniciosum & inenitabile absoluit,
 Ad Epimethea misit pater inclytus Argicidam,
 Munus ferentē deorum celerē nunciū, neq; Epimetheus
 Cogitauit ut illi praecepisset Prometheus, ne quando mu-
 susciperet à Ioue Olympio, sed remitteret (nus
 Retrò, nequā mali quippiam mortalibus fieret.
 Verum ille suscipiens, cum iam malum haberet, sensit.
 Prius namque in terra vivebant familia hominum
 Omnino absque malis, & sine difficili labore,
 Morbisque molestis, qui hominibus senectam afferunt.
 Mox enim in afflictione mortales consenescent.
 Sed mulier manibus vasis magnū operculum dimouens,
 Dispersit, hominibus aut machinata est curas graues.
 Solā verò illic spes infracta in pyxide

Γαῖαν ὕδ' οὐρανὸν ἐν δ' ἀνδράπων Δέμω ἀνδρῶν
 Καὶ δένει· ἀθανάτασι δ' ἑσθλὰς εἰς ὅπα ἵσκειν
 Παρθένοχαῖς καλὸν εἶδος ἐπὶ ἔργον· αὐτὰρ Ἀθηνῶν,
 Ἔργα διδασκῆσται, πολυδάδ' ἀλοὶ ἰστὸν ὑφαίνει·
 Καὶ χάρειν ἀμφιχέει κεφαλῇ χρυσῇν Ἀφροδίτῃ,
 Καὶ πόδον ἀργαλίον, καὶ γμοκῶρεσι μαλιδῶνας·
 Ἐν δ' ἑσθλῷ κύνειόν τε νόον καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅ
 Ἑρμῖν ἦτορ διὰ κτορὸν ἀργυρόντιον.
 Ως ἴδρατ'· οἱ δ' ὀπίδοντο Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι.
 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει κλυτὸς Ἀμφιγυήεις
 Παρθένο· ἀνδρῶν ἱεῖ καλὸν, Κρονίδει διὰ βουλά·
 Ζῶσι δ' καὶ κόσμῳσι θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῶν·
 Ἀμφὶ δέ οἱ Χάριτες τε θεαὶ καὶ πότνια Πεισὺς
 Ὀρμοῖς χρυσείοις ἔδρασαν χροῖ· ἀμφὶ δὲ τῶν γε
 Ωραι καλλίκομοι σέφον ἀνδρῶσιν εἰαρινοῖσι·
 Πάντα δέ οἱ χροῖ κόσμον ἐφῆρμον Παλλὰς Ἀθηνῶν.
 Ἐν δ' ἄρα οἱ στήθεσσι διὰ κτορὸν Ἀργυρόντης
 Ψαῖδά θ' ἀμυλίοις τε λόγοις καὶ ὀπίκλοπον ἦθ' ὅ
 Τεῦξε, διὸς βουλήν τι βαρυκτύπου· ἐν δ' ἄρα φωνῶν
 Θῆκε θεῶν κήρυξ· ὀνόματι δὲ τῶνδε γυναικῶν
 Παρθώριον, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
 Δῶρον ἐδώρησαν, πῆμ' ἀνδράσιν ἀλφειῆσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλον ἀπὺ ἀμύχανον ἔξειτέλεισεν,
 Εἰς Ἐπιμηθεῖα πέμπε πατὴρ κλυτὸν ἀργυρόντιον
 Δῶρον ἄγοντα, θεῶν ταχέως ἄρ' ἔλεον· ὃ δ' Ἐπιμηθεὺς
 Ἐφράσατο· ὥς οἱ ἔειπε Προμηθεὺς μήποτε δῶρον
 Δίξασθαι παρ' Ἑλῶος ὀλυμπίου, ἀλλ' ὅσοι πέμπω
 Ἐξοπίσω, μήπου τί κακὸν θνητοῖσι γένηται.
 Αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμεν' ὅτε δὴ κακὸν εἶχ' ἐνόησι.
 Πρὶν μὲν γὰρ ζῶεσκον ὅτι χθονὶ φύλ' ἀνδράπων
 Νόσφιν ἄτερτε κακῶν, καὶ ἄτερ χαλεποῖο πόνοιο,
 Νούσων τ' ἀργαλίων, αἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἔδωκαν.
 Αἶψα γ' ἐν κακότητι βροτὶ καταγχεάσκεισι. Β
 Ἀλλὰ γυνὴ χίμεσι πίδου μέγα πῶμ' ἀφελῶσα
 Ἐσκέδασ' ἀνδράποισι δι' ἑμίστατο κήδεα λυγρὰ.
 Μένει δ' αὐτόθι Ἑλπίς ἐν ἀρρήκτισι δόμοισι

Intus mansit, dolij sub labris, neque foras
Euolauit, prius enim iniecit operculum dolij,
Ægiuchi consilio Iouis nubicoze.
Alia verò innumera mala inter homines errant.
Nam plena quidem terra est malis, plenumque mare.
Morbi autem hominibus tam interdum quam noctu
Ulrò oberrant, mala mortalibus ferentes
Tacite: nam vocem exemit consultor Iupiter.
Sic nusquam licet Iouis mentem euitare.
Ceterum si uoles, alium tibi sermonem exponam
Bellè ac scienter: tu verò precordijs imposito tuis.

Ut simul nati sunt dii, mortalesque homines,
Aureū quidē primū genus diuersiloquentiū hominum
Dij fecerunt, cælestium domorum incolæ.
Ii quidem sub Saturno erant, cum in cælo regnaret:
Sed ut dii vivebant, securo animo pradii,
Planè absque laboribus & arumna: neque molesta
Senectâ aderat, semper verò pedibus ac manib. similes
Delectabantur in conuiuiis, extra mala omnia.
Moriebantur autem cum somno domiti, bona verò omnia
Illis erant, fructum autem ferebat fertile aruum
Sponte sua, multumque & copiosum, ipsique ultrò
Quieti partis fruebantur, cum bonis multis.
Verum postquam hoc genus terra abscondit,
Ii quidem diui facti sunt, Iouis magni consilio,
Boni, in terris versantes, custodes mortalium hominum:
Qui sanè observant & iusta & praua opera,
Acrem induiti, passim euntes per terram,
Opum datores, atque hoc munus regale consecuti sunt.
Secundum inde genus, multo deterius postea
Argenteum fecerunt cælestium domorum incolæ,
Aureo neque natura simile, neque intellectu.
Sed centum quidem annis puer apud matrem sedulam
Nutriebatur crescens, valde rudis, domi sue.
Cum verò adoleuisset, & pubertatis terminum attigisset,
Pauxillum vivebant ad tempus, dolores habentes

Ενδον ἔμμενε, πίθου ὑπὸ χείλεσιν, οὐδὲ θύραζε
 Εξέπλη· ὡρόθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθου,
 Αἰγόχου βουλῇσι Διὸς νεφεληγερέταο.
 Ἀλλὰ ὅ μιν ῥέει λυγρὰ καὶ ἀνδρώπαις ἀλάληται.
 Πλείη μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλείη δὲ θάλασσα.
 Νῆποι δ' ἀνδρώποισι τ' ἐφ' ἡμέρῃ ἡδὲ ὅππῃ νυκτὶ
 Αὐτόματ' αἰετῶσι, κακὰ θνητοῖσι φέρουσαι
 Σιγῇ, ἐπεὶ φωνῶν ἔξείλετο μητίετα Ζεὺς.
 Οὕτως ἔτι που ὅτι Διὸς νόον ἔξαλείαδαι.
 Εἰ δ' ἐθέλεις, ἔτιρόν τ' ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω
 Εὖ κ' ὅππῃ ταμύρας· σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.
 Ως ὁμῶθεν γαῖασι θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνδρώπαι.
 Χρῦσεον μὲν ὡρότις τε γλῶσσαι μέρησιν ἀνδρώπων
 Αἰσάνται ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.
 Οἱ μὲν ὅππῃ Κρόνου ἦσαν, ὅτ' οὐρανὸν ἐμβασιλεύουσιν·
 Ως τε θεοὶ δ' ἔζωον, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,
 Νόσφιν ἄτερ τε πόνων κ' οἰζύν· οὐδέ τι δηλὸν
 Γῆρας ἐπῆν, αἰεὶ ὅ πόδας κ' χεῖρας ὁμοῖοι
 Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, κακῶν ἐκτοδὲν ἀπαύτων·
 Θνήσκον δ' ὥς ὕπνῳ δεδμημένοι, ἐσθλὰ δὲ πάντα
 Τοῖσιν ἔλω· καρπὸν δ' ἔφερε ζείδωρον ἄρουρα
 Αὐτομάτῃ πολλόν τε κ' ἀφθιγόν· αἱ δ' ἐδελημοί
 Ἡσυχοὶ ἔργα νέμοντο, σιωπῇ δαίλοισιν πολέεσσι.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γλῶσσαι καὶ γαῖα καέλυσαν,
 Τοὶ μὲν, δαίμονές εἰσι, διὸς μεγαλὸν διὰ βουλας,
 Εσθλοὶ, ὅππῃ χθόνιοι, φύλακας θνητῶν ἀνδρώπων·
 Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας κ' χρέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἱεράμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν,
 Πλουτοδύται, κ' τῷτο γέρας βασιλῆϊον ἔχον.
 Δαίτερον αὖτε γλῶσσαι πολὺ χερότερον μετόπισθεν
 Ἀργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Χρυσέῳ ἔτε φυλὴν ἐναλίγκιον ἔτε νόημα.
 Ἀλλ' ἐκατὸν μὲν παῖς ἔτια ὦφθαλμοῖσι καδ' ὦ
 Εἴφειτ' ἀπαλλων, μέγα νήπιον, ὃ ἐνὶ οἴκῳ·
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ κ' ἡβης μέτρον ἴκοιτο,
 Παιδείδιον ζώισκον ὅππῃ χερόν, ἄλγος ἔχοντες

Obstultitias iniuriam enim pravam non poterant
 A se mutuo abstinere, neque deos colere
 Volebant, neque sacrificare beatorum sacris in aris,
 Quatenus fas hominibus ex more. Hos quidem deinde
 Iupiter Saturnius abscondit iratus: quia honores
 Non dabant beatis diis, qui olympum habitant.

At postquam & hoc genus terra occultavit,
 Hi quidem subterranei beati mortales vocantur
 Secundi: sed tamen honor etiam hos consequitur.
 Iupiter verò pater tertium aliud genus hominum
 Aeneum fecit, omnino argenteo di simile,
 E fraxinis, vehemens & robustum, quibus Martis
 Opera cura erant luctuosa, ac iniuria: neque ullum cibum
 Edebant, sed adamantem habebant duriorum animum:
 Deformes: magna verò vis, & manus innitæ
 Ex humeris promenerant super validis membris.
 His erant aenea quidem arma, aeneaque domus:
 Aere verò operabatur: nigrum aut nondum erat ferrum.
 Et hi quidem manibus propriis domiti,
 Descenderunt amplam in domum frigidi inferni,
 Ignobiles: mors verò tamen si stupendos existentes
 Cepit atra, splendidum verò liquerunt lumen solis.

Sed postquam & hoc genus terra operuit,
 Rursum etiā aliud quartum super terrā multorum alium
 Iupiter Saturnius fecit, iustius & melius, (nam
 Virorum heroum diuinum genus, qui vocantur
 Semi dei, priori generationi per immensam terram.
 Hos quoque bellumque malum & pugna grauis,
 Alios quidem ad septiportem Thebas, Cadmeam terrā,
 Perdidit pugnares, propter oves Oedipi:
 Alios verò & in navibus super magnum fluctum maris
 Ad Troiam ducens, Helena gratia pulchricoma,
 Vbi quidem ipsos mortis quoque finis adobruit.
 Iis aut seorsim ab hominibus victum & sedem tribuens,
 Iupiter Saturnius pater constituit ad terræ fines.
 Et hi quidem habitant securum animum habentes

Αφραδίαις ὕβρει δὲ ἀτάσθαλον ἵα ἰδύνατο
 Ἀλλήλων ἀπέχον· οὐδ' ἀθανάτοισι θεραπύειν
 Ἡθέλον, οὐδ' ἰδρύνετο μακάρεσσιν ἰεργίῃσι βωμοῖς,
 Ἡ θέμις δὲ δρώποισι κατ' ἥδεα τοῖς μὲν ἵππειται
 Ζεὺς Κρονίδης ἐκρυψεν, χολέμενθ' οὐκ ἔπειτα
 Οὐκ ἰδίδωμι μακάρεσσιν θεοῖς οἱ Ὀλύμπου ἔχουσιν

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γῆϋθ' ἔχ' ἡ γαῖα κέλυψε,
 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεῦτερον, ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσι ὀπιθεῖ.
 Ζεὺς δ' πατὴρ τείτον' ἄλλο γῆϋθ' μαρόπων αἰδρώπων
 Χάλκειον ποῖνσ', ἵα ἀργυρῶν ὕδ' ἐν ὁμοῖον,
 Ἐκ μιλιᾶν, δ' ἴόν τε καὶ ὀμβριμονοῖσιν Ἀρηθ'
 Ἐργ' ἐμελε σπένδεται καὶ ὕβρεις· ὕδ' ἐπὶ σῖτον
 Ἡδίοι, ἀλλ' ἀδάμαντος ἔχον κρατερὸφρονα θυμόν,
 Ἀπλάστ'· μεγάλη δ' βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ ὧμων ἐπέφυκον ὅππ' ἐμβαροῖς μελέεσσιν.
 Τοῖς δ' ἰὼ χάλκεα μὲν τεύχεα, χάλκιοι δ' ἐτε οἴκοι,
 Χαλκῶ δ' ἐργάζοντο· μέλας δ' ἵα ἔσκε σίδηρθ'.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρεσσιν ὑποσφειτέρησι δαμνύτες
 Βῆσαν ἐς διερρόντα δόμον κρυερῷ αἰθέρα,
 Νόον μοι· δαίνατθ' δ' καὶ ἐκπαύλως παρ' ἐόντας
 Εἴλε μέλας, λαμπερὸν δ' ἔλιπον φάθ' ἠελίοιο.

Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸτο γῆϋθ' ἔχ' ἡ γαῖα κέλυψε,
 Αὖθις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ὅππ' ἔχοντι πούλυβοτείρῃ
 Ζεὺς Κρονίδης ποῖνσ' ἀγαρότερον καὶ ἄρειον,
 Ἀνδρῶν ἠρώων θεῶν γῆϋθ', οἱ καλέονται
 Ημίθεοι, φρενέτη γῆϋθ' ἔχ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Καὶ τοῖς μὲν πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνῆς
 Τὲς μὲν ἐφ' ἐπὶ ἀπύλῳ Θήβῃ, Καδμυΐδῃ γαῖῃ
 Ωλοῖσι μαρναμένους μύλων ἔνεκ' Οἰδίποδαο·
 Τοὺς δ' ἐν νῆεσσιν ὑπὸ μέγα λαΐτεια θαλάσσης
 Ἐς Ἰόλιον ἀγαγὼν Ἐλένης ἔνεκ' ἠυκόμοιο.
 Ἐνθ' ἦτοί τ' ἐς μὲν θανάτου τέλθ' ἀμφεκέλυψε·
 Τοῖς δ' ἐν δόχῃ δρώπων βίον καὶ ἥδε ὁπείσας
 Ζεὺς Κρονίδης κατένευσεν πατὴρ ἐς πείρατα γαῖης.
 Καὶ τοὶ μὲν γαῖεσσιν ἀκνέεα θυμόν ἔχοντες

*In beatorum insulis, iuxta Oceanum profundum,
 Felices heroes: his dulcem fructum
 Ter quot annu florentem profert fecunda tellus.*

*O si neque iam quinto ego interesssem (natus.
 Hominū generi: sed aut mortuus essem prius, aut postea
 Nunc enim genus est ferreum: nunquam nec die
 Quiescent a labore & miseria, neque nocte
 Corrupti, graues verò dy dabunt curas.
 Sed tamen & hisce admiscebuntur bona malū.
 Iupiter aut perdet etiam hoc genus variè loquentiū ho-
 Postquam facti circa tempora cani fuerint. (minum,
 Neque pater liberis similis, neque liberi,
 Neq; hospes hospiti, neq; amicus amico,
 Neque frater amicus erit, ut antehac.
 Statim verò senescentes dehonoraunt parentes.
 Incusabunt autem illos molestis alloquentes verbis
 Impij, neq; deorum oculum veriti, neque hi sanè
 Senibus parentibus educationis premia reddent,
 Violenti, alter verò alterius ciuitatem diripiet,
 Neque ulla pī gratia erit, neque iustī,
 Neque boni, magis verò maleficum & iniurium
 Virum colent. Iustitia verò in manibus & pudor
 Non erit. Lædet autem malus meliorem virum,
 Verbis obliquis alloquens, periurium verò iurabit.
 Lixor autem homines miseros omnes,
 Craucus, malis gaudens, comitabitur inuisus.
 Tumq; demum ad cælum à terra spaciosa,
 Candidis vestibis testæ corpus pulchrum,
 Deorum ad familiam abierunt relictis hominibus,
 Pudor & Nemesis relinquentur aut dolores graues,
 Mortalibus hominibus, mali verò non erit remedium.*

*Sed nunc fabulam regib. dicam, tametsi ipsi sapiant.
 Sic accipiter affatus est lusciniā canoram,
 Altè in nubibus ferens, unguibus correptam;
 Illa verò misere, curuis confixa unguibus,
 Lugebat, eam aut imperioso ille sermone allocutus est,*

Εν μακρόν τήσιν, παρ' Ωκεανόν βαθυδίνην,
 Ολβιοὶ ἥρωες τοῖσι μελινδέα καρπὸν
 Τρεῖς τῷ ἔτος δάλλοι τε φέροι ζείδωρον ἄρουρα.

Μηκέτ' ἔπειτ' ὤφελον ἐγὼ πείμποισι μετῆναι
 Ἀνδράσιν, ἀλλ' ἢ παρόντι θανεῖν, ἢ ἔπειτα γηέσθαι.
 Νυνὶ γὰρ δὴ γῆν' ὅτι σιδήρεον οὐδέ περ ἤμαρ
 Παύσεται καμάτευ καὶ οἰζύν', οὐδέ τι νύκτωρ
 Φθιέμενοι χαλεπαῖς ὅδε δώσεσι μερίμνας.
 Ἀλλ' ἔμπης καὶ τεῖσι μεμίζεταί ἐσθλὰ κακῶσιν·
 Ζεὺς δ' ὀλέσθ' καὶ τῷ γῆν' μερόπων ἀνθρώπων,
 Εὖτ' ἀν' ἡρόμενοι πολιοκρύταφοι τελέθωσιν.
 Οὐδέ πατήρ παῖδες σὶν ὁμοῖον, οὐδέ τι παῖδες,
 Οὐδέ ξεῖν' ὅδε ξεινοδόκῳ, καὶ ἐταῖρος ἐταίρῳ,
 Οὐδ' ἡσίογυτος φίλῳ ἔσεται, ὡς το πάρος περ.
 Αἶψα δ' ἡμετέσκοντες ἀπμήσουσι τοκῆας.
 Μίμνοντα δ' ἄρα τῶν χαλεποῖς βάζοντ' ἐπείουσι
 Σχέτλια, οὐδέ θεῶν ὅπιν εἰδότες, οὐδέ μὲν οἶον
 Γηράντεσι τοκῶσιν ἀπὸ θρεπτήρια δοῖεν,
 Χειρὸν δὲ καὶ ἑτέρας δ' ἐτέρῳ πόλιν ἔξ αλαπάξει.
 Οὐδέ τις δούρκου χάρις ἔσεται, ὅτε δικάμῃ,
 Οὐτ' ἀγαθοῦ μάλλον ὅδε κακῶν ῥεκτῆρα καὶ ὕβριν
 Ἀνέρα πμήτουσι. δίκη δ' ἐν χερσὶ καὶ αἰδώς
 Οὐκ ἔστι βλάβη δ' ὁ κακὸς τὸν ἀρεῖονα φῶτα,
 Μύθοισι σκολιοῖς ἐνέπων, ὅπιν δ' ὅρκον ὁμῶνται.
 Ζῆλ' ὅδε ἀνθρώποισιν οἰζυροῖσιν ἅπασιν
 Δυσκέλαδρες, κακίχαρτες, ὁμαρτέσθ' συμερόπης·
 Καὶ τίτε δὴ παρὲς Ὀλύμπου ἀπὸ χθονὸς θύρου θείης,
 Λοκκοῖσιν φάριεσι καλυψαμένῳ χροά καλόν,
 Ἀθανάτων μὲν φύλον ἴτον παρολιπόντ' ἀνδράπων
 Αἰδώς καὶ Νέμισις, τὰ δ' ἰλείφεται ἄλγος λυγρὸν
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι κακοῖ δ' ἐν ἔσεται ἀλκή.

Νυνὶ δ' αἴνοι βασιλῶσ' ἐρέω φρενέουσι καὶ αὐτοῖς.
 Ὡδ' ἱρήξ' ὡροσέειπεν ἀνδρῶν ποικιλόδεχρον,
 Τψε μάλ' ἐν νεφέεσσι φέρον, ἐνύχεσσι μεμαρπότες·
 Ἡ δ' ἐλεόν, γαμπροῖσι πεπαρμένῃ ἀμφ' οἰνύχεσσι,
 Μύρετον τῷ δ' ἐγ' ὅπιν κρατίως παρὲς μῦθον εἶπε,

*Infelix, quid strepis? habet certè te multo fortior:
Hac vadis, quã te duco, etiam cantatricem existentem.
Cenam vero, siquidem libet, faciam, vel dimittam:
Imprudens vero, quicumque velis cū potētiorib. contendere
Victoriãque primatur, adque pudorem dolores patitur.*

Sic ait velox accipiter, latis alis prædita avis.

*O Persa, tu verò audi iustitiam, neque iniuriam fove
Iniuria enim perniciosa est misero homini, neque bonus
Facile ferre potest, granaturque ab ipsa, (quidem*

*Illapsus damnis. Via verò altera perveniendi
Melior ad iusta: Iustitia autem super iniuriam valet,
Ad finem progressa: passus verò stultus sapuit.*

*Citò enim abieciurandum viã cum pravis.
Iustitia verò impetui, tracta quocumque homines duxerit
Donatori, pravis autem iudiciis indicarint leges.*

*Hac verò sequitur flens, urbemque & mores populorum,
Aerem induta, malum hominibus adferens*

Quique ipsam expellunt, neque rectam distribuerant.

*At qui iura tam hospitibus quàm popularibus dāt
Recta, neque à iusto quicquam exorbitant:*

Iis viget urbs, populique florent in ipsa:

Pax verò per terram alma, neque unquam ipsis

Molestum bellum destinat latè cernens Iupiter.

Nec unquam iustos inter homines fames versatur,

Neque noxa. in conviviis verò partis opibus fruuntur.

His fert quidè terra multũ victũ: in montib. verò quer

Summa quidem fert glandes: media verò apes: (cui

Lanigera autem oves vellcribus onusta sunt

Pariunt verò mulieres similes parentibus liberos.

Florent autem bonis perpetuò, neque navibus

Navigabunt: fructum verò profert fecundus ager.

Sed quibus iniuriãque mala cura est, praviãque opera,

Iis pœnam Saturnius destinat latè cernens Iupiter:

Sæpèque uniuersa ciuitas malum ob virum punitur,

Qui peccat, & iniqua machinatur.

Ille autem cœlitus magnum adduxit malũ Saturnius,

Famem

Δαιμονίη, τί λήλαχες; ἔχ' ἔνυ σε πολλὸν ἀρείων.
 Τῆς δ' εἰς ἦ' σ' οὐκ ἐγὼ παρ' ἄνω καὶ αἰοδὸν εὔσαν·
 Δεῖπνον δ' αἶ' ἐδέξατο παίσουμα, ἢ μεθήσω.
 Αφροσύνη δ' ὅς μ' ἐδέλει παρὸς κρείσσονας αἰτιφίρ' ἔτι·
 Νίκης τε σέρεται, παρὸς τ' ἀγχιον ἀλγυα πάχει.

Ὡς ἔφατ' ὠκυπέτης ἱρήξ τανυσίπ' ὄρνις.
 Ω Πέρση, σὺ δ' ἀκούε δίκης, μηδ' ὕβρειν ὀφείλε.
 Ὑβρεις γὰρ τε κακὴ δόξα βρετὰ· οὐδὲ μὲρ ἐσθλὸς
 Ρηϊδίως φρέν' ἀνίσταται, βαρύνει δὲ θ' ὑπ' αὐτῆς.
 Ἐγκύρσας ἄτησιν, ὁδὸς δ' ἐτέρηφι παμῆθεϊν
 Κρείσσων ἐς ταδίκημα. δίκη δ' ὑπὸ ὕβρι· ἔχ' ἔτι.
 Ἐς τέλος ὅτ' ἐξήδοῦσα παθὼν δέ τε νήπι· ἔχ' ἔτι.
 Αὐτίκα γὰρ τρέχει ὄρε· ἄμα σκολιῆσι δίκῃσιν.
 Τῆς δὲ Δίκης πόθ' ἔλκομένης ἢ μ' ἀνδρες ἄγασσι;
 Δωροφάγους σκολιαῖς δὲ δίκῃς κρήνησι θέμυστας·
 Ἡ δ' ἔπειτα κλάμματα πόλιν τε καὶ ἡδεα λαῶν,
 Ἡέρα ἰσταμένη, κακὸν δὲ δρόμοισι φέρουσα
 Οἳ τέ μιν ἔξιλάνουσιν, καὶ ἐκ ἰδεῖαν ἐνειμάν.
 Οἳ δὲ δίκας ξείνοισι καὶ ἐνδύμοισι διδούσιν
 Ἰδεῖας, καὶ μὴ τι παρεκδάνουσιν δίκας,
 Τοῖσι τέθνηκε πόλις, λαοὶ δ' ἀνδρῶσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρῶν δ' αἰὲν ἡμῶν κενρ' ἔσθ' ὅτ' αὐτοῖς
 Ἀρχαλίων πόλεμον τεκμαίρεται θύροπα Ζαῖς·
 Οὐδὲ ποτ' ἰδυδίκας μετ' ἀνδράσι λιμὸς ἐπιδεῖ,
 Οὐδ' ἄτη, θαλῆς δὲ μεμνηότα ἔργα νέμονται.
 Τοῖσι φέρει μὲν γαῖα παλιν κίον· οὐρεσι δὲ δρις
 Ἀκρὴ μὲν τε φέρει βαλάντις, μέσση δὲ μελίσσας·
 Εἰς πόλιν δ' οἷε πολλοῖς καταβιβάζουσι·
 Τίκτουσιν δὲ γυνῆς ἰοκότες τέκνα γονῶσιν·
 Θάλλουσιν δ' ἀγαθοῖσι διαμφοίς, ἐδ' ὅτ' ἡμῶν
 Νείσσονται, καρπὸν δὲ φέρει ξείδωρ· ἄρουρα.
 Οἷς δ' ὕβρις τε μέμνη κακὴ καὶ χέτνια ἔργα,
 Τοῖς δὲ δίκῃ Κερνίδης τεκμαίρεται θύροπα Ζαῖς.
 Πολλὰ καὶ ξύμπασα πόλις κακῶ ἀνδρὶ ἐπαυρεῖ,
 Ὅστις ἀλιτράνει καὶ ἀπαδάτα μηχανάται.
 Τοῖσιν δ' ἔρχεται μέγ' ἐπήγασα πῆμα Κερνίδης

Famem simul & pestem: intereunt verò populi.
 Neque mulieres patiunt, decessuntq; familiae,
 Iouis Olympij consilio, interdum verò rursus
 Aut horum exercitum ingentem perdidit, aut murum,
 Aut naues in ponto Saturnius punit ipsorum.

O reges: vos autem considerate etiam ipsi
 Iustitiam hanc, propè enim inter homines versantes
 Dij vident, quotquot pravis iudiciis
 Se mutuo atterunt, deorum animaduersione non curantes.
 Innumeri enim sunt in terra multorum alumna
 Dii Iouis, custodes mortalium hominum:
 Qui sanè & iudicia observant, & prava opera,
 Aerem induti, passim oberrantes per terram.
 Virgo autem est Iustitia, Ioue prognata,
 Claraque & veneranda diis qui cælum habitant.
 Et certè cum quis ipsam laeserit, oblique iniurians,
 Statim ad Iouem patrem confidens Saturnium,
 Conqueritur hominum iniquam mentem: ut luat
 Populus peccata regum, qui prava cogitantes
 Aliò defleunt iudicia oblique pronuntiantes.
 Hac observantes o reges corrigite sententias, (mini,
 Corrupti: obliquorum verò iudiciorum prorsus obliuiscas.
 Sibi ipsi mala fabricatur vir, alij mala fabricans.
 Malum verò consilium consulenti pessimum.
 Omnia videns Iouis oculus, omniàque intelligens,
 Et hac certè (siquidem vult) inspicit: neque ipsum latet
 Qualenam hoc quoque iudicium ciuitas intus exerceat.
 Ego porrò nec ipse nunc inter homines iustus
 Esse velim, neque meus filius, quando malum est iustum
 Esse: siquidem plus iuri iniustior habebit. (gaudent.
 Sed his nondum finem arbitror impositurum Iouem fulmine
 O Persa, ceterum tu hac animo tuo repones, (prorsus.
 Et iustitia quidem animam adice, violentiae verò obliuiscere
 Namque hanc hominibus legem disposuit Saturnius,
 Piscibus quidem & feris & avibus volucribus,
 Se mutuo ut deuorent, quandoquidem iustitia carent:

Λιμὸν ὁμοῦ καὶ λοιμὸν δόποσθιν ὄθουσι ὅ λαοί.
 Οἱ δὲ γενοῦνται τί κ' εὐσιν κενύουσι ὅ τ' ἴκοι,
 Ζωὸς φερεδμοσύνῃσιν Ὀλυμπία· ἄλλοτε δ' αὖτις B
 Ἡ γὰρ στρατὸν δῖον ἀπώλεσεν, ἥ ὅτε τείχεσσι,
 Ἡ νείας ἐν πόντῳ Κρονίδης δόποτιννυται αὐτῆς.

Ω βασιλεῖς, υἱεῖς ὅ καταφραζέσθε καὶ αὐτοὶ
 Τλώδε δίκην· ἐγὼ γὰρ ἐν ἀνθρώποισιν εἶοιτις
 Αθάνατοι λείασουσι ὅσοι σκολιῇσι δίκῃσι
 Ἀλλήλοισι τείνουν, θεῶν ὅπιν' ἐκ ἀλέγοντες.
 Τρεῖς γὰρ μῦθοι εἰσὶν ὅππῃ χθονὶ πολυβοτείρῃ
 Αθάνατοι Ζωὸς, φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων·
 Οἱ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χέτλια ἔργα,
 Ἡέρα ἱεσάμενοι, πάντα φοιτῶντες ἐπ' αἶαν.
 Ἡ δέ τε παρθένης ὅς δ' Δίκη Διὸς ἐκγεγαῖα,
 Κυδινή τ' αἰδοῖν τε θεοῖς οἱ Ὀλυμπον ἔχουσιν·
 Καί ῥ' ὁπότ' αἴ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὄνεται ζών,
 Αὐτίκα παρ Διὶ πατρὶ καθεζομένη Κρονίῳι
 Γηρύειτ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' δόποτι τη
 Δῆμῳ ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοσηῶντες
 Ἀλλή παμφκλίνοισι δίκας, σκολιῶς ἐκέποντες.
 Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλῆες ἰδύνετε μύθευ,
 Δωροφάγοι, σκολιῶν ὅδικῶν ὅππῃ πάχυν λάδεσθι.
 Οἱ αὐτῶ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τεύχεων. B
 Ἡ ὃ κακὴ βουλὴ τῶν βελεύσασατι κακίη.
 Πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμός καὶ πάντα νοήσας,
 Καί νυ τέδ' (αἴ κ' ἐδέλῃσ') ὅππῃ δέρεται καὶ δέ ἐλήθη
 Οἴλω δὴ καὶ Τλώδε δίκην πόλις ἐντὸς ἑέρχῃ.
 Νυνὶ δ' ἐγὼ μήτ' αὐτὸς ἐν ἀνθρώποισι δίκην
 Εἴλω, μήτ' ἑμὸς υἱὸς ἐπὶ κακόν, ἀνδρα δίκην
 Εὐμεταρεῖ μείζω γὰρ εἴλω ἀδικώτερον ἔξει.
 Ἀλλὰ τά γ' ἔπω ἱολπα τελεῖν Δία τερπικέλευτον.
 Ω Πέρση, σὺ ὃ ταῦτα μὲν φρεσὶ βάλλας σῆσιν·
 Καί νυ δίκης ἐπάκουε, βίης δ' ὅππῃ λήθο πάμπαν
 Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον διέταξε Κρονίῳι,
 Ἰχθύσι μὲν καὶ θηρσὶ καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,
 Εἴδοι, ἀλλήλους, ἐπὶ καὶ δίκη ὅς ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς·

Hominibus autem dedisti iustitiam, qua multo optima
 Est. Si quis enim velis iusta in publico dicere,
 Cognoscens, et quidem opes largitur latè videns Iupiter.
 Qui vero testimoniis volens per iuriam iurando
 Mentietur in ius delinquens immedicabiliter laesus est:
 Eius verò obscurior posteritas postea relicta est:
 Viri autem iusti generatio posteris praestantior.
 Caterùm tibi ego bona sciens aisco, stultissime Persa.
 Malitiam quidem cumulatim etiam capere
 Facile est: brevis quippe via est, adeoque proxima.
 Ante virtutem vero sudorem dy posuerunt
 Immortalis: longa verò atque ardua via est ad ipsam,
 Primumque aspera. ubi verò ad summum ventū fueris,
 Facile deinceps est, quantumvis difficilis fuerit.
 Ille quidem optimus est, qui sibi ipsi per omnia sapit,
 Cogitans quaecunque dein & postremo sunt meliora.
 Rursus & ille bonus est, qui bene monenti paruerit.
 Qui verò nec sibi sapit, neque alium audiens
 Animum aducit, rursus hic inutilis vir est,
 Verùm tu nostri semper praecepti memor,
 Operare, o Persa, diuinum genus, ut te fames
 Oderit, amet autem pulchrè coronata Ceres
 Veneranda, victūque tuum impleat horreum.
 Fames namque perpetuò ignavo comes est viro.
 Atque eundē & dii odernunt, & homines, quicūque ociosus
 Vimat: fucis aculeo carentibus similis studio,
 Qui apum laborem absumunt ociosi,
 Vorantes. tibi verò opera mediocria obire gratum est,
 Ut tibi tempestiuo victū impleantur horrea.
 Ex laboribus autem viri enadunt pecorosi & opulenti.
 Et laborans, multo etiam charior tam immortalibus
 Eris, quàm hominibus. valde enim oderunt ociosos.
 Labor verò nullum dedecus, sed ignavia dedecus est.
 Quod si laboraueris, mox te amulabitur & ociosus
 Ditescentē: diuitias verò & virtus & gloria comitatur:
 Deo autē similis fueris. Laborare quidem melius,

Αἰθρόποισι δ' ἰδῶκε δίκλιν, ἥ πολλὴν ἀρίστη
 Γίνεται, εἰ δὲ τις κ' ἰδέλῃ τὰ δίκλιν ἀγορεύειν
 Γινώσκωνται μὲν τ' ὄλβον διδοῖ δούροπα Ζεύς.
 Οὐδὲ καὶ μαρτυρήσιν ἐκὼν ὁπίορκον ἰμῶστας
 Ψεύσεται, ὅς τις δίκλιν βλάβας, ἡγήσων ἀάδην
 Τοῦ δὲ τ' ἀμαυροτέρῃ γῆνι μετόπισθε λείλειπται·
 Ἄνδρες δὲ δούροκου γῆνι μετόπισθε ἀμείνων.
 Σοὶ δ' ἐγὼ ἐσθλὰ νοέων ἐρίω μίχα ἤπιε Πέρση.
 Τὼ μὲν περικαρότητα καὶ ἰλαδὸν ὅζιν ἐλείδται
 Ρηϊδίῃς ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μάλα δὲ ἐγγυδιναίει·
 Τῆς δὲ ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπαύειν ἐδνησαν
 Ἀθάνατοι, μακρὸς ὅς κ' ὄρθετο οἶμος ἐπ' αὐτῶν,
 Καὶ τρηχὺς πεπορότων· ἐπὴν δὲ εἰς ἄκρον ἵκηται,
 Ρηϊδίῃ δὲ ἤπειτα πέλει χαλεπή περ εὔστα.
 Οὗτος μὲν παναρίστος ὡς αὐτῷ πάντα νοήσῃ,
 Φροσάμενος τὰ ἅ' ἐπιτα καὶ ἐς τέλος ἦσιν ἀμείνων·
 Εσθλὸς δὲ αὖ κακὸν ὅς εὖ εἰπὼν τι πείσεται·
 Οὐδὲ καὶ μήθ' αὐτῷ νοέει, μήτ' ἄλλου ἀκούων
 Ενδυμῶ βάλληται, ὅδ' αὖτ' ἀχρήϊος δμήρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μνηστῆρος αἰὲν ἐφίτιμῃς
 Εργάζεο Πέρση δῖον γῆνι, ὅφρα σε λιμῶς
 Εχθαίρῃ, φίλῃ ὅς εὖ σέφδωτο Δημήτηρ
 Αἰδοίῃ βιότου ὅς τὼ πῆμπλησι καλλιῷ.
 Λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶν σύμφορος αἰσθρί.
 Τῷ δὲ ποῖοι νεμισῶσι καὶ δμήρες ὅς κεν ἀεργὸς
 Ζῶη, κυφὴν εἶσι κοδούροις ἱκέσθω ὀρμύλῃ,
 Οἱ τε μελισσέων κάματον τρέχοισιν ἀεργῶ
 Εσθοντες σοὶ δὲ ἔργα φίλ' ἔστω μύτρεα κοσμητῶν,
 Ὡς καὶ τοι ὠραίη βιότου πλέθωσι καλαιά.
 Εξ ἔργων δὲ δμήρες πολὺ μνηλοῖτ' ἀφνειοί τε.
 Καὶ τ' ἐργαζόμενος πολὺ φίλτερος ἀθανάτοισιν
 ἔσται ἢ δὲ βροτοῖς, μάλα γὰρ σιγῆσι σὺν ἀεργῶ.
 Εργὸν δ' ἔσθλ' ὄνειδος· ἀεργὴ δὲ τ' ὄνειδος.
 Εἰ δὲ κεν ἐργάζῃ, τάχα σε ζηλώσῃ ἀεργὸς
 Πλουτεῖται, πλοῖτόν τις ἀρετῇ καὶ κῆδος ὀπίσθῃ.
 Δαίμωνι δὲ οἶος ἵκνεται τὸ ἐργάζεσθαι ἀμείνων,

Si quidem ab alienis facultatibus stolidum animum
 Ad opus conuersens, victus curam habeas, ut te inbeco.
 Pudor autem non bonus indigentem virum tenet.
 Pudor qui viros valde & laedit & iniuat.
 Pudor quidē ad paupertatē, audacia verò ad diuitias.
 Opes verò non rapta, diuinitus data, multo meliores.
 Si quis enim & manib. per vim magnas opes traxerit,
 Aut lingua spoliarit (qualia multa
 Fiunt, quamprimum lucri amor mentem deceperis
 Hominum pudorem verò impudentia expulerit)
 Facile & illum obscurant dy, minuantur verò familia
 Viro illi exiguum verò ad tempus diuitia adsunt. (ciat:
 Par est delictū, si quis & supplicē & hospitē male affi-
 Quique fratris sui cubilia ascenderit,
 Secreti lecti uxoris importuna patrans: (ros:
 Quisq. malo cuiuspiam consilio deceperit orphanos libe-
 Quique parentem senem misero in senectā limine
 Probru affecerit, gravibus incessens verbis:
 Huic certē Iupiter irascitur. ad extremum verò
 Pro operibus iniquis grauem exhibet talionem.
 Verum tu quidem ab his omnino cohibe stultū animum.
 Pro virili autem sacra facito immortalibus diis
 Castē & purē, splendidāq. crura aduxito.
 Interdum certē libaminibus atq. hostijs placā,
 Et quando cubitum ieris, & quando lux sacra venerit:
 Ut beneuolum erga te cor atq. animum habeant,
 Ut aliorum emas sortem, non tuam alius.
 Amicum ad conuiuium vocato, inimicum verò sinito.
 Eum verò potissimum vocato, quicūque te propē habitas.
 Si enim tibi & negocium aliquod domesticum accadat,
 Vicini discincti accurrunt: cinguntur aut cognati. (dū.
 Noxa tā magna est malus vicinus, quantū bonus cōmo-
 Sortitus est premiū, quicūq. sortitus est vicinū bonum.
 Neque sanē hos inucrierit, nisi vicinus malus sit. (reddet
 Re. ita quidem mensura à vicino mutuum accipe, restāq.
 Eādem mensura, & amplius, si quidem possis:

Εἴ κει ἀπ' ἀλλοτρίων κτεδύων αἰσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ἔργον τρίψας, μαλιστα βίου ὥς σε καλεῖται.
 Δίδως δ' ἐκ ἀγαθῆ καὶ χρημόρον αἰδοῖσθαι κομίζεις, Β
 Δίδως ἢ τ' αἰδοῖσθαι μέγα σὶνι ταῦ καὶ δ' ὀνίνησι.
 Δίδως τὰ πρὸς ἀνθρώποις, δαΐσους ὃ πρὸς ὄλβω.
 Χρήματα δ' ἐχέει ἀπακτά, πρὸς δὲ πολλὸν ἀμείνεται.
 Εἰ γὰρ τις καὶ χερσὶ βίῃ μέγαν ὄλβον ἔληται,
 Ἡ οὐ δὲ γλώσσης λήισσεται, (οἷα τε πολλὰ
 Γίνεται αὐτ' αἰδὴ κέρδους νόον ὑξάπατήσῃ
 Ἀνθρώπων, αἰδὼ δὲ τ' αἰαδεῖν κατεπαύσῃ)
 Ρεῖα τέ μιν μαυροῦσι θεοὶ, μινύθουσι ὃ οἶκος
 Ἀνέρι τῷ, παῦρον δὲ τ' ὅτι χρόνον ὄλβω ὀπηδῷ.
 Ἴσων δ' ὅς θ' ἰκέτω ὅς τε ξεῖνοι κακὸν ἔρξαι.
 Ὅς τε κασιγνήτοιο εὐδ' ἀνὰ δέμνια βαῖνοι,
 Κρυπταδίνης θυγῆς ἀλόχου φρακασίαν ῥέζων,
 Ὅς τε τὴν ἀφραδίνης ἀλιτράνεται ὀρεκτὰ τέκνα.
 Ὅς τε γῆνα γέροντα κακῷ ὅτι γήραθ' ἐδίδα
 Νεικῆν, χαλεποῖσι καὶ παπῶν ἐπέεσσιν.
 Τῷ δ' ἡ τοῖ Ζεὺς αὐτὸς ἀγάζεται, ἐς ὃ τελευτῶ
 Ἐρχων αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῷ μὲν πάμπαν ἔργ' αἰσίφρονα θυμῷ,
 Καὶ δ' ὡς αὖτις δ' ἐρδὴν ἱερ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγῶς καὶ καδαρῶς, ὅτι δ' ἀγλαὰ μερῖα καὶ ἦν.
 Ἀλλὰ τὴν δ' ἀπονοῖσιν, θυεσσὶ τε ἰλάσκεισιν,
 Ἡ μὲν ὅτ' ὀνάζῃ, καὶ ὅταν φέρῃ ἱερὸν ἔλθῃ.
 Ὡς καὶ τοῖ ἱλαὸν κραδίῳ καὶ θυμὸν ἔχωσιν.
 Οὐδ' ἄλλως ὦν κληροῖν, μὴ τὸν τὸν ἄλλω.
 Τὸν φιλέοντ' ὅτι δαΐτα καλεῖν, τ' δ' ἐχθρὸν ἰᾶσθαι.
 Τὸν δ' ἐμάλιστα καλεῖν ὅστις σέθεν ἐχθρὸν ἰαίει.
 Εἰ γὰρ τοῖ καὶ χεῖρ' ἐχθρὸν ἄλλο γνῶνται,
 Γείτονες ἄζωστοι ἐκιοιζώσαντο ὃ πρῶτον.
 Γῆμα κακὸς γίττων, ὅταν τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄνειαρ. Β
 Ἐμμορὲ τοῖ τιμῆς ὅς τ' ἔμμορε γίττων ἰαθλασ.
 Οὐδ' ἀνβροῖς δ' ὀπλοῖτ', εἰ μὴ γίττων κακὸς εἴη.
 Εὐ μὲν μετρεῖσθαι φέρει γίττων, αἰδ' δ' ὀπλοῖται,
 Αὐτὰρ τῷ μίττω, καὶ λώϊον, αἶκα δύναι.

Ut indigens, & in posterum promptum inuenias.
Ne mala lucra captes: mala lucra equalia damnis.
Amantem te ama, & inuantem te inua.
Et da ei qui dederit, neq; da qui non dederit.
Datori namq; est qui dat, non danti verò nemo dat.
Donatio bona, rapina verò mala atque lethifera.
Quisquis etenim liberalis vir est, et si multum dederit,
Gaudet donando, & delectatur suo in animo.
Qui verò ipse rapuerit, impudentia fretus,
Quauis id sit exiguum, tamen vexat charū animam.
Si quidem enim & paruum paruo addideris, (euaferit.
Et frequenter istuc feceris, mox quidem magnum & hoc
Qui verò partis adiicit, is vitabit atram famem.
Neq; verò quod domi repositum est, virum ladit.
Domi melius esse, quoniam noxium quod foris est.
Bonum quidem de presenti capere, noxa verò animo
Egere absente: id quod te cogitare iubeo.
Incipiente verò dolio, & desuente saturato te,
Medio parce: mala enim in fundo parsimonia.
Merces autem viro amico constituta sufficiens est.
Etiam cum fratre ludens, testem adhibero:
Credulitas pariter ac diffidentia perdiderunt homines.
Ne verò mulier te animo nates succincta decipiat,
Blandè garriens, tuum inquirens tugurium.
Qui namq; mulieri confidit, confidit is quidem furib.
Unicus verò filius seruārit paternam domum
Pascendo: ita enim opulentia crescet in aedibus.
Senex autem moriari, alium filium relinquens.
Facile verò & plurib. praberit iupiter ingentes opes:
Maior autem plurium cura, maior quoque accessio:
Tibi verò si opes animus appetit intra sese,
Sic facito: operamq; opera subinde addiso.

Ως αὖ χερρίζων, κῆ ἐς ὕστατον ἀδελφὸν εὖρκει.
 Μὴ κακὰ καρδαίειν· κακὰ κάρδεα ἴσ' ἀτρεσιν.
 Τὸν φιλέοντα φιλεῖται, τῷ προσδόντι προσδίνεται.
 Καὶ δόμον ὅς κεν δῶ, κῆ μὴ δόμον ὅς κεν μὴ δῶ.
 Δώτη μὲν τις ἰδῶκεν, ἀδῶτη δ' ἔτις ἰδῶκεν.
 Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δ' ἡ κακὴ, θαλάττιο θύττειρε.
 Ος μὲν γὰρ κεν δῦνῃ ἐθέλων, ὅγε καὶ μέγα δῶκεν,
 Χαίρει τῷ δῶρα κῆ τέρπεται ὅτι κ' ὀδυρόν.
 Ος δ' ἐκαστὸς αὐτὸς ἔλκεται ἀδελφεῖν φιλίᾳ,
 Καὶ τε σμικρὸν ἔόν, τότ' ἐπάχρασεν φίλον κῆρ.
 Εἰ γὰρ κεν κῆ σμικρὸν ὅτι σμικρὸν κατὰ θεῖον,
 Καὶ θαυμάσιον ἔρδεις, τάχα κεν μέγα κῆ τὸ χύοιτο.
 Ος δ' ἐπ' ἔόντι φέρει, ὅδ' ἀλύξεται αἰδοπα λιμὸν.
 Οὐδ' ἐτόγ' εἰν οἴκῳ κατακείμενον αἶθερ κήδε.
 Οἶκοι βέλτερον εἶν' ἐπὶ βλαβρὸν τὰ θυρήφι.
 Εὐδὸν μὲν παρόντος ἤεδα, πῆμα δ' ὀδυρόν
 Χρηῖζειν ἀπέναντος. ἅ σε φράζεσθαι ἀναγκα.
 Ἀρχομένῳ δ' ἐπὶ πένει κῆ λήγοντος κορίσσεσθαι,
 Μεσούδι φείδεσθαι. δὴν δ' ἐνὶ πυθμῷ φειδῶ.
 Μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημῷ ὅσον ἄρκι θ' ἔστω.
 Καὶ τε κασιγνήτῳ γέλασας ὅτι μάρτυρα δέσσει.
 Πίστης δ' ἄρα ὁμῶς κῆ ἀπιστία ὤλισσαν ἀνδράς.
 Μὴδ' ἐγμῇ σενόον πυρὸς ὀλῶ· ὅσον πατάτω,
 Αἰμύλα κοπίλλουσα, τελευτῶ δὲ φῶσα χαλιδῶ.
 Ος δ' ἐγμῇ πένειδε, πένειδ' ὅσον φιλήτησι.
 Μουνοχρῆς δ' ἐπὶ πᾶσι σώζοι πατρίον οἶκον
 Φρδῆμῳ. ὡς γὰρ πλεῖτος αἰξεται ἐν μεγάροισι.
 Τηροῦς δ' ἐπὶ θάτοις ἑτέρῳ παῖδ' ἐγκαταλείπων·
 Ρεῖα δ' ἐκιν πλεόνεωσι πόροι Ζεὺς ἄσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ὅτι θήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλέτου θυμὸς ἐέλδεσθαι ἐν φρεσὶν ἦσι,
 Ως δ' ἐφθν' ἔργον δ' ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι.

te se anno

Leiadib. Atlante matris exor ien-
tibus,

Incipe messem, arationem verò oc-
cidentibus.

Ha quidem noctesque & dies qua-
draginta

Latent, rursus verò circumvoluen-

Apparent, primum ut acuitur ferrum.

Hac utique aruorum est regula: quique mare

Propè habitant, quique valles flexuosas

Mari fluctuante procul pinguem regionem

Habitant. Nudus serito, nudusque arato.

Nudus quoque metice: si quidem tempestiva omnia voles
Opera ferre Cereris, ut tibi singula

Tempestiva crescant, ne quando interim egens

Mendices ad alienas domos, nihilque efficias. (dabo,

Sicut & nunc ad me venisti, ego verò tibi non amplius

Neque amplius mutuo tradam. Labora stolide Persa,

Opera qua hominibus dū destinantur,

Ne quando cum liberis uxoreque animo dolens

Quaras victum per vicinos, hi verò negligent. (leste,

Bu enim & ter forsitan consequeris, si verò amplius mo-

Rem quidem non facies, tu verò inania multa dices.

Inutilis autem erit verborum copia. Sed te iubeo

Cogitare debitique solutionem, famisque exsitationem.

Dorion quidem primum, uxoremque, bonemque aratorem,

Famulam non nuptam, quae & boues sequatur,

Vt ensilia verò domi omnia apta facito:

Ne tu quidē petas ab alio, illēque recuset, tu verò careas

Tempus autem praeceat, minuatūque tibi opus,

Ne verò differas inque crastinum, inque perendinum.

Non enim laboris fugitans vir implet horreum,

Neque procrastinas. Cura verò tibi opus auget.

Sen-

ἐπ' αὐτῷ

Ληϊάδων Ατλαγλυσίων ὀπτιλλο-
μόρων

Ἀρχεὶ δ' ἄμικτῷ, ἀρότοις ᾧ, δυνασ-
μόρων

Αἰδὴ τοι ὤπτας τε καὶ ἡμάτας τε σ-
σαράκοντα

Κεκρίφαται, αὐτὶς ᾧ ἀειπλομήτου

Φαίνονται, ταπρόντα χαρκατομόροις σιδήρε.

Οὐτός τοι σπείαν πέλειται νόμος, οἳ τε θαλάσσης

Εἰς ὅθι ναίεταί σου, οἳ τ' ἀγκυρα βησθήσεται

Πόντου κυμαίνοντος δ' ὀπ' ὀρθῇ πύονα χῶρον

Ναύρουν, γυμνὸν ἀπείρειν, γυμνὸν ᾧ βοσπιῖν,

Γυμνὸν δ' ἀμᾶρται, εἴχ' ὄρεα παύτ' ἐδέλησται

Εἰσα κομίζεσθαι Δημήτερος, ὥς τοι ἔκαστα

Ωρεῖ ἀείξεσθαι, μὴ πῶς τὰ μεταξὺ χατίζων

Πρώτης ἀλλοτρείους εἴκοι, καὶ μηδὲν δυνάσσης.

Ὡς καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἦλθες, ἐγὼ δέ τοι καὶ ὀπιδώσω,

Οὐδ' ὀπιμετρήσω, ἐργάζεσθαι νήπι Πέρση

Εἰσα τάτ' ἀνδρῶν ποιοῖσι θεοὶ διετεκμήσαντο.

Μήποτε σὺ παῖδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχέων

Ζητιῦνς βίοτον καὶ γείτονας, οἳ δ' ἀμολῶσιν.

Δίς μὲν γὰρ καὶ πλεῖς τάχα τυύξεσθαι, ἡ δ' ἐπὶ λυσσῆς,

Χρήμα μὲν ἐπ' ἠέξεις, σὺ δ' ἐπ' ὥσα πόλλ' ἀγορεύσῃς

Ἀχρεῖ, ὅτι ἐστὶν ἐπέων νόμος, ἀλλὰ σ' αὖθις

Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιν, λιμοῦ τ' ἀλειωρίω.

Οἶκον μὲν παρόπισται, γυναικῶν τε, βουῶν τ' ἀρετῆρα

Κτητῶν, οὐ γαμετῶν, ἥ τις καὶ βουλοῖν ἐποιτο

Χρήματα δ' εἰν οἴκῳ πάντ' ἀρμόδια ποιήσασθαι.

Μὴ σὺ μὲν αἰετῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ δὲ τητᾷ.

Ἡ δ' ἄρα παρὰ μείδεται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.

Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὖριον ἐς τ' ἐννηφιν.

Οὐ γὰρ ἐπὶ ποιεργὸς θυὴρ πύμπλοισι καλῶν,

Οὐδ' ἀναβαλλόμενος, μελέτη δέ τοι ἔργον ὀφέλλει.

καὶ μῦθ.

Αἰετῆ

Semper autē dilator operum vir cum damnis lucta.
 Quum itaque iam desinit robur acuti solis
 A calore humido, per autumnum pluerit
 Ioue prepotente mutatur humanum corpus
 Multo leuius. (nam tunc canicula stella
 Paulisper supra caput fato obnoxiorum hominum
 Venit interdum, magis autem nocte fruitur.)
 Quando incorrupta est caesa ferro
 Sylua, folia autem humi fundit, ab ramisque cessat:
 Tunc sanē ligna secato, memor tempestiui operis. (talc.
 Mortarium quidē tripedale secca, pistillum verò tricubi-
 Axēmq; septempedalem, valde enim certē conueniens
 Si verò octopedalem & malleum inde secueris, (sic.
 Trium palmarum curuatur à secato 10 palmarū curui.
 Multa praterea curua ligna, ferto autē dentale cū inue
 Domum, siue in monte quarens, siue in agro, (neris,
 Ilignum: hoc enim bobus ad arandum firmissimum est:
 Nempe quum Attica Cereris famulus temoni infgens,
 Claus adiunctam stiuā adaptauerit.
 Bina verò disponito aratra, laborans domi:
 Dentatum & compactum: quoniam multo optimū sic.
 Si quidem alterum fregeris, alterum bobus inijcias.
 E' lauro autē, vel ulmo firmissima stiuā sunt. (uenos
 E' quercu temonem, ex ilice dentale, boues verò duos no-
 Masculos comparato (horū enim robur nō imbecillū est)
 Adolescentiā mēsurā habentes. hi ad laborandū optimi.
 Non utiq; hi contendentes in sulco laborando aratram
 Fregerint, opus verò imperfectum reliquerint.
 Hos autem simul quadragenarius iuuenis sequatur,
 Panem cœnatus quadrifidum octo morsum,
 Qui quidem opus curans rectum sulcum ducat,
 Non amplius respectans ad coetaneos. sed in opere
 Animum habens. hoc verò neq; iunior alius melior
 Ad spergendum semina, & iteratā sationem evitandū.
 Iunior enim vir ad coetaneos euolat animo.
 Considera verò, cū vocem gruis audieris

Αἰεὶ δ' ἄμβρολιεργὸς δὴ ἤε ἄτασσι παλάφει.
 Ἡμῶ δὴ λήγῃ μὲν ὅξιν ἡελίοιο
 Καύματος ἰδαλίμου, μετοπυρινὸν ὁμῆσαντος·
 Ζῆλος ἐρεδιέμεν, μὲν γ' ἵππετα βρότεον χεῖρε
 Πολλὸν ἐλαφρότερον (δὴ γὰρ τότε σείρεται ἀσὴρ
 Βαῖον ὑπὸ κεφαλῇ, κηοῖ βροχίαν δόδρῳπων
 Ἐρχεται ἡμάτιον, πλεῖον δὲ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ·)
 Ἡμὸς ἀδὴκτετάτη πέλειται τιμωρεῖσθαι σιδήρεα
 Τληφύλλα δ' ἱεραζέχει, πλοδοιό τε λήγῃ·
 Τῆμος ἄρ' ὑλοταμὴν μεμνημένον ὄριον ἔργον.
 Οἶμον μὲν τριπόδιον τάμνειν, ὑπὸρον γ' ἵππηχον,
 Ἀξονά δ' ἐπὶ ἀπόδιον μέγα δὴ γὰρ τοι ἄρμονον οὔτω.
 Εἰ δὲ καὶ ὀκταπόδιον ὑπὸ καὶ σφύρασι καὶ τάμοιο,
 Τριποδίον δ' ἄψιν τάμνειν δεκαδώρα ἀμείξῃ
 Πόλλ' ὅππῃ καμπύλα καὶ ἀλάφειν γ' ἵππῳ, ὅτ' ἀνδρῶν
 Εἰς οἶκον, κατ' ὄρεον διζήμενον ἢ κατ' ἄρουραν,
 Πρίνινον, ὅς γ' ἐβοῶσιν ἀρουῶν ὀχυρότατος ὄξιν,
 Εὐτ' ἀνδρῶν Ἀθηναίων δὴ μὲν ἐν ἐλύματι πῆξας
 Γόμοφισιν πελάσας παρσαρήρεται ἰσοβοῆι.
 Δοῖα γ' ἰδέσθαι ἄρ' ἔτρα πονησάμενον καὶ οἶκον,
 Αὐτόγυν καὶ πικτόν ἐπεὶ πολὺ λώϊον οὔτω.
 Εἴχ' ἑπτερόν γ' ἄξαις, ἑπτερόν γ' ὅππῃ βίησι βάλοιον.
 Δάφνης δ' ἢ πτελέης ἀκνώτατοι ἰσοβοῆες·
 Δρυὸς ἔλυμα, ὀρίων γ' ἵππῳ. βόε δ' ἐνναετήρῳ
 Ἀρσενε κακτῶταται (τῷ γὰρ ἀνένον ἐκ ἀλαπαδόνον·)
 Ἡβης μέτρον ἔχοντε, τῷ ἐργάζεσθαι ἀείσω·
 Οὐκ αἶψά γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακὶ καμμένον ἄρῳ
 Ἀξίαν, τὸ γ' ἔργον ἐτώσιον αὐτὸν λίπειν.
 Ταῖς δ' ἄμα πιασθῶντασθαι αἰζήνους ἵπποιτο,
 Ἀρτον δὲ πνήσας τετράτρυφον, ὀκτάβλομον·
 Ος κ' ἔργον μελετῶν ἰδεῖται αὐλακ' ἐλαυνόντων
 Μηκέτι παπταίνων μὲν ὁμῆλικας, ἀλλ' ὅππῃ ἔργον
 Ουμὸν ἔχων τῷ δ' ἐπὶ νεότερος ἄλλ' ἀμείνων
 Σπύριον αὖτε δάσασθαι, καὶ ὅππῃ σπύριον ἀλίσσασθαι.
 Κουρότερος γὰρ δὴ ἡ μὲν ὁμῆλικας ἐπὶ πύργῳ.
 Φεαζέσθαι δ' εὐτ' ἀνδρῶν φωνῇ μετὰ ἱππικῆς

Alcè ex nubibus quorannis clangentis,
 Qua & arationis signum affert, & hyemis tempus
 Indicat pluuia: cor autem rodit viri bobus carentis.
 Tunc sanè pascere cernos boues, domi detinens.
 Facile enim dictu est, par boum da & plaustrum:
 Facile autem recusare, instans verò opera bobus.
 Inquit autem vir mentis compos: fabricato plaustrum.
 Stultus etiam hoc nescit, centum esse ligna plaustri.
 Horum antè curam habere oportet, domi reponendo.
 Cum primum igitur aratio mortalibus apparuerit,
 Tunc aggredere, simul & serui & tu ipse,
 Siccam & humidam arans, arationis ad tempus,
 Summo manè festmans, ut tibi se impleant arua.
 Vere vertito, astate verò iterata non te fallat.
 Noualem verò serito adhuc leuem terram,
 Noualis imprecatorium expultrix, liberorum placatrix
 Supplica verò Ioui terrestri, Cereriq; castæ, (est.
 Prouentum ut impleant, Cereris sacrum munus,
 Ut primum incipis arare, cum extremum stina
 Manu capiens, stimulo bouum terga attigeris
 Quercum temonem trahentium loro. inuenis autè pone
 Seruus, ligonem tenens, negocium anibus facessat,
 Semina abscondens. Industria enim optima
 Mortalibus hominibus est: ignavia verò pessima.
 Sic quidem ubertate spica nutabunt ad terram,
 Si finem ipse postea Iupiter bonum prabuerit,
 E' vasis autem eijcies araneas. & te spero
 Gausurum, victu potitum domi existente.
 Latus autem peruenies ad canum ver, neque ad alios
 Respicias. Tui verò alius vir indigus erit.
 Si verò ad solis conuersionem araueris terram alman
 Sedens metes, pauxillum manu comprehendens,
 Obuersim manipulans puluerulētus, nec valde gaudens.
 Feres autem in sporta, pauci verò te suspicient.
 Aliàs verò alia Iouis mens Aegiochi
 Sed mortalibus hominib. eam deprehendere difficile.

Ὡς δὲ τὸν ἐκ νεφίαν ἐπισύσται κακλήγηκε·
 Ἡ τ' ἀρότοιο τε σῆμα φέρει, καὶ χείματος ὄρῳ
 Δεικνύει ὀμβρίων ἔκκραδίῳ δ' ἰδακ' ἀνδρὸς ἀβούτιον.
 Δὴ τότε χορταίνει ἐλικας βόας ἐνδον ἰόντας·
 Ρηίδιον γὰρ ἵππος εἰπεῖν, βόε δὲ καὶ ἄμαξαν·
 Ρηίδιον δ' ἀπαρήνασθαι, πάρεα δ' ἔργα βόεσσιν.
 Φησὶ δ' ἄνθρωπος φρένας ἀφνειὸς πηξάσθαι ἄμαξαν.
 Νήπιον, οὐδὲ τόγ' αἰδῶ, ἔκαστον δέ τε δούρα θ' ἀμείξῃς·
 Τῶν περὶ δὲ μελίτῳ ἐχέμεν οἰκῆναι θέσθαι.
 Εὐτ' αἶψ' ὅτε πρὸς τὸν ἄριστον θνητοῖσι φαίῃς,
 Δὴ τότε ἐφορμηθῆναι ὁμῶς διμῶες τε καὶ αὐτὸς
 Αὐλῶ καὶ διερλῶ ἀρόων, ἀρότοιο καθ' ὄρῳ.
 Πρὸς μάλ' ἀπείδων ἵνα τοι πλήθωσιν ἀφύραι.
 Εἶαρε πολεῖν. θέρεσθ' ὅτε νεμερῆς αὖ σ' ἀπατήσῃ.
 Νειὸν ὅτε ἀπείρειν ἐπὶ κυφίζουσιν ἀφύραι.
 Νειὸς ἀλεξιάρη, παίδων δὲ κληήτειρα.
 Εὐχεσθαι ὅτε Διὶ χθονίῳ Δημήτερι θ' ἀγνῇ,
 Ἐκτελέα βεβῆεν Δημήτερος ἱερὸν ἀκτῶν.
 Ἀρχόμεν' ἀπὸ τῶν ἀρόων, ἵτα ἄκρον ἐχέτης
 Χεῖρ λαδῶν, ὄρπηκα βοῶν ὅπῃ ἰῶτον ἵκηται
 Εἰδρυὸν ἐλκόντων μεσάβω. ὅτε τυτθὸς ὅπῃ
 Διμῶσθ' ἔχων μακάλῳ, πότον ὀρνίθεσσιν πιδείῃ,
 Σπέρματα κακκρύπῳ. εὐθιμῶς γὰρ ἀείσῃ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, κακοθημοσύνῃ ὅτε κακίῃ.
 Ω δὲ καὶ ἀδρυσίῃ σάχρῃς ἰδίοισι ἔραξι,
 Εἰτέ λ' αὐτὸς ὅπῃ Ολύμπῳ ἰδὲ λὸν ὀπαῖζοι,
 Ἐκ δ' ἀγρίων ἐλάσας ἀράχια καί σι ἰολπα
 Γηθήσῃ, βιότοιο ἐρεύμενον ἐνδον ἰόντος.
 Εὐοχέων δ' ἴξαι πολὺν ἱερ. οὐδὲ πρὸς ἄλλοις
 Λύγασσαι· σέο δ' ἄλλ' ἄνθρωπος κεχρημέν' ἔσται.
 Εἰ δὲ καὶ ἡελίοιο ἔσπῃς ἀρόης χθόνα δῖαν,
 Ἡμῶσθ' ἀμύσῃς, ὀλίγον πρὶν χεῖρ ἐέρῃς,
 Ἀγρία δεσμεύων κακονίμῳ, οὐ μάλ' ἀχέροι·
 Οἷσθ' ὅτε ἐν φορμῇ· παῦροι δὲ σὺ θνήσκονταί.
 Ἀλλοτε δ' ἄλλοις Ζεῶς νόσθ' ἀγρόχοιο,
 Ἀργαλὲσθ' ὅτε ἀνδρῶν καὶ θνητοῖσι νοῦσται.

Sin aut serò araueris, hoc quidem tibi remedium fuerit:
 Quando cuculus canit quercus in frondibus,
 Primum delectat mortales super immensam terram:
 Tunc Iupiter pluat triduos, neq; desinat,
 Non utique superans bouis ungulam, neq; relinquens:
 Ita & si rotunda aratio tempestiva aequalis fuerit.
 Animo autem bene omnia reconde, neq; te lateat
 Neq; ver exorients canum, neq; tempestiva pluuia.
 Accede autem anciam sedem, & ad calidam tabernam,
 Tempore hyberno, cum frigus homines vehemens
 Detinet, tunc sanè impiger vir valde domum auget:
 Ne te mala hyemis difficultas opprimat, (mas.
 Cum paupertate: macilenta vero crassū pedē manu pre-
 Multa verò ignarus vir vanam ob spem expectans,
 Egens victus mala intra animum versat.
 Spes verò non bona indigentem virum fert,
 Sedentem in tabernaculo victus non sufficiens sit.
 Indica autem seruis, astate adhuc media existente:
 Non semper astat erit, facite nidos. (nes.
 Mensem verò Ianuarium, malos dies, bobus nocentes om-
 Hunc vitate: & glacies, quae quidem super terram
 Flante borea molesta existunt,
 Qui per Thraciam equorum altricem lato mari
 Inspirans concutit, remugit autem terra & sylua:
 Multas verò quercus alticomas, abietesque densas,
 Montis in vallibus deijcit, terra multos pascenti
 Incumbens, & omnis reboat tunc ingens sylua.
 Fera autem horrent, caudasq; sub pudenda ponunt:
 Haec etiam quarum vellere cutu densa est, & quas
 Frigidus existens perflat, hirsuta licet pectora habentes.
 Quinetiā per bouis pellē penetrat, neq; ipsum cohibet
 Etiamq; p caprā flat hirsutā: omnium aut greges non itē,
 Eò quòd annui ipsarum villi sunt non perflat
 Vis venti borea: incuruum verò senem facit.
 Et per tenelli corporis virginem non perflat,
 Quae adus intra charam apud matrem manet,

Εἰ δὲ κεί ὃς ἄροσις, τόδε κύν τοι φάρμακον εἴη·
 Ἡμῶς κόκκυξ κόκκυζαι δρυὸς ἐν πετάλῃσι
 Τῷ περὶ τοῦ τέρπει το βροσὺν ἐπ' ἀπίεργα γαῖαν,
 Τῆμος Ζεὺς οὐκ οἶσται ἡματι, μηδὲ δ' ἀπολήγῃ,
 Μῆτ' ἄρ' ὑπερβάλλον βοὸς ὀπλίω, μήτ' ἀπολείπων·
 Οὕτω κ' ὑφ' αἰθέρος περὶ πηρόντη ἰσοφάρει.
 Ἐν θυμῷ δ' εὖ πάντα φυλάσσει· μηδὲ σε λήθῃ
 Μῆτ' ἱερὸν γινόμενον πολὺν, μῦθ' ὅριθε ὁμῶς.
 Παρ δ' ἴδῃ χαλκείῳ θυμῷ κ' ἐπ' ἀλῆα λείψῃ
 Ωρὴ χιμερὴ, ὅποτε κρύθ' ἀνέρας εἴργῃ
 Ἰχάνει· ἔνθα κ' αὖκν' αἴηρ μέγα οἶκον ὀφείλει·
 Μῆ σε κακῶ χιμῶν' ἀμυχανίη καταμάσῃ
 Σιωπὴν ἡλεπῇ ὅ παχὺ πόδα χεῖρ πείζῃ.
 Πολλὰ δ' αἰετὸς αἴηρ κατεῖω' ὅτι ἐλπίδα μίμνῃ,
 Χρηζὼν βιότῳ, κακῶς περ σιλήξατο θυμῷ.
 Ἐλπίς δ' ἐκ ἀλῆα δὴ καχεμύνην εὐδρα κινέει,
 Ἡμῶν ἐν λείῃ, τῷ μὴ βίῃ ἄρῃ εἴη.
 Δείκνυε ὅ δ' ὁμῶς αἰετὸς ἐπὶ μέσῳ ἔοντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρει ἐσπεῖται ποιεῖσθαι καλίας.
 Μιῶν ὅ λῆαι ὦνα καὶ ἡματα, βύδρα πάντα,
 Τῷτον ἀλεύαται, καὶ πηγὰς αἴτ' ὅτι γαῖαν
 Πνεύσαντες βόρεο δυνήεργες τελέθουσι. —
 Ὅστε διαδρήκης ἱπποῦ ἔθρου δῦρεῖ πόγῃ
 Ἐμπνέσαι ὥρῃ· μέμνε ὅ γαῖα καὶ ὕλη.
 Πολλὰς ὅ δ' ἰδὲ ὑψέμοις ἐλάτας τε παχίας
 Οὐρεῖ· ἐν βήσῃσι πλῆθ' ἁλόνι πουλυβοτείρῃ
 Ἐμπέπῃων, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε τήρετος ὕλη.
 Θῆρες δ' ἐφ' ὀρέων, καὶ δ' ἐπ' ὀρέων μίξ' ἔδεντο,
 Τῶν καὶ λάχῃ δ' ἱερὴ κατὰ σκιον· ἀλλὰ νῦ καὶ τῷ
 Ψυχρὸς ἔων διάησι δασυστέρνων περ ἔοντων.
 Καί τε διαδρήκης βοὸς ἔοχεται, οὐδέ μιν ἴχῃ.
 Καί τε δ' αἴα ἀνοστανύ τετρα· πῶτα δ' ἐπὶ
 Οὐκ ἐπὶ πᾶσι τελεῖται αἰτῷ, οὐ διάησιν
 Ἰσθμίου βούε· ἔχον δ' ἐγέρνεται πῆμα.
 Καὶ διαδρήκης ἀπαλόχ· ὅ ἐκ διαησιν,
 Ἡ τε δ' ὁμῶς ἐπὶ πᾶσι φέρῃ· καὶ μὴ τέρε μίμνει,

Nondum opera experta aurea Veneris.
 Benèq; lota tenerum corpus, & pingui oleo
 Unctâ, noctu cubat intra domum
 Tempore hyberno, quando exossu polypus suum pedē ar-
 Inq; frigida domo, & in habitaculo tristibus. (rodit,
 Non enim illi sol ostendis pabulum ut inuadat,
 Sed super nigrorum hominum populūque & urbem
 Vertitur, tardius autem uniuersis Gracis lucet.
 Et tunc sanè cornuta bestia & incornuta syluæ cuba
 Misere dentibus stridentes per quercetum vallosum
 Fugiant, & passim omnibus id cura est:
 Quæ tecta inquirentes, densas latebras habent,
 Et cavernas petrosas, tunc utique tripedi homini similes,
 Cuius & humeri fracti sunt, & caput pavimentum spe-
 Huic similes incedunt viantes niuem albam. (stat:
 Et tunc indue munimentum corporis, ut de inbeo,
 Chlenamque mollem, & talarum tunicam.
 Stamina verò in paucis multam tramam intexi.
 Hanc circum induito, ut tibi pili non tremant,
 Neque erecti horreant, arrecti per corpus.
 Circum verò pedes calceos bouis fortiter occisi
 Aptos ligato, pilis intus condensans.
 Primogenitorum verò hædorum, cum frigus tempestiuū
 Pelles consuito nervo bouis, ut super humerum (venerit,
 Pluvia arceas teporem, supra caput verò
 Pileum habeto elaboratum, ut aëres ne humefiant:
 Frigida enim aurora est Borea cadente:
 Matutinus verò super terram à cælo stellifero
 Aer frugifer extensus est beatorum super opera.
 Qui hauriens è fluminibus semper fluentibus,
 Altè supra terram leuatus venti procella,
 Interdum quidem pluit ad vesperam, interdum flat,
 Densas Thracio Borea nubes excitante.
 Hunc anteuertens, opere perfecto domum redi,
 Ne quando te cælitus tenebrosa nubes circumtegat,
 Corpusque madidum faciat, vestesque humectet:

Οὐπω ἔργ' εἰδὺς πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
 Εὖ τοι λωσσεμένη τέρενα χεῖρα, καὶ λίπ' ἐλαίῳ
 Χερσαμένη, νυχὴν καταλέξεταί ἐνδοθεν οἴκου,
 Ἡμετι χμαρίων ὅτ' αἰόσει· ὃν πόδα τένει,
 Ἐν τ' ἀπύρρῳ οἴκῳ καὶ ἐν ἥδεσι λευγαλίοισιν.
 Οὐ γὰρ οἱ ἥελι· δαίμων νομὸν ὀρμηθῆναι·
 Ἀλλ' ὅτι κυάεσι αἰδρῶσι δῆμόν τι πόλιν τι
 Στρωφᾶται, βράδιον ἧ παρῆλυσσι φαίνεται.
 Καὶ τότε δὴ κίεροι καὶ νήκερι ὕληκοῖται
 Λυγρὸν μυλῶντες αἰᾶ δρύα βροσθήσεται
 Φεύγρῳσι καὶ παῖσιν ἐπὶ φρεσὶ τὸ το μῆμναι,
 Οἱ σκέπα μαρμόροι πυκνοὶς κυθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πετρῆσαι· τότε δὴ τρεῖ ποδὶ βροτῶ ἴσοι,
 Οὐ τ' ὅτι νῶτα ἱαγρὸς, κέρη δ' εἰς οὐδας ὀρεῖται,
 Τῶ ἱκαλοὶ φοιτῶσι καὶ λευκόμοροι τίφα λευκῶ.
 Καὶ τότε ἱσταδαι ἔρυμα χροῶς, ὥς σε καλεῖται,
 Χλαῖνός τε μαλακῶ καὶ τερμύοντα χετῶν κ.
 Στήμονι δ' ἐν παύρῳ πολλῶν κρόκη μινύσασθαι·
 Τὼ πωλείσθαι, ἵνα τοι πείχης ἀρεμῆσαι,
 Μινδ' ὀρταὶ φείσασιν ἀειρόμεναι καὶ σῶμα.
 Ἀμφὶ ἧ ποσσὶ πέδιλα βοὸς ἱφὶ καταμόοιο
 Ἀρμόμα δῆσασθαι, πῆλοις ἐντοαὶ πυκνίσται.
 Προπογνῶναι δ' εἰρήναι, ὅπόταν κρύ· ὦρον ἔλθῃ,
 Δέρματα συρράπτειν νεύρῳ βοὸς, ὅφρ' ὅτι νῶτα
 Τετὲ ἀμφιβάλλῃ ἀλίῳ. λαφαλῆφι δ' ὑπερθεῖν
 Πύλον ἔχῃ ἀσκητὸν, ἐν καταμὴ καταδείη·
 Ψυχὴν γὰρ τ' ἡὼς πέλαται βορέας πεσόντος.
 Ἡδ' ὅτι γαῖαν ἀπ' ἔρκου ἀστερόεντος
 Ἀπὸ πυρφορῶς τέταται μακάρων ὅτι ἔργους·
 Οὐτε ἀρυσάμεναι πῦρ· καὶ δὲ ἀναόττωι,
 Τῶν ἑστ' ἡγῆς ἀρδῆς δυνάμειο δυνάμει,
 Ἀλλοτε μὲν δ' ὕει ποτὶ ἑσπερῇ, ἄλλοτε δ' ἄησιν.
 Πυκνὰ ὀρηκίου βροῖου νέφια κλονέοντος.
 Τὸν ἐδάμεναι, ἔργα τελέσας, οἰκόνδε νέεσθαι,
 Μήποτε σ' οὐρανὸν σκοπῶν νέφει ἀμφιχαλῶν,
 Χροῦντα τε μυδαλῶν δεινῇ, κατὰ δ' εἴματα δεινῇ·

Sed exultato. Mensis enim difficilissimus hic
 Hybernus: difficilis ouibus, difficilisque hominibus.
 Tunc medium bobus, homini vero amplius adsit
 Alimonia: longa enim validaque noctes sunt.
 Hac observans perfectum in annum
 Aequas noctesque & dies, donec rursum
 Terra omnium mater fructum omnigenum proferat.
 Quum sexaginta post versiones solis
 Hybernus perfecit Iupiter dies, tunc sanè stella
 Arcturus relinquens immensum fluctum Oceani,
 Primus totus apparens exoritur vespertinus.
 Post hunc mans lugen's Pandionis prorumpit hirsuto
 Ad lucem hominibus, vere nuper capto.
 Hanc praevertens, vites incidito: sic enim melius.
 At cum domi porta à terra plantas ascenderit,
 Pleiades fugiens, tunc non amplius fodienda vites,
 Sed falcesque acuto, seruisque excitato.
 Fugito vero umbrosas tabernas, & ad auroram cubile,
 Tempore messis, quando sol corpus exiceat:
 Tunc festina, & domum fruges congrega,
 Diluculo surgens, ut tibi victus sufficiens sit:
 Aurora enim operis tertiam sortitur partem.
 Aurora tibi promonet quidem viam, promonetq; labori:
 Aurora qua apparens multos ingredi fecit viam
 Homines, pluribus vero iuga bobus imponit.
 Quum verò carduique floret, & canora cicada
 Arbori insidens stridulum effundit cantum
 Frequenter sub alio, aëstis laborioso tempore,
 Tunc pinguesque capra, & vinum optimum,
 Salacissima verò mulieres & viri imbecillimi
 Sunt, quoniam caput & genae Sirius exiccat.
 Siccum verò corpus ob aestum. Sed tunc iam
 Sit petrosaque umbra, & Biblinum vinum,
 Libumque lacteum, lacque caprarum non amplius lactat.
 Et bonis arborinora caro, nondum enixa, (tunc.
 Tenerorumque hædorum præterea nigrum bibito vinum,

Ἀλλ' ὑποδύσαδ'· μίς γδ χαλεπώτατος οὗτος
 Χειμέρι· χαλεπὸς περ ἄτοις, χαλεπὸς δὲ δυνάτωις,
 Τῆμος δῶμισυ βοισίν, ὅπῃ δὲ δύνει τὸ πλείον· εἴη
 Ἀρμαλῆς· μακρὰ γδ ὁπίρροδοι δυσφύσαι εἰσί.
 Ταῦτα ευλασόμεν· τετελεσμένον εἰς ἐπ' αὐτὸν·
 Ἰσοδάται νύκτας τε καὶ ἡμέρας, εἰσὸς κε αὐδῆς
 Τῇ παῖτων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον ἐνέκη.
 Εὐτ' αὖ δὲ ἔξήκοντα μινὰ θύπας ἡγήσιο
 Χειμέρι' ἐκτελίσσῃ Ζεὺς ἡμέρας, δὴ ῥα τὰτ' ἀσῆρ
 Ἀρκτουῖρος, περλιπὼν ἱερὸν ῥόον Ὠκεανοῖο,
 Προῖτον παμφάνων, ὅππῃ τέλειται ἀκροκτέφα·
 Τόνδε μὲν ὀρθρογῆ Παιονίης ὄρτο χαλιδῶν
 Ἐς φά· ἀνδρώπυις, ἔαρος νέον ἰσταμένοιο.
 Τὴν εὐδαίμων, οἷ' ας φειταμένοιο· ἰδρ' αὖ κείνον.
 Ἀλλ' ὑπὸτ' αὖ φθόοικος δῶπ' ἄνθος αὖ φυτὰ βάλνη
 Πλειάδας εὐχών, τότε δὲ σκάφ' ἐκίπ' οἰέων·
 Ἀλλ' ἀρπας τε χαρσατέμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειν.
 Φόβῳ δὲ σκιδροῖς δῶκοι καὶ ἐπ' ἡδ' κοῖτην
 Ὡρὴ ἐν ἀμντοῖς, ὅτε τ' ἡγί· χεῖρα κάρφῃ.
 Τημοῦτος ἀπύδην καὶ εἴχαδ' ἐκ καρπὸν ἀγίρειν,
 Ὀρθρου ἀνιστάμεν, ἵνα τοι βί· ἀρκεῖ εἴη.
 Ἡὼς γάρ τ' ἔργοιο πείτῃ δότομείρεται αἶσαι.
 Ἡὼς τοι περφέρει μὲν ὁδοῖ, περφέρει δὲ καὶ ἔργον·
 Ἡὼς ἥτε φθμείσαι πολλές ἐπέβησε καλδύδου
 Ἀνδρώπυις, πολλοῖς δὲ ὅπῃ ζυγὰ βοιοὶ πείθουσιν.
 Ἡμὸς δὲ σκόλυμός τ' αὐδ' εἶ, καὶ ἡχέτα τίττιξ
 Δουδρία ἐπὶ ζόμεν· λιγυρὴν καταχέειτ' αἰοῖλῳ
 Πυκτὸν ὑπὸ πύρρον, δαί· καρπαῖ δὲ ὦρη,
 Τῆμος ποιόταται τ' αἴγας καὶ οἶν· ἄριστος·
 Μαχλόταται ὅ γ' ἡμῶν, ἀφ' αὐρότατοι δὲ τε δῶδρις
 Εἰσὶν, ἐπεὶ καφθῆναι καὶ γυνῶντα Σείρι· ἄζει,
 Αἰδέει δὲ τε χεῖρας ὑπὸ χάρματος· ἀλλὰ τέτ' ἤδη
 Εἴη περβαῖν τε σκίῃ καὶ βύβλιν· αἶνος,
 Μᾶζα τ' ἀμελγᾶν, γάλα τ' ἀγῶν σβεννυμέναων·
 Καὶ βόες ὑλοφάγοιο κρέας μήπω τετοκίης,
 Πεσοτεγύων τ' ἐρέφωι, ὅπῃ δὲ ἀφ' αὐτῶν πινέμεν οἶνον,

*In umbra sedens, saturatus cibo,
 Contra temperatum ventum obuerso vultu,
 Fontemq, perennem, ac defluentem, quique illimis sit.
 Terciam aqua partem infunde, quartam verò misce vino.
 Famulis autem impera, Cereris sacrum munus
 Triturare, quando primum apparuerit vis Orionis,
 Loco in ventoso, & bene planata in area.
 Mensura verò diligenter recondito in vasis. sed postquā
 Omnem victum deposueris sufficientem intra domum,
 Seruum domo carentem conducere, & sine liberis ancillā
 Inquirere iubeo: molesta est autem quæ liberos habet an-
 Et canē dentibus asperū nutrito: nec parcas cibo, (cilla.
 Ne quando tibi interdum dormiens vir facultates auferas.
 Fœnum autem importato, & paleas, ut tibi sit
 Bobus ac mulis annuum pabulum. sed postea
 Seruū refocillent chara genua, & boues soluantur.*

*Quum verò Orion & Sirius in medium venerint
 Cœlum, Arcturū autē inspexerit roseæ digitis Auroræ
 O Persa, tunc omnes decerpe domum uvas:
 Exponito verò soli decem dies, toridēmq, noctes,
 Quinque autem adumbrato, sexto in vasa haurito
 Dona letitiæ datoris Bacchi. Sed postquam utique
 Pleiadesque Hyadesque ac robur Orionis
 Occiderint, tunc deinde arationis memor esto
 Tempestiua. annus verò per terram accōmodus sit.
 Quod si te nauigationis periculosa desiderium ceperit,
 Quando utiq, Pleiades robur validum Orionis
 Fugientes, occiderint in obscurum pontum,
 Tunc certē variorum ventorum stridunt flamina,
 Et tunc ne amplius naues habe in nigro ponto.
 Terram autem operari memineris, ita ut te iubeo
 Naue verò in continentem trahito, munitōq, lapidib.
 Undiquaque, ut arceant ventorum robur humide flau-
 Sentina exhausta, ut ne putrefaciat lous imber. (tūq,
 Instrumenta verò congrua omnia domi tuæ repones,
 Ornatē conseruans nauis alas ponti iurada.*

Clauum

Ἐν σκιῇ ἰζόμενον, κακορημόν ἢ τὸν ἰδοῦσιν·
 Ἀντίον θυγατέρι θυέμου τρέφαντα προσώπον,
 Κελώνης τ' ἀνέου κ' ἀπορρύτου, ἢ τ' ἀδύλωτος.
 Τελὸς ὕδατος προχέειν, τὸ δὲ τέτρατον ἰέμεν οἴου.
 Ἀμφοσὶ δ' ἐπετρώειν δηνυήτερος ἰερὸν ἀκπύ
 Δινέμεν, ὅτ' αὖ πρῶτα φαιήσιν· ὦ ῥείων·
 Χώρα ἐν θαλίῃ, κ' ὅλ' ἐχάλας ἐν ἀλαῇ.
 Μίτρω δ' ὅτ' κομίσσασθαι ἐν ἀγέσιν, αὐτὰρ ἱππὴν δὴ
 Πάυται βίον κρατῆσθαι ἐπαρόμενον ἐνδοθεὶ οἴκου,
 Θῆτ' ἀοικὸν ποιέσθαι, κ' ἀτεκνὸν ἱεῖσθαι
 Δίξεσθαι κέλομαι· χαλκὸν δ' ὑπόπορτις ἱεῖσθαι.
 Καὶ κῆνα καρχαρόδοντα κομῆν, μὴ φείδῃς σίτου·
 Μὴ ποτέ σ' ἡμερόμενος θυῇρ δ' ἀπὸ χροῖμαθ' ἔληται.
 Χόρτον δ' ἐσκαμίσαι κ' συρφετὸν, ὅφρα τοι εἴη
 Βοῖσιν κ' ἡμῶν γαστρὶ ἐπιταρόν, αὐτὰρ ἱππῆται
 Δμῶας θυάψυξαι φίλα γυνάτα, κ' βόε λῦσαι.
 Εὖτ' αὖ δ' ὦ ῥείων κ' Σείρι· ἐς μίσσιν ἔλθῃ
 Οὐραῖον, Ἀργεῦρον δ' ἐσὶ δ' ἠρόδο δ' ἀκτυλ· ἦ ὦς,
 ὦ Πέρση τότε πάντας ἀπὸ δριπέοικας δὲ βόρξας·
 Δείξαι δ' ἡγήσας δέχατ' ἡμέτας κ' δέχα κύκτας·
 Πέντε δὲ συσκιάσαι, ἔκτα δ' εἰς ἀγέ' ἀφύσαι
 Δῶρα Διωνύσου πολυμηδέ· αὐτὰρ ἱππὴν δὴ
 Πληϊάδης θ' Ἰάδης τε τό, τε δέν· ὦ ῥείωνος
 Δωῶσιν, τότ' ἔπειτ' ἀέρου μεμημέν· ἦ
 ὦ ῥαί· πλεὸν ᾗ χ' ἡρόδος ἀομέ· εἴη.
 Εἰ δέ σε ναυπλῆς δις πεμφέλου ἡμέρος ἀήρῃ,
 Εὖτ' αὖ Πληϊάδης δέν· ὄβριμον ὦ ῥείωνος
 Φάργουσαι πέπλωσιν ἐς ἡερεϊδία πόντον,
 Δὴ τότε παντοίων ἀνέμων δύοισιν ἀῆται·
 Καὶ τότε μεκέτι νῆας ἔχιν ἐπὶ οἴνοπι πόντῳ·
 Γλυῶ δ' ἐργάζεσθαι μεμημέν· ὥς σε καλῶω.
 Νῆα δ' ἐπ' ἐπίεργον ἱρύσαι, πυκνάσαι τε λίθους
 Πάυτο δέν, ὅθ' ἴχασ' ἀνέμων μεν· ὕπερ ἀέντων·
 Χείμαρρον ὕδρυσας, ἵνα μὴ πύθῃ Διὸς ὄμβρος.
 Ὅπλα δ' ἐπαρόμενα πάντα τεύχε' ἐγνατῶ οἴκου,
 Εὐκέρως σολίστας γῆδος πῆρα πεντεπόροιο.

Clauum verò sabrefactum super fumum suspendito.
 Ipse autē tēpestiuā expectato nauigationē dum veniat.
 Tūcq; nauem celerē ad mare trahito. insus verò onus
 Aptum imposito, domum ut lucrum reportes:
 Quemadmodū meusque pater, & tuus, stultissime Per-
 Nauigabat nauibus, victus indigus boni. (Sap
 Qui olim & huc venit, immensum pontum emensus,
 Cum Aulide relictā, in naui nigra:
 Non reditus fugiens, neque opulentiā ac facultates,
 Sed malam pauperiem quam Iupiter hominibus dat.
 Habitat autem prope Heliconem misero in vico
 Asura, hyme malo, astate autem molesto, nunquā bono.
 Tu verò & Persa operum memor esto
 Temp. stinārū omnium: de nauigatione verò maximē.
 Nauem paruam laudato, magna verò onera imposito.
 Maius quidem onus, maius verò lucrum ad lucrum
 Erit, si quidem venti malos abstineant flatu.
 Quando ad mercaturam verso imprudente animo.
 Volueris & debita effugere, & famem inamantem:
 Ostendam autem tibi modos multisoni mari:
 Etsi neque nauigandi peritus, neque nauium.
 Neque enim unquam naui profectus sum ad latū mare,
 Nisi in Eubœam ex Aulide, ubi quondam Graci
 Expectata tempestate, magnum collegerunt exercitum,
 Gracia ē sacra, ad Troiam pulchris fœminis prædā.
 Illuc ego ad certamina strenui Amphidamantis,
 Chalcidēque traieci. prædeliberata verò multa
 Certamina instituerunt iuuenes magnanimi, ubi nec dico
 Carmine victorem tulisse tripodem auritum.
 Quem ego quidē Musis Heliconiadicis dicam,
 Vbi me primum sonorum aggredi fecerunt cantum.
 Tantū nauium expertus sum, multos clauos habentium.
 Sed tamen dicam Iouis consilium Aegiochi:
 Musa enim me docuerunt diuinum carmen canere.
 Dies quinquaginta post versiones solis,
 Ad finem progressa astate laboriosa temporis,

Πηδάλιον δ' ὀρθῆς ἵππῳ χαπνὸν κριμίσσασθαι·
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμνειν πλόον, εἰς ὅταν ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θοῶν ἄλλα δ' ἑλκόμεν· εἰ δέ τις φόρτον
 Ἀρμυρὸν ἐπὶ πῶα δαί, ἢ οἴκαδε κέρδος ἄρῃαι·
 Ὡς περ ἰμὸς τε πατὴρ καὶ σὺς, μέγα νήπιε Πέρσῃ,
 Πλωῖζισκε νηισί, βίη καὶ χρημὶν ὅ· ἐσθ' ἰοῦ.
 Ὅς ποτε καὶ τῆδ' ἦλθε, πολλὴν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ Αἰολίδα περιπῶν, εἰ νηὶ μαλαίνῃ·
 Οὐκ ἄφραθ' ἐφύγων, ἔξ πλῆτόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ κακῶν πενίῳ, τὴν Ζεὺς ἀνδρασι δίδωσι.
 Νάστατο δ' ἄγχι Ἐλικῶν ὅ· οἷζυρ ἑὶ κόρμη,
 Ἀσκη, χεῖμα κακῆ, δέρε' ἀρ' γαλήνη, ἠδὲ πετ' ἐσθ' ἡ.
 Τιμὴ δ' ὅ Πέρσῃ ἔργων μιμητὴν ὅ· ἔξ
 Ὡς αἰὼν πάντων, ἀπὲρ ναυτιλίας ὅ καλίστα.
 Νῆ' ὀλίγῳ αἰνεῖν, μεγάλη δ' ἐπὶ φορτία δέσται.
 Μείζον μὲρ φόρτος, μῦζον δ' ὅτι κέρδι κέρδος
 Ἔσσεται, εἴ κ' αἰετοὶ γε κακὰς ἀπὶ χῶσι ἀήτας·
 Εὖτ' αἰετ' ἐμπορίῳ βέψῃς ἀσσίφρονα θυμὸν,
 Εὐλαίῃ ὅ χεῖα τε προσφυγαὶν καὶ λιμὸν ἀτερπῆ.
 Δείξω δέ τοι μέγα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
 Οὐτέ τι ναυτιλίας σισσοφισμένῃ, ἔτε τι νηῶν.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλων ὀρία πόντον,
 Εἰ μὴ ἐς Εὐβοίαν ὅ· Αὐλίδος, ἢ ποτ' Ἀχαιοὶ
 Μείναντες χερσὶν, πολλὴν σιὴν λαὸν ἀγέσαν
 Ἐλλάδος ὅ· ἱρῆς Τροίῳ ἐς καλλιγυῖαι κα.
 Ἐνθα δ' ἰγὼν ἐπ' ἀσθλα δαΐφρον' Ἀμφιδάμοντος
 Χερσὶ δα τ' εἰσιπέρυστα τὰ ὅ προσπαραδόμενα πολλὰ
 Ἀθλ' ἔδιδον παῖδες μεγαλήτορες. ἐνθα μὲν φημὶ
 Ὑμῶν νικῆσαντα φέρειν τέλει δ' ὡτρίετα.
 Τὸν μὲν ἰγὼ Μύσησ' Ἐλικωνιάδην ἀνέθηκε,
 Ἐνθα μὲν τοσούτοι λιγυρῆς ἐπέβησαν αἰοιδῆς
 Τόσων πε νηῶν γε πεπείραμα πολυγρόμφων.
 Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐρίῳ Ζηνὸς νόον ἀγρόχοιο.
 Μῦσται γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀδίσφατον ὕμνον ἀείδειν.
 Ἡμεῖς πεντήκοντα μετὰ ἔσσης ἡγήοιο,
 Ἐς τέλ' ἐλθόντες δέξομεν καμπατὸν ὄρησιν

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe naues
 Fregerunt. neque homines perdiderit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque, malorumque.
 Tunc vero facilisque aura, et mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nauem celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum. onus vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerrime iterum domum redire:
 Neque vero expectato vinumque novum, et autumnale imbrem,
 Et hyemem accedentem, Notisque molestos flatus,
 Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facis.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium facit, tantum folia hominis appareant
 Summa in ficu, tum sane imperium est mare.
 Verna autem hac est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim deo animo grata est,
 Quia rapax: agere quidem effugeris malum. sed tamen et
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miserie mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare hac omnia in animo quaecumque tibi consulo.
 Ne vero intra naues omnem substantiam canas pone:
 Sed plura relinquito: pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere.
 Miserum etiam, si quidem in currum prae grande onus impones
 Axem freris, onera vero intereant.
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestiva haec.
 Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quin-
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas. (te nubes.
 Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat:

Omnia

1. *Amphispiza bilineata*
2. *Amphispiza bilineata*
3. *Amphispiza bilineata*
4. *Amphispiza bilineata*
5. *Amphispiza bilineata*
6. *Amphispiza bilineata*
7. *Amphispiza bilineata*
8. *Amphispiza bilineata*
9. *Amphispiza bilineata*
10. *Amphispiza bilineata*
11. *Amphispiza bilineata*
12. *Amphispiza bilineata*
13. *Amphispiza bilineata*
14. *Amphispiza bilineata*
15. *Amphispiza bilineata*
16. *Amphispiza bilineata*
17. *Amphispiza bilineata*
18. *Amphispiza bilineata*
19. *Amphispiza bilineata*
20. *Amphispiza bilineata*
21. *Amphispiza bilineata*
22. *Amphispiza bilineata*
23. *Amphispiza bilineata*
24. *Amphispiza bilineata*
25. *Amphispiza bilineata*
26. *Amphispiza bilineata*
27. *Amphispiza bilineata*
28. *Amphispiza bilineata*
29. *Amphispiza bilineata*
30. *Amphispiza bilineata*
31. *Amphispiza bilineata*
32. *Amphispiza bilineata*
33. *Amphispiza bilineata*
34. *Amphispiza bilineata*
35. *Amphispiza bilineata*
36. *Amphispiza bilineata*
37. *Amphispiza bilineata*
38. *Amphispiza bilineata*
39. *Amphispiza bilineata*
40. *Amphispiza bilineata*
41. *Amphispiza bilineata*
42. *Amphispiza bilineata*
43. *Amphispiza bilineata*
44. *Amphispiza bilineata*
45. *Amphispiza bilineata*
46. *Amphispiza bilineata*
47. *Amphispiza bilineata*
48. *Amphispiza bilineata*
49. *Amphispiza bilineata*
50. *Amphispiza bilineata*
51. *Amphispiza bilineata*
52. *Amphispiza bilineata*
53. *Amphispiza bilineata*
54. *Amphispiza bilineata*
55. *Amphispiza bilineata*
56. *Amphispiza bilineata*
57. *Amphispiza bilineata*
58. *Amphispiza bilineata*
59. *Amphispiza bilineata*
60. *Amphispiza bilineata*
61. *Amphispiza bilineata*
62. *Amphispiza bilineata*
63. *Amphispiza bilineata*
64. *Amphispiza bilineata*
65. *Amphispiza bilineata*
66. *Amphispiza bilineata*
67. *Amphispiza bilineata*
68. *Amphispiza bilineata*
69. *Amphispiza bilineata*
70. *Amphispiza bilineata*
71. *Amphispiza bilineata*
72. *Amphispiza bilineata*
73. *Amphispiza bilineata*
74. *Amphispiza bilineata*
75. *Amphispiza bilineata*
76. *Amphispiza bilineata*
77. *Amphispiza bilineata*
78. *Amphispiza bilineata*
79. *Amphispiza bilineata*
80. *Amphispiza bilineata*
81. *Amphispiza bilineata*
82. *Amphispiza bilineata*
83. *Amphispiza bilineata*
84. *Amphispiza bilineata*
85. *Amphispiza bilineata*
86. *Amphispiza bilineata*
87. *Amphispiza bilineata*
88. *Amphispiza bilineata*
89. *Amphispiza bilineata*
90. *Amphispiza bilineata*
91. *Amphispiza bilineata*
92. *Amphispiza bilineata*
93. *Amphispiza bilineata*
94. *Amphispiza bilineata*
95. *Amphispiza bilineata*
96. *Amphispiza bilineata*
97. *Amphispiza bilineata*
98. *Amphispiza bilineata*
99. *Amphispiza bilineata*
100. *Amphispiza bilineata*

Tempestiva est mortalibus navigatio. nec certe naues
 Fregerunt. neque homines perdidit mare,
 Nisi sciens Neptunus terra quassator,
 Aut Iupiter immortalium rex velit perdere.
 In his enim summa est simul bonorumque, malorumque.
 Tunc vero facilisque aura, et mare innocuum,
 Tranquillum: tunc nausm celerem, ventis fretus,
 Trahito in pontum. omnis vero omne bene colloca.
 Propera autem quam celerissime iterum domum redire:
 Neque vero expectato vinumque novum, et autumnale imbrem,
 Et hyemem accedentem, Notique molestos flatu,
 Qui concitat mare, secutus caelestem imbrem
 Multum, autumnalem: difficilem vero pontum facis.
 Sed alia verna est navigatio hominibus:
 Nempe cum primum quantum incedens cornix
 Vestigium fecit, tantum folia homini appareant
 Summa in sicco, cum sane imperium est mare.
 Verna autem haec est navigatio. non ipsam ego tamen
 Probo: neque enim meo animo grata est,
 Quia rapax: agere quidem effugeris malum. sed tamen et
 Homines faciunt stultitia mentis. (hac
 Pecunia enim anima est miseri mortalibus.
 Miserum vero est mori in fluctibus. Verum te iubeo
 Considerare haec omnia in animo quaecumque, tibi consulo.
 Ne vero intra naues omnem substantiam causas pone:
 Sed plura relinquitto: pauciora vero imponito.
 Miserum enim ponti in fluctibus in malum incidere.
 Miserum etiam, si quidem in currum praegrande onus impones
 Axem frangeris, onera vero intereant.
 Mediocritatem observa: occasio vero in omnibus optima.
 Maturus autem uxorem tuam ad domum ducito,
 Neque triginta annis valde multum deficiens,
 Neque superans multum: nuptiae vero tibi tempestiva haec.
 Mulier autem quarto supra decimum anno pubescat, quin-
 Virginem vero ducito, ut mores castos doceas. (to nubet.
 Eam vero potissimum ducito qua te prope habitat:

Omnia

Ω'ραϊ' πέλεται θνητεῖς πλό'· ἔτε κα νῆα
 Κυνάλας, ἔτ' αὖδρας δ' οὐφθίσθαι θέλασθε.
 Εἰ μὴ δὴ πρὸ φρον γὰρ Πισφάων ἐνοστήθων
 Ἡ' Ζυγὶς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐδελησιν ὀλέσθαι.
 Ἐν τοῖς γδ τέλ' ὅστις ὁμῶς ἀγαθῶν τε κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀυκρινεῖς τ' αὖρα, καὶ πόντος ἀπῆμων,
 Εὐκκλ'· τότε νῆα δειλὴν δυνάμοισι πιθήσας
 Ἐλκίμῳ ἐς πόντον, φόρτον δ' ὅς παύτα τίθεισθαι.
 Σπύδην δ' ὅππότεχας πάλιν οἰκόνδε νέεισθαι.
 Μηδὲ μῦθεν οἶνον τε νέον καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χυμῶν' ὀπιόντα, νότοιό τε δῆνας ἀήτας,
 Ὅς τ' ὤρειν θέλασθε ὁμαρτήσας Δίος ὄμβρον
 Πολλῶ, ὀπωρινῶ· χαλεπὸν δέ τι πόντον ἔδηκον.
 Ἀλλ' αὖ δ' εἰαρινὸς πέλεται πλό' ἀνδρώποισιν,
 Ἡ' μος δὴ τοῦ πρῶτον ὅσον τ' ὀπιβάσας κορυφήν
 Ἰ' χ' ἐποίκων, τόσους πέταλ' ἀνδρὶ φέρειν
 Ἐν κράδῃ ἀκρετάτῃ· τότε δ' ἄμβατος ὅστις θέλασθε.
 Εἰαρινὸς δ' αὖτος πέλεται πλό'· ἡ μιν ἔγωγε
 Αἰνέμ'. ἡ γδ ἐμῶ θυμῶ καχαρσιμέν' ὅστις,
 Ἀρπακτὸς χαλεπῶς καὶ φύγῃς κακόν· ἀλλ' ἄνυ καὶ τῇ
 Ἀνδρωποὶ ῥέζουσι καὶ αἰδρεῖσι νόοιο.
 Χρήματα γδ ψυχὴ πέλεται δηλοῖσι βροτοῖσι.
 Δεινὸν δ' ὅστις θανεῖν μετὰ κύμασιν· ἀλλὰ σ' αὖ γὰρ
 Φράζεισθαι τάδε πάντα μὲν φρεσὶν ὅσ' ἀγροῦω.
 Μηδ' ἐπὶ νηυσὶν ἀπαντα βίον κοίλῃσι τίθεισθαι.
 Ἀλλὰ πλὴν λείπων, τὰ δ' ἵμεινα φορτίζεισθαι.
 Δεινὸν γδ πόντου μὲν κύμασι πῆμα τι κύρσας.
 Δεινὸν δ' εἴ κ' ἐπ' ἀμαξῶν ἑσθλὸν ἄχθος αἰέρας,
 Ἐξοὶα κυνάλας, τὰ δ' ἵφορπ' ἀμαυροδείην.
 Μάρβα φυλάσσεισθαι, χαρὸς δ' ὅππῃ πᾶσιν ἀειστος.
 Ω'ραϊ' ὅ γ' ἡμῶν κατὸν ποτὶ οἶκον ἀγασθαι,
 Μήτε τρικλόντων ἐπίων μέγα πολλὰ δόπολείπων,
 Μήτ' ὀπιθεῖς μέγα πολλὰ· γάμος δέ τοι ὤρεται αὖτος.
 Ἡ' δ' ἡμῶν τέτταρ' ἡρώων, πέμπτῳ δ' ἡμῶντο.
 Παρδενικῶν δ' ἡγαμείν, ὥς κ' ἡδὲα καδ' ἡ δίδα' ἔξης.
 Τὴν δ' ἡμέλει γαμείν ἡ τις σέθεν ἰγ' ὕδα' ἡ κίει·

Omnia diligēter circū contēplatus, ne vicinis ludibria
 Neque enim muliere quicquā vir sortitur meli⁹ (ducas.
 Bonarū suarū verò mala non durius aliud,
 Comestatrice, quæ virum tamen si fortem
 Torret sine face, & cruda senectæ tradit.
 Bene verò animadversionē immortalium deorū observato.
 Neque fratri æqualem facito amicum.
 Quod si feceris, ne ipsum prior malo afficias.
 Ne verò mentiaris linguae gratiā. Sin autem ceperis,
 Aut verbum aliquod locutus infestum, aut faciens,
 Bis tantum puniri memineris. Sin verò rursus
 Redeat ad amicitiam, poenam autem velit præstare,
 Suscipe. miser namque vir amicum aliā alium
 Facit. se verò ne quid animo coarguat vultus.
 Ne verò multorum hospes, neve nullius hospes dicaris:
 Neve malorum socius, neque bonorum conviciator.
 Neque unquā miserā pauperiē animi cōsumptricē homini
 Sustineas exprobrare, diuorum munus immortalium.
 Lingua certè thesaurus inter homines optimus,
 Parca: plurima verò gratia ad mensuram evadit.
 Quod si malum dixeris, forsā & ipse malus audies.
 Neque publici convivij gravis accessor esto,
 Ex publico: plurima aut gratia, sumptusque minimus.
 Neque unquam de manē Iovi libato nigrum vinum
 Manibus illotis, neque alijs immortalibus.
 Neque enim illi exaudiunt, respiciunt verò etiam preces.
 Neque contra solem versus erectus meito.
 Sed postquam occiderit, memor usque ad orientem,
 Neque in via, neque extra viam progrediendo meias,
 Neque denudatus: decrum quippe noctes sunt.
 Sedens verò divinus vir, & prudens,
 Aut idem ad parietem accedens bene septi atrij.
 Neque pudenda semine pollutus intra domum
 Focum iuxta reuelato, sed caueto.
 Neque ab infami sepulchro reuersus
 Seminato progeniem, sed deorum à convivio.

Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν, μὴ γαί τοσι χάματα γήμης.
 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς εὖνῃ λήζειτ' ἄμεινον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε κακῆς ἢ ῥίμον ἄλλο.
 Δειπνολόχης ἦτ' ἀνδρᾶ κ' ἰεθιμόν τ' ἰόντα
 Εὖε ἀτερ δαλνῶ, κ' ὁμῶς γήραϊ δῶκετ.
 Εὖ δ' ὅπιν ἀθανάτων μακρόθεν πεσυλαγμένον (1).
 Μὴ δὲ χραιστήται ἴσσι ποιείδαι ἱταῖον.
 Εἰ δὲ κ' ποιήτης, μὴ μιν πρῶτερος κακὸν ἔοξας.
 Μὴ δὲ ψεύδεσσι γλώσσης χάριν, εἰ δέ κεν ἀρχῇ
 ἦ τι ἔπος εἴπω, ἴδοι δύναιον, ἢ κ' ἔρξας,
 Δίς τόσα τίγγυδαι μεμνημένον. εἰ δέ κεν αὖθις
 ἦ γῆτ' ἐς φιλότιμα, δίκλιν δ' ἐθέλῃσι ὄφρα χεῖν,
 Δίξασθαι, σφλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Πισεῖται, σὲ δ' μὴ τι νόσι κατελιχέτω εἶδος.
 Μὴ δὲ πολυξείνον, μὴ δ' ἄξεινον καλέειδαι,
 Μὴ δὲ κακῶν ἱταρον, μὴ δ' ἐσθλῶν νεικιστῆρα.
 Μὴ δὲ πετ' ἐλομφίλιν πενίλιν θυμοφθόρον ἀνδρῖ
 Τέθλαθ' ὅτε διζεῖν, μακρόθεν δόσιν αἶν ἰόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισι, ἄριστος
 Φειδωλῆς, πλείστη δ' ἡ χάρις, κ' ἡ μέτρον ἰύσης.
 Εἰ δ' ἡ κακὸν εἴποις, ταχὺ κ' αὐτὸς μείζον ἀκούσας.
 Μὴ δὲ πολυξείνου δαυτὸς διεπέμφῃ (2).
 Ἐκ κοινῷ πλείστη δ' ἡ χάρις, διαπαῖν τ' ὀλιγίστη.
 Μὴ δὲ ποτ' ὄξ' ἡοις Διὶ λείβῃ αἶδοπα οἶνον
 Χερσὶν ἀνίπποισιν, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γὰρ τοῖσι κλύουσιν, ἴδοι πύοσι δὲ τ' ἀρ' αἶ.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡ ἥϊοιο τετραμμένον ὄρδος ὀμιχλῆν.
 Αὐτὰρ ἐπὶ κα δὴ μεμνημένον ἔς τ' ἐκλόντα,
 Μήτ' ἐν ὁδῷ μήτ' ἐκτὸς ὁδῷ περβάδιν ἔρησας.
 Μὴ δ' ἴδοι γυμναστὴς μακρόθεν τοι τύκτις ἱάσση.
 Ἐξ μὲν δ' ὅγε θεῖον ἀνὴρ πεπτυμμένα εἶδός,
 ἦ ὅγε πρὸς τοῖχον πελάσας διερκῆς αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονὴ πεπαλαγμένον ἱεδοθῆν εἴκας
 Ἐστὶν ἐμπελασθὼν ὄφρα φανέμεν, ἀλλ' ἀγέασθαι.
 Μὴ δ' ἴδοι διεφήμειο τάφῳ δόποτος ἴσαντα
 Σφραγιστὴν γηινῶν, ἀλλ' ἀθανάτων δόπ' ἀγνῆς.

Nec unquam perennem fluviorum limpidam aquam
 Pedibus transco, priusquam orasteris aspiciens pulchra
 Manus locus amena aqua limpida. (fluens a)
 Qui fluvium transieris, malicia verb manus illam,
 Et succensent di, & damna dant in posterum.
 Ne verò à manu decorum in celebri convivio
 Siccum à viridi reseca nigro ferro.
 Neque unquā patinam libatoria pone super craterem
 Bibentium, perniciosum enim in ipso satium est sitim.
 Neque domum faciens imperfectam relinquit,
 Ne forte insidens excitet stridula cornix.
 Neque à pedatis ollis nondum lustratis rapiens
 Comedito, neque lanator: quia & hisce noxa inest.
 Neque super immobilibus locato (non enim bonum est)
 Puerum duodennum: quia virum inertem facit.
 Neque duodecim mensium: aequale & hoc est.
 Neque muliebri in balneo corpus abluito
 Viri gratis enim ad tempus est & in hoc
 Poena, neque in sacrificia accensa incidens,
 Reprehende arcana. Deus quippe & hæc indignè fert.
 Nec unquam in alveo fluviorum mare influentium,
 Neque super fontes meyto: quin valde enitato.
 Neque incacata: id enim nihil est melius.
 Sic facito. gravem verò mortalium enitato summo.
 Fama enim mala est, lenis quidem levatur
 Facillimè, molesta verò portatur, difficilisque depositum.
 Fama verò nulla prorsus perit, quam quidem multi
 Populi diuigant: quippe dea quidam est & ipsa.

HESIODI ASCRÆI DIES.

IES verò ex Ioue observans, bene secun-
 dum decorum
 Precipe servis, tricesimam mensis opti-
 mam

Ad opera

Μηδὲ ποτ' ἀσάων ποταμῷ καλλιῖρον ὕδωρ
 Ποσσὶ φράν τρὶν γ' ὀξὴ ἰδὼν ἐς καλά ρέεθρα.
 Χεῖρας νιψάμεν· πολυκράτα ὕδατι λούμεν.
 Ὅς ποταμὸν διαβῇ, χαλότητι ὃ χεῖρας ἀνιπῇ·
 Τῷδε θοὶ νιμισσοί, καὶ δῆλα δώκαν ὀπίσσω.
 Μήδ' ὅτ' περὶ ζοιο θῶν ἐπὶ δαυτὶ θαλεῖη
 Αὔου δ' ὅτ' χλωροῦ πέμνειτ' αἶθροι σιδήρεω.
 Μηδὲ ποτ' εἰνοχόω τιθήμεν κρητῆρες ὕφ' ὅσων
 Πνόντων οὐλὴ γδ' ἐπ' αὐτῇ μῦθε τίτυκται.
 Μηδὲ δόμον ποῖων, ἀνιπῆξισον καταλείπειν,
 Μήτοι ἐφ' ἱερῶν κρῶζ' ἀλάουζα κροῖται.
 Μήδ' ὅτ' χυθρὸν ποῖων ἀνιπῆξισον ἀνιπῆξισον
 Ἐδῆν, μηδὲ λείπειν, ἐπὶ καὶ τοῖς ἐν ποινῇ.
 Μήδ' ἐπ' ἀκνήτοισι καθεζέειν (ὃ γδ' ἄμφοι)
 Παῖδα δ' ὡς δεχάμενον, ὅτ' ἀνὴρ ἀνιπῆξισον
 Μηδὲ δ' ὡς δεχάμενον ἴσους καὶ τῷ το τίτυκται.
 Μηδὲ γυναικίω λυτῶν χροῖα φαιδρίσεται
 Ἀνέρα λαβὴν γδ' ὅτ' ἀνιπῆξισον ὅτ' καὶ τῶ
 Ποινῇ, μήδ' ἱερῶν ἐπ' ἀνιπῆξισον κρητῆρας,
 Μωμεύειν αἰδέμενα. θεὸς τὺ τι καὶ νιμισσοί.
 Μηδὲ ποτ' ἐν ποταμῷ ποταμῶν ἀλάουζα κροῖται,
 Μήδ' ὅτ' κρῶζ' ἀνιπῆξισον, μάλ' ὅτ' ὅτ' ἀνιπῆξισον.
 Μήδ' ἐπ' ἀνιπῆξισον, τὸ γδ' ὅτ' ἀνιπῆξισον
 Ὡς δ' ὅτ' ἀνιπῆξισον ὃ βροτῶν ὡς ἀνιπῆξισον φήμην.
 Φήμην γὰρ τι κακὴ πέλειται, καὶ φημὶ μὴ ἀνιπῆξισον
 Ρ' εἶα μάλ', ἀνιπῆξισον ὃ φέρειν, χαλεπὴ δ' ὅτ' ἀνιπῆξισον.
 Φήμην δ' ὅτ' ἀνιπῆξισον ὅτ' ἀνιπῆξισον μὴ τίνα πολλοὶ
 Λαοὶ φημὶ ζοιο. θεὸς τὺ τις ὅτ' καὶ αὐτῇ.

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Η Μ Ε Ρ Α Ι.

ΜΑΤΑ δ' ὡς δίδωται, περὶ λαχμῶν, ὡς καὶ
 μῦθος
 Περὶ λαχμῶν δ' ὡς δίδωται, περὶ λαχμῶν δ' ὡς καὶ
 μῦθος

Ἐργα

Ad opera inspiciendum, dimensumque dividendum:
 Nempe cum veritatem populi indicantes agunt.
 Ha enim dies sunt longe à prudente:
 Primum, novilunium, quartâq, & septima sacra dies:
 Hac enim Apollinem auriensem genuit Latona.
 Octavâque & nona amba dies mensis
 Egregie crescentis, ad curandum opera mortaliū.
 Undecima verò duodecimâque amba quidem bona:
 Hac quidē tondendis ovibus, illa latu segetibus metēdis.
 Duodecima tamen undecima multò melior:
 Hac enim nec fila in aere suspensus araneus,
 Die expleta, quum & prudens formica acervum colligit.
 Hac telam ordiatur mulier, proponatque opus.
 Mensis autem inchoati decimatertia cauto
 Sementem incipere: plantis verò inferendis optima est.
 Sexta verò media valde incommoda est plantis:
 Viripara bona, puella verò non utilis est,
 Neque gignenda primum, nec nuptijs tradenda:
 Nec prima quidem sexta puella gignenda
 Aptâ est, sed hædis castrandis, & gregibus ovium,
 Stabulôque circum sepiendo pastoralis, benigna dies est.
 Bona verò viripara: amatq, convicia loqui,
 Mendaciâque & blandos sermones, & occulta colloquia.
 Mensis verò octava caprum, & bovem valde mugientem
 Occidit: mulos autem duodecima laboriosos.
 Vicefima verò in magna, plena die, prudentem virum
 Generato: valde enim bona est indolis.
 Bona autem viripara decima, puella verò & quarta
 Media: hac verò & oves, & curuipedes retortis cornibus
 Et canem asperis dentibus, mulosque laboriosos (boves,
 Cicuratos, sub manus ponens: cantus verò esto animo,
 Ut quartam vites desinentis & inchoati mensis,
 Doloribus conficiendo animo: valde hac accommodata est dies.
 Quarta autem mensis uxorem domum ducito,
 Observasti ausibus quæ ad hanc rem sunt optima.
 Quinta verò imitator: quia difficiles sunt & graves.

Ἔργα τ' ἐπεπείδωκεν, ἡ δὲ ἀρμαλίων δατῆα αὖτις
 Εὐτ' αὖ δὴ κ' αὖτις λαοὶ κίνοντες ἄγων.
 Αἶδε γὰρ ἡμέραι εἰσὶ Διὸς ὄφρ' ἔμπροστος.
 Πρωτόν ἐν τετρασὶ περὶ ἐξόδῳ, ἱερὸν ἡμῶν
 Τῇ γὰρ Ἀπόλλωνα χρυσάρεα γαῖνατο Λατώ.
 Οὐ γὰρ ἀτὶ τ' εἰάτη τε, δύω γὰρ μὲν ἡμεῖς μίωδες
 Ἐξέχ' ἀεζομόμοιο βροτῆσια ἔργα πεισάται,
 Ἐνδεκάτη τε δυοδεκάτη τ' ἄμφω γὰρ μὲν ἐσθλάται
 Ἡ μὲν, οἷς πείκειν, ἡ δὲ, ὄφρ' ἐνα κερπὸν ἀμείψεται.
 Ἡ δὲ δυοδεκάτη τῆς ἐνδεκάτης μὲν ἄμειψαι.
 Τῇ τρίτῃ νεὶ νῆματ' ἀρσινόητος ἀφ' ἄχνης
 Ἡμεῖς ἐκ πλείων, ὅτε τ' ἴδρις σωρὸν ἀμείψεται.
 Τῇ δὲ ἴσον γήσαιο γυνή, περὶ αὖτις τε ἔργον
 Μίωδες δὲ ἰσαμύνει περὶ αὖτις τε ἔργον
 Σπέρματος ἀφ' ἑαυτῶν φυτὰ δ' ἐκδρίψαται ἀείψαι.
 Ἐκτὴ δὲ ἡ μίωσις μάλ' ἀσύμφορος ὅτι φυτοῖσι.
 Ἀνδρογόνῳ τ' ἀγαθὴ κούρη δ' ἡ σύμφορος ὅτι,
 Οὕτω γυνὴν ὄφρ' ἔσται ἀφ' ἑαυτῶν ἀνδρογόνῳ.
 Οὐδὲ μὲν ἡ περὶ τῇ ἐκτῇ, κούρη τε γυνὴ αὖτις
 Ἀρμῶν, ἀλλ' ἐξ ἑαυτῶν τε μίωσις καὶ πῶσα μίωσις,
 Σπέρμα τ' ἀμείψεται ποιεῖν, ἡ ποιεῖν ἡμῶν.
 Ἐσθλά δὲ αὖτις ἀνδρογόνῳ, φιλήει δὲ τε κέρτομα βάξαι,
 Ψυδὲ αὖτις, ἀμυλῆς τε λόγους, κρυφίους τ' ἀρεσμοῖς.
 Μίωδες δὲ ὁδὸν ἀτὶ κέρτομα καὶ βουῶν ἐξέμυκεν
 Ταμνέμῳ, ἔρῃας ὅτι δυοδεκάτη περὶ αὖτις.
 Εἰς δὲ δὲ ἐκ μὲν ἀλλῇ πλείων ἡμεῖς ἴσους φάται
 Γίναται, μέγα γὰρ τε νόον πεπυκασμένον ὅτι.
 Ἐσθλά δὲ αὖτις ἀνδρογόνῳ, διὰ τῇ, κούρη δὲ τε τῇ
 Μίωσις. τῇ δὲ τε μῆλα καὶ εἰλίποδας ἑλίκας βοῖς,
 Καὶ κύνες κερχάρδοι καὶ ἔρῃας περὶ αὖτις
 Πρὸς τῇ, ὅτι χίον περὶ αὖτις. περὶ αὖτις ὅτι
 Τετράς δὲ διὰ τῇ φάται, ὅτι ἴσα μὲν τε,
 Ἀλλὰ συμφορεῖν μέγα τοι περὶ αὖτις ἡμῶν.
 Ἐν ὅτι τετάρτη μίωδες ἀγῶνις ἐκ αἰκῶν ἀκρίων,
 Οἰωνοὺς κρίνας οἱ ἐκ τῶν ἔργων τούτων ἀείψαι.
 Πέμπτης δὲ ἐξ ἑαυτῶν, ἐκ τῇ χαλκῇ τε καὶ αἰκῇ.

In quinta enim aiunt furias obambulare,
 Periurium vindicantes, quod malum Cœterio genuit periarum.
 Media vero septima, Cereris sacrum munus
 Diligenter inspiciens bene aquata in area
 Ventilato: roborumque sector incidito cubilaria ligna,
 Navalidque ligna multa, & quæ nauibus congrua sunt.
 Quarta vero incipito naues compingere hiantes.
 Nona autem media pomeridiana melior dies.
 Prima vero nona prorsus innoxia hominibus.
 Bona siquidem est ad plantandum, & ad generandum,
 Tam viro quam mulieri: nec unquam prorsus mala dies.
 Sed pauci rursus sciunt tertium nonum mensis optimum
 Implendus dolis, & sub iugum ponendo sollo
 Bobus & mulis & equis celeribus.
 Naue bene clauatam celerem in nigrum pontum
 Trahito: sed pauci vera intelligunt.
 Quarta vero apertum dolium, præ omnibus sacra dies est
 Media pauci vero rursus post vicesimum mensis optimam
 Aurora vigente, pomeridiana vero est deterior.
 Et hæc quidam dies sunt hominibus magno commoda.
 Cetera autem incerta, sine sorte, nihil ferentes.
 Sed alius aliam laudat, pauci vero norunt.
 Interdum nouerca est dies interdum mater.
 Harum beatiusque & felix, qui hæc omnia
 Sciens operatus fuerit, inculpatus dijs,
 Auguria observans, & delicta evitans.

HESIODI

Ἐν πέμπτῃ δὲ φασιν Ἑρηνύας ἀμφιπολύνειν,
 Οὐκὸν τινυμύας τὸν Ἑρμῆς τέλει πῆμ' ἐπόρκαις.
 Μίση δ' ἐβόδυσσεν Δημήτερος ἱερὸν ἀντίω
 Εὐμύαλ' οπιπύοντα εὐδρυχάτω ἐν δῶμῳ
 Βοηθῆν' ὑλοτόμον τε ταμῆν δακ' ἀμύια δοῦρα,
 Νηϊά τε ξύλα πολλὰ, τὰ τ' ἀμύρια νηισὶ πέλοντα.
 Τετράδι δ' ἀρχαῖται νῆας πήγνυθαι ἀράμας.
 Εἷας δ' ἡμίση ὅππιδεῖν λαφύον ἡμῶν.
 Πρωπύην δ' εἷας παραπήμων ἀνδράποισιν.
 Εὐδελὴ μὲν δὲ τ' ἡδὲ φυτευέμεν ἡδὲ γημείδαι
 Ἀνέρε τ' ἡδὲ γυναικί, ἔποτε πάγκρατον ἡμῶν.
 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισητάδα μίλων ἀρίστην
 Κεξίδοται τε πύθον, καὶ ὅππ' ἱερὸν ἀνχένα θείναι
 Βούσι καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι.
 Νῆα πολυκλήϊδα δέλω εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρύμεναι, παῦροι δὲ τ' ἀγνῶτα καὶ ἡσυχίοι.
 Τετράδι δ' οἶον πύθον, ὅππ' ἀντίων ἱερὸν ἡμῶν
 Μίση· παῦροι δ' αὐτὲ μετ' εἰκνύδα μίλων ἀρίστην
 Ἡῦ, γυνυμύας ὅππιδεῖν δ' ὅτι χερσίων.
 Αἶδε μὲν ἡμέραι εἰσὶν ὅππ' ἡρόνιοις μέγ' ὄντα.
 Αἱ δ' ἄλλαι, μετέδουποι, ἀκήριοι, ἔτι φέρουσαι.
 Ἀλλ' οὐ δ' ἀγνοίω ἀντιπύθον, παῦροι δὲ τ' ἴσασιν.
 Ἄλλοτε μητρὸν πέλει ἡμῶν, ἀγνοῖ μητρί.
 Τάων ὀδυσαίμων τε καὶ ὀλβίων ὅς τε πύθον
 Εἰδὼς ἐργάζηται ἀντιπύθον ἀθανάτοισιν,
 Ὀρυσας κρίνω, καὶ ὑπερβασίας ἀγνοίων.

HESIODI ASCRÆI SCU-
TVM HERCVLIS.

VT qualis relictâ domo ac patria
tellure

Venit Thebas, secuta maritum Am-
phitryonem,

Alcmena, filia servatorum populorum
Electryonis:

Qua mulierum genus superabat fœ-
minearum,

Formaq; & proceritate, mēte utiq; nulla cū ea certabas
Illarū quas mortales mortalib. peperere cōcūbentes.
Cuius & à vertice, & à palpebris nigris antibus
Tale quiddam spirabat, quale & ab aurea Venere.
Atq; hac talis existens, tā animosū colebat coniugem,
Perinde vt nulla vnquam coluit mulierum fœminarū.
Quamquam ipsi patrem præstatem occidisset, vi domitū,
Ira cōmotus propter boves, relictâ aut ille patria tellure
Thebas venit, supplicans scutatio Cadmeis,
Vbi idem habitabas cum veneranda coniuge, (ipsi
Seorsim absq; concubitu desiderabili. Nō enim licebat
Antea lectū conscendere formosa Electryonidis,
Quam cadem ultus esset fratrum magnanimorum
Sua coniugis: flagrantique combussisset igne vicos
Virorum heroum Taphiorum atq; Teleboarum.
Ita enim constitutum ipsi erat, dij q; testes facti fuerant.
Quorū ille verebatur iram, festinabatq; quā celerrimē
Exequi magnum opus, quod ipsi à Ioue concessum erat.
Hunc autem unā cupidi belli q; praliq;
Bacchi equorum domitores, sub elypeis anhelantes,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ ΑΣΚΡΑΙΟΥ
ΑΣΠΙΣ ΗΡΑΚΛΕΟΥΣ.

ΟΓ' Η παρθενὸς δόμοις καὶ
πατρίδα γαῖαν
Ἡ' λυθινὴς Θύρας, μετ' ἀρήϊον Ἀμ-
φιβύοντα,
Ἀλκμήνῃ, συζαίτηρ λαοσπόου Ἡλε-
κτρυάου,
Ἡ' ῥα γυναικῶν φύλον ἐσθλόν τε
δηλυτιχόν

Εἶδεί τε μέγ' ἤ τε νόον γὰρ μὲν ἔτις ἔριζε
Τάων ἀπ' θνητῶν θνητοῖς τέκον ἀνιθεῖσαι.
Τῆς κ' ἀπὸ κρήδιν βλεφάρων τ' ἀπὸ κυκλίων
Τοῖον ἄνθ' ἄδ' οὐκ πολυχρύσου Ἀφροδίτης.
Ἡ' ὅ κ' ὥς κ' ἔθ' ἑμὸν ἴον τίσκειν ἀκούειν,
Ὡς ἔγω τις ἴππον γυναικῶν δηλυτιχόν.
Ἡ' μὲν οἱ πατέρ' ἐσθλὸν ἀπῆκτανει ἱφί διαμείνας,
Χωσάμενθ' ὡς βοισί. λιπὼν δ' ὅ γ' αὖ πατρίδα γαῖαν
Ἐς Θύρας ἐκίτευσε φθιστάλας Καδμείας,
Ἐνθ' ὅ γ' ὀδύσσειν ἔναι σὺν ἀνδρῶν ὀδύσειν,
Νόσφιν ἄτερ φιλόπαιτος ἐφίμειν. ὃ δ' οἱ ἦεν
Πεῖν λίσσιν ὀπίσσω ἐὺσφύρου Ἡ' λεκτρυάου,
Πεῖν γὰρ φόνον τίσκειτο κασιγνήτων μεγαθύμων
Ἡ' δ' ὀδύσειν, μαλ' ὅ γ' ἀκαφλίξαι περὶ κόμης
Ἀνδρῶν ἡρώων Ταφίαν ἰδὲ Τηλεβοάων.
Ὡς δ' οἱ δὲ δεικνύοντο δὲ δ' ἐπιμαρτυροῖ ἦσαν,
Τῶν δ' ὅ γ' ὀπίσσω μῆνιν ἐπείγετο δ' ὀπίσσω
Ἐκτελίσσειν μέγα ἔργον, ὃ οἱ δίδου δέμις ἦεν.
Τῷ δ' ἄμα, ἰέμενοι πολέμοιό τε φυλόπαιδος τε,
Βοιωτοὶ πληξίπποι, ἔσθ' οὐκ ἀνὰ πείοντες,
δ. ι.

Locrique hastati, & Phocenses magnanimi
 Sequebantur. ducebat autem eos praestans puer Alcaï,
 Gaudens tot populo. At pater hominumque deumque
 Aliud consiliū texebat intra mētes, ut diis pariter (ref.
 Et hominib. rerū indagatorib. Martis depulsorē plasta-
 Profectus aūt ab Olympo est, dolū mētib. altis medians,
 Desiderio concubitus elegantis mulieris,
 Per noctē. celeriterque venit in Typhaoniū, unde rursus
 Ad Phiciū summum accessit consiliarius Iupiter.
 Ubi residens mentibus versabat diuina opera.
 Nam eadem quidem nocte cum procera Electryonide
 In lecto concubitus mixtus est, perfecitque desiderium.
 Eadem aūt et Amphitryo populorū defensor, splendidus
 Perfecto magno opere, rediit domum suam. (heros
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Caput ire antea, quam sua coniugis conscendisset lectū.
 Tale siquidem corde desiderium ceperat pastorē populorū.
 Ut aūt quādo quispiā magno affectu effugit afflictionem
 Morbo ex difficili, aut etiam validis ex vinculis:
 Ita tunc Amphitryo difficili labore exanclato,
 Magnaq; affectu, lubēriq; animo domū suam reuersus est,
 Tot dūque nocte concubuit cum veneranda uxore,
 Oblectando se nuneribus aurea Veneris.
 Illa aūt à deo pariter viſta, & ab homine longē optimo,
 Thebis septem portas habentibus geminos peperit pueros,
 Haudquaquā eadē sapientes, quanquam fratres essent.
 Alterū siquidē inferiorē, alterū aūt longē præstātiorem
 Sanum ac validum, vim Herculanam: (virū,
 Nunc quidem subiecta nubium offuscatori Saturnio.
 Iphiclum aūt, hastarū cōcussorē Amphitryoni, (cōcūbēr:
 Diuersa generatione, alterum quidem, cum viro mortali
 Alterū aūt, cum Saturnio deorum imperatore omnium;
 Qui et Cygnū occidit, Martis filium magnanimum.
 Inuenit enim in luco longē iaculantis Apollinis
 Ipsam, & patrem ipsum Martem, bello insatiabilem,
 Armis fulgentes, ceu fulgor ignis ardentis,

Λαοὶ τ' ἀρχίμαχοι κ' Φωκῆες μεγάθυμοι
 ἔσποντ' ἦρχο' ὅ πῦσιν εἰς παῖς Ἀλκάρσιοι,
 Κυδῶν λαοῖσι. πατὴρ δ' ἀδελφῶν τε θιῶν τε
 Κάλω μῆτιν ὕφαινε μὲν φρεσὶν, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀφνεύσῃσιν ἀρῆς ἀγκτῆρα φυτεύσῃ.
 Ὄρτο δ' ἀπ' ἐλὶς ποιεῖ δόλον φρεσὶ βυσσοδομύων,
 Ἰμείρεν φιλόπτοτος εὐζώνοιο γυναικός,
 Εἰνύχεο, τάχα δ' ἔξει Τυφάονιον, τόδ' ἐν αὖθις
 Φίκιον ἀκρότατον περσιθήσεται μητιάται Ζεύς.
 Εἵνθα καθεζόμενος, φρεσὶ μῆδετο θέσκητα ἔργα.
 Αὐτῇ μὲν ἰδὼν νυκτὶ ταυνοσφύρου Ἡλεκρυώνης
 Εὐνῇ κ' φιλόπτη μίγν' τέλεισιν δ' ἄρ' ἐξῆδωρ.
 Αὐτῇ δ' Ἀμφιρύων λαοασόο ἀγλαὸς ἦεν
 ἔκτελίσσαι μέγα ἔργον, ἀφίκατο ὅνδ' εὐδμυδε.
 Οὐδ' ὅγ' ὅτι δμῶας κ' ποιμένας ἀγροιώτας
 Ὄρτ' ἰέναι πρὶν γ' ἢς ἀλόχου ὀπιθήμεναι ὀνῆς.
 Τοῖο δ' ἰδὼν κραδί' ἰω πόδες αἴνυτο ποιμένα λαῶν.
 Ὄς δ' ὅτ' αἰὲρ ἀσπασὼν ὑπεκπεφυγὴ κακότητα
 Νέσσυ ὑπ' ἀργαλίας, ἢ κ' κρατερόν ὑπὸ δεισμῷ,
 Ὄς ῥα τότ' Ἀμφιρύων, χαλεπὸν πότον ἐκτολυπύσας,
 Ἀσπασίως τε φίλας τε εἶν' δόμον εἰσάφικαν·
 Πανύχεο δ' ἄρ' ἔλεκετο σιωπῇ αἰδοῖν ὀδύκοιτι,
 Τρὶς πομπῇ δώρεισι πολυχρύσου Ἀφροδίτης·
 Ἡ δ' ὅ, θεῶν δμῆθεῖσα κ' δμῖρε πολλοὺς ἀείσας,
 Θήκη ἐπὶ πρύλῳ διδυμάονι γείνατο παῖδε,
 Οὐκ ἔθ' ὁμᾶ φρονέοντε (κασσιγῆτω γὰρ μὲν ἦεν)
 Τὸν μὲν χερσὶ περὶ τὴν δ' αὖ μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
 Διόν τε κρατερόν τε βίω Ἡρακλείω.
 Τὸν μὲν, ὑπεδμυθεῖσα καλαινφίῃ Κερνίωτι,
 Αὐτὰρ Γοικλήα γε δερυσόω Ἀμφιτρύωνι,
 Κικριμόβω γυναικὶ τὸν μὲν, βροτῶ ἀνδρὶ μεγίστῳ,
 Τὸν δ' εὖ Κερνίωτι θιῶν σιματόρει παύτων.
 Ὄς κ' Κύκλον ἐπεφίκα Ἀρητιάδην μεγάλθυμον
 Εὖρε ἰδὼν ἐν τεμνὶ ἐκαστηβύλα Ἀπόλλωνο.
 Αὐτὸν κ' πατέρ' ὃν ἄρ' ἰω ἄτην πολέμοιο,
 Τόλχαι λαμπρομύαις σέλας ὥς πυρρὸς αἰδομύοιο·
 α. ἡ. Ἐσπότη

Stantes in curru: terram autem pulsabant veloces equi,
 Ferientes ungulis, pulvisque circa ipso: dividebatur,
 Excitatus compactis à curribus & pedibus equorum.
 Curr' aut' fabrefacti & rotarū ambit' circū resonabāt,
 Equis festinantibus gaudibat aut' Cygnus inculpatus,
 Sperans se Iouis filium Manortium aurigamque
 Ferro intercepturū esse, & incluta arma despoliaturum.
 Sed ipsius vota non exaudivit Phœbus Apollo.

Ipse enim contra illum concitavit vim Herculeam,
 Totus verò lucus & ara Apollinis Pagasæi
 Collucebat præ vehementis Dei armis, & ipso,
 Et quasi quidā ignis ex oculis effulgebat. Quis aut' illi
 Sustinisset, mortalis existens, obuia sub cōspectū p̄dire,
 Præter Herculem & gloriosum Iolæum?

Illorum enim & vis magna, & manus inuictæ
 Ex humeris prognatæ erant, unā cum robustis mēbris.
 Is igitur tunc aurigam allocutus est fortem Iolæum:

O heros Iolæ, mortalium longè charissime omnium,
 Nempe verè in immortales beatos, qui Olympum tenent,
 Peccauit Amphitryo, quando bene munitas ad Thebas
 Abijt, relicta Tiryntho, vrbe bene fundata, (bêtes frōtes.
 Postquam occiderat Electryonē, propter bonas latas ha-
 Venūq; ad Creonē, & Heniochē lōgis ornatā vestibus,
 Qui ipsū ultro receperūt, & necessaria cūa præbuerunt.
 Quaten' ius est supplicib', coluerūtq; ex animo magis.
 Vixebat aut' exultabundus cū formosa Electryonide,
 Coniuge sua, moxq; nos reuoluto anno

Nati sumus, neque ingenio similes, neque intellectu,
 Pater tuus & ego: cuius quidem mētes sustulit Iupiter,
 Qui relicta domoque sua, & suis parentibus,
 Abijt veneraturus sceleratū Eurystheū: (præteritorum,
 Infœlix, certè multum ingemiscebat postea,
 Noxam suam lugens. Sed hæc irremediabilis est.
 Mihi verò deus difficiles imperavit labores.

O amice, si d. tu celeriter contine habenas rutilantes
 Equorū alipedū, magnāmq; mentib' fiduciā accumulā

Ἐστέβ' ἐν δ' ὄφρ' ἔχονα δ' ἔκτυπον ὠκίει ἵπποι,
 Νύσοντες χηλήσι· κόνις δὲ σφ' ἀμφιδεδήει,
 Κοπτομένη πλεκτοῖσιν ὑφ' αἵμασι καὶ ποσὶν ἵππων·
 Ἄρματα δ' ὑποίητα καὶ ἄντυγες ἀμφαράβιζον
 Γ' ἔπασαν ἱερόναι· καχάρκτο δ' Κύκλ' ἀμύμων,
 Β' ἄπο μὲν Διὸς ἐὼν ἀρήϊον ἠνίοχόν τε
 Χόρῳ δ' ἠώσθη καὶ λυτὰ κλυτὰ τεύχεα δύσθη.
 Ἄλλὰ οἱ δυχωλίων ἐκ ἐκλυε φοῖβ' Ἀπόλλων·
 Αὐτὸς δ' οἱ ἱπῶρες βίβω Ἡρακλεΐω·
 Πᾶν δ' ὄϊσος καὶ βαμὸς Ἀπόλλων' Παχασαίης
 Λάμπειν ὑπαὶ δ' ἠνοῖο θεοῦ τεύχεων τε, καὶ αὐτῶ·
 Πῦρ δ' ὥς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο· τίς κεν ἐκείνῳ
 Ἐτλη θνητὸς εἶν' κρατισταίῳ ὀρμηδυνῶι,
 Πλὴν Ἡρακλῆ' καὶ κυδαλίμου Γ' ὀλάης;
 Κεῖται δ' ἰδὲ μεγάλη τε βίη καὶ χεῖρες ἀαπτοί
 Ἐξ αἰῶν ἑπέρυκας ὅπ' ἐστρατοῖσι μέλεισιν.
 Οἷον ῥα τότ' ἠνίοχοι φρεσὶ φη κρατὶ ἐν Ἰόλαον,
 Ἡρώς δ' Ἰόλαος βροτῶν πολὺ φίλτατος πάντων,
 Ἡ' π' μετ' ἀθανάτοισι μάχεσθαι, τοὶ δ' Ὀλύμπου ἐχέουσιν
 Ἡ' λίτ' Ἀμφιτρυῶν, ὅτ' εὐστέδουσι ποτὶ Θήβω
 Ἡ' Ἀθηλιπῶν Τίρυνθον εὐκτιμένην πολιάδρην,
 Κτείνας Ἡλενδύων, βοῶν ἐπὶ ὄρυμνῶσι πῶι.
 Ἰκετο δ' εἰς Κροεῖοντα καὶ Ἡνιόχῳ τανύπεπλον,
 Οἳ ῥά μιν ἠσπάζοντο καὶ αἶμα παῖτα παρείχον,
 Ἡ' δ' ἐκ ἐοδ' ἐκίτησι· πῶν δ' ἄρα κρεῖδ' ἰμᾶλον·
 Ζεὺς δ' ἀγαλλόμεν' σμῦν εὐσφύρῳ Ἡλενδύωνι
 Ἡ' ἀλόχῳ· τάχα δ' αἶμας ὅπ' ἡλεμῶν ἐπ' αὐτῶ
 Γεινόμεν' ὅτε φυλὴν ἐνδμήκαιοι ὅτε νόημα,
 Σὸς τε πατὴρ καὶ ἐγὼ τὴν μὲν φρένας ἐξήετο Ζεὺς,
 Οἷον φρεσὶ πῶν σφίτερόν τε δέμοι σφιστέρους τε τοκῆας,
 Ὡς χετο πρὸς τὴν δ' ἡγήμενον Εὐρυαδῆα,
 Σχέτλη' ἥ περ πολλὰ μετ' ἐστραχέζιτ' ὀπίσσω,
 Ἡ' ἄτλῳ ἀχέαν' ἢ δ' ἔπαλιν ἀχέτος ὅσιν.
 Αὐτὰρ ἐμοὶ δ' αἵμων χαλεποὶ ἐπετέλλετ' αἰεθλοῖς.
 Ὡς φίλ' ἄλλὰ σὺ θαῖσόν ἐχ' ἠνία φοινηκόσση
 Ἰ' ἔπασαν ἀκνυδῶν· μέγα δὲ φρεσὶ θαῖρος ἀΐξαι,

Rectè à dirige celerè currum, & alipedum robur equorū.
 Nilil verum strepitum Martis, hominum occisoris.
 Qui nūc cum clangore circumquaq; furit per sacra ne-
 Phœbi Apollinis, longè iaculantis regis. (mus

Enimvero etiā validus licet existat, tamen exaturatur

Hunc contrā allocutus est inculpatus Iolæus, (bello.
 O parrue, quā multū verò pater hominum atq; deorū
 Honorat caput tuum, & taurinus Neptunus,

Quā Thebarum mœnia tenet, & tuerur civitatem:
 Quemadmodū & hūc mortalē, validūmq; magnūmq;
 Tuas in manus adducens, ut gloriā magnam auferas.

Sed age, induere arma Manortia, ut quā celerrimè
 Currus inter se committentē Martis & nostrum,

Decertemus. Quoniā neq; intrepidum Iouis filium,

Neq; Iphiclidem perterrebit. Sed ipsum puto

Mox fugiturum duos pueros inculpato Alcide,

Qui sibi propè eunt, cupientes belli

Certamē institvere: quæ res ipsis multo gratior quā cœna.

Sic ait. arrisit autem fortis Hercules,

Animo oblectatus, admodū enim sibi commoda dixerat.

Atq; ipsum, respondens, verbis volueribus allocutus est:

O heros Iolæ, Iouis alumne, non procul etiā hinc (cosus,

Pugna aspera. Tu verò quemadmodū antea fuisti belli-

Ita & nūc magnū equū Arionē nigricantib⁹ setis obsitū

Quoquoersum conuerte, & auxiliare pro eo ac poteris.

Sic locutus, pœreas ex orichalco splendido,

Vulcani inclyta dona, tibi s induxit.

Mox & thoracem pectori induit

Pulchrum, aureum, variegatum, quem ipsi dederat

Pallas Minerva filia Iouis. tunc cum cœperat

Primum luctuosa aggredi certamina.

Posuit autē circa humeros nocuementi depulsorium ferrū,

Sæuus vir. canam autem circa pectora pharetram,

Reiecitq; in tergum. in hac multa erant sagitta

Horreda, mortis vocē reprimētis datrices. (lachrymarū:

Hæ à capite quidē mortē habebāt præfixā, & unguentū

Media

Γ' οὐκ ἔχον θεὸν ἄρμα καὶ ὠκυπόδων ἄντη· ἵππων
 Μυθὲν ὑποδδίστας κτύπον Ἄρεα· αἰδοφόνους
 Ὅς νῦν κακλήγαις περὶ μέγαν ἱερὸν δῆτος
 Φοίβου Ἀπόλλωνος· ἐκατηχέται δῦακτος·
 Ἡ μὲν καὶ κρατερὸς περὶ εὖν ἅαται πολέμοιο.

Τὸν δ' αὖτε περὶ σέφον ἀμώμητος Ἰόλαος·
 Ἡ θεὸν ἦ μάλα δὴ π πατὴρ δῶδρων τε θεῶν τε
 Τιμᾶ σὺν κηδομένη καὶ ταύρους Ἐνιοσίγαι·
 Ὅς Θέων κηδομένην ἐχέριέται τε πύληα.
 Οἷον δὴ καὶ τὸνδε βροτὸν κρατερὸν τε μέγαν τε
 Σας ἐς χεῖρας ἄγροσιν, ἵτα κλέει· ἰδιλὸν ἄρμα.
 Ἀλλὰ γὰρ δύσαστο τεύχε' ἀρήϊα, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρου ἐμπελάσσαντες Ἄρης θ' ἡμέτερόν τε
 Μαρνόμεσθ'· ἵππαι ἔτι ἀταρβητον Διὸς υἱόν
 Οὐδ' Ἰφικλείδην δὲ δίδετα· ἀλλὰ μιν οἷον
 Φοβέσθαι δύο παῖδας ἀμύμονος· Ἀλκίδαο,
 Οἱ δὲ σφι χερδὸν εἰσι, λιλασιόμενοι πολέμοιο
 Φυλόπιδά γ' ἡσφ'· ταῖσφιν πολὺ φίλτερος δοίτης.

Ὡς φάτο, μέδουσιν ὅβρις Ἡρακλῆϊ,
 Θυμῷ γηθήσας· μάλα γὰρ νῦν οἱ ἀρμόβια εἶπεν.
 Καί μιν ἀμφόμομον ἵππα πηρόμεντα περὶ σφύδα,
 Ἡ ἔρως δὲ Ἰόλαος διοτρεφὲς, ἐκείνῃ τηλοῦ
 Τ' οἶμινη τρηχὺα· σὺ δ' ὡς πάρος ἦσθε δαίφρονα
 Ὡς καὶ νῦν μέγαν ἵππον Ἄρειονα κυδοχαίτῳ
 Πύρρη ἀσπράττειν καὶ ἀπὸ γ' ἄρμα, ὡς καὶ δυνάμει.

Ὡς εἰπὼν, κυμνίδας ὀρειχάλας φαφτοῦ,
 Ἡ φαῖστος κλυτὰ δῶρα, περὶ λήμῃσιν ἱδμεν.
 Δαίτερον αὖ θάρηκα περὶ γήθεον ἱδμεν
 Κόλῃν, χρύσφον, πελυδαίδαλον· ὃν ῥ' οἱ ἱδμεν
 Πάσης Ἀθλῆνῃς κούρη Διὸς, ὅππότε ἔμνηται
 Τοπρεῶτον συνόρεται ἐφορμίσσασθαι ἀέθλους.
 Θέσπετο δ' ἄμφ' ὅμοισιν ἄρης δὴ κτῆρος σίδηρον
 Δφνὸς δῶδ' ἡρ'· κοίλῳ ὅφρα γήθεον φάριβλιν
 Καὶ βόλῃ· ἐξόπιθον πολλοὶ δ' ἐντοδὶν οἷον
 Ρ' ἰγῆλοι, δαυάτοιο λαβροφρόνιο δὴ κτῆρις.
 Πέριθιν μὲν δαυάτον τ' εἶχον καὶ δαίκεσι μῦρον

Media autem polita erant, longa: sed à tergo

Nigra aquila contexta alio

Erant, ille autè validam hastā præfixam ære corripuit.

Capiti verò ingenti galeam fabrefactam imposuit,

Variiegatam, ferream, temporibus adaptatam,

Quæ iutum reddibat caput Herculis divini. (quā

At manib. clypeū accepit, variū torū, quē nemo qf-

Neque perrupit iaciendo, neque cōminuit mirum visu.

Nam totus quidē circūquaq; gypso, candidoque ebore,

Et electro lucidus erat, auroque fulgido

Splendens, caruleis plicis fulgorem interfecantibus.

In medio autè draconis erat terror, haud quāq; effabilis,

Retrò oculis igne lucentibus tuens.

Cuius & dentibus quidē repletum erat os candidantibus

Savis, inaccessis, super terribilem autem frontem

Sena Contētio deuolitabat, accēdens pugnas hominū,

Tetra, qua & mentem eximebat, & præcordia viris

Quicumque bellum aduersus Iouis filium gererent.

Quorū & anima quidē sub terrā ēnt ad Orcum intē,

Ipsorum: ossa autem ipsis, pelle circum putrefacta,

Sirio sub torrida in nigra putrescunt terra. (Et erat.

In eo autem & propersecutio, & vicinosa psecutio fa-

In eo tumultus, cadēsq; & homicidiū huc illuc ferebatur

In eo Eris quoq; & motus furebat: in eo pñciosæ Parca,

Vinū aliū tenens recēs vulneratū, aliū aut illasum,

Alium mortuū per pugnā trahebat pedibus. (rerum,

Vestem autē habebat circū humeros cruentā sanguine vi-

Sauū videns, clamoribusq; ingranescēs. (effabilis,

In eo autē & serpentum capita sanorū erāt haud quāquā

Duodecim, q̄ per terrefaciebāt super terrā genera homi-

Quicumque bellum contra Iouis filium mouerent. (nū

Quā & deliū qdē crepitus edebatur quoties pugnabas

Amphitryon iades. Hac autē distincta erāt mirāda opera.

Porrò veluti pūlla qdā apparebāt vidēda savis draco-

Carulea per terga, denigrata q̄, erant illis maxilla. (nb.

In eo autē & summi greges agrestium erant, atque leonū,

Μίαντοι ᾗ, ξιστοί, φειμίαις· αὐτὰρ ὁ πῖσιν
 Μορφοῖο φλιγύαο καλυπτόμενοι πῖρύγασιν
 Ἦσαν· ὁ δ' ὄβριμον ἵγχεσ' ἀνσχυρόν· εἴλετο χαλκῷ
 Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέῳ δῦτοκτον ἔθηκε,
 Δαιδαλέῳ, ἀδάμαντος, ὅππῃ κροτάφοις ἀρ' ἀρῆαι,
 Ἦ τ' ἔρυτο καὶ ἡ Ἡρακλῆος θείοιο.

Χ Ε Ρ Σ Ι γε μὴ σάκεσ' εἴλε παρ' ἄρολον· ὅδ' τις αὐτῷ
 Οὐτ' ἔρρηξι βδελόν, ἔτ' ἔθλασεν, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Πῶς μὲν ἰὸν κύκλῳ πτωῖα, λευκῷ τ' ἐλέφασιν,
 Ἠ' κλέβῳ θ' ὑπολαμπές ἔλιν, χευσθῇ τε φαεινῷ
 Λαμπομόρον κυδών· ᾗ διαπύχες ἠλάλμετο.
 Ἐν μίαντοι ᾗ, δράκοντος ἔλιν φόβῳ· ἔτι φατειός,
 Ἐμπαλιν ὁσσοισιν πυρὰ λαμπομόροισι διδορκός.
 Τοῦ κ' ὁδόντων μὲν πλῆτο σῶμα λευκῷ θιόντων,
 Δφινῶν, ἀπλήτων· ὅππῃ βλοσυροῖο μεταπυ
 Δφινῇ Ἐρεῖ πτόππτο, κορύσσεια κλόνον αἰδρῶν,
 Σχεπλύνῃ, ἥ ῥα τόον τε κ' ἐκ φρίνας εἴλετο φατῆρ
 Οἵπνις αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρισε.
 Τῶν κ' ψυχῇ μὲν χθόνα διώνει· αἰδὲς εἴσο
 Λύτῃ δ' ὅσῃα δέ σφι φεῖ ῥιτοῖο σαπίσης,
 Σφείν ἀζήμεοιο καλαινῇ πύθεται αἴη.
 Ἐν ᾗ φερύωξις τε παλίσωξις τε τίτυκτο,
 Ἐν δ' ὅμωδός τε φόβῳ τ' ἀνδροκτασίῃ τε διδῆθαι.
 Ἐν δ' ἔρεῖ, ἐν ᾗ κυδοιμός ἐδύτειον, ἐν δ' ὅλοῃ κῆρ,
 Ἄλλοι ζῶν ἔχουσιν πέτατον, δῆλον αὐτοῖς,
 Κλλόν τε θνητῶν καὶ μύθον ἥ' ἐκ πεδδῶν.
 Εἴμα δ' ἔχ' ἄμφ' ὅμοισι διαοίνοι αἴματι φατῆρ,
 Δφινῶν διερκομόρον, κρασυχῇσι τε βίβραθῶν.
 Ἐν δ' ὁφίον κροθαῖ δφινῶν ἴσαν ἔτι φατειῶν
 Δάδελος· ταῖ φοδίσκον ὅππῃ χθονὶ φύλ' ἀνδρῶντων
 Οἵπνις αἰτιδίῳ πόλεμον Διὸς ἤϊ φέρισε.
 Τῶν κ' ὁδόντων μὲν κρασυχὴ πέλει δῦτι μάχεται
 Αμφοιτρυνωάδης· ταῖ δ' αἴετο θαῦτα ἔργα.
 Σπύματα δ' ὅς ἐπὶ φάτο ἰδὲν δφινῶν δράκων
 Κυανία καὶ ῥῶτα, μελῶδῶσαι ᾗ γλυφα.
 Ἐν ᾗ σφῶν ἀγίλα χλαυῶσι ἴσαι ἡδὲ λείοντων

Mutuo sese aspicientium, irascentiumque, & festinantium,
 Quorum etiam turmatim ordines incedebant neque viri hi,
 Neque illi alteros timebant, horrebant attamen colla aborti.
 Iam enim ipsis iacebat magnus leo, circum autem aprī
 Duo, spoliati animas, deorsumque ipsis niger
 Cruor distillabat in terram. ipsi aut cernicibus deiectis
 Iacebant mortui sub terribilibus leonibus.

At illi magis etiam excitabantur, incensi ad pugnandum,
 Virique agrestesque sues, trucesque leones.

In eo autem erat & pugna Lapitharum bellatorum,
 Cæneum circa regem, Dryantemque, Pirithoumque,
 Hoplemque, Exadiumque, Phalerumque, Prolochumque,
 Mopsumque, Ampycidem, Titaresium, notum Martis:
 Theseumque Ægeidem, similem immortalibus:

Argentei, aurea circum corpus arma habentes.

Cætari autem ex altera parte contra hos congregabantur,
 Circa magnum Petraum atque Asbolum augurē,
 Arctumque, Huriūque, nigrūque pilis Mimantem.

Et duos Pencidas, Perimedem, Dryalūque,
 Argentei, aureas abietes in manibus habentes.

Atque impetu pariter facto, perinde ac si visi essent,
 Lanceis atque abietibus cominus certabant.

Inter hac autem Martis terribilis alipedes stabant equi
 Aurei, & ibidem ipse quoque spoliator perniciosus Mars,
 Mucronem in manibus habens, milites exhortans,
 Sanguine cruentus, perinde atque viuas spolians.

Currui insistens, iuxta autem Panūque Metūque
 Stabant gestiētes bellum subire virorum.

Ibidem autem & Iouis filia, prada trix Tritogenia,
 Ei similis, quasi quæ pugnam vellet armare,

Hastam habens in manibus aureamque galeam, (cum
 Ægidēque circum humeros gradiebatur autem in præliū se-

At erat in eo clypeo & immortalium chor⁹, in cui⁹ medio
 Desiderabile quiddam personabat Iovis & Latona filius
 Aurea cithara. deū autem sedes, par⁹ Olymp⁹. (nisi postea
 Ibi & forū, circum autem opulētia infinita, quasi in coram e-

Immortalium

Ἐς σφίεας δὲ καμψύων, κοτύλιν τ' ἱερῶν τε·
 Τῶν κ' ὁμιληδὸν εἶχεσ' ἄισαν· ὕδ' ἐν τῷ γὰρ
 Οὐδ' ἔτεροι τρέπινω, φείσονται γὰρ μὲν αὐχίνας ἄμφω
 Ἡδὲ δ' ὅσφιν ἱκαιο μέλας λῆς· ἀμφὶ δ' ἡσέσθωσι
 Δοιοὶ δ' ὅπου θάμβηται ψυχὰς· καὶ δ' ὅσφιν καλῶν
 Αἶμα' ἀπὸ λείσας· ἱερῶν· οἱ δ' αὐχίνας ὕψις ἐκπύοντες,
 Κεῖατο τε θηῶτες ὑπὸ βλοσυροῖσι λείοισι.
 Τοὶ δ' ἐπὶ μάχῃ ἐγρήδοντο, κοτύλιν μάλιστα,
 Ἀμφότεροι, χλοῦν δ' ἐπὶ σῖς, χαρῶσι τε λείοντες.
 Ἐν δ' ἡμῶν ὑσμίνῃ Λαπιδάων ἀχμυταίων,
 Κανία τ' ἀμφὶ αἶακτα, Δρύδοντα τε, Πειριδοῦν τε,
 Οὔπλιν τ'· Ἐξάδον τε, Φάλαρον τε, Πρόλεχον τε,
 Μόλον τ' Ἀμπυκίδην, Τιταρήστον, ὅζον Ἀρηθ-,
 Θησίαν τ' Αἰγίδην, δ' ἡσέσθωσι δ' ἀπὸ λείων·
 Ἀργύριοι, χρυσία δ' ἐπὶ χροὶ τῷ γὰρ ἔχοντες.
 Κένταυροι δ' ἐπὶ τῷ γὰρ ἐπὶ λείων· ἡσέσθωσι
 Ἀμφὶ μέλας Πιτταῖον· ἡσέσθωσι Ἀσβολον αἰωνοῦ.
 Ἀρκτον δ' Οὐρίον τε, μελαγχρόν τε Μίμαρτα,
 Καὶ δ' ὅσφιν Ἀλκείδης, Περμυδία τε Δρύδοντα
 Ἀργύριοι, χρυσίας ἐλάτας ἐπὶ χροὶν ἔχοντες.
 Καὶ τε σωματικῶν ὡσὶ ζώοντες ἡσέσθωσι
 Ἐγχεσιν ἡδ' ἐλάτης αὐτοχρόν ὡς ἡσέσθωσι.
 Ἐν δ' Ἀρηθ- ἡσέσθωσι πύλας ἐπὶ λείων· ἡσέσθωσι
 Χρυστοὶ ἐπὶ δ' αὐτοὶ ἐπὶ λείων· ἡσέσθωσι
 Αἰχμῶν ἐπὶ χροὶν ἔχοντες, ἀπὸ λείων καλῶν,
 Αἶματι ποικίλῃ· ὡσὶ ζώοντες ἐπὶ λείων·
 Δίφω ἐπὶ λείων· ὡσὶ ζώοντες ἐπὶ λείων·
 Ἐπὶ λείων· ὡσὶ ζώοντες ἐπὶ λείων·
 Ἐν δ' Διὸς θυγάτηρ ἀγαθή· Τριτογένεια,
 Τῇ ἱκέλη ὡσὶ τε μάχῃ ἐπὶ λείων·
 Ἐγχεσιν ἔχοντες ἐπὶ χροὶν, χρυσίω τε πρυφάσθωσι,
 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὡμῶν· ὅπῃ δ' ὡς τε φύλοπι ἀπὸ λείων.
 Ἐν δ' ἡμῶν ἀπὸ λείων ἡσέσθωσι χροὶν· ἐπὶ δ' ἀπὸ λείων
 Ἰμῶν καὶ δ' ἀπὸ λείων ἡσέσθωσι χροὶν·
 Χρυσίῃ φόρμυγι· Διὸν δ' ἐπὶ λείων ὡς ἡσέσθωσι
 Ἐν δ' ἀπὸ λείων, ἀπὸ λείων ὡς ἡσέσθωσι
 Ἐπὶ λείων· ὡς ἡσέσθωσι ἀπὸ λείων·

*Imortalium in certamine: Dea aut incipiebant cantum
Musa Pierides, canorum quiddam canentibus similes.
In eo autem & portus appulsu facilis indomiti mari
Rotundus factus erat liquefacto è flanno,
Imundanti similis: multi verò per medium ipsius
Delphines hanc atque illac ferebantur, piscibus inhiantibus,
Narantibus similes. Duo autem sursum efflantes
Argentei delphines, depascebant mutos pisces.
Sub his arci trepidabant pisces. sed in ripis
Sedebat vi piscator observans: habebat autem manibus
Piscium rete, proiecturo similis. (Perseus,*

*In eo autem erat & pulchricomae Danaes filius eques
Neq; quidè cōtingens clypeū, neq; longè separatus ab illo
Miraculū magnum dictū: quoniam nusquam insistebat illi
Ita enim ipsum manibus fecerat inclens Vulcanus,
Aureum, circum pedes autem habebat alata talaria.
Ex humeris aut circa eū vagina inclusus nigra ensis per
Æreus, de loro: ipse aut velut cogitatio volabat. (debat,
Totum autem tergum eius tenebat caput semi monstri
Gorgonis. circum ipsum autē pera ferebatur, noīrū visū,
Argentea, simbriaque dependebant lucida,
Aurea. sana autem circum tempora regis
Posita erat Orci galea, noctis caliginem grauem habens,
Ipse autem properanti & formidanti similis
Perseus Danaides extendebatur. post ipsum verò
Gorgones inaccessæ & ineffabiles ruebant,
Cupientes ipsum apprehendere. in viridi autem adamāse
Euntibus ipsis resonabat clypeus magni strepitu
Acutum & tinnulum quippiam. in Lewis aut dracones
Duo suspensi erant, attollentes capita.
Lambebant autem illi, iraque infrendebant dentes,
Crudele tuentes. supra sana autem capita
Gorgonum agitabatur magnus terror. ac supra ipsas
Viri pugnabant, bellica arma habentes.
Hi quidem pro sua ciuitate, suisque parentibus,
Postem depollentes: illi autem depopulari studenses.*

Ἀδανάτων ἐν ἀγῶνι. θεὰ δ' ὄξηρχον ἀοιδῆς
 Μῦσαι Πιερίδες, λιγυρὰ μαλ' ἀπομόναις εἰκῆται.
 Ἐν δ' ἰαμβῷ δῶρμος ἀμφιμακίτοιο θαλάσσης
 Κυκλοτερὲς ἐπὶ πυκτο παρὶ φθου κασιτέρειο,
 Κλυζομένη ἱκαλῶ. πολλοὶ γὰρ μὲν ἀμύσσον αὐτὴν
 Δηφόνες τῇ κ' τῇ ἐδύναντο ἰχθυόοντες,
 Νηχομήθοις ἱκαλοῖ. οἳ δ' ἄν' ἀφισιδῶντες
 Ἀργύριοι δολεῖτες ἐδοίοντο ἔλλοπας ἰχθῆς,
 Τῶν ὑπο χαλκίοι βίον ἰχθύες. αὐτὰρ ἐπεὶ ἀκτῆς
 ἦτο δῶν δῆμις δεδουκνυμένη. εἴχετο χερσὶν
 Ἰχθύσιν ἀμφὶ βλητρον, ὅτε ῥέροντι ἰοικαῖς.

Ἐν δ' ὡς ἠύκομος Δαϊάης τέκετο ἰππότετα Πρῶσις,
 Οὐτ' ἄρ' ὅππ' αὖθις σάκετο ποσὶν, ἔθ' ἔχετο αὐτὴν.
 Θαῦμα μέγα φερόμενα δ' ἐπὶ ὕδαμιν ἐσηρίετο.
 Τὼς δ' ὅρ' μιν παλάμῃς τεύξε κλυτὸς Ἀμφιγυῆς
 Χρῦσιον, ἀμφὶ δ' ποσὶν ἔχε πτερόεντα πέδιλα.
 Ὡς μοισιν δ' ἔμιν ἀμφὶ μελαίνετον ἄρ' ἔκτετο,
 Χόρηκον ἐν τελαμῶνός. ὁ δ' ὥστε νόημα ἔποτατο.
 Παν δ' ὅτε μεταφρεσσὶν εἴχετο κείνη δῆναι πηλώρεσιν,
 Γοργαῖς ἀμφὶ δ' ἔμιν κίεσσις θέε, θαῦμα ἰδίῳ.
 Ἀργυροῖν δ' ὕσαντο δ' κατὰ φρεσὶν φαινοί
 Χρύσειον δ' ἔμιν δ' ἀπὸ κρατῶσιν ἀνὰ κτος
 Κεῖτ' ἄιδος κωκῆν, κλυτὸς ζῖφον αἶνον ἔχουσαι.
 Αὐτὸς δ' ἀπὸ δόνητι κ' ἐρρίγοντο ἰοικαῖς
 Πρῶσις Δαυαίδης ἐπιταίετο. ταῦ δ' ἔμιν αὐτὸν
 Γοργαῖς ἀπ' αὐτοῖς τε κ' ἔφραται ἐρρίγοντο,
 Ἰέμεναι μακρῆν. ὅππ' ὅτε χληροῦ ἀδάμαντος
 Βαινησίων ἰάχεσκε σάκος μετὰ λαοῦ ὀρυμαγδῶ.
 Ὅξια κ' λιγύως. ὅππ' ὅτε ζῶντες δ' ἐρρίγοντο
 Δοῖα ἀπ' ἀρεῶν. ὅππ' ὅτε κερτῶν τε καὶ ὀλεα.
 Λίχμαζον δ' ἀπ' αὐτῶν. μὲν δ' ἔχετο αὐτὸν ὀδόντας
 Ἀργαῖς δ' ἐρρίγοντο. ὅππ' ὅτε δ' ἐρρίγοντο καὶ ὀλεα
 Γοργαῖς ἐρρίγοντο μέγας εὐδῶ. οἳ δ' ἔμιν αὐτὸν
 Ἀνδρῶν ἐμὲν ἀδῶ, πολυμήτεια τεύχε' ἔχοντες.
 Ταῖ μὲν, ὑπὸ σφετέρῃς πόλιν. σφετέρῃς τε τοκῆας
 Λιγὸν ἀμύνοντες πῶς δ' ἐρρίγοντο μιμνῶντες.

Ac multi quidē iacebant, plures autē etiā pugna tenētes,
 Dimicabant. mulieres autem à bene constructis turribus
 Ereum acutum clamabant, lacerabanturque gnos,
 Viuis similes, opera inclyti Vulcani. (dicant,
 Viri autem qui seniores erant, & senectutem apprehen-
 Conserti extra portas ibant, sursumque diis
 Manus tendebant beatīs, pro suis liberis (autem
 Metuentes, illi autē contrā pugnam conserebant. post ipsū
 Parca nigra candidis crepantes dentibus,
 Torna terribilēque, cruentāq; inaccessa que (bant
 Certamō habebant de ijs qui cadebāt. omnes enim cupie
 Cruorē nigrū bibere. Et quem primum sorte ceperant,
 Iacentem vel cadentem recens saucium, ei quidem
 Inijciebāt ungues magnos, animāq; ad Orcū abibas,
 Tartarū in frigidū. illa autē praeordia postquā exatiasset
 Sanguine hominis, ipsum quidem abijciebant post tergū:
 Retro autē in tumultū & stragem festinabant iterū ire,
 Clotho & Lachesis ipsae astant, atque paulo minor
 Atropos: neque enim erat magna dea: sed tamen
 Aliis quidem praestantiōrque erat, & aetno gradissima.
 Omnes autē circa unū virum pugna acerbam institerāt.
 Saeuēq; modo seipsas mutuō aspiciebāt, oculis succēntes.
 Inter se autem ungues manūsque audaces exaequabant.
 Iuxta autē & Caligo stabat, perusta similis, & gravis,
 Pallida, aridaque, fame exhausta, & compressa,
 Crassipes: longique ungues ē manibus prominebant.
 Huius quidem ex naribus mucus manabat, ex genis autē
 Cruor destillabat in terrā. ipsa autē terribiliter dētes strin-
 Stabat, multūsq; pulvis constrauerat ei humeros, (gēs
 Lachrymis humida, iuxta autē turrita ciuitas hominum.
 Aurea autem ipsa tenebant superliminaribus adaptata
 Septem porta, hominēsq; in voluptatibus & choreis
 Oblectationē capiebāt. Alii siquidem bene rotūdo in curru
 Ducebant viro uxore, multūsq; hymenaeus excitabatur.
 Et procul ab ardentibus facibus fulgor resplendebat,
 In manib; famulorum. Mulieres autem venustate florētes
 Praebant

Πολλοὶ μὲν κλέπτου, πλείονες δ' ἔτι δῆρ' ἐχόντες
 Μάρμαρα δ' αἵ τ' ἔχουσιν αἶμας ἐν δὲ μήτων ὅππ' ὑπὸ πύργων
 Χρυσάκοι οὐδὲ βόων, καὶ δ' ἐδρύοντο παρὰ τὰς,
 Ζωῆσιν ἱκαλὰ, ἔργα κλυτὰ Ἡφαίστοιο.
 Ἄνδρες δ' οἱ προσβῆτες ἴσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 Ἄσπροι ἐκταδὲν πυλίων ἴσθμῳ, καὶ τ' οὐδὲσι
 Χεῖρας ἔχον μακάριοι, αὐτοὶ σφιστέρουσι τέλει
 Διδότες τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἵ τ' μετ' αὐτοῖς
 Κῆρας κυδόμεαι, λαδυναὶ ἀφ' ἀέθρου οὐδ' ἔτι,
 Δφωποὶ, βλεσυροὶ τε, θαφεινοὶ τ', ἀπλητοὶ τε,
 Δῆρ' ἐχον αὐτοὶ πτόντων. πᾶσαι δ' ἄρ' ἴσμεν
 Αἶμα μάλ' αὖτε πτόντων. οἱ τ' οὐδὲν μὲν ποιοῦσι
 Κεῖμεν ἢ πτόντων. οὐδὲν τε, ἀμφὶ μὲν αὐτῶν
 Βάλλ' ὄνυχας μεγάλοις. ψυχὰ δ' αἰδὼς δὲ χατεῖρε
 Τάρταρον ἐκρυόσθ' αἵ τ' οὐδὲν αὖτε ἀρίστων
 Αἶμας αἰδ' ὁρμῆν, τὸν μὲν ῥίπτασθαι ἐπὶ τῶν
 Ἄψ' ὄνυχας καὶ μῶλον ἐδύνησι αὐτῶν ἴσμεν.
 Κλαυθὸς καὶ ἄλγος σφιν ἐφίεσθαι ἢ μὲν ὑφ' αὐτῶν,
 Ἄσπροι, ἔπ' ἔπειτα μεγάλα θεῶς, ἀλλὰ καὶ ἔμπεδος
 Τῶν γὰρ μὲν ἀλλάων πορφερέας τ' ἄλλ' ὀφειλόμενα τε.
 Πᾶσαι δ' ἀμφ' ἐνὶ φρεσὶ μάχην δριμύτην ἔδιντο
 Δεινὰ δ' ἐς ἀλλήλας δράκον ὀφθαλμοὶ θυμὸν αὐτῶν
 Ἐν δ' ὄνυχας χεῖρας τε θρασυίας ἰσώσαντο.
 Παρ' δ' Ἀχλὺς εἰς ἡλὸς ὀπίσθην ἔκτανε καὶ αἶψα,
 Χλαυθὸς αὖτε ἀλγος καὶ χατεῖρε πτόντων,
 Γυνοπαχὴς μακροὶ δ' ὄνυχας χεῖρας τε ὑφ' αὐτῶν.
 Τῆς ἐν μὲν ῥητῶν μύθων ῥέον, οἱ τ' οὐδὲν
 Αἶμα ἀπελείβει τ' ἐραζοῖ ἢ δ' ἀπλητοὶ σισυρῆα
 Εἰς ἡλὸς πολλὰ τ' οὐδὲν κατενέμωσιν ὁμοῖς,
 Δάκρυα μυδαλῆα, παρὰ δ' ἄπυργος πόλις αἰδ' ὄνυχας
 Χρυσάκοι δὲ μὲν ἔχον ὑφ' αὐτῶν αἰδ' ὄνυχας
 Ἐπ' αὖτε πτόντων. τοὶ δ' αὖτε ἐν ἀλγὶ καὶ χεῖρας
 Τέρψην ἔχον. τοὶ μὲν γὰρ ἐν ὄνυχας ἐπ' ἀπλήτην
 Ἦσαν αἰδ' ὁρμῆν καὶ πόλις δ' ὑμῶν οὐδ' ὄνυχας
 Τῆς δ' ἀπ' αἰδ' ὁρμῆν δαίδων σίλας ἐν ὄνυχας
 Χρυσάκοι ἐν δὲ μὲν αὖτε δ' ἀλγος καὶ χατεῖρε

Praibant, quas chori ludentes sequebantur.

Atque hi quidem canoris tibijs emittebant cantum,

E tenero ore, circumque ipsos repercutiebatur sonus.

Illae autem ad modulationem ducebant chorū amabilem.

Inde rursū ex alia parte iuvenes commessabātur adfistis

Alij quidem contrā ludentes saltatione & cantu, (lā,

Alij aut contrā videntes, ante tibicinem autem singuli

Præcedebant, totāque civitatem læticia, chorea q̄,

Voluptatēque tenebant. Alij aut rursus extra civitatē

Tergis equorum consensus currebant, aratores autem

Proscindebāt terram bonam ornatēque turcas

Succinctas habebāt: sed erat profunda seges, ubi alij qui.

Mucronibus acutis rostrata folia, (dem metebant

Grauida spicis, veluti Cereis: cibum.

Alij autem in manipulos ligabant, & implebāt aream:

Rursū alij vindemiabāt vineas, falces in manib. habētes

Alij aut in calathis feribāt à vindemiatorib. acceptos

Albos & nigros racemos, magnis ex vitibus,

Grauidis folijs, & argenteis capreolis.

Alij rursus in calathis portabant, iuxtaque ipsos vitis

Argentea erat inclyta opera prudentis Vulcani,

Agitata folijs, & argenteis pericis.

Inde quidem igitur ludunt ad tibicinem unusquisque,

Oneratus vasis, quæ ipsæ nigrae erant. (cabant

Alij qdē calcabāt in lacu, alij hauriebāt, alij aut dimi

Pugnis, & luctādo. alij verò alipedes lepores venabātur,

Viri venatores, & serratis dentib. canes duo ante ipsos

Cupientes assequi, illi autem cupientes effugere.

Iuxta ipsos aut & equites habebāt laborē, proq; præmijs

Certamē habebant & pugnā, bene iunctis aut in curribus

Auriga stantes, immittebant veloces equos,

Habenas laxantes. illi aut subsultantes volabant, (bāt.

Curr⁹ ferruminati, rotarūq; modiolī valde ex eo resona-

Illī qdē igitur ppetuū habebāt laborē, neq; enim dū ipsis

Victoria cōpleta erat, sed ind. finitū habebāt certamen.

Ipsīs aut etiā propositus erat magn⁹ tripus intra agonem,

Πρὸς δ' ἔκιοι, τοῖσιν ὃ χροσὶ παίζοντες ἔποιτο.
 Τοὶ μὲν ὑπὸ ἀλιγυρῶν συρίγῳν ἰσταν αὐδῶν
 Ἐξ ἀπαλῶν σφμάτων, φρεὶ δέ σφισιν ἄγλυτο ἦχε.
 Αἱ δ' ὑπὸ φοριμῶν ἀνῆλθεν χροσὶν ἱμερόεντα.
 Ἐνθεν δ' αὖθ' ἐτέρωδε νέει κώμαζον ὑπὸ αὐλοῦ,
 Τοίγῃ μὲν αὖ παίζοντες ὑπὸ ὀρχηθμῶ καὶ αἰδῆ,
 Τοίγῃ μὲν αὖ γελῶντες ὑπὸ αὐλητῆρι δ' ἕκαστος
 Πρὸς δ' ἔκιοι παῖσαι ὃ πόλιν θαλίαι τε χροσίτε
 Ἀγλαΐαι τ' εἶχον. τοὶ δ' αὖ περπαροῖδε πόληθ
 Νῶθ' ἱππῶν ὀπισθέμεις ἐδυώϊον. οἱ δ' ἀροτῆρες
 Ἡρῆκον χθόνα διδῶν ὀπισθελάσσω ὃ χετῶνας
 Ἐστάλατ'. αὐτὰρ ἔλω βαδὺ λήϊον· οἷα μὲν ἡμῶν
 Λιχμῆς ὀξείῃσι κρονονόωντα πέτηλα,
 Βειδομένοισι σταχύων, ὅσσι Διμήτερος ἀκτῶν.
 Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἑλλιδαναῶσι δέον, καὶ ἐπιπλον δῖα λῶ.
 Οἱ δ' ἐτρεύων οἶνας, δραπετῆρας οἱ χρυσὸν ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάροισι ἐφόρειν ὑπὸ βυνητῆρον
 Λυκοῖς καὶ μέλασας βότρυας, μεγάλῳ δ' ὀρχῶν
 Βειδομένων φύλλοισιν καὶ ἀργυρέῃσι ἐλίπασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλάροισι ἐφόρειν. φρεὶ δέ σφισιν ὄρχας
 Χρυσέθ' ἔλω, (κλυτὰ ἔργα φερίφρονθ' Ἡρῆσιο)
 Σειόμεθ' φύλλοισι καὶ ἀργυρέοισι κάμαξι.
 Τὰ γὰρ μὲν οὔν παίζονται ὑπὸ αὐλητῆρι ἕκαστος
 Βειδομένοισι σταφυλῇσι· μελὸν δ' ἔπος δὲ γὰρ μὲν αἰδοῖ.
 Οἷα μὲν ἐτράπεον, τοὶ δ' ἥρυον· οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξτε καὶ ἐλκηδόν. τοὶ δ' ὠκύποδας λαγῶς ἥρειν
 Ἄνδρες θηρότατοι, καὶ καρχαρόδοντες κωὶς περ,
 Γ' ἑμῆμοι ριπαῖαι, οἱ δ' ἑμῆμοι ὑπὸ δῆξαι.
 Παρ' δ' αὐτοῖς ἱππῆες ἔχον πόνον, ἀμοῖ δ' αἰθλας
 Δῆρι ἔχον καὶ μάχον. ἐυπλεκέων δ' ὅππ' ὄφρου
 Ἡνίοχοι βεβῶτες ἐφείσθ' ὠκίας ἱπποῖς.
 Ρ' ὑτὰ χαλᾶνοντες τὰ δ' ὅππ' κρᾶττόντα πέτοντο
 Κρματα κολλήσαντ', ὅππ' ὃ πλημναι μέγ' αὐτίκω.
 Οἱ μὲν ἄρ' αἰδῖον εἶχον πόνον· ἐδὲ ποτὶ σφιν
 Νίκη ἐπηνύθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἀεθλον.
 Τοῖσι δ' καὶ περὶ κείτο μέγας τείπος ἐν τὸς ἀγῶνιθ'.

Aureus, inclyta opera prudentis Vulcani.
 Circa extremā aut orā manabat Ocean⁹, inūdātī similis.
 Totū aut connebat clypeū variegatū. per ipsum autem
 Cygni alimolantes magnūm clangebant, qui illic multā
 Natabant in summa aqua. iuxta aut pisces movebatur,
 Alitum vōsu, etiam Ioui granitonanti, cuius consēlji
 Vulcanus fecit clypeum magnūmque validūmque,
 Componens manibus: quem quidem Iouis fortis filius
 Lallabat facile, equestrem aut assilūt in currum
 Similis fulguri patris Iouis, agida tenentis,
 Leuiter ingrediens. huic autem auriga fortis Iolau⁹,
 Egis insistent, regibat currum currum.

Prope autem ipsis aduenit dea caesis oculis Minerva,
 Atq, ipsos confirmans verbis volucris alloquebatur:

Salute Lyncei progenies longē inclytē,
 Nunc itaq, Iupiter robur vobis dat, is qui beatis impat,
 Cygnūmque interficere, & inclyta arma eius despoliare.
 Sed tibi aliud verbū dicā, multo prastātissime populorū.
 Postquā igitur Cygnum dulci auo spoliaueris,
 Illum quidem tum eodem loco relinque, & arma ipsius.
 Ipse aut hominū pēstē Mariē accedentem observans,
 Ubi nudatum clypeo variegato
 Oculis videris, ibi vulnera acuto ferro,
 Retroque tē recipe, quoniam tibi fas non est
 Neque equis capere, neque inclyta arma illius.

Sic locuta, in currum ascendit dina dearum,
 Victoriā immortalibus manibus & gloriā ferens
 Certatim. Tunc igitur Ioui notus Iolau⁹
 Horrendum equos increpuit. illi autem à comminatione
 Leuiter ferebant celere currum, festinantes campo:
 Nam ipsis animū addiderat dea caesis oculis Minerva,
 Egide concussa. ingemiscebat aut circumquaque tellus.
 Illi aut pariter procedebant, similes igni sine procella,
 Cygnus equum domitor, & Mars insatiabilis clamore.
 Horum qui deinde obuiam sibi mutuo facti,
 Aentū hūminēre, circūque ipsos reuerberabant sonus.

Χρυσός κλυτὰ ἔργα φείζοντος Ἡεαίστιο.

Ἀμφὶ δὲ ἵππων ῥέει Ωκείαιος πλήθυντι ἑσικώς.

Πᾶν δ' οὐκ ἔστι σάκος πολυδαίδαλον· οἱ δ' ἔκαστ' αὐτὸν

Κύκνῳ ἀρσινόται· μὲν γὰρ ἤπυσαν οἱ ῥά γε πολλοὶ

Νῆχον ἐπ' ἄκρον ὕδωρ, παρ' δ' ἰχθύες ἐκλείοντο,

Θαῦμα δ' εἶν' ἢ Ζηνὶ βαρυκτύπεα, ἔτι δὲ βυλαῖ

Ἡφαιστος πείνει σάκος μέγα τ' σιβαρόν τε,

Ἄρσιν μὲν παλάμησι, τὸ μὲν Διὸς ἀλκιμος υἱὸς

Πάλλει ὅππῃ κρατέας· ὅππῃ δ' ἵππῃσι Δόρι δ' ἴφρῳ,

Εἰκέλος ἀστεροπῇ πατρὸς Διὸς ἀγχιόχοιο,

Κῆρα βίβας, τῷ δ' ὠκυγχοῖ κρατερός Ἰόλαος.

Δίφρῳ ἐπεμίσθας ἰδύναι το καὶ πύλον ἀρῆμα.

Ἀγχίμολον δ' ἔσφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Καὶ σφέας θασυμένσ' ἔπεα πῆριετα φρεσὶν ἴδα,

Χαίρετε Λυγῆος γῆν' ἠπλοκλειτεῖο,

Νυνὶ δὲ Ζεὺς κράτος ὑμῖν δίδωι μακάριον ἀνάστων,

Κύκνον τ' ὄξεα εἶν' ἢ δὲ κλυτὰ τεύχεα δῶσαί.

Ἄλλο δ' ἔσσι· τί ἔπος ἐρέω μέγα φέρτατε λαῖδν.

Εὐτ' αὖ δὴ Κύκνον γλυκερῆς αἰῶνις ἀμείρσῃ,

Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτὰ λιπέειν καὶ τείχεα τοῖο,

Αὐτὸς δ' ἔβροτολοιγὸν Ἀρῶν ὅππῃντα δοκύνσας,

Εἴδοι καὶ γυμνώδιντα σάκεα ὑπὸ δαυδαλίοιο

Οφθαλμοῖσιν ἰδῆς ἔτι δ' ὑπὸ μὲν ὀξείῃ χαλκῷ.

Ἀψ' δ' αἰσχεύσασθαι ἐπὶ ἐν ὑποῖσι ἀσιμόν, ὅστις

Οὐδ' ἵππεις ἐλέφν, ἔτι κλυτὰ τεύχεα τοῖο.

Ὡς εἰποῦσ' ἐς Δίφρον ἐθήσατο δῖα θεάων,

Νίκην ἀθανάτις χερσὶν καὶ κῦδος ἔχουσαι,

Εἰσὺ μὲν τὸτε δὴ ῥά διόγεντος Ἰόλαος

Σμερδαλέον θ' ἵπποισιν ἐμύκλετο. τοὶ δ' ὑπὸ ὀμοκλῆς

Ῥίμοφ' ἔφερον δόναρ ἄμα, κύνιοντες πεδίοιο.

Εἴν' ἄρ' σφιν μῦθος ἦκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθηνῆ,

Λίγιδ' ἀναπέισα σά· παρὲς ὀνόμαζ' ἔτι γὰρ.

Τοὶ δ' ἄμυνδ' ὡς γλῶσσοντ' ἱμελοῖ περὶ ἡε δυίλῃ,

Κύκνος θ' ἵπποδάμος καὶ Ἄρης ἀκόρυτος αὐτῆς.

Τῶν θ' ἵπποισι μὲν ἔπειθ' ὑπὸ καίτοι ἀνὴροισιν

Ὄξεϊα χεῖρυσαν, φεῖ δ' ἔσφιν ἄγνωτο ἡχώ.

Atque hunc prior alloquebatur vis Herculeæ:

Cygne ignave, cur contra nos tenetis veloces equos,
Viros qui laboris & ærumnae experti sumus?

At diversum tene currum bene politum, atque è via
Cede prætergrediendo. Trachinem enim tendo

Ad Crcem regē. nā ille potestate pariter & maiestate
Trachini aneistat. Tu verò satis admodū scis etiā ipse.
Eius enim cōnubio tenes filiā Themistocleē nigroculam.

O ignave, non enim tibi neque Mars mortis exitium
Prohibuerit, si nos inter nos congregiamur bellando:

Siquidē tibi dico, illū iam ante quoq; aliquoties periculū
Hastæ nostræ, quando pro Pylo arenoso (fecisse,

Aduersus stetit mihi pugnandi insatiabilitate furens.

Ter siquidem mea hastæ percussus sustinuit se terra,

Vulneratus clypeo: quarto autē transadegi femur eius,

Totis animis festiuans, magnūq; illius clypeū perforavi.

Pron⁹ .a. in puluerib. humi pstrat⁹ cecidit hastæ impetu,

Ubi etiam ignominia affectus inter immortales fuit,

Manibus sub nostris relictis spolijs cruentis.

Sic dixit. at Cygnus bellicosus haud quaquam curabat,

Huic obtemperans, retinere trahentes currum equos.

Ac tūc à bene cōpactis bigis desilierūt celeriter in terrā

Et Iouis filius magni, & Enyalij regis.

Auriga autē propius egerunt pulchricomos equos.

Illis autē irruentibus sonitu pedū cōcitata est lata terra.

Pt autem ab alto vertice montis magni

Rupes desiliunt, aliæ super alias cadentes:

Multaq; quercus, multæ item piceæ,

Alniquæ totis radicibus refringuntur ab ipsis

Celeriter delabentibus, donec in campum perveniant:

Ita & illi in se mutuò cadebant cum magno clangore:

Tota autē Myrmidonum ciuitas celebrisque Iolcus,

Arneque, & Helice, & Aethæa herbosa,

Præ voce utriusq; valde resonabant. Illi autē cū clamore

Mirādo cōgressi sunt. magnū autē intonuit cōsiliarius Iu-

Et à cælo guttas demisit sanguinolentas, (piter,

Τὸν πρότερον φροσείπε βίη Ἡρακλεΐη·

Κύνε πέπον, τί νυ γαῖν ὀπίσθετον ὠκίας ἴσπους,
 Ἀνδράσιν οἵτε πόνη κ' οἰζύος ἴδριες εἰ μὲν;
 Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δ' ἔφρον εὐξοον, ἢ ᾧ καλούδεν
 Εἴκα παρὲξ ἰέναι. Τρηχένα δ' εἰ τοι παρῆαίνα,
 Ἐς Κήρυκα αἶακτα. ὃ δ' ὅρ' ὀλυά μιν τε κ' αἰδοῖ
 Τρηχέας φροσείθηκα, σὺ δ' ὅ μ' ἄλλα οἶδ' αὐτός·
 Τοῦ γ' ὀπίσθις παῖδα Θιμιστιόην κυκῶπιν.

Ὡς πεπνυμένον δ' ὅρ' τοι Ἀρης θαλάτοιο ττλ' ὀπλῶν
 Ἀρκίσθ, εἰ δὴ γαῖ' σιωποῖσ' ὄμ' ἀ πολυμήδην.
 Ἡ δὴ μὲν τίς ἐφ' ἡμῶν κ' ἄλλοτε πειρηθῆναι
 Ἐχθρὸς ἡμετέρῳ, ὅθ' ὑπὲρ Πύλῳ ἡμαρτόεντος
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμοῖο, μάχης ἄμοτον μὲν αἰνῶν.

Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπὲς ἡρεῖσ' αὖ γαῖῃ,
 Οὐτα μὲν σάκος· τὸ δ' ὅ τ' ἔρατον ἡλαστομυρῶν
 Παιτὶ μὲν ἀσπύδων, διὰ δ' ὅ μ' ἄλλα σάκος ἄρα ἔα·
 Πρὶν δ' εἰ κεν ἴσθ' ἡμῶν χαμῶ πρὸς ἔχθρ' ὄρμῃ.
 Ἐνθά κε δὴ λαβήτορ' εἰ ἀδωπάτοις ἐτύχεν,
 Χρὸν ὑφ' ἡμετέρῳσι λιπὼν ἵναρα βροτέετα.

Ὡς ἔφατ'· ὃ δ' ἄρα Κύκν' εὐμμελὲς ἐμφοῖνα
 Τῷ ὀπίσθι δόρυς ἐχέμεν ἐρυσαρματας ἴσπους.
 Δὴ τότε ἀπ' ὀπλῶν δ' ὀφρον δόρυς αἰψ' ὀπί γαῖαν
 Πῦς τε Διὸς μεγάλου κ' ἐνυαλίῳ αἶακτι.
 Ἡ γ' ὄχοι δ' ἐπ' ἡλῶν ἡλασαν καλλίπριχας ἴσπους·
 Τῶν δ' ὑποστυμμένων κενάχιζε πρὸς ὄρεϊα χθονί.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλου
 Πέτραι δ' ὄρεος φροσέωσιν, ἐπ' ἀλλήλας δ' ὅ πρὸς
 Πολλὰ δ' ὄρεος ὑψόκομοι, πολλὰ δ' ὅ τ' πεῦκα,
 Αἰγῶν δ' ὅ τ' τεσσάρων ὄρεος ἡγῶνται ὑπὸ αὐτῶν
 Ρ' ἡμῶν κυλινδομένον, εἴως πεδίον δ' ἀφίκοντα·
 Ὡς οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πέτον μάχα κελήγοντες.
 Πᾶσαι δ' ὀ Μυρμιδόνων δ' πόλεις κλειτὴ τ' Γαλακῆς
 Ἀρνητ' ἡ δ' Ἐλίκη, Ἀνδρά τε πειήσας
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀκλινῶς
 Θεσπεσίῳ σιωῖσαν· μάχα δ' ἐκτυπε μηπίτα Ζεῦ,
 Καὶ δ' ὅτ' ἀπ' ἡρακλῆος ψάδας βάλεν αἰματώσας

Signum id ponens belli, suo multum confidenti filio.
 Qualis autem in vallibus montis acerbis aspectu
 Apic, dentes habens exertos, fertur impetu ad pugnam
 Cum viris venatoribus, acuitque candidum dentem,
 Per obliquum actus spuma autem circa os mandentem
 Destillat: oculique ipsi igni splendori similes sunt,
 Rectus autem in vertice horret setis, circaque collum:
 Tali similis Iouis filius ab equestri desilijt curru.
 Quando autem viridi nigricans alis sonora cicada
 Ramo insidens, astatem hominibus canere
 Incipit, cuius et potus et cibus faemineus ros est,
 Atque per totum diem, et mane sub aurora fundit vocem
 Aestu in gravissimo, quando et corpus Sirius exiccat,
 Quando item et milio circum arista nascuntur,
 Quod aestate seminant, cum vva acerba colore mutant,
 Qualia Bacchus dedit hominibus in laticia et laborem.
 Eo tempore pugnabant, multus autem tumultus excitabatur.
 Ut autem leones duo, pro occisa cerna
 Sibi mutuo succensentes, in seipsos impetum faciant,
 Saevusque inter ipsos rugitus, strepitusque exoritur dentium:
 Atque ut vultures incurvis unguibus repandi rostri
 Rupe in excelsa, magno clangore dimicant,
 Capra montinaga gratia, aut fera cerva
 Tinguis, quam interfecit iaculando iuuenis vir,
 Sagitta è nerno emissa: ipse autem vagatur alio loco
 Loci ignarus existens, at illi celeriter animadverterunt,
 Certatimque pro ea pugnam acerbam instituerunt:
 Sic et hi duo cum clamore contra se mutuo irruerunt.
 Ibi igitur Cygnus quidem potentis Iouis filium
 Occidere meditans, clypeo aream hastam adegit,
 Neque tamen perripit as. defendebant enim dona Dei.
 Contra autem Amphitryoniades, vis Herculeae,
 Inter galeam et clypeum, hasta longa
 Cervicem nudatum, celeriter inframentum
 Percussit valide, ambosque detondit nervos collatis
 Homicida lancea, magnum enim robur incidere viri.

Σῆμα τιθεῖς πολέμοιο ἐὼν μεγαθυρῶντι παῖδι.
 Οἷς δ' ἐν βήσιν ὄρεσιν χαλεπὸς περιδείδεται
 Κἀπὺς χαυλιδῶν φρονεῖ θυμῷ μαχίσσασθαι
 Αἰδράσθ' ἀνδρῶν τ' ἔτι δὲ τε λούκων ὀδόντα
 Δοχμῶνδεῖς, ἀφρὸς ὃ πᾶσι σῶμα μαστιχῶντι
 Λείβεται, ὅσπερ δὲ οἱ πυρε λαμπρόωντι εἰλετῶν,
 Οἷσιν δ' ἐν λοφίῃ φέρει τείχεα ἀμφὶ τ' ἀνδρῶν.
 Τῷ ἱκελὸς Διὸς υἱὸς ἀφ' ἱπποεῖα θόρον δ' ἴφρα.
 Ἡμῶς ὃ χλοῦσιν κυανόπιδες ἡχέτα τέτιξ
 Οὐδ' ἐφ' ἐμῶν δέρος ἀνδρῶν ποισιν αἰείδην
 Ἀρχεται, ὅτε πόσις καὶ βρώσις θῆλις εἴρη.
 Καὶ τ' πασημέριός τε καὶ ἡμέρας χεῖρ ἀνδρῶν
 Ἰδὲ ἐν ἀντοτάτῳ, ὅπότε χεῖρα Σείριος ἄζει.
 Τῆμος δὲ κέγχροισι πειγλῶχος τελίδωσι
 Τοῖς τ' ἀνδρῶν ποισιν, ὅτ' ὁμφακὸς ἀνέλλονται,
 Οἷα Διόνυσος δῶκεν ἀνδράσι χάσμα καὶ ἄλθος.
 Τῷ ὅρῳ μάρνατο, πολὺς δ' ὀρυγμαδὸς ὀρόρει.
 Ὡς ὃ λέοντες δύω ἀμφὶ καταμένης ἐλάφου
 Ἀλλήλοισι κοτέοντε, ὅπῃ σφίεσσι ὀρμήσωσι,
 Δεινὴ δὲ σφ' ἰαχὴ ἀφάδης θ' αἶμα γίνεται ὀδόντων.
 Οἱ δ' ὥς τ' ἀνδρῶν ποισιν ἀνέλλονται, ἀνέλλονται
 Πέβη ἐφ' ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μαχέσθαι
 Αἰγὸς ὀρεσσιόμου ἢ ἀνδρῶν ποισιν ἐλάφου
 Πίονος, ἡντ' ἐδάμασσε βαλὼν ἀνέλλονται αἶμα
 Ἰδὲ ἀπὸ νύκθ' αὐτὸς δ' ἀπαλήσεται ἄλλη
 Χόρῳ αἰδρῶν ἐόν, οἱ δ' ὀρῶντες ἐνόησαν,
 Ἐστυμῶν δὲ οἱ ἀμφὶ μάχῃ δριμύτην ἔδεντο.
 Ὡς οἱ κακλήγοντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὀρυσαν.
 Ἐνθ' ἦτοι Κύκνος μὲν ὑπὸ μῦθ' αἰὲς υἱὸν
 Κτενέμεναι μεμνῶς σάκει ἐμβαλε χάλκον ἐχθρῷ.
 Οὐδ' ἐρρήξεν χάλκον, ἔρυτο ὃ δῶρα θεοῖο.
 Αἰφίππου γὰρ αἰὲς ὃ βίη Ἡρακλεῖν
 Μεσσηγὸς κέρυδός τε καὶ ἀσπίδος ἐχθρῷ μαχέσθαι
 Αὐχένα γυμνωθέντα θοῶς ὑπὸ νύκθ' ἔχρειν
 Ἡλᾶσ' ὀρῶντες ἀπὸ δ' ἀμφὶ κέρως τένοντε
 Ἀνδροφόνος μελὴν μέγα γδ' ἀνέγχετο ἔμπροσθεν.

*Cecidit aut veluti cum quercus aliqua, aut cinnamomum
Excelsa, icta Iovis fumanti fulmine:*

Sic cecidit, circum ipsum aut resonabat arma variegata ere.

Atque hunc quidem ibi reliquit Iovis ærumnosus filius.

Ipsæ aut occisorum hominum Martem accedentem observans,

Sæviæ videns oculus, ut leo corpus forte nactus,

Quique admodum accurate pelle validis unguitibus

Dissecta, quam celerrimè dulcem animum abstulit:

Alacriter autem nigrum expletur cor,

Accensus intus oculis sævum quiddam, costasque, & humeros

Cauda flagellans, pedibus fodit, neque quisquam ipsum

Sustinet ex adverso aspiciens propè ire, neque pugnare.

Talis igitur & Amphitryoniades insatiabilis clamore

Contra Martem stetit, in præcordiis audaciam augens

Certatim. Ille autem propè venit afflicto corde.

Virique aut cum clamore alter alterum inuasissent.

Ut aut quando à magno rupes cacione præcipitans,

Et in longum delata saltu voluitur, fragorque

Venit subito ingens, collis autem ipsi obuius respondet

Altus, ad quem cursu deferretur, ubi ipsam retinet:

Tanto ille fremitu, curruum gravator, perniciosus Mars

Vociferans irruit. ille aut promptè venientem excepit.

Porrò Minerva filia Iovis ægida tenentis

Ex adverso venit Marti, tenebrosam habens ægidem.

Sæva aut toruè intuens, verbis volucribus allocuta est:

Mars in hibe animos ingentes, & manus invictas.

Neque enim tibi fas est incluta arma auferre,

Hercule occiso, Iovis magnanimo filio.

Sed age, desiste à pugna neque adversus steteris mihi.

Sic ait, sed non persuasit Martis magnanimi animum.

Sed magno fremitu, flammæ similia arma vibrans,

Celeriter inuasit vim Herculeam,

Occidere festinans. & contexit aratam hastam

Acrius, ob suum filium irascens mortuum,

In clypeum magnum. At procul cassia Minerva,

Hastâ impetum avertit, manum deflectens à curru.

Ἡ ἑλπίς δ' ὥς ὅτε τις δριμύνη ἔλπει, ἢ ὅτε πέτρῃ
 Ἡ λίβατος πληγίῃσι Διὸς ψολόεντι κεραυνῷ·
 Ὡς ἔρειπ'· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
 Τὸν μὲν ἵππειτ' εἴασεν Διὸς τελαχγάρδιος υἱός·
 Αὐτὸς ὃ βροτολοιγὸν Ἀῖρην ὀπιόντα δεκκύσας,
 Δειρὸν ὀρώων ἄσποισι, λείων ὥς σῶματι κύρσας,
 Ὅς τε μάλ' ἐδυνέως μίτον κρατερός ὀνύχας
 Σχίσσας ὀπίσταςτα μιλίφρονα θυμὸν ἀπύρσας
 Ἐμμεσίως δ' ἄρα τῷ γε καλαρὶόν πῆμπλαται ἦτορ.
 Γλαυκίον δ' ὄσποισι δειρὸν, πλῦρα δέ τε κὺ βμοῖς
 Οὐρῇ μαστόων, ποσσὶ Ἰλάφῃ· ἠδὲ τις αὐτὸν
 Ἐτλῆ ἐς αἶψα ἰδὼν χερδὸν ἢ θείνῃ, ἢ ὃ μάχεσθαι.
 Τοῖος ἄρ' Ἀμφιτρυωνιάδης ἀκέρητος αὐτῆς
 Ἀντίος ἔσθ' Ἄρκος, καὶ φρεσὶ θάρσος αἰξων,
 Ἐστυμόως· ὃ δέ οἱ χερδὸν ἤλυθεν ἀχνύμφυ Θυκῆρ.
 Ἀμφότεροι δ' ἰάχοντες ἐπ' ἀμύηλοισιν ὄρυσαν.
 Ὡς δ' ὅτ' ἀπαύμαγάλαν πέτρῃ φρεσὶν ὀρύσας,
 Μακρὰ δ' ὅππ' ὀφείσκεισιν κυλίνδετα, ἢ δέ τε ἡχῇ
 Ἐρχεται ἐμμενῶσα, πάγος δέ οἱ ἀντιβόλησιν,
 Τ' ψηλός, τῷ δ' ἡ σιωπείκεται, ἔνθα μιν ἴχαι.
 Τόσση ὁ μὲν ἰαχῇ βροσάμενος ἔλιος Ἄρκος
 Κακλῆγώς ἐπόρυσεν· ὃ δ' ἐμμεπείως ὑπὸ ἰδαντο.
 Αὐτὰρ Ἀθλῶαίη κόρη Διὸς αἰγμόχοιο
 Ἀντίη ἤλθεν Ἄρκος, ἐριμυλῶ αἰγλήδ' ἔχουσα·
 Δεινὰ δ' ὑπὸ δ' ἔρα ἰδούσ' ἔπειτα πειρόντα φροσύνει,
 Ἀρεὶ ὀπίχρα μῦθος κρατερὸν κὺ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι δέμης ὄξιν δότ' κλυτὰ τεύχεα δῦσαι
 Ἡ ἔσκαλλ' ἐκτίναντα Διὸς θρασυκάρδιον υἱόν.
 Ἀλλ' ἄγε παῦε μάχης, μὲν δ' ἀντίος ἵστασ' ἐμῖο.
 Ὡς ἔφατ'· ἀλλ' ἢ πεῖθ' Ἄρειας μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὲ εἴκελα τέυχια πάλλαιον
 Καρπαλίμως ἐπόρυσεν βίη Ἡ ἔσκαλλ' ἑῇ,
 Κακταίμεναι μεμαώς· καὶ ῥ' ἐμβαλε χάλκεον ἔλχος
 Σπέρχον, ἐσθ' παρδὸς κοτίων πέρι τιθιειώτος,
 Ἐν σάκει μεγάλῳ· δότ' ὃ Γλαυκῶπις Ἀθλῶα
 Ἐλχος ὀρμυλῶ ἔτραπ'· ὀρεξάμεν' ὁπ' ὀφρῆ.

Accub' aſit dolor Martē cepit, extracſique gladio acuto
 Erruit contra Herculē magnanimum. ac iū accedentē
 Amphitryoniades, ſano inſatiabilis clamore,
 Femore nudatum clypeo ſub variegato,
 Vulneravit validē, magnūque traiecit clypeum
 Haſta vibrans, in terra aū proſtraviſ media Martem.
 At illi Pauor & Metus agilem currum, & equos
 Adegerūt celeriter propius & à terra habēte latas vias
 In currum poſuerunt variegatum, atque inde celeriter
 Equos flagellis impulerunt, venerūtq; in altū Olympū.
 Filius autem Alcmenae & glorioſus Iolaus,
 Cygno deſpoliato, armis ab humeris pulchris detractis,
 Reuertebātur, moxq; exinde ad ciuitatē Trachiniā vene-
 Equis velociſibus. At caſiſ oculis Minerva (runt,
 Peruenit in Olympum magnū, & domus patris,
 Cygñū aū cōtra Ceyx ſepeliuit, & populus infinitus.
 Qui prope ciuitatem habitant inclyti regis,
 Anten, Mirmidonūmq; ciuitatē, celebrēmq; Iolcum,
 Arnēq; & Helicē. multus aū congregabatur populus,
 Honorantes Ceycem, charum beatis diis.
 Sed illius ſepulchrū & mommētū obſcurū reddidit Anax
 Imbre hyemali exundās. ita enim ipſum Apollo (ius,
 Latona filius inſit, propterea quòd inclytas hecatōbas
 Quicūque portaret Delphos, eum vi ſpoliabat inſidiatus.

HESIODI

Δείω δ' Ἄρην ἄχρ' εἴλιν· ἐνυστάμενος δ' ἄορ' ὄξυ,
 Ἐστυτ' ἐφ' Ἡρακλεῖ κοατερόφρονι· τὸν δ' ὀππόντα
 Ἀμφιτρυωνιάδης δὴνῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 Μικρὸν γυναικδέ· τα σάκκας ὑπὸ δαυδαλέσιο,
 Οὔτατ' ὀπκρατέως· διὰ ὃ μέγα σάκος ἄραξεν,
 Δέρετι νωμήσαι, ὅππ' ὃ χθονὶ καὶ ὄβρι μίαν.
 Τῷ ὃ Φίξος κ' Δεῖμος ἐν ἔσχατον ἀφ' ἡμ' αὖ κ' ἱπποῖς
 Ἡλασαν αἶψ' ἐχθρὸς, κ' ἀπὸ χθονὸς οὐρυοδείης
 Ἐς δὲ φρενὶ πῆσαν πολυδαίδαλον· αἶψα δ' ἔπειτα
 ἱπποῖς μαστίλῳ, ἵκοντο ὃ μακρὸν Ὀλύμπον.
 Τί' οἱ δ' Ἀλκιδώης κ' κυδαλῖμος Ἰόλχος
 Κύκνον σκυλόουσιν ἀπ' ὤμων τεύχεα καλὰ
 Νίασεντ' αἶψα δ' ἔπειτα πόλιν Τρηχῆνες ἵκοντο
 ἱπποῖς ὠκυπόδεσιν· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
 Ἐξίκατ' ἔλυμπέν τε μέγαν κ' δώματα πατρὸς.
 Κύκνον δ' αὖ Κήϋξ θαῖπτε, κ' λαὸς ἀπείρην,
 Οἱ ῥ' ἐχθρὸς νῆον πόλιος κλειτὸ βεσιλῆος,
 Ἄντιω, Μυρμιδόνων τ' πόλιν, κλειτὴν τ' Ἰασηλῶν,
 Ἀργεῖον τ' ἠδ' Ἐλίκην· πολλὸς δ' ἠγείρετο λαὸς,
 Τιμῶντες Κήϋκα φίλον μακάρεσσιν θεοῖσι.
 Τοῦ ὃ πάρον κ' σῆμ' αἰδὲς ποίησεν Ἀναΐρας,
 Ὅμβρο χαμρεῖα πλήθων· τῶς δ' ὁρμὴν Ἀπόλλων
 Λητοῖδης ἠώωξ', ὅτι ῥα κλειταὶ ἐκατόμβας
 Ὅς τις ἄρ' Πυθοῖδε, βίη· σύλασκε δοκίμω.

ΗΣΙΟΔΟΥ

HESIODI ASCRAEI DEORUM
GENERATIO.

Usas Heliconiades incipiamus canere,

Quae Heliconis habitant montem
magnamque diuinamque:

Et circa fontem nigrum pedibus
teneris

Saliant, aramque praepotentis
Saturni,

Atque abluta tenero corpore in Permisso,

Aut in Hippocrene, aut in Olmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, fortiterque tripudiarunt pedibus.

Inde concitata, velata aëre multo

Nocturnae incedebant, perpulchram vocem emittentes,

Celebrantes Iouemque agida tenentem, & venerandam Lunam,

Arginam, aureis calceamentis incedentem:

Filiamque Aegiochi Iouis, caruleos oculos habentem Miner-

Auguremque, Apollinem, & Dianam sagittis gaudentem, (nam

Atque Neptunum terram continentem, terra motorem:

Et Themis venerandam, & nigris oculis Venerem,

Hebenque aurea corona decoram, formosamque Dionem,

Auroramque, Solemque magnam, splendidamque Lunam,

Latonamque, Iapetumque, ac Saturnum versipellem,

Terramque, Oceanumque vastum, & Noctem atram.

Aliorumque immortalium sacrum genus semper existens

Quae olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Agnos pascensem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum dea sermone compellavit,

Musa Olympiades, filia Iouis Aegiochi:

Η Σ Ι Ο Δ Ο Τ Τ Ο Τ Α Σ Κ Ρ Α Ι Ο Τ

Θ Ε Ο Γ Ο Ν Ι Α.

Μ Ο Τ Σ Α Ω Ν Ε λικωνιάδων ἀρ-
χώμῳ ἀείδῃν,
Αἰδ' Ε λικῶν Θ ἔχουσιν ὄρεσ μί-
γα τε ζᾷδεόν τε·
Καί τε πᾶσι κλυῖναι ἰοειδέα πῶσ'
ἀπαλοῖσιν

Ο ῤχευῶται, καὶ βαμὸν ἱερῶνιέ Θ

Κροῖαν Θ.

Καί τε λοιπὰ τέμναι τέρενα χροῖα Γ ῥιμασῶς,
Η ἴ' πῶ κελεύης, ἢ Ο ἴ' λμειῶ ζαδέοιο,
Ἀφροτάτω Ε λικῶνι χροῖε ἐνποιήσαντο
Κόμοις, ἱμερόεντας· ἐπερρώσαντο ὃ πρῶσιν.
Ε ἵδεν δ' ὀρνυῖναι, κικαλυμμένα ἤερα πολλῶ,
Ε ννίχαι στήχον, πειρηγῶν ὄσαν ἰεῖσαι,
Τ' μινδῶσαι Δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν Η ῥην
Ἀργείην, χρυσόισι πεδίλοις ἐμβεβαῖον,
Κέρην τ' Α ἴγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιν Ἀθηνῆν,
Φοῖβόν τ' Ἀπόλλωνα, καὶ Ἄρτεμιν ἰοχάειραν,
Η ὃ Περσέειάωνα γαμήχορον, ἐννοσίγαιον,
Καὶ Θέμιν αἰδούην, ἐλικοβλέφαρόν τ' Ἀφροδίτην,
Η ὣν τε χρυσέερα σπονδαὶ καλῶν τε Διώνει,
Η ὥ τ', Η ἡϊόν τε μέγαν, λαμπερόν τε Σηλιῶν,
Λητώ τ' Ἰάπετόν τε, ἰδὲ Κρόνον ἀγκυλομήτην,
Γαῖάν τ' Ω ἴκηδμόν τε μέγαν, καὶ Νύκτα μέλαιναν·
Ἄλλων τ' ἀθανάτων ἱερὸν γένος ἀνὴρ ἑόντων.
Αἰνὺ ποδ' Η σίοτον καλῶν ἐδίδασκεν ἀοιδῶν,
Ἄρνας ποιμαίνονθ' Ε λικῶν Θ ὑπὸ ζαδέοιο.
Τόνδε δέ με πρῶτιστα θεὰ πρὸς μῦθον ἱεῖπαι,
Μῦσαι ὀλυμπιάδες κοῦραι Διὸς αἰγίοχοιο,

*Pastores in agris pernoctantes, mala probra, ventres
Scimus mēdacia multa dicere veris similia: (solum)
Scimus etiam, quando voluerimus, vera loqui.*

*Sic dixerunt filiae Iovis magni veridicae,
Et mihi sceptrum dederunt, laevis per viridis ramm,
Decerpere mirandum. inspirarunt aut mihi vocem
Divinam, ita ut audire tam futura quam praeterita:
Et me iubebant celebrare beatū genus sempiternū,
Se verò primò & postremò semper decantare.*

Sed quò mihi haec circa quercum, aut circa petram?

*O tu, à Musis ordiamur, quæ Iovi patri
Canendæ oblectant magnum animum in Olympo,
Memorantes & praesentia, & futura, & praeterita,
Voce concordantes. illarum verò indefessa simul vox
Ab ore suavis. ridet autem domus patris
Iovis valde tonantis, dearum voce à suavi
Dispersa: resonat verò vertex nivosi Olympi,
Domus immortalū. haec verò immortalē vocē existentes,
Deorum genus venerandū in primis celebrant cantilena,
Ab exordio, quos Tellus & Caelum laetum genuerunt,
Quisque ex his pregnati sunt dī, datores bonorum.
Secundò rursus Iovē, deorū patrē atque etiā virorum
Incipientēsq; canunt dea, & finiunt carmen,
Quam sit praestantissimus deorum, & imperio maximus.
Porro & hominum genus, fortiūque gigantum
Celebrantes, oblectant Iovis mentem in Olympo,
Musa Olympiades. filiae Iovis agida habentis:
Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
Mnemosyne, fertilitati Eleutheris imperans
Oblivionēque malorum, & solatium curarum.
Novem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
Seorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
Sed cū iam annus exactus. circumvoluta .v. essent tempora
Mensium decrescientiū, diesque multi transacti essent,
Ipsa peperit novem filias concordēs, quibus carmen
Cura est, in pectoribus securum animum habentibus,*

Ποιμένες ἄγρευλοι, καὶ ἐλέγχα, γαστέρες οἶον,
 Γ' ὄρν' ψεύδεα πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοῖα,
 Γ' ὄρν' δι' οὗτ' ἐθέλωμεν δῆμ' ἀμυθήσασθαι.

Ὡς ἔφασαν κυῖραι μεγάλα Διὸς ἀπ' ἰπέπεια·
 Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δαίφνης ἐριθιλή· ὄζον,
 Δρέψασθαι θνητόν· ἐνέπιδσαν δέ μοι ἀνδρῶν
 Θείων, ὥς τε κλύοιμι τὰ τ' ἐσθόμενα, πρὸ τ' ἵόντα·
 Καί με κέλονθ' ὕμνεϊν μακάρων γλῶσ' αἶν' ἱόντων,
 Σφας δ' αὐτὰς πρῶτόν τε καὶ ὕστερον αἶν' ἀείδην.
 Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα, πρὶν δρῦν ἢ, πρὶν πέτρῳ;

Τῶν Μυσιάων ἀρχώμεθα, παῖ Διὶ πατρὶ
 Τ' ὑμνοῦσαι, τέρποισι μέγαν νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Εἰρῶσαι τὰ τ' ἵόντα, τὰ τ' ἐσθόμενα, πρὸ τ' ἵόντα,
 Φωνῇ ὁμιροῦσαι. τῆ δ' ἀκρόμας ῥέει ἀνδρῶν
 Ἐκ στομάτων ἡδέϊα. γὰρ δὲ τε δώματα πατρὸς
 Ζηῶος ἐριγδύπιοι, θεῶν ὅππ' ἀφεικέσῃ
 Σκιδναμένη· ἡχεῖ δ' ἡσυχῇ νιφόεντος Ὀλύμπου,
 Δάματα ἀθανάτων· αἳ δ' ἄμβροτον ὄσαν ἰεῖσιν
 Θεῶν γλῶσ' αἰδοῖον πρῶτον κλείουσιν ἀοιδῇ,
 Ἐξ ἀρχῆς οἳ Γαῖα καὶ Οὐρανὸς ὄρις ἔπικται,
 Οἳ τ' ἐκ τῆς ἐγγύοντο θεοὶ, δωτῆρες ἰάων.
 Δύπερ' αὖτε Ζηῶα, θεῶν πατὴρ· ἢ δ' καὶ αἰδέσθων,
 Ἀρχομένη δ' ὕμνῳσι θεῶν, λήγευσί τ' ἀοιδῆς,
 Ὅσον φέρτατος ὅτι θεῶν, κράτει τε μέγιστος·
 Αὔθις δ' ἀνδράσων τε γλῶσ' κρατερῶν τε μεγάων
 Τ' ὑμνοῦσαι, τέρποισι Διὸς νόον ἐντὸς Ὀλύμπου,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, κυῖραι Διὸς αἰγόχοιο.
 Τὰς εἰ Περὶ Κρονίδῃ τέκε πατρὶ μεγάρεα
 Μνημοσύνη, γένουσί σιν Ἐλβιδῆρος μεδέουσα,
 Λημοσύνη τε κακῶ', ἄμπαυμά τε μεμνεσίων.
 Εὐνεία γάρ οἱ ὕκτας ἐμίσγτο μητιέτα Ζεὺς,
 Νόσφιν ἀπ' ἀθανάτων ἱερὸν λῆγος εἰσαναβάλλον·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐπ' αὐτὸς ἔλω, πρὶν δ' ἔτραπον ὄραν
 Μιωῶν φθινόπῳ, πρὶν δ' ἡμέτα πόλλ' ἐτελείωθαι,
 Ἡ δ' ἔπικ' ἐνεία κούρει ὁμόφρονας, ἧσι τ' ἀοιδῇ
 Μίμβεται, ἐν σήθεσσι ἀκηδέα θυμὸν ἐχέουσας,

*Paululum à summo vertice niuosi cœli:
 Ubi ipsi splendidiq̃ue chori, & ades pulchræ.
 Iuxta verò eas Gratia & Cupido domos habitant,
 In conuiuijs: amabilem aut per os, vocem emittentes
 Canunt, omniūque leges, & mores pudicos
 Immortalium celebrant, amabilem vocem emittentes.
 Iste tam ibant ad Olympum, exultantes voce pulchra
 Immortali cantilena. undique .v. resonabat terra atra
 Canentibus hymnos: incūdus .v. à pedibus strepit⁹ excitaba
 Euentium ad patrem suum, ille aut in cœlo regnat. (tur
 Ipse habens tonitru, atque ardens fulmen,
 Vi superato patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, & indixit honores.
 Hac sanè Musa caneant, cœlestes domos tenentes:
 Nouem filia magno è Ioue progeneratæ:
 Cliòque, Euterpèque, Thaliàque, Melpomenèque,
 Terpsichorèque, Eratòque, Polymniàque, Vraniàque,
 Calliopèque: hæc autem excellentissima est omnium.
 Hæc enim & reges venerandos comitatur.
 Quemcumque honoratura sunt Iouis filia magni,
 In lucem editumque aspexerint à Ioue nutritorum regum.
 Huic quidem super linguam dulcem fundunt cantilenam
 Huius verba ex ore fluunt blanda: ceterum populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tuto cantèque loquens,
 Statim etiam magnam contentionem seire disemit.
 Propterea enim reges prudentes, quod populis
 Damno affectis in foro, res iterum integras restituant
 Facile, mollibus alloquentes verbis.
 Incedentem verò per urbem, veluti deum, placant
 Reuerentia blanda: eminet .v. inter ipsos congregatos.
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A Musis etenim, & eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, & citharædi:
 Ex Ioue .v. reges. ille verò beatus, quemcumque Musa
 Amant, suavis ei ab ore fluit vox.*

Τύτθ' ἄπ' ἀκρεταίης κορυφῆς νιόεστος Ὀλύμπου,
 Ἐνθα σφιν λιπαροί τε χοροὶ καὶ δώματα καλά.
 Παρ δὲ αὐτῆς Χάριτες καὶ Γ' μὲρος οἰκί' ἔχουσιν
 Ἐν θαλίνῃ ἰοατῶν ᾗ διὰ σῶμα ὅσων ἰεῖσαι,
 Μῆ πενται πάντων τε νόμοι, καὶ ἥθεα καὶ δ' ἴα
 Ἀθανάτων κλείουσιν· ἐπὶ ἔρατον ὅσων ἰεῖσαι.
 Αἱ τὸτ' ἴσαν παρὸς Ὀλύμπου ἀγαλλόμεναι ὅππ' ἡγαλῆ,
 Ἀμβροσίη μολαῖ· ὡς δὲ ἴαχε γαῖα μέλαινα
 Τρυφύμεν, ἰοατὸς ᾗ ποδῶν ὑπὸ δούπεσσι ὁρῶν,
 Νεισομένην πατέρ' οἷοι· ὃ δὲ ἔρχειν ἐμβασιλεύει,
 Αὐτὸς ἔχων βρογνίῳ ἡδὲ αἰδαλόεντα κραγιῶν,
 Καρτεῖ νικῶσι πατέρα Κρόνον· ὅς δὲ ἴκαστα
 Ἀθανάτοισι δέταξεν ὁμῶς, καὶ ἐπέθεα δὲ τιμὰς.
 Ταῦτ' ἄρα Μῦσαι ἄφθον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐννέα θυγατέρες μεγάλα Διὸς ἐκγαγαῖαι,
 Κλειώ τ', Εὐτέροπη τε, Θόλμειά τε, Μῆτορ μὲν τε,
 Τρῦψ χόρη τε, Ἐρατώ τε, Πολύμνιά τ', Οὐρανίη τε,
 Κόμιοπι θ'· ἡ δὲ τροφιδεύατι βῆεν ἀπασίων.
 Ἡ γὰρ καὶ βασιλεύσιν ἅμ' αἰδοῖσιν ὑπιδεῖ.
 Ὅντινα τιμήσουσι Διὸς κεῖραι μεγάλοι,
 Γένόμενόν τ' ἐσίδωσι διοβροθέων βασιλῆων,
 Τὰ μὲν ὅππ' γλώσση γλυκερῶν χείρεσιν ἀοιδῶν,
 Τῷ δὲ ἔπ' ἐκ σώματος ῥεῖ· μέλιχα· οἱ δὲ νύ λαοὶ
 Πῶτες ἐς αὐτὸν ὄρεσσι διακείμεντα θέμιστας
 Γ' θέουσι δέκησι· ὃ δὲ ἀσφδμέως ἀγροβῶν,
 Αἰψά τε καὶ μέγα νείκεος ὅππ' ἐταμῶς χατέπαυσεν.
 Τουμῆκα γὰρ βασιλῆες ἐχέουρες οὐμῶκα λαοῖς
 Βλαπτομένοις ἀγορήφι μετὰ ἔρπα ἔργα τελοῦσι
 Ρ' ἡδὲ ὡς, μαλακοῖσι παισὶ φάμενοι ἐπέεσσιν.
 Ἐρχόμενον δὲ ἀνὰ ἄστυ θεὸν ὥς ἰλάσκοντα
 Αἰδοῖ μιν λιχίη, μὲν δὲ πᾶσι ἀγορμύουσιν,
 Οἷα τοι Μυσάων ἰβὺν δόσις δῶδοσσι πείσιν.
 Ἐκ δ' ὅρ Μυσάων καὶ ἐκ κούρου Ἀπόλλωνος
 Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ὅππ' ἡδὲ καὶ κινθαρῶν.
 Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες· ὃ δὲ ὅλβιος ὅντινα Μῦσαι
 Φιλοῦνται γλυκερὰ οἱ δότ' ἐκ σώματος ῥεῖ ἀοιδή.

Quod si enim quis luctū habēs recenti dolore sancio
 Tristerur, animo dolens, ceterū Poeta (nimo
 Musarum famulus res claras priscorum hominum
 Laudib. celebraverit, beatōsq; deos qui Olympū incolūe,
 Statim hic sollicitudinum obliuiscitur, nec quicquam
 Meminit, qn citō deflexerūt eū aliō dona deorū. (dolorū
 Saluete natae Iouis, date verō amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalū diuinū genus, semper exi-
 Qui Tellure progeneri sunt, & Caelo stellato, (stentium,
 Noctēq; caliginosa, quōsq; salsus nutritur Pontus.
 Dicite insuper, ut primum dii & terra fuerint,
 Et flumina, & pontus immensus, astu feruens,
 Astrāq; fulgentia & cælum latum supernē.
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Vtq; opes diuiserint, & quō honores distinxerint, (lum.
 Atq; quō primū mūtis implicitū sphaeris tenuerint cæ-
 Hac mihi dicite Musa, caelestes domos inhabitantes
 Ab initio: & dicite quōdnam primum fuerit illorum.
 Primo omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore pradiata, omnīū sedes tuta semper
 Immortalium, qui tenent iuga ninosi Olympi,
 Tartarāq; tenebricosa in recessu terra spaciosa:
 Atq; Amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas, & omnium deorum, omniumq; hominum
 Domat in pectoribus animum, & prudens consilium.
 Ex Chao verō Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Ex Noctē porio Aetherq; & Dies progeneri sunt:
 Quos peperit ubi concepisset, Erebo amore mixta.
 Tellus verō primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obtegerat,
 Vtq; esset beatis diis sedes tuta semper:
 Genuit præterea montes altos, dearum gratas speluncas
 Nympharum, qua habitant per montes saltuosos.
 Atq; etiā infrugiferum pelagus peperit astu feruens,
 Pontum absq; amore suauī. ceterū deinde (habens ē,
 Caelo concumbens, peperit Oceanum profundos vertices.

Εἰ δὲ τις καὶ παῖδος ἔχων νοκιδεῖ θυμῷ
 Ἀζηταὶ καρδίῳ ἀκαχήμεναι, αὐτὰρ ἀειδὲς
 Μουσάων θεράπων κλεῖα ποσειδῶνα ἀνδρῶπων
 ὕμνῳσι μακρὰς τε θεαὶ οἱ Ὀλύμπῳ ἔχουσιν,
 Αἰψ' ὅγε δυσφροῦν ὄπιλ' ἔειπεν, ἔδ' ἐπὶ κηδῶν
 Μίμνηται ταχέως ἢ παρέβητε δῶρα δαΐων.
 Χαίρετε τέκνα Διὸς, ὅδε δὲ δὴ ἱμερόεσσαν ἀειδίω.
 Κλείετε δὲ ἀθανάτων ἱδὼν χρῆς αἰεὶ ἐόντων·
 Οἱ γὰρ ἐξεγόνοντο καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντες,
 Νυκτὸς καὶ ἡνοφερῆς, οἷς δ' ἀλμυρὸς ἔτρεφε Πόντος.
 Εἵπατε δὲ ὥς ταρωῶτα θεαὶ καὶ γαῖα χρῆντο·
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπείρατος οἶδματι θυῶν,
 Ἀστρά τ' ἀμπετόωντα, καὶ ἕραιες δούρεσσι φέρων,
 Οἳ τ' ἐν γῇ ἐχρῆντο θεῶν δωτῆρες ἔαων.
 Ὡς τ' ἄφινος δάσασα τε, καὶ ὥς τιμὰς δέλοντο,
 Ἡ δὲ καὶ ὥς ταρωῶτα πολὺ πύχυν ἔχον Ὀλύμπῳ.
 Ταῦτά μοι ἑσπετε Μοῦσαι Ὀλύμπῳ δώματ' ἔχουσαι,
 Ἐξ ἀρχῆς, καὶ εἵπαθ' ὅ, τι πορωῶτον χρῆντ' αὐτῇ.

Ἡ τοι μὲν πορωῶτα Χάθ' ἔχρητ' αὐταὶ ἔπειτα
 Γαῖ' ὑρύστερον θ', πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, οἳ ἔχουσι κάρη νιφόεντες Ὀλύμπῳ·
 Τάρταρόν τ' ἠερόεντα μυχρὸν χθονὸς ὀρυοδείης.
 Ἡ δ' Ἐρως, ὃς καλλίστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμέλῃς, πάντων τ' θεῶν πάντων τ' ἀνδρῶπων
 Δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ὄπιφ' ἔρνα βαλλῶ.
 Ἐκ Χάος δ' Ἐρεβός τ' μέλαρ ἀ τε Νύξ ἐχρῆντο.
 Νυκτὸς δ' αὖτ' Αἰθήρ τ' καὶ Ἡμέρη ἔξτε χρῆντο,
 Οἱς τέκε κλυομένη, Ἐρέβ' φιλότῃσι μεγίστα.
 Ταῦτα δὲ τοι πορωῶτον μὲν ἔγείνατο Ἴσος παυλῇ
 Οὐρανόθεν ἀστερόενθ', ἵνα μιν ποιεῖ πάντα καλῶπροι,
 Ὅφρ' εἴη μακρόεσσι θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γείνατο δ' ἕρεια μακρὰ, θεῶν χαρίεντας ἐναύλοισι
 Νυμφίω, αἳ γάμοισιν ἀν' ἕρεια βρωσθήσεται.
 Ἡ δὲ καὶ ἀπύχνητον Πέλαγος τέκεν οἶδματι θυῶν
 Πόντον, ἄτερ φιλότῃτος ἰφίμερ' αὐτὰρ ἔπειτα
 Οὐρανὸν ὕψι θεῖσαι τέκ' Ὀκeanὸν βαθυδίνῳ,

Carumq;, Creumque, Hyperionemque, Iapetumq;,
 Theamq;, Rheamq;, Theminq;, Mnemosynemque,
 Thetabenq; aurea corona insignè, Thetymq; amabilem.
 Hos verò post natu minimus natus est Saturnus vaser,
 Acerrimus inter liberos. floridū. a. odio prosequatur pa-
 Torrò genus & Cyclopes magnū cor habentes, (rens ē.
 Brontemq;, Steropemq;, & Argen sorti animo præditū:
 Qui Ioui & tonitru dederunt, & fabricarunt fulmen.
 Qui sanè per alia dys similes erant,
 Vnus verò oculus media positus erat fronte:
 Cyclopes verò cognomineo erant, eò quòd ipsorum?
 Circulari oculus unicus inerat fronti.
 Roburq;, & vires, & molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure & cælo prognati sunt
 Tres filij magni, & praeualidi, non nominandi,
 Cottusq;, Briareusq;, Gygesq;, superba proles.
 Quorū centū quidem manus ab humeris manabant,
 Inaccessa: capita verò vnicuique, quinquaginta
 Ex humeris prognata erant. super robustos artus.
 Robur aut immensum, validum, ingenti in statura.
 Quotquot enim Tellure & Cælo procreati sunt,
 Potentissimi filiorum. suo. v. infensi erant parenti
 Ab initio. & horū quidem ut quisque primū nascibatur,
 Omnes occultabat, & in lucem non emittebat,
 Terra in latebris: malo aut oblectabatur opere
 Cælum. ipsa verò intus ingemiscebat Terra vasta,
 Arctata: dolosam verò malamque excogitavit artem.
 Statim verò cum procreasset genus canis ferri
 Fabricavit magnam falcem: edixit verò charis liberis.
 Dixit aut, sup̄ a fiducia, charo mærens corde:
 Filii mei & patris nefarii, si volueritis
 Parere, patris malam ulciscemur contumeliam
 Vestri. prior enim scua machinatus est opera. (illorum
 Sic dixit. illos verò oēs inuasit metus, neque quispiam
 Locutus est. confirmato animo tandem magnus Satur-
 E contra verbis compellavit matrē castā (non versutus

Κοῖδόν τε, Κρεῖδόν θ', Ὑφρίονά τ', Ἰαπετόν τε,
 Θείδω τε, Ρείει τε, Θέμιν τε, Μνημοσύνην τε,
 Φοῖβω τε χρυσοστέφανον, Τηδύν τ' ἑρατεινὴν.
 Τοὺς δ' ἔμεθ' ὀπλόμενος γλῆτο Κρόνῳ ἀκυλομήτης
 Διόνεος παῖδων θαλερὸν δὲ ἤχθρε πικρὰ.
 Γείνατο δὲ αὖ Κύκλωπας ὑδρόβιον ἦτορ ἔχοντας,
 Βροντίω τε, Στερόπῃν τε, καὶ Ἀργεῖον ὄβριμόθυμον.
 Οἱ Ζεὺς βροντῇ τ' ἴδουσιν, τεύχεά τε κραυυόν.
 Οἱ δ' αὖ τοι τὰ μὲν δῖα θεοῖς ἐνδοιγυκιοὶ ἦσαν,
 Μῦθον δὲ ὀρθαλμὸς μέσσω ἐπέκρητο μετώπῳ.
 Κύκλωπες δὲ ὄνομα ἦσαν ἐπώνυμον, οὔτις ἄρα σφίσι
 Κυκλοτερὲς ὀφθαλμὸς ἦεν εἰκείτο μετώπῳ.
 Ἰχθυὶ τ' ἠδὲ βίῃ καὶ μηχαναῖ ἦσαν ἐπ' ἔργῃς.
 Ἄλλοι δὲ αὖ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξι γλῆοντο,
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, καὶ ἡνιμαστοί,
 Κόπῳ τε, Βριαρείῳ τε, Γύγῃ θ', ὑδρήφανα τέκνα.
 Τῶν ἑκάτ' ὀνυχέες ἅπ' ὤμων αἶσαντο
 Ἄπλαστοι, κεφαλὰ δ' ἐκείσθ' πεντήκοιτα
 Ἐξ ὤμων ἐπέφυκον, ὅππῃ σιβαροῖσι μέλεισιν.
 Ἰχθυὶ δὲ ἄπλαστοι, κρατερὴ, μεγάλη δ' ὀπιήδῃ.
 Οὔσιν δ' ἄρ' Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἔξι γλῆοντο,
 Διόνεος παῖδων, σφετέρῃ δ' ἤχθητο τοκῇ.
 Ἐξ ἀρχῆς καὶ τῆς μὲν ὅπως τις φροῖτα γλῆοντο,
 Πρώτας δ' ὀλοκρύπασκε, καὶ ἐς φάθ' ἐκ ἀνίσκε,
 Γαῖης ἐκ κυδμῶνι κακὰ δ' ἐπιτέρπετο ἔργῳ
 Οὐρανὸν δ' ἐντὸς στυγέζετο Γαῖα πελώρη,
 Στεννομήνη δ' ὀλίγη δ' κακὰ ἐπεπαύσατο τέχνῃ.
 Αἰψὰ δ' ποιήσασα γλῆθ' ἐκλῖν' ἀδάμαντες,
 Τεύχε' ἔμεγα δρέπαρον, καὶ ἐπέφραδε παῖσι φίλοισιν.
 Εἶπε δ' ὁ θαρσύνεσσα, φίλοι τέτι μὲν ἦτορ,
 Παῖδες ἐμοὶ καὶ πατρὸς ἀταστάλυ, αἵ κ' ἐδέλντε
 Πείθεσθαι, πατέρες γὰρ κακῶν ποσάμεθα, λώεω
 Ὑμετέρου φρόνους γὰρ ἀφείκα μῆσατο ἔργα.
 Ὡς φάτο, σὺ δὲ ἄρα πάντας ἔλκε δέος, ἔδ' τις αὐτῆς
 Φθιγγέστω. θαρσήσας δ' ἔμεγας Κρόνῳ ἀκυλομήτης
 Ἀψαύπτε μύθῳσι φροσύνει μετέρχε κεδνῶν,

Mater, ego certè hoc in me recipiens peragato
 Facinus. patrem enim inauspicatum nihil curo
 Nostrum prior enim sana meditatus est opera.

Sic dixit, gausa est aut valde animo Tellus ingens,
 Collocavit aut ipsum celans in insidiis, inducit. v. manus
 Falcem asperis dentibus: dolo aut instruxit omni.
 Venit aut Noctē adducens magnū Cælū, vndique verò
 Cupiens amorem imminabat, & sanè extētū est (Tellari
 Pasim: ex insidiis aut filius prebendis manus
 Sinistra, dextra. v. immanem cepit falcem, (tris
 Longam, asperos dentes habentem, charique genitalia pa-
 Fistinanter demissit, rursumque abiecit ut ferrentur
 Ponè, illa quidem non incassum elapsa sunt manus:

Quotquot enim gutta proruperunt cruenta,
 Omnes suscepit Terra, circumvolutis aut annis,
 Produxit Erinyesque validas magnosque Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manib. tenentes:
 Nymphasque, quas Melias vocant, super inmensam ter-
 Testiculisque ut prius refectis ferro, (ramo.
 Proiecit circa Epirum vndis agitatū in pontū, (alba
 Sic ferebantur per pelagus longo tempore, circūcirca. v.
 Spuma ab immortalī corpore oriebatur: in ea puella
 Innutrita est, primū. v. ad Cythereas divinas
 Vehabatur, inde tum circumfluviam pervenit ad Cyprum.
 Prodiit verè veneranda formosa dea: circum. v. herba
 Pedib. sub mollib. crescebat: Aphroditē aut ipsam.
 Spuma pgnatā deā & decorā vulchris fertis Cythereā,
 Nominavit eam aut quā homines: eò quod in spuma
 Nutrita fuit, sed Cytheream, quod appulit Cytheris.
 Cyprigenā. v. quod nata sit vndosa in Cypro.
 Atque Amantē genitalia, quia ex genitalib⁹ emer sit.
 Hæc v. Amor comitatus est, & Desiderij sequebatur
 Natā primū, & deorū ad catū euntē. (pulchrū,
 Hunc v. ab initio honorē habet, atque sortita est
 Sortē vter homines & immortales deos,
 Virgineas confabulationes, & risus, & deceptiones,

Μητρὸς, ἰζῶ καὶ τὸ γ' ὑποζώοντο τέλει σπῆμα
 Ἔρπον. ἰπεί πατρὸς γε δυσωνύμευ καὶ μή γίζω
 Ἡμετέρου. πρῶτος γδ ἀεικέα μήσατο ἔργα.
 Ὡς θάτο, γηθῶσιν ὃ μέγα φρεσὶ Γαῖα πελώρη.
 Εἶσε δὲ μιν κρύψασα λύχῳ, ἐνέθηκε ὃ χεῖ
 Ἀρπύ κροχαρόδοντα δολὸν δὲ ὑπεδήξατο πάστας.
 Ἡλθε δὲ Νύκτ' ἐπάζων μεγάς Οὐρανὸς ἀμφὶ δὲ Γαίῃ
 Ἑρείθον φιλότῃτες ἐπὶ χεῖτο· καὶ ῥ' ἐταύθη
 Παιτή, ὃ δὲ ἐκ λοχεῖο παῖς ὠρέξατο χεῖ
 Σκαμνὸν, δεξιτέρῃ δὲ πελώριον ἔλαβεν ἀέεω,
 Μακρῷ κροχαρόδοντα, φίλῳ δὲ δότο μῆδ' αὖ πατρὸς
 Ἐσσυμύως ἤμισε, πάλιν δὲ ἱρρίψα φέροντα
 Ἐξέπσω, τὰ μὲν ἔπι ἐτώσια ἐκφυγε χερός·
 Ὅσσας γδ ῥαδάμεις ἀπέσυνδεν αἴματιέσσας,
 Πάσας δὲ ξάτο Γαῖα, φειπλομύων δὲ ἐν αὐτῇ,
 Γείνατ' Ἐρινὸς τε κρατερὰς, μεγάλοις τε Γίγαστας,
 Τόχ' ἔστι λαμπρύνει, δόλιχ' ἔχ' αὖ χερσὶν ἔχοντας,
 Νύμφας δ' αὖ Μιλίαις καλέσ' ἐπ' ἀπείρῳ γαῖαν·
 Μῆδ' αὖ δ' ὡς τε περὶ τοὺς δότο μῆξας ἀδάμαντον
 Κάβδ' ἐπ' Ἡπείρου πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ,
 Ὡς φέρετ' ἀμπελάρας πουλὴν χεῖνοι, ἀμφὶ δὲ λολικῶς
 Ἀφροδ' ἀπ' ἀθανάτου χερὸς ὠριυτο, τὰ δὲ ἐνὶ κούρῃ
 Ἐδρέφθη, περὶ τοὺς δὲ Κυθήρεσσιν ἱαδέρουσιν
 Ἐπλετο, ἐνθεν ἴσταιτα φερέρετον ἱκάτο Κύπρον.
 Ἐκ δὲ ἔβη ἀφ' ὁδὸν καλὴν θεὸς ἀμφὶ δὲ ποίῃ
 Πρωτὴν ὑποῖα διντοῖσιν ἀόξετο, τῶν δὲ Ἀφροδίτῳ,
 Ἀφροδ' ἔπειτα τε θεῶν καὶ εὐσέφας Κυθήρεσσιν
 Κυκλήσκεισι θεοῖσι καὶ ἀνέροις, οὐνεκ' ἐν ἀφροῖ
 Θρέφθη ἀτὰρ Κυθήρεσσιν, ὅτι περὶ σέκυσεν Κυθήρεσσιν·
 Κυθήρεσσιν δὲ, ὅτι γένετο πολυκλύσῳ ἐνὶ Κύπρῳ·
 Ἡ δὲ φιλομνηδία, ὅτι μνηδῶν ὕξει φασγύνη.
 Τῇ δὲ Ἔρος ὠμαρτήσας, καὶ ἱμέρος ἴσταιτο καλὸς
 Γεινομῆναι ταπερῶτα, θεῶν τ' ἐς φύλον ἴσση.
 Ταύτῃ δὲ ὕξ ἀρχῆς τιμῶν ἔχ' ἡ δὲ λείλογα
 Μοῖρ' ἐν ἀνδρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθεῖναι τ' ὀφείλει, μειδύματα τ' ὕξ ἀπάτας τε,

Oblivionemque suam, & amicitiam, blanditiâsq;
 Illos verò pater Titanas cognomento vocabat,
 Filios obinrgans, magnum Cælum, quos genuit ipse. (se
 Dictitabat porro exereses ex prot. via magnū patras
 Fa. inus, cuius deinceps ultio in posterâ futura sit.
 Nox præterea peperit odiosum Fatum, & Parca atiam,
 Et Mortē: peperit etiā Somnū, peperit verò agmē Sini-
 Non ulli condormiens dea peperit Nox obscura. (rū:
 Rursum postea Monum, & Erumnam dolore plenā,
 Hesperidēsq; quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Aurea pulchra cura sunt, ferentēsq; arbores fructus:
 Et fatales deas, & Parcas genuit immites,
 Clothoq; Lachēsinq; & Atropos. quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonūmq; malūmq;
 Quæq; hominūmq; deorūmq; delicta insequentes,
 Nunquam desinunt dea à vehementi ira,
 Priusq; illi rependerint malā ultionē q̄squis peccarit.
 P. peris præterea & Nemēsī, cladē mortalib. hominib.
 Nox p̄niciosa. post hāc q; Fraudē enixa est, & Amitiā,
 Seniūmq; noxiū, & Contentionem peperit pertinacem.
 Caterū Coniētio odiosa peperit qdē Laborē molestum,
 Oblivionēmq; Pestēmq; & Dolores lachrymabiles,
 Pugnāsque, Cēdēsque, Præliāque, Stragēsque virorum,
 Iurgiūque, mendacēsque Sermones, Disceptationēsque,
 Licentiam, Noxiāque familiares inter sese.
 Iuramentūque, q̄ plurimum terrestres homines
 Ladit, quando quispiam volens peieraverit.
 Neriūque aliēnū à mendacio, & veracē genuit Pont⁹:
 Maximum natu filiorum. sed vocant senem,
 Eò quòd verus atque placidus, nec iuris & æqui
 Obliviscitur, sed iusta & mansueta consilia novit.
 Deinde rursus Thaumantem magnū, & fortē Phercyē
 Terra commisit, & Ceto pulchris genis præditam:
 Eurybiāque, adamantis in pectore animū habentem.
 Ex Nereo porro prognati sunt p̄quā amabiles soboles de-
 Ponto in infructuoso, & ex Doride pulchricoma, (arum

Τέρψεν τε Γλυκαίῳ, φιλότῃ τε Μυλιχίῳ τε.
 Τίς ὃ πατήρ Τιτῶας ὅτι κλησὶν χαλίσκεν,
 Παῖδας ὑψαίων μῆας Οὐρανός, εἰς τέκεν αὐτός.
 Φάσκε ὃ πταίνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ρίξαι
 Ἐργον τοῖο δι' ἐπιταπίσιν μετόπισθεν ἰσταται.
 Νυξ δι' ἔτεκε συγχεῖν τε Μόρην κ' Κῆρα μὲν αἰαντ,
 Καὶ Θούα πεντήκτα δι' ὕπνον, ἐπικτε ὃ φύλον Ὀϊείρον.
 Οὐ πνι κοιμηθεῖσσι θεὰ τέκε Νυξ ἐριδινή.
 Δάπτειν αὖ Μῶμον κ' Οἶζυν δὴ γένεσσαν.
 Ἐσπερίδας θ' αἰετὸς μῆλα πέρι κλυτὴν Ὠκεανοῖο
 Χρύσα χαλὰ μέλισσι φέροντα τε δίνδρια καρπύ.
 Καὶ Μοίρας κ' Κῆρας ἐγείνατο νηλεσποῖνας,
 Κλωθὰ τε, Λάχεσίν τε, κ' Ἄλῳ περ αἶτε βροτοῖσι
 Γαινομύοισι διδύσιν ἔχιν ἀγαθόν τε κακόν τε,
 Αἶτ' ἀμύρρον τε θεῶν τε φρεσὶ σίας ἐρίπουσσι
 Οὐδέποτε λήγροισι θεῶν ὀφνοῖο χόλοισι,
 Πρὶν γ' ὅπου τὰ δώσωσι χαλκῷ ὅππῃ ὅς τις ἀμαρτή.
 Τίκτε ὃ κ' Νίμασιν, πῶμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νυξ ὀλοήμῃ τῷ δι' Ἀπάτῃν τέκε κ' Φιλότῃν,
 Γῆρας τ' ὑλόμφορον, κ' Ἐριν τέκε καρτερόθυμον.
 Αὐτὰρ Ἐρις συγχεῖν τέκε μὲν Πόντον δὴ γένεσσαι,
 Λήθην τε, Λοιμὸν τε, κ' Ἄλγῃα δακρυόεσσαι.
 Τ' σμῖνας τε, Φόνοισι τε, Μάχῃς τ', Ἀνδροκτασίας τε,
 Νοίκῃα τε, ψευδῆς τε Λόγους, Ἀμφιλοχίας τε,
 Δεινομύην, Ἄτῃν τε, σιωπῆς τε ἀλλήλοισιν.
 Ὅρκεν θ' ὅς δ' ἡ πλεῖστον ὀπτηθόντοισι δυνάσσοις
 Πημεγῆς, ὅτε κέν τις ἐκὼν ὀπίσκειν ὁμῶσιν.
 Νηρία τ' ἀψευδέα κ' δὴν δῖα γείνατο Πόντος,
 Πρὶς βύτατον παῖδων, αὐτὰρ χαλίσκοισι γέροντα,
 Οὐνεκα νημερτῆς τε κ' ἥπιος ἔδῃ κ' διμυσίων
 Λήθεται, ἀλλὰ δέχα κ' ἥπια δῖα οἶδεν.
 Αὐτὶς δι' αὖ θαύματα μέγα, κ' ἀγνώσκει Φέρκῃν,
 Γαίῃ μισγρόμφορον, κ' Κηδὼν χαλκὸν παρῆγον,
 Εὐρυδίῳ τ' ἀδάμαντος ἐν φρεσὶ θυμὸν ἔχουσας.
 Νηρηῶ δι' ἐχέοντο μεγίστη τέκεναι θεάων,
 Πόντος εἰ ἀρυγέτω, κ' Δωρίδος ὑπὸ κόμοιοις

Filia Oceani perfecti flumini,
 Protoque, Eucratæque, Saóque, Amphitritæque,
 Eudoraque Thetisæque, Galenæque, Glauccæque,
 Cymothoe, Spióque velox, Thaliæque incunda.
 Et Melita gratiosa & Eulimæne, & Agæne,
 Pasithecæque, Eratoque, & Eunice roseis lacertis præ-
 ditæ; Protoque, Pherusaque, Dynamenæque, (dita,
 Nesaque, & Aetæa, & Protomedia,
 Doris, & Panope, & speciosa Galatæa,
 Hippothoëque; lepida, & Hipponoe roseis lacertis prædita,
 Cymodocæque; qua fluctus in obscuro ponto,
 Et flatu diuinorum ventorum, vna cum Cymatolege
 Facile misigat, & cum pulchros talos habente Amphio-
 Cymæque, Eionæque; pulchræque; coronata Halimede, (trite.
 Glauconomæque; hilaris, & Pontoporia.
 Liagoræque, & Enagore, & Laomedia,
 Polynomeque, & Autonome, & Lysianassa,
 Euarnæque tam indolis grata quam inculpata forma.
 Et Psamathe decora corpore, diuinæque; Menippe.
 Nesóque, Empompæque, Themistæque, Pronoæque:
 Nemertésque, qua patris habet animum immortalis.
 Ha quidem ex Nereo inculpato procreatae sunt
 Filiae quinquaginta, inculpata opera callentes.
 Thaumæs. v. Oceani profundissimi filiam
 Duxit Electram, hac aut celcrem peperit Irim,
 Pulchricomæsque; Harpyias, Aëllæque, Ocypetæque,
 Quæ ventorum flamina, & aues assurguntur
 Pernicibus aliis, in caelo enim degentes volitant.
 Phorco post hac Ceto Graas peperit pulchris genis
 A parco canas, quas ob id Graas vocant (prædita,
 Immortalésque dii, humis que incedentes homines.
 Pephredæque pulchro peplo, Enyoque croceo peplo,
 Gorgonésque, qua habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoæque, Euryalæque, Medusæque; grania perpeffa. (noxia
 Ipsa erat mortalis, ast alia immortales, & senio non ob-

Κύβης Ωκεανοῖο τελευτεος ποταμοῖο,
 Πρωτὴ τ', Εὐφράτη τε, Σιῶ τ', Ἀμφιτείτη τε,
 Εὐδῶρη τε, Θίπης τε, Γαλῶν τε, Γλαύκη τε,
 Κυμοδὴν, Σπειῶ τε, Σιῶ, Θάλην τ' ἱερίαςτα·
 Καὶ Μητι χαρίεσσα, καὶ Εὐλιμῶρη, καὶ Ἀγαυῇ,
 Πασιδῆν τ' Εὐρατὴν τε, καὶ Εὐνείην ῥοδόπηχος,
 Δωτὴν τε, Πρωτὴν τε, Φίρυσσά τε, Διουχμήν τε,
 Νησιῇν τε, καὶ Ἀκταῖν, καὶ Πρωτομέδυσ·
 Δωρεῖς, καὶ Περύπην, καὶ Ἀφθής Γαλάτεια·
 Ἰπποδῶν τ' ἱερίαςτα, καὶ Ἰππονόην ῥοδόπηχος·
 Κυμοδόκη δ', ἢ κύματ' ἐν ἠρσοειδέϊ πόντῳ
 Πιοιάς τε Ζαθέον αἰέμων, σιῶ Κυματολήν,
 Ρεῖα φησύνει, καὶ ἰὺσφύρη Ἀμφιτείτη·
 Κυμῶ τ', Ἡΐονη τ', εὐσεφάνος δ' Ἀλιμῶδη·
 Γλαυκονόμην τε φιλομμείδης, καὶ Ποντοπόρφα·
 Λειαζόρην τε, καὶ Εὐαζόρην, καὶ Λαζμέδυσ·
 Πελλιωόμην τε, καὶ Αὐτονόην, καὶ Λισαῖνασαι,
 Εὐαρήν τε φυλῶ τ' ἱερῆν καὶ εἶδος ἁμῶμος·
 Καὶ Φαρμάττη χαρίεσσα δέμας δῖήν τε Μορίπην·
 Νησιῶ τ', Εὐπόμην τε, Θειμωτὴν τε, Ἰερώνην τε,
 Νημῆτις δ', ἢ πατρὸς ἔχινον ἀθανάτιο·
 Αὐτὰρ μὲν Νηρηῶ ἀμύμον, ὃν ἔξεχοντο
 Κύβης πεντήκοντα, αἰώνιον ἔργ' εἰδύσαι.
 Θαύμας δ' Ωκεανοῖο βαθυρρεΐταιο δύχαττα
 Ἡΐαζιτ' Ἡλέκτρην, ἢ δ' ἀκεῖαι τέκεϊ Γεῖν,
 Ἡΐκέμοις δ' Ἀρπυίας, Ἀελλῶ τ' Ωκυπέτῳ τε,
 Αἶψ' αἰέμων ποιήσῃ καὶ οἰωνοῖς αἰετῶν τε,
 Ὀκείης πῆδύμασι μεταχρόνιαι γδ' ἴδμεν.
 Φόρκυν δ' αὖ Κητῶ Γραίας τέκε καλλιπαρόχους,
 Ἐκ χρετῆς πολιᾶς, τὰς δὲ Γραίας καλέουσι
 Ἀθανάτοί τε θεαί, χαμαὶ ἐρχόμενοι τ' αἰθέραποι·
 Περφρηδῶ τ' ἰὺπεπλον, Εὐνῶν τε κροκόπεπλον,
 Γοργοῖς δ' αἶψα νόσοι πύκνῳ κλυτῷ Ωκεανοῖο,
 Ἐξαπῇ φέρειν κτύος ἔν' Ἐσπερίδης λιγύφανοι,
 Στυγίῳ τ', Εὐρυδῆν τε, Μέδουσά τε, λυγρὰ παδοῦσαι·
 Ἡ μὲν ἔκλυον θνητῶν, αἱ δ' ἀθανάτοι καὶ ἀγήροισι

Dux: cum cum una concubuit carulea casarie Neptunus
 In mille pratis & floribus vernis.
 Eius autem Persens caput cum amputasset,
 Promissus Chrysaor magnus, & Pegasus equus.
 Huic quidem cognomen uerum erat, quod Oceani apud fontes
 Natus esset: ceterum hic enssem aurum tenebat manibus.
 Et ille quidem cum auolasset, relicta terra matre pecorum (vis:
 Ternenit ad immortales: Iouis uero in domibus habitat,
 Tonitruque & fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porro genuit tricipitem Gerionem,
 Mixtum Calliroæ filia nobilis Oceani.
 Illum quidem armis exiit uis Herculanæ,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illis cum boves egit latas frontes habentes
 Tirynthum in sacra, mensus iter Oceani,
 Orthoque interfecto, & bubulco Eurytione,
 Stabulo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingens, perplexum, nihil simile
 Mortalibus hominibus. neque immortalibus diis,
 Specu in concavo, diuinam animo infraeto Echidnam:
 Dimidio nympham, nigris oculis, pulchris genis,
 Dimidio ite ingentem serpentem horrendumque, magnumque,
 Varium, crudinorum, diuina sub cauernis terræ.
 Illic. u. ei specus est in imo, cana sub petra,
 Procul ab immortalibusque diis, mortalibusque hominibus.
 Ibi sanè ei destinarunt dii inclytas domos incolere.
 Atque coercebatur in Arimis sub terra terra Echidna,
 Immortalis nymphe, & senii experti decem omnibus.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puella.
 Vehementem & violentum ventum, nigris oculis decora
 Illa. u. gruida facta, peperit fortes filios,
 Orthum quidem primo canem peperit Gerioni.
 Iterum secundo edidit partu immensum, minimè effabi-
 Cerberum crudinorum, Plutonis canem ærea uoce, (lem,
 Quinquaginta capitum, impudentemque, fortemque.
 Tertiò, Hydram genuit odiosa edoctam,

Αἱ δ' οὖν τῇ ᾧ μῆ παρθέξατο Κυδνοχάρτης,
 Ἐν μαλακῇ λειμῶνι, καὶ αἴθισιν εἰαρηνοῖσι.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ Πρῆξας καφθ' ἑλὼν ἀπεδύροτο μιν
 Ἐξείδρε Χρυσάωρ τε μάγας, καὶ Πήγασος ἱππῶ.
 Τῷ μὲν ἐπὶ πύμονι λῶν, ὅτ' ἄρ' Ὀκείαν δ' ὤρεϊ πηγάς
 Γεῖνεθ'· ὅ δ' ἄρ' ἄρ' χεύσθον ἔχον μὲν χερσὶ φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν δ' οὐκ ἀμύμονος, περὶ λιπὼν χθόνα μιν τέρεα μήλατο
 Ἰκίτ' ἐς ἀθανάτους· Ζεὺς δ' ἐν δώμασι ναίει,
 Βροντῶν τε στεροπῶν τε φέρον Διὶ μητιόειπ.
 Χρυσάωρ δ' ἔτεκε πεικρόμενον Γηρυονῆα,
 Μιχθεῖς Κόμηρῳ κούρη κλυτῷ Ὀκείνοιο.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἔξενάβηξε βίη Ἡρακληεῖη,
 Βίησιν παρ' εἰλιπόδεσσι, φειρρύτα εἰν Ἐρυθείῃ.
 Ἡματι τῷ ὅτε φρ' βοῖς ἤλασεν ὀρυμνιτώποις
 Τίρυνθ' εἰς ἰδλὴν, διαβάς πόρον Ὀκείνοιο,
 Ὀρδον τε κτείνας, καὶ βυκόλον Εὐρυτίωνα,
 Σταθμῶς ἐν ἡρώεσσι, πέρην κλυτῷ Ὀκείνοιο.
 Ἡ δ' ἔτεκε δῆμο πέλωρον, ἀμύχανον, ὅδ' ἐν οἰκῷ
 Θνητοῖς ἀνδράποισι, καὶ δ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆϊ ἐν γλαφυρῇ, δαίμων κρατερὸφρον' Ἐχέδιον,
 Ἡμισυ μὲν νύμφῃ ἐλικοπιδῇ, καλλιπαρήμον,
 Ἡμισυ δ' αὖτε πέλωρον ὄφιν, δεινόν τε μάγας τε,
 Ποικίλον, ὁμηγεῖν, ζαθέης ὑπὸ καύθεσι γαίης.
 Ἐνθα δ' οἱ σπείθ' ὄρεϊ καίτω, κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ,
 Τηλοῦ ἀπ' ἀθανάτων τε θεῶν θνητῶν τ' ἀνδράπων·
 Ἐνθ' ἄρα οἱ δαίσαντο θεοὶ κλυτὰ δώματα νῆειν.
 Ἡ δ' ἔρυτ' εἰν Ἀρείεσιν ὑπὸ χθόνα λυγρῇ Ἐχέδιᾳ,
 Ἀθάνατος νύμφῃ καὶ ἀγήρα· ἡμῶτα πάντα.
 Τῇ ᾧ Τυφάωντα φασὶ μιγήμεναι ἐν φιλότῃ,
 Δεινόν θ' ὕβρις ἑλὼν αἰμιον, ἐλικοπιδῇ κέρη.
 Ἡ δ' ὑπεκυσσε μὲν, τέκετο κρατερὸφρονα τέκνα·
 Ὀρδον μὲν περὶ τὸν κύναν γαίαντο Γηρυονῆι·
 Δαίτιρον αὖτις ἔπικτεν ἀμύχανον, ὅπ' φατιόν,
 Κίρβεριν, ὁμηγεῖν, αἰδέτω κυνὶα χαλκιδόφρονος,
 Περσποριτακέρμενον, δῶ αἰδέα τι κρατερὸν τε·
 Τὸ πέριτον, Ἰφρίων αὖτις ἐγίνατο, λύγρ' εἰδύμεν,

Iernaam quam enutrit dea albi vlnis Iuno,
 Infestabiliter indignans virtuti Herculana.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sauo ferro
 Amphitryadaes, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minervæ prædatrix.
 Tū ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,
 Trucemq;, magnamq;, perniciemque, validamque,
 Illius erant tria capit: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capella, tertium. v. serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, p. nē. v. draco, media. v. capra,
 Horrenda essans ignis robur ardentis.
 Hæc quē T. gasus cepit, & strenuus Bellerophontes.
 Illa sanē Sphingē existalē peperit, Cadmeū perniciem,
 Ab Orthosubacta: Nemeamque leonem,
 Quem Iuno cum enutriviss. t. Iouis veneranda uxor,
 In locis fertilib' collocavit Nemea, cladem hominibus.
 Ibi sanē hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cavernosa Nemea, atque Apesanti.
 Sed ipsum robur domuit virtutis Herculana.
 Ceto. v. minimum natu, cum Phorco amore mixta,
 Peperit gravem serpentem, qui obscura in latibulis ter-
 Fimbis in amplu prorsus aurea mala custodit. (ra.
 Hoc quidem ex Ceto & Phorcogenus est.
 Tet' hys aut. Oceano flumina peperit vorticosa, (habentē,
 N. diūm, Alphēūm, & Eridanū profundos vortices
 Strymonē, Maandrumque, & Istrum pulchrisflum,
 Phasiūq;, Rhēsumque, Acheloiū argentiuvorticem,
 Nēssūmque, Rhodiūmque, Haliacmonēq;, Heptaporūq;
 Graniciūmque, & Asapum, diuiniūque Simoentā,
 Peneūmque, & Hermum, amonēque fluentem Caicum,
 Sangariūmque magnum, Ladonēq;, Partheniūmque,
 Eueniūmque, & Ardesum, diuiniūque Scamandrum.
 Peperit quoque filiarum sacrum genus, quæ per terram
 Viros à teneris educant, unā cum Apolline rege,
 Et fluminibus: hanc verò a Ioue sortem habent,
 Pit' loque, Admetēque, Ianthēque, Electrāque,

Λαογαίην, ἡν' ἔφρασε θεὰ Λαοκώλειον· Ἡρην,
 Ἀπλητον κτείνουσα βίην· Ἡρακλῆειν.
 Καὶ πῶν μὲν Διὸς ἐξ ἑσέεσσιν ἔχτο νηλεὲς χαλκῷ
 Ἀμφιτρωνιάδης· σὺν ἀρηϊφίλῳ Γολάῳ,
 Ἡρακλῆες, βυλῆσιν Ἀθηνῶν ἀγαθείης.
 Ἡ δ' ὅχιμα, ἔπειτα, πνέουσαν ἀμφομάκτον πῦρ,
 Δφνίῳ τε μυχάλῳ τε, πιδάκῃ τε κρατερῷ τε.
 Τῆς δ' ἡν' ἔεισε λεφθαῖμία μὲν, χαρσποιο λόντος·
 Ἡ δ' ὅχιμα, ἔπειτα, πνέουσαν ἀμφομάκτον πῦρ,
 Περσέϊ λείων ὅπασιν ὅφιον· μίαν δ' ὅχιμα,
 Δφνίον ἀποπνέουσα πρὸς μὲν, αἰδεμύλοιο.
 Τῶν μὲν Πήλασος εἴλε κ' ἰαδὶλός Βελλεροφόντης.
 Ἡ δ' ἄρα Σφίγ' ὀλοῦν τέκε, Καδμείοισιν ὀλεθρον,
 Οὔρῳ ὑποδμηδεῖσσι· Νημεϊῶν τε λόντα,
 Τὸν δ' Ἡρην ἔφρασε Διὸς κούρην ἑρσέκοιτις,
 Γαυωῖσιν κτείνουσα Νημείης, πῆμα δ' ὀλεθρόποις.
 Ἐνθ' ἄρ' ὅγ' οἰκείων, ἐλεφαίρετο φύλ' ἀνθρώπων,
 Κισσόνειον τρητοῖο Νημείης ἡδ' Ἀπίσαντος·
 Ἀλλὰ εἰς ἐδάμασσε βίης Ἡρακλῆειν.
 Κητῶ δ' ὀπλότατεν, Φόρκυϊ φιλότῃτι μυχίῳ,
 Γείνατο, δφνίον ὄφιν, ὃς ἐρεμῆς κούρῃσι γαῖης,
 Πείρασιν ἐν μεγάλοις παγχρύσεα μῆλα φυλάσσῃ.
 Τῆς μὲν ἐν Κητῇ κ' Φόρκυϊ γένετο ὄφις.
 Τηθίῃ δ' Ὀκιδῶν ποταμοῖς τέκε διγήμευς,
 Νεῖλον τ', Ἀλφειὸν τε, κ' Ἡρεϊαῖον βαθυδίνην,
 Στυμόνα, Μαίανδρόν τε, κ' Ἴστρον καλλιρέεθρον,
 Φάτιν τε, Ρῆσον τ', Ἀχελαιοῖον ἀργυροδίνην.
 Νεῖσσιν τε, Ρόδιόν θ', Ἀλφειὸν ἄθ', Ἐπὶ ἅπαρ ὅν τε,
 Γελωϊκόν τε, κ' Αἴσηπον, Στεῖον τε Σιμουῶντα,
 Πλωϊόν τε, κ' Ἑρμῶν, εὐρέϊ πῶν τε Κόϊον,
 Σαρδάριον τε μέγα, Λαδωναῖον τε, Πασδηνίον τε,
 Εὐρύκλον τε, κ' Ἀρδισκίην, Στεῖον τε Σκάρματρον.
 Τίκτε δ' οὐχατέροισι γένετο, καὶ κ' γαῖαν
 Ἀνδρας κτείνουσιν, Ἀπόλλωνι ξυῖον ἀνὰ κτι,
 Κ' ἡ ποταμοῖς· ταῖσι δ' ὅς παρὰ μοῖραν ἔχουσι,
 Παιδῶ τ', Ἀδμητῇ τε, Ἰδμῶνι τ', Ἠλέκτρῃ τε,

Dorisq̃ue, Prymnoq̃ue, & Urania forma deam referens,
 Hippoq̃ue, Clymeneq̃ue, Rhodiaq̃ue, Calliopeq̃ue,
 Zenoq̃ue, Cyreneq̃ue, Idyiaq̃ue, Pasitheaq̃ue,
 Plexaureq̃ue, & Galaxaure, amabilisq̃ue Dionē,
 Melobisisq̃ue, Thoeq̃ue, & venusta Polydora,
 Cerceisq̃ue indole amabilis, Plutoq̃ue bovinis oculis,
 Persisq̃ue, Ianiraq̃ue, Acasteq̃ue, Xantheq̃ue,
 Petraaq̃ue lepida, Menestheaq̃ue, Europaq̃ue,
 Metisq̃ue, Eurynomeq̃ue, Telestheaq̃ue croceo peplo.
 Criseq̃ue, Asiaq̃ue, & amabilis Calypso.
 Eudoreq̃ue, Tycheq̃ue, & Amphiro, Ocyroeq̃ue,
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atque hæc Oceano & Tethyde prognatæ sunt
 Grandiores natæ filia, multa quidem sunt & alia:
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani,
 Quæ sanè dispersa terram & profunditates lacus,
 Passim pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alii flumini cum strepitu fluentes,
 Filii Oceani, quos peperit veneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omnium mortalē virū proloqui:
 Sed singulatim nouerunt quicunque circum habitant.
 Thia præterea Solēque magnū, lucentēque Lunam,
 Aurorāque qua omnib. terrestribus lumen præbet,
 Immortalibꝫque diis qui cælum latum tenent,
 Genuit, congressa cum Hyperione in amore,
 Crio autem Euribia peperit, per amorem mixta,
 Astraūque magnū, Pallantēque, præstantissima dea-
 Persēque, qui etiam omnes præcellebat peritia. (rū,
 Astræo. v. Aurora ventos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boreāque rapidum,
 Et Notum, in amore cum deo dea congressa.
 Post hos. v. Aurora stellam genuit Luciferum manē ge-
 Astraque fulgentia quibꝫ cælum cinctum est. (nita-
 Styx. v. peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum & Nicen pulchros talos habentem, in adibus.
 Et Robur, atque Pim præclaros genuit filios:

Δαίς τε, Πρυμνὸς τε, καὶ Οὐρανίη Δαειδής,
 Ἰππὸς τε, Κλυμένη τε, Ρ' οἶα τε, Κόμνη τε,
 Ζαχὼς τε, Κλυτή τε, Ἰδμή τε, Πασιδὼν τε,
 Πληξαύρη τε, Γαλαξαύρη τε, ἱερατὴ τε Διώνη,
 Μηλόβοσις τε, Θῶν τε, καὶ Δειδής Πολυδάρη,
 Κρηκίς τε φυλὴ ἱερατὴ, Πλατὼς τε Βιῶπις,
 Περσηίς τ', Ἰδμειρά τ', Ἀχάϊς τε, Ξαμύθη τε,
 Πιτράϊντ' ἱεράστα, Μειδάω τ', Εὐροπὴ τε,
 Μῆτις τ', Εὐρυόμνη τε. Τελιδῶς τε χρυσαίη Πηλοῖα.
 Κρεσσὴν τ', Ἀσπὴν τε, καὶ ἱμερόστα Κλυμένη.
 Εὐδῶν τε, Τύχη τε, καὶ Ἀμφισφ. Ωκυρόν τε.
 Καὶ Στυξ, ἥ δὴ σφίον πορροβρεσάτη δῆν ἀπασίων.
 Αὐτὰρ δ' Ὀκεανὸς καὶ Τηθύς ὕξει χέρος το
 Πισβύταται κῦρσι, πολλὰ γὰρ μὲν εἰσι καὶ δῖα.
 Τεῖς γὰρ χέλια εἰσὶ ταύσφουσι Ὀκεανίται,
 Αἶρα πολυσσείες γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης
 Πατὴρ οὐαὶς ἐφίποισι, δαῖων ἀγλαὰ τέλει.
 Τόσσον δ' αὖθ' ἔπειτα ποταμοὶ κρηναὶ δ' αἰόντες,
 Τίτες Ὀκεανὸς, πικρὸν γέννατο πότνια Τηθύς.
 Τῶν ὄνομα ἀγαλίοισι πᾶσιν βροτὸν ἀνδρῶν εἰάσειν.
 Οἱ δ' ἔκαστοι ἴσασιν οἱ δὲ πᾶσι καὶ αἰτάμεσι.
 Θεία δ' Ἡΐον τε μέγαν, λαοφάγον τε Σηλώην,
 Ἡΐον δ' ἡ πάπτεσσιν ὀπλησίοισι θαρίνῃ,
 Ἀθανότοισι τε θεοῖς τοῖς ἑρατοῖς θυμὸν ἔχεισι,
 Γένεθ' ὅπως δὴν θεῖσ' ὕπεριόν τε ἐσφιλότητι.
 Κόρινθ' δ' Εὐρυβίη τέκεν φιλότῃτι μιγείσῃ,
 Ἀσπείον τε μέγαν, Πηλιδυτὰ τε, δῖα δαῖων.
 Πέσσην δ' ὅς καὶ πᾶσι μετίσσι πενιδμεσύνῃσιν.
 Ἀσφαίω δ' Ἡὸς δῶκε μοι τέκε καρτερὸν θυμὸν,
 Ἀργείω Ζέφυρον. Βορέω τ' αἰφροκάλειδεν,
 Καὶ Νότον ἐσφιλότῃτι θεῶν δαῖν ὀπλησίοισι.
 Τοιὲ δ' αὖτ' ὅπως τέκεν Εὐσφείον Ἡΐον χέρισι,
 Ἀστὰ τε λαμπρόν τε πᾶσι θεοῖς ἐσφιλότῃτι.
 Στυξ δ' οὖν πικρὸν Ὀκεανὸς θυγάτηρ, Πηλιδυτῇ μιγείσῃ
 Ζῆλον καὶ Νίκην καὶ Ἥστριν ἐν μεγάροισι.
 Καὶ Κρότος δὲ Βίη, ἀρεδίεσσιν ἐν μεγάροισι,

Quibus non est scorsim à Ioue domus, nec vlla sedes,
 Neque via quâ non illis deus prout:
 Sed semper apud Iouem gratis tonantem sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis, Oceani filia,
 Die illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales vocavit deos ad altum cœtum.
 Dixit aut, quod quisque una secum deorum contra Titanes pugnet
 Nulli se adeptum prœmia, sed honorem quemque
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Illū etiā dixit qui honoris expers fuerit sub Saturno atq;
 Ad honores ac prœmia ascensurū, ut fas est. (immūis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filiis chari per consilia patris.
 Ipsam .v. Iupiter honoravit: eximia quoque dona dedit.
 Ipsam enim constituit deorum magnū ut sit iuramentū,
 Filij autem diebus omnibus sui cohabitatores ut sunt.
 Similiter etiam omnibus prorsus, sicuti pollicitus erat,
 Perfecit. ipse autem prapotens est, atque regem agit.
 Phœbe poro Cœi peroptabilem venit ad lectum.
 Gravida verò facta deinde dea dei in amore,
 Latonam caruleo peplo peperit blandam semper,
 Mitem hominibus atque immortalibus dijs,
 Suavem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
 Genuit insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
 Duxit in amplam domum, chara ut vocetur vxor.
 Illa autem gravidata, Hecatē peperit, quā super oēs
 Iupiter Saturnius honoravit, dedit .v. ei splendida dona,
 Partem ut habeas terræque et infrugiferi maris.
 Imò etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
 Immortalibusque dijs honorata est maximè.
 Etenim nunc quando alicubi aliquis terrestriū hominū,
 Faciens sacra honesta ex lege expiat,
 Invocat Hecatē: ingens verò eum sequitur honor
 Facillimè, cuius beneuola dea suscipit preces:
 Et illi divitiæ largitur, nam facultas ipsi adest.
 Quotquot enim Terra Cœloque procreati sunt,

Τῶν καὶ ἴσ' ἀπαύδουσι Διὸς ὄμιλος, ἔδ' ἐπεὶ ἴδοντο
 Οὐδ' ὁδὸς, ὅπῃ μὴ κείνοισι θεὸς ἡγεμονεύει,
 Ἀλλ' αἰεὶ παρ' Ἰλίου βαρυκτύπῳ ἐδρίοντο.
 Ὡς γὰρ ἐβόλυσσε Στυγὲς ἄφθιτος Ὠκεανὴν,
 Ἡῖματι τῷ ὅτι πάντας Ὀλύμπῳ ἀστροπηγῆς
 Ἀθανάτοισι ἐκδύεσσε θεοῖς ἐς μακρὸν Ὀλυμπον.
 Εἶπε δ' ὅς αὖ μ' εἶο θεῶν Τιτῆσι μάχεσθαι,
 Μήτιν' ἀπορραίσουσι χερσὶν, τιμὴν δ' ἴκασον
 Ἐξίμβρυντο παρ' ὧ γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἴφαθ' ὅς τις ἀπὸς ἔπος Κρονίῃ δ' ἀγέεσσε
 Τιμῆς καὶ χερσὶν ὀπίσσω μὲν ἢ δέμῃς ἔσσι.
 Ἡλθε δ' ἄρα φρόνῃ Στυγὲς ἄφθιτος ἔλυμπον ἰδὼ
 Σωὶ σφίσι πάλλεσθαι, φίλῃ δὲ μῆδεα παύει.
 Τὴν δ' Ζεὺς τίμῃσι φείσεται δ' δῶρα ἰδῶκεν.
 Αὐτὴν μὲν γὰρ ἔθηκε θεῶν μέγα ἔμμεσσαι ὄρκον,
 Πῶδας δ' ἥματα πάντα εἰς ἐμμεσσίαια ἔει.
 Ὡς δ' αὖτως πάντες διαμπερές, ὥς ποτ' ὑπῆσθη,
 Ἐξίτελλεσθ' αὐτὲς δ' μέγα κρατεῖ ἢ δ' ἀάσσει.
 Φοίβῃ δ' αὖ Κοῖν πολυήρατον ἦλθεν ἐς Διὶ.
 Κυσαμένη δ' ἥπεται διὰ θεῶν ἐν φιλότῃ
 Λητῷ κωκυόπεπλον ἐγίνατο μέλιχρον αἰεὶ,
 Ἡποῖον δ' ἄνθρωποι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μείλιχρον ἔξ ἀρχῆς ἀγανώτατον ἐντὸς Ὀλύμπου.
 Γείνατο δ' Ἀστρίων Διώνημον, ὡς ποτ' Πέριπλε
 Ἡγάγετ' ἐς μέγα δῶμα, φίλῃ κακλῆσθαι ἄκοιτι.
 Ἡ δ' ὑπεκυσσάμενη Ἐχάτῳ τέκε, τῷ περὶ πάντων
 Ζεὺς Κρονίδης τίμῃσι, πόρην δ' οἱ ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχον γαῖης τε καὶ ἀπρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δ' καὶ ἀστερόεντες ὑπ' ἑρηνῇ ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τε τιμὴν ὄσσι μέλιστα.
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε που τίς ὀτρυνίαν δ' ἄνθρωπων
 Ἐρδανὶ ἰδὼ καλὰ καὶ νόμον ἰλάσκηται,
 Βικλήσκει Ἐχάτῳ πολλὰ τέ σ' ἴασε το τιμῇ.
 Ρ' εἶα μάλ', ὅτ' ὀρέσθων γε θεὰ ὑποδέξεται βίχας.
 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάξει· ἵππ' ὀδωάμεις γε παφίστη.
 Ὅσων δ' Ἰαίης τε καὶ Οὐραὶ ἔξει γυῖοντο,

Et honorem sorte acceperunt, istorum habet sortem omnium:
 Neque quicquam ipsi Saturnus per vim ademit, neque privavit
 Eorum quacunque sortita est Titanas inter priores deus:
 Sed habet sicut prius ab initio facta est distributio.
 Nec quia unigenita, minus dea sortita est honorem
 Et primum tam in terra ac caelo, quam in mari:
 Sed insuper multo magis, quoniam Iupiter honorat ipsam.
 Cui vero vult magnifice praestare, atque iuvare.
 Inque concione inter homines eminet, quorum scilicet valere
 Atque quando ad bellum perdens viros armantur (ris.
 Viri, tum dea adest quibus voluerit,
 Victoriâ promptè ut praebeat, et laudem porrigat.
 Inque iudicio reges apud venerandos sedet.
 Bona insuper quando viri in certamine colluctantur:
 Ibi dea et illis praestare, atque iuvare.
 Qui vero vicerit virtute et robore, pulchrum primum
 Facile fert, letisque parentibus gloriam dat.
 Commoda item equitibus quae adstet quibus voluerit.
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaque faciunt Hecata, et valde sonanti Neptuno.
 Facile etiam praedam inclita dea dedit copiosam,
 Facile vero abstulit apparentem, volens saltem animo.
 Bona praterea in stabulis cum Mercurio pecus augere,
 Armenta que bonum gregesque latos caprarum,
 Gregesque lanigerarum ovium, animo saltem volens.
 Ex paucis facunda facit, et ex multis pauciora reddit,
 Adeo sane licet unigenita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est numeribus.
 Fecit aut ipsam Saturnus alumnâ inveni, qui post ipsam
 Oculis aspexerunt lumen multa contuentis Aurorae.
 Sic ab initio nutriens filios: atque hi sunt honores.
 Facile porro domita à Saturno peperit illustres liberos,
 Vestâ, Cererem, et Iunonem aureis calceamentis gaudere,
 Fortemque Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immitte cor habens, et valde sonantem Neptunum,
 Iovemque consiliarium, decorum patrem atque hominum,

Καὶ πρὶν ἔλαχον πάντων ἔχαισαν ἀπάντων.
 Οὐδὲ πρὶν Κρονίδης ἰδίησεν ὅδ' ἔτ' ἀπύρρε
 Οὐδ' ἔλαχε Τιτῆσι μὲν φρεσὶν ἐσσινοῖσι,
 Ἀλλ' ἔχ' ὡς τοσούτον ἀπ' ἀρχῆς ἔπλετο δαυμός.
 Οὐδ' ὅπ' ἐμυνοζήης ἦσαν διὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας ἐν ἰσῆι τε καὶ ἑρῶν ἠδὲ θαλάσῃ.
 Ἀλλ' ἐπὶ καὶ πολὺ μέλλοι, ἔπει Ζεὺς πίπτει αὐτῶν.
 Ὡς δ' ἰδέλῃ μεγάλως φραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι
 Ἐν τ' ἀγρῇ λαοισι μετακρίπτει, ὅν κ' ἰδέλῃσιν.
 Ἡ δ' ὅπ' ἐς πόλεμον φθισήντορα θωρήσονται
 Ἀνέρες, εἶδε διὰ φραγίνεται οἷς κ' ἰδέλῃσι,
 Νικίῳ περ φρεσὶν ὁπάσας, καὶ κῦδος ἐρέξας.
 Ἐν τε δὲ κη βασιλεύσει παρ' αἰδοῖσιν καδίζε.
 Ἐδὴ δ' αὖθ' ὅπ' ἀνδρῶν ἀγῶν ἀεθλεύσιν,
 Εἶδε διὰ καὶ τοῖς φραγίνεται ἠδ' ὀνίνησι.
 Νικήσας δ' βίη καὶ κάρτεϊ χαλὸν ἀεθλον,
 Ρ' εἴα φέρει, χεῖρον τε τοκῶσιν κῦδος ὁπάξει.
 Ἐδὴ δ' ἰπώησιν παρὶστέμεν οἷς κ' ἰδέλῃσι,
 Καὶ τοῖς αἰ λαυκῶν δισσόμεφεν ἐργάζονται,
 Εὐχονται δ' ἔχ' ἑτή καὶ ἐρικτύπῳ ἔνισσι γάρῳ,
 Ρ' ἠδ' ὅσ' ἔτ' ἀχλὺ καὶ νῆα θεὸς ὥπασιν πολλῶν,
 Ρ' εἴα δ' ἀφείλετο φαινερόμεν, ἰδέλῃσιν γὰρ θυμῶ.
 Ἐδὴ δ' αὖ ἐν σταθμοῖσι σὺν Ἑρμῇ λαίῃσι αἰξίν,
 Βυκολίας τ' ἀγέλας τε καὶ ἀγρόλια πλατὲ' ἀγῶν,
 Ποίμνας τ' εἰς πόλιν γ' οἶον, θυμῶ γὰρ θέλῃσιν,
 Ἐξ ὀλίγων βεῖαι, καὶ πολλῶν μείονα θῆκε.
 Οὕτω τοι καὶ μεμυνοζήης ἐν μὲν ἔσσινοισι,
 Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τιμήνται γέρας.
 Θῆκε δ' ἐμν Κρονίδης κούρε' ἔφρον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 Οὐδ' ἀλμύσιν ἰδόντο φάθ' πολυδὲ καὶ θ' Ἡ' οἷς.
 Οὕτως ἔτ' ἀρχῆς κούρε' ἔφρον, αἳ δ' ἐπὶ τιμή.
 Ρ' εἴη δ' αὖθ' ἐμνθίσσα Κρόνῳ τίμῃ φαιδίμῃ τίμῃ,
 Ἰστίῳ, Διὶ μὲν καὶ Ἡ' μὲν χερσὶν ἐδίδου,
 Ἰφιδμόν τ' Αἰδῶν, οἱ ἔπει χεῖρ' ὀνίνησι γάρῃ,
 Νηλεὺς ἦτορ ἔχων καὶ ἐρικτύπῳ ἔνισσι γάρῳ.
 Ζητὰ τιμήνται, διὼν πατέρ' ἠδὲ καὶ ἀδελφῶν,

Cuius & à sinistra concutitur lata terra.
 Atque istos quæ deglutiabat Saturnus magnus quicquid
 Ex utero sacro matris ad gremia venerat:
 Hac animo voluens, ne ullus clarorum filiorum Cæli
 Alius inter Immortales haberet regium decus.
 Ausierat enim ex Terra & Cælo stellis micante,
 Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,
 Quæ iunus robusto existenti, Iovis magni per cōsilia. (struēs
 Ideoque hic non cæcam speculationem habuit, sed insidias
 Filios suos devorabat. R. heu. a. tenebat luctus gravis.
 Sed quæ lo iam Iovem erat deorum patrē atque virorum
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terraque, & Cælo stellato,
 Cōsiliū ut suggererent, quo pacto lateret pariens
 Filium charum, possetque vlcisci furias patris sui
 Contra filios, quos devorabas ingens Saturnus versutus.
 Illi verò filia dilecta auscultarunt & morem gesserunt,
 Et ei cōmemorarunt quæcumque fati constitutum esset fieri
 Circa Saturnum regem, & filium magnanimum.
 Miserunt aut in Lyctum Creta ad pinguem populum,
 Cum minimum natu filiorum esset paritura,
 Iovem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra vasta
 In Creta lata, ad educandū & nutriendū ab infantia.
 Tū quidē peruenit ferens celerem per noctem nigram,
 Primum ad ipsam Lyctū. abscondit. a. ipsum manib. pre-
 Antro in excelso, divina sub latebris terra, (hēsūm
 Argæo in monte denso sylu. so.
 Huic. a. fascijs involutum magnū lapidē in manus dedit
 Cæli filio, præpotenti deorum priorī regi.
 Quæ tum arreptū manibus, suū cōdidit in aluum,
 Miser: nec cogitavit animo quod sibi in posterum
 Pro lapide suus filius inuictus & securus
 Superesset, qui ipsum mox esset vi & manibus domitum
 Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperaturns.
 Celeriter aut deinde robur & fortia men. bra
 Crescebant illius regis: reuoluit autem anno,

Τῷ κ' ὑπὸ βροτῆς περιμύζεται ὀρεῖα χθών.
 Καὶ τοὺς μὲν κατέπιε Κρόν' ὁ μέγας, ὅς τις ἕκαστος
 Νηδύ' ὤξ' ἰσῆς μετ' ἑς πορὸς γυνῖα θ' ἵκοιτο·
 Τὰ φρονέων, ἵνα μὴ τις ἀθανάτων ἔραυόνων
 Ἀλλ' ὅς ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆϊ δα τιμῷ.
 Πόλλυτε γὰρ Γαῖης τε καὶ Οὐρανοῦ ἀστερόεντες,
 Οὐνεχὰς εἰ πίνεσθ' ἔω ὑπὸ πατρί' δαμνῶσαι,
 Καὶ κρατερῶ παρ' ἰόντι, Διὸς μεγάλης διαβλάσ.
 Τῷ ὅγε καὶ δῖος σκοπιῶν ἔχει, ἀλλὰ δουρίων
 Παῖδας τοὺς κατέπιε· Ρ' εἰω δ' ἔχει πένθος δῖον.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ Δι' ἔμελλε θένων πατὴρ ἠδὲ καὶ αἰδρῶν
 Τέξιδαι, τότε ἔπειτα φίλοις λιτυρόνι τοκῆας
 Τοὺς αὐτῆς, Γαῖάν τε καὶ Οὐρανὸν ἀστερόεντα,
 Μῆτην συμφραίνεσθαι ὅπως ληῖσθαι τεκῶσθαι
 Παῖδα φίλον, πῶσαιτο δ' ἐρατὴν πατρὸς ἐοῖον
 Παῖδων εἰς κατέπιε μέγας Κρόν' ὁ ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δ' ὅνυχαι φίλη μάλα μὲν κλύον ἠδ' ὀπιθόντο·
 Καὶ οἱ πεφραδίτῳ ὅσα παρ' πίνεσθ' ἔχουσιν
 Ἀμφὶ Κρόνῳ βασιλῆϊ καὶ υἱῷ κρατερὸν ἔχοντι.
 Πέμψαν δ' ἐς Λύκτον, Κρήτης ἐς πτόνα δῆμον
 Ὅπως ἄρ' ὀπλότατον παῖδων ἔμελλε τεκῶσθαι,
 Ζωῶν μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἰδέξατο Γαῖα πελώρη
 Κρήτη ἐν ὀρεῖν τρυφίμῳ ἀπταλλόμεναί τε.
 Ἐνθα μὲν ἵκτο φέρουσα δουρὶ διὰ νύκτα μέλαινα,
 Περότῳ ἐς Λύκτον· κῦψε δ' ἐχρσὶ λαβῶσα
 Ἀντρά ἐν ἡλιβάτῳ, ζαθέης ὑπὸ καύθεσι γήνης,
 Ἀργαῖον ἐν ὄρῃ πεπυκασμένον ὑλήσει.
 Τῷ δ' ἀπαργανίσασα μέγαν λίδον ἐχλιδήξει
 Οὐρανίδῃ μὲν ἄσπετον, θένων πορτέρῳ βασιλῆϊ.
 Τὸν τὸ θ' ἑλὼν χεῖρας ἐλὼν ἐγκάτθετο νηδύϊ,
 Σχέτλ' ὅς δ' ἐνόησε μὲν φρεσὶν ὥς οἱ ὀπίσσω
 Ἀντιλίδου εἰς υἱὸς ἀνίκτος καὶ ἀκνηδὸς
 Λείπεθ' ὅ μιν τάχ' ἔμελλε βίη καὶ χρσὶ δαμνάσας,
 Τιμῆς ὅξ' ἔχασθ' ὅς ἐν ἀθανάτοισιν ἀτάξει.
 Καρπαλίμως δ' ἄρ' ἔπειτα μὲν καὶ φάιδμα γῆα
 Ἡῦξεν τοιοῦτον ἄνακτος ὅππλομόν' ὅς ἐπ' αὐτῷ

Terra consilio astuto circumuolutus,
 Suam sololem iterū emisit magnus Saturnus versutus,
 Victus artibus ac vi filij sui.
 Primum verò euomuit lapidem ultimò deuotatum.
 Illum quidē Iupiter firmiter defixit in terram spaciosam
 Pitho in diuina, iugu sub Parnassi,
 Monumentū ut sit in posterū, miraculū mort alib⁹ homi-
 Soluit verò patruos noxijs à vinculu (nibus.
 Caeligenas, quos vinxerat pater ex amentia.
 Qui ipsi retulerunt gratiam beneficiorum,
 Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,
 Et fulgur: quæ antea immanis terra occultauerat:
 Quibus cōfusus, mortalibus atque immortalibus impas.
 Filiā porro Iapetus pulchros talos habēte Oceanidem
 Duxit Clymenem, & eundem lectum conscendit.
 Ipsa verò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Pepit præterea gloria p̄signē Menætiū, atq; Prometheus
 Varium, versipellem: studiūque Epimetheum,
 Qui noxa st̄at ab initio fuit hominib. inuentoribus rerū.
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem,
 Virginem. In iurium .v. Menætiū latē videns Iupiter
 In Erebum detrusit. feriens fuliginoso fulmine,
 Propter improbitatem & fortitudinem insolentem.
 Atlas verò cælum latum sustinet dura ex necessitate
 Finibus in terra, è regione Hesperidum argutarum
 Stans, capit ēque & indefessis manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinavit prudens Iupiter.
 Ligauit .v. inuitabi libus cōpedibus Promethea versutū
 Vinculis duris mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilā immisit expansis alis: cæterū hic hepar
 Comedeat aternū, quin ipsum crescebat par ubique
 Noctū, quantum toto die edisset extentas alas habēs auis.
 Hūc quidē Alcmena pulchros talos habētis fortis filius
 Hercules occidit, malum verò morbum profligauit
 Ab Iapetionida, & liberauit ab agritudine:
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,

Γαίης ἐπιστήσοι πολυφραδέεσσι δολωθεῖς,
 Ὅτ' ἄρ' ἔννεον ἄψ' αἰήκε μίγας Κρόνῳ ἀγκυλομήτης,
 Νικηθεὶς τέχνησι βίηφί τε παυδὸς ἰοῖο.
 Πρῶτον δ' ἔξήμισι λίθον, πύματον καταπτήων·
 Τὸν μὲν Ζεὺς σήειξε καὶ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Πυδοὶ ἐν ἠγαθήν, γυδοῖσις ὑπὸ Παρνασσῷ,
 Σῆμ' ἔμμεν' ἔξοπίσω, θεῶμα θνητοῖσι βροτοῖσι.
 Λύσει δ' παῖθ' ἔκαστη γήτοισι δολῶν δ' ὀπὸ δεισμῶν
 Οὐρανίδας, οἷς δῆσι πατὴρ αἰσιφροσυήσιν.
 Οἱ οἱ ἀπὸ μῆσσω το χάριν ὀρῶσι σάων
 Δώπαν δ' βροτῶν, ἠδ' αἰθαλόεντα κρυαυτὸν,
 Καὶ στεροπλῶ-τοφρὶν δ' πύλαρην Γαῖα κικδύθη·
 Τοῖς πύσσωθ' ὀπὸ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
 Κέρων δ' Ἰάπετος καλλισφύρου Πικραίνων
 Ἡ γὰρ γὰρ Κλυμῆν, καὶ ὁμὸν λήχος εἰσανέβαινε.
 Ἡ δ' οἱ Ἀτλάντα κρατερόφρονα γαίνατο παῖδα·
 Τίτα δ' ὑδρὺ δαντα Μεισίππον, ἠδ' Προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰγυλόμενιν ἀμφοτέρων τ' Ἐπιμηθεῖα
 Ὅς κακὸν ἔξ' ἀρχῆς γένετ' ὀυδράσιν ἀφ' ἧς ἦσιν
 Πρῶτος γὰρ ῥα Διὸς πλαστὴν ὑπὲρ δεικτο γυναιῆκα
 Παρθένον, ὕβρις δ' ἠδ' Μεισίππον ὀρύσσει Ζεὺς
 Εἰς ἱερὸν κατέπεμψε βδελύχον ψολόεντα κρεκωφῆ
 Εἶνεκ' ἀτασθαλίης τε καὶ ὑβριῆς ὑδρὸπλου.
 Ἄτλας δ' ὕβριν ὀρύσσει ἔχ' ἀκτινῆς ὑπ' ἀνάλκας,
 Πείρασιν ἐκ γαίης, φέρων ἔσπερίδων λιγυφώνων
 Ἐσπῶς, κεφάη τε καὶ ἀκαμάτοισι χέρεσσιν.
 Τάστω γὰρ οἱ μοῖραν ἰδέσθαι το μνηστῆρα Ζεὺς.
 Δῆσι δ' ἀγυκπιδῆσι Προμηθεῖα ποικιλόβυλον,
 Δεισμῶς ἀγαλίοισι μέσον διὰ κίον' ἐλάστας
 Καὶ οἱ ἐπ' ἀντὶν ὄρσι ταύπιδον· αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδίστῳ ἀθανάτων, τὸ δ' ἀέξει το ἴσον ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον φέρων ἡμᾶρ ἰδοι ταυσιπίερος ὄρνις.
 Τὸν μὲν ἄρ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου δῆκιμος υἱὸς
 Ἡρακλῆς ἱετὶν, κακὴ δ' ὀπὸ νῦσιν ἀγῆκεν
 Ἰάπετινίδης, καὶ ἐλύσετο δυσφροσυάων
 Οὐκ αἶκετι Ζεὺς ὀλυμπῶν ὑψιμέδοντες,

Quò Iserculis Thibus geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terram multos pascens.
 Ob id inque veneratus h'morabat præclarum filium.
 Quànvis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabāt inter se dī mortalesq; hūi,
 Meconæ, ibi tum magnum bonum prompto animo
 Divisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Nam hac q' ē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino.
 In altera rursum ossa alba bonis, dolosa arte,
 Rite disponens reccondidit, tegens candida armina.
 Lamq; tum ipsū allocut' est pater hominūq; deorūq;
 Iapetonida omnium illustrissime regum,
 O ignave, quàm iniquè partitus es portiones?
 Sic dixit latēter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciēs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vafēr,
 Tacitè arridens (dolosa aut non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorū,
 Harū elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs,
 Dixit sanè dolosa cogitās. Iupiter aut æterna consilia
 Cognovit certè nec ignoravit dolum. mala aut p'videbat aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irasebatur aut mente: ira verò eius occupabat animū,
 Ut vidit ossa alba bonis, dolosa arte.
 Ex illo tempore dīs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aru.
 Hunc aut valde cōtristat' allocutus est nubicog' Iupiter,
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanè dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter æterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Nōn dabit miscrīs ignis robur indefessī
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Οφρ' Ἡρακλῆς Θεβαρχυίος κλέος εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπαρίδην ὅππ' ἔχονα πολυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀριδείκετον υἱόν·
 Καί πο' χαόμενος, παύσθ' ἔχονα, ὅν' ἔχονα
 Οὐκ ἔτι ἐρίζετο βυλας ἰσχυροῦσι Κερνίωσι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνους δεῖ θνητοὶ τ' ἀνδρες ποῖ
 Μηκύνῃ, τότ' ἔπειτα μέγα βοῶν φέροντι θυμῷ
 Δαυαίμενος φερόμενος, Διὸς υἱὸν ἔξαπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκα τε καὶ ἔγχυστα πίονι θυμῷ
 Ἐν ῥινῷ κατέθηκε, καλύψας γαστρί βροχίῃ·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅς τ' ἀλκυὸν βροχὸς δολίῃ ὅππ' ἔχονα
 Εὐδελίαν κατέθηκε, καλύψας ἀργίῃ θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσέφη πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰάπετιοῖδ' ἦ, πάντων ἀριδείκετ' ἀνάκτων,
 ὦ πέποι, ὡς ἐπερζήλως διδάσκει μοίρας.
 ὦς φάτο καρτομέων Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσέφη Περικλῆς ἀλκυολομήτης,
 ἦ καὶ ὅππ' ἐμείδῃσας, (δολίῃς δ' ἔχονα τέχνης)
 Ζεὺς κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰεττομέων,
 Τῶν δ' ἔλδ' ἐπ' ὀπποτέρῃ σ' ἐκίφρ' ἔχονα ἀνέχῃ.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἀφθιτα μήδεα εἰδώς
 Γινώσκ' ὅππ' ἔχονα δόλον· κακὰ δ' ὅσ' ἔχονα θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνδράσιν, τὰ καὶ τελέεσθαι ἔμελλεν.
 Χρὸς δ' ὅγ' ἀμφοτέρῃσιν ἀνείλετο λυκὸν ὄξει φαρ,
 Χάσσετο ὅφρ' ἐφύλασσε, ἀμφὶ χόλῳ δὲ μιν ἵκατο θυμόν,
 ὦς ἴδ' ὅς τ' ἀλκυὸν βροχὸς δολίῃ ὅππ' ἔχονα.
 Ἐκ τούτῳ δ' ἀθανάτοισιν ὅππ' ἔχονα φύλ' ἀνδρῶν ποῖ
 Καί πο' ὅς τ' ἀλκυὸν θυμῷ τῶν ὅππ' ἐχονα.
 Τὸν ὅ μιν ἔχονα προσέφη τεφρηγέτα Ζεὺς,
 Ἰάπετιοῖδ' ἦ, πάντων πέρι μήδεα εἰδώς.
 ὦ πέποι, ἴα ἄρα πᾶσι δολίῃς ὅππ' ἔχονα τέχνης.
 ὦς φάτο χαόμενος Ζεὺς ἀφθιτα μήδεα εἰδώς.
 Ἐκ τούτου δ' ἔπειτα, δόλον μεμνημένος αἰεὶ,
 Οὐκ ἴδ' ἴδου μελίοισι πυρὸς μὲν ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνδράσιν οἳ ὅππ' ἔχονα ἰσχυροῖσι.
 Ἀλλὰ μιν ὅς τ' ἀπατήσιν ἰς πάσι λ' ἀπατήσιν,

Quò Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terram multos pascere.
 Ob id itaque veneratus honorabat præclarum filium.
 Quàvis succensens, remisit iram, quam prius habuerat,
 Eò quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Etenim quando disceptabāt inter se dī mortalesq; hūi,
 Mœnæ, ibi tum magnum bonum prompto animo
 Dimissum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Nam hac q' ē parte carnesque & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens ventre bovino.
 In altera rursus ossa alba bonis, dolosa arte,
 Ritè disponens recondidit, tegens candida armina.
 Iamq; tum ipsū allocut' est pater hominūq; deorūq;
 Iapetionida omnium illustrissime regum,
 O ignave, quàm iniquè partitus es portiones?
 Sic dixit latèter carpens Iupiter perpetua cōsilia sciūs.
 Hunc vicissim alloquutus est Prometheus vaser,
 Tacitè arridens (dolosa aut non immemor erat artis.)
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorū,
 Harū elige utrā tibi in pectorib. animus suadet. (sciēs,
 Dixit sanè dolosa cogitās. Iupiter aut æterna consilia
 Cognovit certè nec ignoravit dotū. mala aut p̄videbas aīo
 Mortalibus hominibus, quæ & perficienda erant.
 Manibus verò hic utrisque sustulit album adipem.
 Irascebatur aut mente: ira verò eius occupabat animū,
 Ut vidit ossa alba bovis, dolosa arte.
 Ex illo tempore dīs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hunc aut valdè cōtristat' allocutus est rubicog' Iupiter,
 Iapetionida, super omnes consilia edoctus,
 O ignave, nondum sanè dolosa oblitus es artis.
 Sic dixit, ira percitus Iupiter æterna consilia sciens.
 Ex illo tempore deinceps doli memor semper,
 Non dabit miscris ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant:
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,

Οὐρ' Ἡρακλῆος Θηβαρχυέος κλέος εἴη
 Πλείον' ἔτ' ἢ τοπαρίδην ὅπ' ἔχονα πουλυβότειραν.
 Ταῦτ' ἄρα ἀζόμενος τίμα ἀειδείκτον υἱόν·
 Καί πορ χαόμενος, παύσθ' ἔχον, ὅτ' ὅρην ἔχασκεν,
 Οὐκ' ἐρίζετο βυλας ἰσχυρῆϊ Κροῖωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐκείνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι
 Μηκρόν, τότε ἔπειτα μέγα βοῶν πορφρῶνι θυμῷ
 Δαυαίμενος πορϋθνηκε, Διὸς γόνι βῆσπαφίσκων.
 Τῷ μὲν γὰρ σάρκας τε καὶ ἔγκαστα πίνον θυμῷ
 Εἰς ῥιγὰ κατέδνηκε, καλύψας γαστρί βοείῃ·
 Τῷ δ' αὖτ' ὅσ' αὖ λυγρὰ βροῶς δολίῃ ὅπ' ἔχον
 Εὐθετίσας κατέδνηκε, καλύψας ἀργίῃ θυμῷ.
 Δὴ τότε μιν πορσίψτε πατὴρ ἀδρῶν τε θεῶν τε,
 Ἰάπετιοῖδ' ἡ, πάντων ἀρ' ἰδέεσθ' ἀνάκτων,
 Ὡς πέποιώς ἐτεροζήλων διδάσκαλος μοίρας.
 Ὡς φάτο καρτομέων Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε πορσίψτε Περσηίδης ἀλκυονίτης,
 Ἡκ' ὅπ' ἐμειδίσας, (δολίης δ' ἐλπίδετο τέχνης)
 Ζεὺς κύδιστε μέγιστε θεῶν αἰετλῆταιων,
 Τῷ δ' ἔλδ' ἐπ' ὀπποτέρῳ σὺ ἐκὶ φρεσὶ θυμῷ ἀνάγῃ.
 Φῆ ῥα δολοφρονέων. Ζεὺς δ' ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς
 Γνώρ' ἔδ' ἡγροῖσθ' ὅλοιον κακὰ δ' ὅσ' αὖτε θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελείωται ἔμελλεν.
 Χρῆσθ' δ' ὅγ' ἀμφοτέρησιν ἀνείλετε λυγρὸν ὄψιν,
 Χάσσετο ὃ φρένας, ἀμφὶ γόλῳ δὲ μιν ἵκετο θυμῷ,
 Ὡς ἰδὲν ὅσ' αὖ λυγρὰ βροῶς δολίῃ ὅπ' ἔχον.
 Εἴ κ' αὖτ' ἀθανάτοισιν ὅπ' ἔχον ἔϋλ' ἀνθρώπων
 Καί πορ ὅσ' αὖ λυγρὰ θυμῶν ὅπ' ἔχον βωμῶν.
 Τὸν δ' ἔμ' ὅχθισας πορσίψτε φηγηγάρτα Ζεὺς,
 Ἰάπετιοῖδ' ἡ, πάντων πέρι μῆδεα εἰδώς.
 Ὡς πέποι, ἵα ἄρα πᾶσι δολίης ὅπ' ἔχον τέχνης.
 Ὡς φάτο χαόμενος Ζεὺς ἄφθιτα μῆδεα εἰδώς.
 Εἴ κ' τούτου δ' ἡ πείρα, δόλῳ μνηστῆρος αἰεὶ,
 Οὐκ ἰδὲν δου μάλιστα πυρὸς μὲν ἀκαμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις οἳ ὅπ' ἔχον ἰαυτάισιν.
 Ἀλλὰ μιν ὅσ' αὖ πείρασι καὶ πᾶσι Ἰάπετιοι,

Furatus indomiti ignis cernuus apparentem splendorum,
 In concava ferula. monardit vero imo animo
 Ionē in alto tamarē, ad irāmq; ipsam cūmoxit charo corde
 Ut vidit inter hōes ignis longē apparentem splendorum.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E terra enim conformavit perquam celebris Vulcanus
 Virgini pudica simile, Saturnij consilio.
 Cinxit verō & adornavit dea castus oculis Minerva,
 Candida veste. à capite verō calyptram
 Ingeniosē factam manibus detinebat, mirum visu.
 Circum verō ei ferta recens florentis ē floribus herba,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circūmq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inclytus Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioni patri.
 In hac artificiosa multa calata erant, mira visu,
 Animantia quacūque cōmens multa alit, atque mare.
 Ex illis hic multa indidit. gratia. v. resplendebat magna
 Mirabilis, animantibus similia vocalibus.
 Ceterū postquam effecit pulchrum malum pro bono,
 Eduxit eō ubi alij erant dū atque homines,
 Ornatu gestientem casia Palladis forti patre prognata:
 Admiratio aut cepit immortalēsq; deos mortālēsq; latēs
 Vbi viderunt dolum arduum, inexplicabilem hominibus
 Ex illa enim genus est mulierum fœminarum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum
 Nocuentum ingens mortales inter viros habitans,
 Perniciosa paupertatis non comites, sed luxus.
 Ac veluti cūm in aluearijs rectis apes
 Fucos pascunt malorum participes operum:
 Illa quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurne festinant, & faciunt suus albos:
 At illi intus permanentes cooperitis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in ventre metant:
 Similiter viris rem malam mortalibus mulier
 Impiter alsionam dedit, participes operum

Κλέψας ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν
 Ἐν κοίλῳ παύθηκε· δάκρυ δ' ἄρα νείεσθαι θυμὸν
 Ζῆν' ὑπεβριμέτιω· ἐχόλωσε δέ μιν φίλον ἦτορ.
 Ὡς ἴδεν ἀνδρώποισι πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλήν.
 Αὐτίκα δ' ἀπὲρ πυρὸς τρέξει κακὸν δῶδρῶπισι·
 Γάμος γὰρ σύμπλασσε παρκαλυτὸς Ἀμειγυήεις
 Πρωθένω αἰδοίῃ ἱκαλεν, Κρονίδεω δὲ ἀβυλαῖο.
 Ζῶσι δ' ἐκ κόσμου· δεῖα γλαυκῶπις Ἀθηνῶν
 Ἀργυρεῖ ἰδοῖτο κτ' κηῖθεν δ' ἀκαλύπτειν
 Δαίδαλίῳ χείρεσσι κατέχευε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δέ οἱ στεφάνῳ νεοθηλὴν αἶθεσι πείης
 Ἰμερτοὺς παρέθηκε καοῖα Πάλλας Ἀθηνῶν·
 Ἀμφὶ δ' οἱ σπασίῳ χρυσέῳ κασδιῆφιν ἔθηκεν,
 Τῷ αὐτὸς ποίησε παρκαλυτὸς Ἀμειγυήεις,
 Ἀπὴντα παλάμῃσι, χαρίζομενος Διὶ πατρί.
 Τῇ δ' ἐπὶ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνέδαλ' ὅσ' ἤπειρος πολλὰ τρέφει ἠδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγα πολλὰ ἐπὶ θεκε· χεῖρες δ' ἀπελάμπτετο πελῆν,
 Θωμᾶσιν· ἰοῦσιν ἰοικέτα φανήεσιν.
 Αὐτὰς ἔπειθ' ἔπειθε καλὸν κακὸν δῶτ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξόγαγ' ἐνθάδε πρὸ ἄλλοι ἴσαν· θεοὶ ἠδ' αἰθιωποί,
 Κόσμιον ἀγαλμασφύῳ γλαυκῶπιδος ὀβριμοπάτρης.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτεια τε θεῖα θνητέ τ' ἀνδρώποισι,
 Ὡς εἶδεν ἄλλαν αἰπὴν, ἀμύχανον ἀνδρώποισιν.
 Ἐκ τῆς γὰρ γλυκὴν ἰωαίαν θηλυτιχέον.
 Τῆς γὰρ ὀλοῖον ἔστι γλυκὴν, καὶ οὖλα γυναικῶν
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι μετ' ἀνδράσι· καί τε ἴσται,
 Οὐλομένη πενίης ἢ σὺν φορᾷ, ἀλλ' ἂν κόρσιον.
 Ὡς δ' ὅπῃ ἐν σμῖν ἴσται κατὰ φέεισι μέλαισιν
 Κησιν ἄς βόσκουσι κακῶ· ξυνήοντας ἱρῶν,
 Αἰμυῖα παρὰ πρὸς ἡμᾶς ἐς ἡλίον καταδυνάται,
 Ἡὐάπαισιν ἴσται, πρὸς τῇ τε κροῖον λυγρῶν,
 Οἱ δ' ἐν τοῖς μύθεσι ἐπὶ κείας κτ' σίμβολοι,
 Ἀλλ' ἴσται καὶ ἡμᾶς σφιδάμεν ἐς γαστέρ' ἀμύγται·
 Ὡς δ' αὐτῶν δῶδρῶσι κακὸν θνητοῖσι γυναικῶν
 Ζεὺς ὑπεβριμέτης θεκε, ξυνήοντας ἱρῶν

Molestorum aliud verò præbuit malum pro bona.
 Qui nuptias refugiens, & solioita opera mulierum,
 Non uxorem ducere velit, grauem. v. attingerit senectū,
 In penuria eius qui senē foueat, hic non victus indigus
 Vixit: mortui verò possessionem inter se diuidunt
 Remoti cognati. Cui verò nuptiarum cōditio cōtigerit,
 Pudicam verò habuit coniugem, ornatum præcordijs,
 Huic ab æuo malum bono adequat
 Esse. qui verò adeptus fuerit nocentis nativitas feminæ
 Vixit in pectoribus habens indefinentem afflictionem
 Animo & corde, & immedicabile malum est.
 Quoniam non licet Iouis fallere mentem neq. præterire.
 Neque enim Iapetionides nullo malo dignus Prometheus
 Illius saltem evitavit grauem iram: sed necessario,
 Quāvis multis, sciū existentē, magnum vinculū coerces.
 Briareo verò ubi primum pater iratus est animo,
 Corloque atque Gyga, ligauit forti vinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atque etiā formā,
 Et magnitudinem, collocauit aut sub terram latam,
 Ubi illi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedens in extremitate: magna in finibus terra,
 Vsq. valde morrentes: corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atque immortales dī alij,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terra consilijs reduxerunt in lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cum illis victoriāque & splēdidā gloriam accepturos.
 Diu enim pugnarūt, laborē animum cruciantē habentes,
 Titanēsq. dī, & quot quot ē Saturno nati sunt,
 Contra se se mutuo per validas pugnas:
 Hi quidem ab alta Othry, Titanes gloriosi,
 Illi verò ab Olympo, dī datores bonorum,
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno concumbens.
 Illi sanē tū inter se pugnā animum excruciantē habentes
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neque vlla erat contentioni gravis cōpositio neque finis

Αρπαλίω. ἵππερον ἢ πόρσι κακὸν δὴ τ' ἀγαθοῖο·
 Ὅς κε γάμοι φθίναν κὶ μέμμερα ἔργα γυναικῶν,
 Μὴ γῆμασι δέλησι λυγρὸν δὴ ὅπλ' ἡῖρας ἱκνῆται,
 Χήτει γυροκέρμιο, ὅδ' ἔβροτου ὀπιθελυγῆς
 Ζῶει δ' ὀποφθιμὸς ἢ διὰ κτήσι διατάνεται
 Χερσὶν αἰετ' ὅδ' αὖτε γάμου μὲ μοῖρα γλῆνται,
 Κιδίλῳ δ' ἔχει ἀκοιτινὰρ ἀμύξει περσπιδεσσι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶν' ὁ κακὸν ἐδιδάκ' ἀντιφείζει
 Ἐμμεναιῶς δὲ κατέτμη ἀταρτηροῖο γλῆνθης,
 Ζῶει ἐνὶ στήθεσιν ἔχων ἀλίαςτον ἀνίλῳ
 Θυμῷ κὶ κραδίη, κὶ αἰθήκεσσι κακὸν ὄζειν.
 Ὡς καὶ ἔστι Διὸς κλέψαι νόον ἔδ' παρ' ἡδεῖν.
 Οὐδ' ἔγ' Ἰαπετιονίδης ἀκρόκντα Περσμηδεῖς
 Τοῖό γ' ὑπερξήλυξε βαρυὸν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνιάκῃς
 Καὶ πολυῖδριν ἰόντα μέγας κτ' δεσμὸς ἐρύκει.
 Βριαφίῃ δ' ὡς περσπιδεσσι πατὴρ ὠδύσεται θυμῷ,
 Κόπῃ τ' ἢ γ' Ἰύλῃ, δῶσι κρατερῶσι δέσμιον,
 Ἡ' τορὶλῳ ὑπερπλον ἀγῶμ' ὁ ἢ κὶ εἴδους,
 Καὶ μέγας κατέκτανε δὴ ὑπὸ χθονὸς ἄρυσσείνης.
 Ἐνθ' εἴγ' ἄγ' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ νῆας ταίοντες,
 Εἴατ' ἐπ' ἔχρατῃ, μεγάλης ἐν πείρασσι γαίης,
 Διδοῦναι μάλ' ἀχνύμεν, κακὸν δὲ μέγα πένθος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφίας Κρονίδης τε κὶ ἀθάνατοι θεοὶ δῖοι,
 Οὐδέ τί κεν ἠὲ κομος Ρ' εἴη Κρόνῳ ἐν φιλόπῃ,
 Γαίης θεοδμεσυμένησιν αἰήγαρον ἐς φάθ' αὖτις.
 Αὐτὴ δ' ὅρσφιν ἀπαντα διλυσιέως κατέλκεει,
 Σιωπὴν καὶ νύκτωρ τε κὶ ἄλγος ἀνιόντα.
 Διδοῦναι γὰρ μάλα πόνον θυμῷ γὰρ ἔχοντες,
 Τετῆνές τε θεοὶ κὶ ὅσοι Κρόνῳ ὄξιν γλῆντο,
 Ἀντίον ἀλλήλοισι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
 Οἱ μὲν ἀφ' ὑψηλῆς Ὀδρῆς ὁ Τετῆνές ἀγαυοί,
 Οἱ δὲ ἄρ' ἀπ' ἐλύμποιο θεοὶ δωτῆρες εἰσὶν,
 Οὐδέ τί κεν ἠὲ κομος Ρ' εἴη Κρόνῳ ἐν νηδεῖσσι.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃ θυμῷ γὰρ ἔχοντες,
 Σιωπῇ καὶ ἐμῶντο δόξα πλείους ἑαυτοῖς.
 Οὐδέ τις ἔτι μετὰ χαλεπῆς λύσις ἔτι τελευτῇ

Neutris: equaliter autem finis extensus erat belli
 Sed quando iam illis apposuit congruentia omnia
 Nectarque ambrosiamque, quibus dii ipsi vescuntur
 Omnium in pectoribus angebatur animus superbum
 Ubi. v. nectar comederunt & ambrosiam amabilem,
 Iam tñ ipsis interlocutus est pater hominumque deorumque

Audite me Terra & que & celi incliti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus inbet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis motus,
 Pro victoria & imperio pugnavimus dies omnes,
 Titanesque dii, & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos verò magnamque vim & manus iniicitis
 Offendite Titanibus contrarii in pugna gravi
 Memores amicitiae placidae, quibus perperbis
 Ad lucem redieritis molesto à vinculo,
 Nostra per consilia à caligine obscura.

Sic dixit. illū. v. rursū excepit Cottus irreprehensibilis
 Venerāde, nō ignota loqueris: sed & nos similesque,
 Scimus quod excellēt qdē tibi precordia, excellēs. v. est &
 Depulsor immortalibus execrationis fuisti horrendae
 Tua verò prudentia ab caligine opaca
 Retrogradē iterum acerbis à vinculis
 Venimus. Saturni fili rex, insperata passi.
 Ideoque nunc intento animo, & prudenti consilio.
 Vindicabimus vestrum imperium in gravi conflictu
 Pugnantes cum Titanibus per acra praelia.

Sic dixit. collaudarunt verò dii datores bonorum,
 Sermone audito, bellum verò cupiebat animus
 Magis etiam q̃ antea pugnam verò arduam excitavit
 Omnes, seminaque & mares die illo,
 Titanesque dii & quotquot Saturno prognati sunt,
 Quosque Iupiter ex Erebo sub terra misit ad lucem,
 Acres robustique. vires immensas habentes:
 Horum centum quidem manus ab humeris promanabant
 Omnibus simul: capita verò unicuique quinquaginta
 Ex humeris enata erant in robustis artibus.

Οὐδέ τ' ἔστιν ἴσοι ὅ τ' ἄλ' ὅ τ' ἔτατο πολέμοιο·
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κείνισι παρέχεθ' ἄμφορ παῖτα,
 Νίκταρ τ' ἀμφοσίνω τε, πάντ' ὅτι αὐτοὶ ἰδίοισι
 Πάμπαν ἐν στήθεσσι αἰετοῖς θυμὸς ἀγνώσκει.
 Ὡς νίκταρ δ' ἐπέσαντο καὶ ἀμφοσίνω ἐρατεινῶν,
 Δὴ τότε τοῖς μετῆκε πατέρ' ἀδελφῶν τε δῖόν τε,

Κίχλυτέ μιν Γαῖης τε καὶ Οὐραὶ ὅα' ἅλα ἀπείρα,
 Ὅφρ' εἴπω τά μιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
 Ἦδη γὰρ μάλα δειρὸν ἐδωκόσι ἀλλήλοισι
 Νίκας καὶ κράτε' ὅτ' ἔρι μανθάνει δ' ἤρατα πάντα,
 Τίτλωίς τε δῖοι καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐαγνώμευται.
 Τ' μεῖς ὅ μιν ἀλλήω τε βίβω καὶ χεῖρας ἀάπτοις
 Φάησι Τίτλωίσι ἐδωκόσι ἐν δαΐλυχῃ.
 Μνησάμενοι φιλόπυτος ἐνέθ' ὅσα παδόντες
 Ἐς φάθ' ἀφ' ἀφίκαδι δυσσηκίθ' ὕπν' ἰσομεῖς
 Ἡμετέρας διὰ βυλας, ὕπν' ἰσομεῖς ἠέρετος.

Ὡς φάτο, τίτ' δ' ὕπν' ἰσομεῖς ἀμείβετο Κρόν' ἀμείβετο
 Καμῶνι' ἐν ἀδελφῶν πφάσκειν ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Γάμψ' ὅτι φέει μὲν κροσπίδης, φέει δ' ἔστι νόημα
 Ἀλκτὴρ δ' ἀθανάτοισιν ἀρῆς γυῖο κρυβεῖο·
 Σῆς δ' ὑποφραδμωσύνῃσιν ὑπὸ ζόφῳ ἠδ' ὀσφύος
 Ἐφ' ὀφρῶν δ' ὕπν' ἰσομεῖς ἀμείβετο Κρόν' ἰσομεῖς
 Ἡλύδορ, Κρόνῳ ἐν ἀφ' ἀφίκαδι ἀνάλγητα παδόντες.
 Τῶ καὶ νῦν ἀπνεῖ τε νόστος καὶ ὀφρῶν βυλῇ
 Ρ' ὑπόμειναι κράτος ὑμῶν ἐν ἀφ' ἀφίκαδι,
 Μανθάνει Τίτῃσιν ὅτ' ἀκροσπίδης ὑμῶν.

Ὡς φάτ' ὑπ' ἰσομεῖς ὅ τ' ὅτ' ὀφρῶν ἰσομεῖς,
 Μῦθον ἀκούσαντες, πολέμου δ' ἐλπίσιν ἐν θυμῷ
 Μάλαον ἔτ' ἢ τυπαφοῖσι ἀσάχλω δ' ἀμείβετο ἰσομεῖς
 Πάντες, δῆλαιοί τε καὶ ἀφ' ἀφίκαδι ἠέρετος,
 Τίτῃς τε δῖοι, καὶ ὅσοι Κρόνῳ ἐξέχωντο,
 Οἳ τε Ζεὺς ἐρέειν ὑπὸ χροῖς ἦκε φόβος δέ,
 Δεινοὶ τε κρατεροὶ τε, βίβω ὑπόπλην ἔχειτε.
 Τῶν ἑκάτον μὲν χεῖρας ἀπ' ὅμων αἰσονται
 Πᾶσι ὅμων, κροσπίδ' ὅτ' ἑκάτον πεντήκοντα
 Ἐξ ὅμων ἰπφοκῇ ὅτ' ἑκάτον μέλειται.

Quisum Titanibus oppositi sunt in pugna luctuosa,
 Saxa prærupta validis in manibus gestantes.
 Titanes. v. ab altera parte cōfirmabant phalanges,
 Alacriter, manuumque viriūque simul opus ostentabāt
 Virique. horrendè. v. insonuit pontus immensus.
 Terra. v. valde stridebat: ingemiscebat. v. latum cælum
 Quassatū, è fundo. v. concutiebatur amplius Olympus
 Impetu à decorum. concussio. v. venit gravis
 Ad Tartarum tenebricosum, & pedum altus fragor,
 Immodici tumultus, itūūque fortium.
 Ita sanè in sese mutuo iaciebant tela gemebunda.
 Vox autē utrorumque peruenit ad cælum stellatum.
 Adhortatiū, at illi congregiebantur magno cū clamore.
 Neque sanè amplius Iupiter cohibebat suū robur, sed i-
 Statim robore implebantur animi, & omnē (psius
 Exeruit vim simul etiam à cælo atque ab Olympo
 Fulgurans incedebat confertim: fulmina autē
 Celerrimè unā cum tonitru & fulgure volabant
 Manu à robusta, sacram flammam circumvoluentia
 Crebra. circum. v. terra alma reboabat
 Ardens: crepitabat. v. undique igne valde magna sylua.
 Feruebat. v. terra tota, & Oceani fluentia,
 Pontusque immensus circumdedit autē calidus vapor
 Titanes terrestres, flamma. v. ad aërem diuinū peruenit
 Magna. oculos. v. visu priuabat quantumvis fortium
 Splendor radians fulminisque fulgurisque.
 Incendium autē immensum occupauit Chaos: videbatur
 Oculis aspicere, ac auribus vocem audire, (aut coram
 Itidem ut cū olim terra & cælum larum superne
 Appropinquabat: talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem directā, illa autē ex alto diruēte. (basur,
 Tantus fragor erat dijs pugna confligentibus.
 Simul quoque venti motumque, pulueremque cū strepitu exci-
 Tonitruque, fulgurque, & ardens fulmen, (tabant,
 Tela Iouis magni. ferebant autē fremitum, clamoremque,
 In mediū utrorumque strepitus autē ingens excitabatur

Οἱ τότε Τιτλήσσι κατέστανεν ἐν δαΐ λυγρῇ,
 Πίπρας ἢ λιβάτοις σιβαῖς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
 Τιτλήεις δ' ἐτέρωθεν ἐκαρτύναντο φθόγγας
 Περφρονέας, χερσὶν τε βίης θ' ἅμα ἔργον ἔφαινον
 Ἀμφότεροι. δὴν ὃν ᾗ πείαχε πόντος ἀπείρονον·
 Γῆ ὃν μέγ' ἐπαμάχουσι· ἐπέστυε δ' ὑραϊὸς ὄρις
 Σειόμενθ', πεδὸν δ' ἐπιδάσσετο μακρὸς Ὀλύμπος
 Ρ' ἢ πῇ ὑπ' ἀδασάτων ἔνοσις δ' ἵκανε βαρεῖα
 Τάρταρον ἠερέετα, ποδῶν αἰσπεῖά τ' ἰωὴ
 Ἀσπερὺν ἰσχυμοῖο, βολάων τε κρατεράων.
 Ὡς ἄρ' ἐπ' ἀλλήλοισι ἵσαν βῆια σπινόεντα.
 Φωνὴ δ' ἀμφοτέρων ἵκατ' ὑρανὸν ἀστερόεντα,
 Κεκλομένην οἱ ὃ ξυώσαν μεγάλα δῆδηται.
 Οὐδ' ἄρ' ἔπ' Ζεὺς ἔχει ἰὸν μῦθον· ἀλλὰ νῦν τῷ γὰρ
 Εἵδαρ μὲν μῦθον· πλὴν το φένης, ἐκ δέ τε πᾶσαν
 Φαῖνι βίῃ. ἀμυδὲς δ' ἄρ' ἀπ' ὑρανὸς ἢ δ' ἀπ' Ὀλύμπου
 Ἀστράπων ἔσχε σιωπῆσιν οἱ ὃ κραυγῶν
 Ἰκταρ ἅμα βροντῇ τε καὶ ἀστεροσῇ πετίοντο
 Χειρὲς δ' ἀπὸ σιβαῖς, ἰδὲ φλόγα θ' εἰλυφόωντες
 Ταρταίς. ἀμφὶ ὃ γαῖα φρίσσει· ἰσμερῆμιζον
 Κακομήνη· λάλα δ' ἀμφὶ πυρὶ μεγάλ' ἄσπετος ὕλη.
 Ἐξείε ὃ χθὼν πᾶσα, καὶ Ὡκεανὸς ῥέειδρα,
 Πόντος τ' ἀπύροτος. τοῖς δ' ἀμφιπεδερμὸς αὐτμῇ
 Τιτλήας χθονίοις· φλόξ δ' ἠέρεα δῖαν ἵκανε
 Κασπετος· ὅσπερ δ' ἀμυρδὴ καὶ ἰφθίμων ἀφ' ἰόντων
 Λύγῃ μαρμαίρουσα κραυγῇ τε στεροπῇ τε.
 Καῦμα ὃ διασπείσιν κατέχρει χάθ'· εἶσατο δ' αὖτε
 Ὀφθαλμοῖσι ἰδέειν, ἠδ' ὕασι· ὅσπερ ἀκούσας,
 Αὐτὸς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ὑρανὸς ὄρις ὑπερθεῖν
 Πύλατο. τοῖς δ' ἰδὲ καὶ μέγιστος δούπος ὀρώρει,
 Τῆς μὲν ἰρήπομῆς, τῷ δ' ὑψόθεν ἔξαιρε πόντος.
 Τόσος δούπος ἐχλυτο θεῶν ἐριδιξυιώντων.
 Σιωπὴ δ' αἶμμοι ἐνοσὶν τε κόνιν τ' ἰσμερῆμιζον,
 Βροντῇ τε στεροπῇ τε καὶ αἰθαλόεσσι κραυγῶν,
 Κῆλα Διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰαχῇ τ' ἐν πλῆνι τε
 Ἐς μέσση ἀμφοτέρων· ὅτε δ' ἀπλητος ἠερέη

Stupenda pugna, robur aut exercebatur operum.
 Inclinata, v. est pugna prius, v. sibi neutro imminenti.
 Fortiter pugnabant in forti praelio.
 Illi, v. inter primas pugnam aciem excitant,
 Cottusque, Briareusque, Gygesque insatiabilis belli.
 Mi sane trecentas petras robustis à manibus
 Mittere frequentes. obnostrant autem iaculis
 Titaneas atque hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & vinculis molestis alligant,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes:
 Tantum infra sub terram, quantum cælum distat à terra
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferrea inens
 Cælitis delapsa, decimo die ad terram perueniret:
 Nouem rursus noctes & dies ferrea inens
 Ex terra descendens, decimo die ad Tartarū perueniret.
 Quem circa ferreū septū ductum est. circū. v. ipsum nam
 Triplici ordine susa est circa collū, sed supernò
 Terra radices creuerunt, & infructuosi maris.
 Illic dū Titaneas sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consiliis Iouis nubicogi,
 Loco in squalido, vasta vltima terra.
 His non exitus patet: portas. v. imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utrinque.
 Illic Gyges, Cottusque, & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis agida habentis.
 Ibidem terra tenebrosa, & Tartari opaci,
 Pontique infructuosi. & cæli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti squalidi: quos odant etiam ipsi dū:
 Hiatus ingens. nec v. toto integro anno
 Solum attingeret, vbi primum portas intra venerit:
 Sed sanè huc & illuc ferret impetuosa procella,
 Molestas: horrendūque etiam immortalibus diis
 Hoc ministerium: & nocte obscura domus horrenda
 Sæpe, nubibus obiecta nigris.

Ξεαρδαλίνης ἱερὸς κάρτος δὲ δὴ φαίνοιο ἔργον
 Ἐκλίνθη ἱεράχην ὅτε δὲ ἀλλήλους ἐπέχοντες,
 Ἐμμεσίως ἐμάχοντο διὰ κρατερὰς ὑαμίνας.
 Οὐ δὲ ἄρ' ἐπὶ πρόστοισι μάχην δριμύτιος ἔχοντο
 Κόπῃ τε, Βεραφίᾳ τε, Γύμνῃ τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἳ ῥα τελευκασίας πέδας εἴδαρον δὴ πρὸ χροῶν
 Πίμπον ἐπεσσυτέρως κ' δὲ ἰσχύισαν βιλίεσσιν
 Τετλώας κ' τοῖς μὲν ὑπὸ χθονὸς Ὀρυοδείης
 Πίμπαν, κ' διομοῖσιν ἐσφαλίοισιν ἔδυσαν,
 Νικήσαντες χροῶν ὑπερδύμοις παρ' ἑόντας,
 Τάστον ἔνδ' ὑπὸ γῆς ὅσον ἕρκεος ἔς' ἀπὸ γαίης.
 Ἰσον γάρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τέρταρον ἠέρονται.
 Ἐνεία γδ' ὑκτας τε κ' ἤματα χάλκεοι ἄκμων
 Οὐρδυόθεν κρατῶν, δεκάτῃ ἐς γαῖαν ἵκοιτο.
 Ἐνεία δ' αὖ ὑκτας τε κ' ἤματα χάλκεοι ἄκμων
 Ἐκ γαίης κρατῶν, δεκάτῃ ἐς τέρταρον ἵκοι.
 Τὸν πέρα χάλκεον ἔρκος ἐλήλαται, ἀμφὶ δέ μιν ὡς
 Τριτοῖχ' ἐκχύεται παρ' ὀφθαλμῷ. αὐτὰρ ὑπερδύ
 Γῆς ῥίζαι πεφυασὶ κ' ἀβυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἐῖδα δὲ Τιτλῶες ὑπὸ ζέφυ' ἠήσαντι
 Κικρύφαται, βυλῆσι Διὸς νεοιληγέεσσιν,
 Χάροισι δ' ὀρώσιντι, πελώρης ἔχεται γαίης.
 Τοῖς ὡς ἔξιστό, ὅτε πύλας δὲ ἐπέθλας Πρὸς δ' αὖ
 Χόρκεας τεῖχος φείκεται δὲ ἀμφοτέρωθεν.
 Ἐῖδα Γύμνῃ Κόπῃ τε, κ' ὁ Βεραφίης μεγάθυμος
 Νείεσιν, φύλακες πιστοὶ Διὸς αἰγόχοιο.
 Ἐνθα δὲ γῆς δ' ὀφθῆς, κ' τέρταρον ἠέροντες,
 Πόντου τ' ἀβυγέτοιο, κ' ἕρκεος ἕπεροντες
 Ἐξείης πάντων πηγῶν κ' πείρατ' ἔασιν,
 Ἀρχαλέ', ὀρώσινται, πᾶσι τε συγέοισι θεοῖσι παρ'.
 Χάσμα μὲν γ' ὕδ' ἐκ πάντα τελεσφύρον εἰς ἐνιαυτὸν
 Οὐδὲς ἵκοιτ' εἰ πρόστα πυλέων ἐν πεδῷ γήλοιο.
 Ἀλλὰ καὶ ἔνθα κ' ἔνθα φέροι παρδύελλα θυίλλη,
 Ἀρχαλὴν δ' ἄντον τε κ' ἀθανάτοισι θεῖσι
 Τέτε τέρας κ' τυκτὸς ἐν μῶνι οἰκέα δ' ἄν' αὖ
 Ἐς κινεσσι, νερέας καὶ χαλκὸν μέγα κρατῆσι.

*Has in xta Iapeti filius sustinebat cælum latum,
 Stans capiteque & indefessis manibus
 Firmiter, ubi Noxque & Dies circum euntes
 Sese mutuo compellabant, alternis subeuntes magnum
 Ferreum. hac quidem intrat, illa. v. foras (lunâ,
 Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus cohibet,
 Sed semper altera saltem domos extra existens,
 Terram super mouetur: altera rursus in domo existens,
 Expectat eiusdem horam itineris, donec veniat.
 Hac quidem terrestribus multa cernens lumen habens,
 Illa. v. Somnum in manibus fratrem Moris,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi aut Noctis obscura filii domus habent,
 Somnus & Mors, graves dij: neque unquam eos
 Sol lucidas intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cælitus descendens.
 Horum alter quidem terramque & lata dorsa maris
 Quietus percurrit & placidus hominibus.
 Alterius. v. ferreum quidem cor, arcum. v. ei pectus
 Crudele in praeordiis, habet aut quæ primû arripueris
 Hominum: hostis. v. etiam immortalibus diis:
 Illic dei inferi in interiore parte ades resonantes,
 Fortisq; Plutonis, & grauis Proserpina,
 Stant. Horrendus aut canis pro foribus custodit,
 Sæuus: artem aut malam habet, introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudâq; & auribus ambabus:
 Exire. v. non iterum permittit denuò, sed observans
 Denorat, quemcumq; præderit portas extra euntem
 Fortisq; Plutonis & grauis Proserpina.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. scorsim. v. à diis inclytas ades incolis
 Ingentibus saxis supernè tectas: circum. v. quaque
 Columnis argenteis ad cælum firmata sunt.
 Rarò. v. Thaumantis filia pedibus velocæ Iris,
 Nuncia versatur super lata dorsa maris.*

Τὸν πρῶτον Ἰαπετῖο παῖς ἔχετ' ἕρπυλον ὄρνιν
 Ἐς ἥναι κεφαλῇ τε καὶ ἀκροτάτῃσι χεῖρας
 Ἀστειφείας, ὅθι Νύξ τε καὶ Ἡμερὰ ἀμφὶς ἴϋσαι
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμεναι μέγαν ὕδον,
 Χόλκον· ἢ μὴ ἴσω καταβύσσεται, ἢ ᾗ δύραζε
 Ἐρχεται ὕδ' ποτ' ἀμφοτέρας δόμους ἐντός ἔρχῃ
 Ἀλλ' αἰεὶ ἐτέρη γὰρ δόμων ἐκτεδεν ἴϋσα,
 Γαῖαν ὀπισφρίσεται· ἢ δ' αὖ δόμου ἐντός ἴϋσα,
 Μῆναι τιμὴν αὐτῆς ὄρεσσι δόδον, ἔς' ὅθ' ἵκηται.
 Ἡ' μὲν, ὅττι χθονίοισι φάτο πολυδερκὲς ἔχουσα·
 Ἡ' δ' ἢ Τ' πρὸν μὲν χροστὴ κασίγνητον Θουάτοιο,
 Νύξ ὅλοη, περὶ ἣ κακαλυμμένη ἠερεῖ δῖη.
 Ἐνθα ᾗ Νυκτὶς παῖδες ἐρημῆς οἰκῆ' ἔχουσιν,
 Τ' πρὸ καὶ Θουάτος, δῖοι θεοὶ ὕδ' ποτ' αὐτοῖς
 Ἡέλιος φαίδων ὀπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσανιδὼν, ὕδ' ἕρπυλόν τε καταβαίνων.
 Τὸν ἔπειρος μὲν γὰρ τε καὶ Ὀρεῖα γῶτα θαλάσσης
 Ἡ' συχρὸς αἰστέφεται καὶ μέλιχος αἰθρώπιοι·
 Τῷ δ' σιδηρὴν μὲν κραδίη, χάλκον δ' οἱ ἦτορ
 Νηλεὺς ἐν στήθεσσι· ἔχει δ' οἱ πρῶτα λάβρην
 Ἀνδροπόων ἔχ' ἑρὸς ᾗ καὶ ἀθανάτοισι θεῶσιν.
 Ἐνθα θεῶ χθονίου πρῶτον δόμοι ἠχήμεναι
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Πρῶτοφονείης
 Ἐστῶσιν, δῖος δ' ᾗ κύων πρῶτα ἔριδε φυλάσσει
 Νηλεΐης, τέχνην δ' κακὴν ἔχει· ἐς μὲν ἰόντας
 Σαίνει ὁμῶς ἐρῇ τε καὶ ἔασιν ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξήθειν δ' ἐκ αὐτῆς ἐκ πάλιν· ἀλλὰ δὲ δοκῶσιν,
 Ἐδίδει ὅν κα λάβρην πυλῶν ἐκτεδεν ἰόντας
 Ἰφθίμου τ' Αἰδέω καὶ ἐπαγνῆς Περσέφονείης.
 Ἐνθα δὲ ναιετάει συγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Δεινὴ Στυξ, θυγάτηρ ἀφ' Ὀρέου Ω' κελευῖο
 Πρῖσβυτάτη· νόσφι δ' ᾗ δῖων κλυταὶ δώματα ναῖσι
 Μακρῆσι πέτρῃσι κατηριεῖ· ἀμφὶ δ' πάντῃ
 Κίρην ἀργυροῖσι πρὸς ἕρπυλόν ἐσθλὴν κταται.
 Παῦσα δ' Ὀκυμένη περ θυγάτηρ πόδας ὀκίαι ἴρει
 Ἀργεῖαν πελάσσει ἐπ' Ὀρεῖα γῶτα θαλάσσης,

Quando hic & contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sane quisquis mentatur celestes domos venentium,
 Iupiter in Irino mittit, deorum magnū infurādū ut feras
 E' longinquo in aureo gusturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra defillat alta,
 Excelsa. multum. & subitū terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceanū cornu decima. v. pars attributa est.
 Nouem quidē circa terramque, & lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare cadit,
 Una. v. ex petra profluit, magnum damanū dis.
 Quisquis periturum libans iurauerit
 Im mortaliū, qui tenent verticem nivosi Olympi,
 Iacet spiritus exilis integrum per annum.
 Neque ambrosia & nectar accedit propius
 Cibum: sed iacet non respirans, & mutus,
 Stratus in lectis, malus autē veteris obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnum per annum,
 Alia ex alio excipit molestissima aruma.
 Nouemio autē à dis relogatur sempiternis, (pulas
 Neque unq̃ ad consilium incundū cōmiscetur, neq; ad e-
 diauerit totis annis. decimo eādē cōmiscetur iterum
 Cæcis immortalib; qui cælestes domos incolūt. (aquam,
 Tale itaque iuramentū cōstituerunt dii, Stygis perennē
 Antiquam istam, qua trahat aridum locum.
 Ibi autē terra caliginosa. & Tartari obscurio
 Pontisque infructuosi, & cæli stellati,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos odernunt etiam dii ipsi.
 Illic splendidaque porta, & æreum limen
 Immotum: radicibus longis compactum,
 Sua sponte natum. ante illud. v. extra omnes deos
 Titæ habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum valde totantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domus incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atque Gyges. Briareus quippe bonus existit &

Ὅπποτ' ἔρως κ' νείκεος ἐν ἀδυνατάτοισιν ὄρηται.
 Καὶ ῥ' ὅστις ψεύδεται ὀλύμπια δώματ' ἔχοντι,
 Ζεὺς δ' ἄτε ἴ' εἰν ἵππεσσι θεῶν μέγα ὄρκον ἐνείκησιν
 Τηλόθεν ἐν χερσὶν ἑσθλῶν πολυότυμον ὕδωρ,
 Ψυχρὸν ὅντ' ἐν πέτρῃς καταλείβεται ἡλιβάτω
 Τ' ψυχρῆς, πολλὸν δ' ὑπὸ χροῖος ὀρυεδείης
 Ἐξ ἱερῶν ποταμοῖν ῥίει διὰ νύκτε μέλαινας,
 Ὡς καὶ τοῖο κέρας. ἀκρότη δ' ὅτε μαῖρα δέδεσται,
 Ἐννία μὲν αἶψά γ' αὖτε κ' ὀρία κ' ταυ δαλάσσας
 Δίνης ἀργυρῆς εἰσιγμίνθη εἰς ἄλα πέπλοι,
 Ἡ δ' ὅ μ' ἐν πέτρῃς ποσρέει, μέγα πῦρ αἰετῶσιν.
 Ὅς κε τῶν ὀπίσθων ἀπολείψας ἱπομάσσει
 Ἀθανάτων οἱ ἔχουσι κέρη νεόεστος Ὀλύμπου,
 Κεῖται δ' αὖτις τετελεσμένον εἰς ἐπ' αὐτόν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίας κ' νέκταρος ἔρχεται ἄσπον
 Βροτοῖσιν, ἀλλὰ τε καὶ ταυ ἀνάπλωστος κ' ἀναυδός
 Σβροτοῖς ἐν λειχίσσῃ, κακὸν δ' ὅπ' κῶμα καλύπτει.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦσον τελέσῃ μέγας εἰς ἐπ' αὐτόν,
 Ἀλλ' ὅ δ' ἔξ ἄλλου δέχεται χαλεπὸν τὰτ' ἀθάλα.
 Ἐννίαιες δ' ἑλὼν δ' ὀπμίσσεται αἶν' ἐόντων,
 Οὐδέ ποτ' ἐς βελύχ' ὀπμίσσεται ὅδ' ὅπ' δαΐτας
 Ἐννία παῖτ' ἵππεσσι κ' ἀκρότη δ' ὀπμίσσεται αὖτις
 Εἰς ἑας ἀδυνατῶν οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τεῖον ἄρ' ὄρκον ἴδμεν θεῶν Σπυρὸς ἀφ' αἰθ' ὕδωρ
 Ὡς γέροντ' ὅδ' ἵππεσσι κατεσυφίλου διὰ χώρῃ.
 Ἐνθα δ' ὅ γ' ἡδ' ὀδοῦν κ' ταρπάρῃ νεόεστος,
 Πόντου τ' ἀπρυγέτωιο κ' ἑρηνῶ ἀστερόεστος
 Ἐξείης πάντων ποταμῶν κ' πύργων ἔσσι.
 Ἀργαλί, ἀστέροισι, καὶ τ' ἐν γόμοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα δ' ἐμ' ἀμάρψαι τε πύλαι, κ' χάλαια ὅδ' ὅς
 Ἀσμεφῆς, ῥίξῃσι δὴ λωκίσσιν ἀπ' ἡρώδης,
 Αὐτοφύης, φέρων δ' ὅδ' ἑλὼν ἐκ τοῦδ' ἀπ' αὐτῶν,
 Τιτλῶν ἐν νείκῃσι, πύργῳ χάλαια ζοφεροῖο.
 Αὐτὰρ ἐρεσμεν ἀγροῖο Διὸς κλειτοὶ ἀπ' αἰθ' αἶθερος
 Δώματα κατεπέουσιν ἐπ' Ὡς καὶ τοῖο θεοῖσιν
 Κίχθ' ὅτ' ἢ ὅδ' ἵππεσσι. Βελάρων γὰρ μὲν ἡδ' ἵππεσσι

Generum summo facit graviter fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliam, ut ducat in uxorem, filiam suā.
 Ast ubi Titanes à caelo expulsi Iupiter,
 Minimum natu peperit filiū Typhoeum Terra magna,
 Tartari in amore, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris. v. ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandis in capitib⁹ sub supercilij ignis micabat.
 Omnibus aut ex capitibus ignis flagrabat cernentis,
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitū emittentes, ineffabilem. interdum enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret. interdū rursus (ciss
 Tauri valde mugientis, robore insuperabilem vocē, fero-
 Interdum rursus lecnis impudentem animū habentis.
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum. v. stridebat, resonabant que montes alti.
 Et sanè fuisset opus perplexum die illo,
 Atq; ipse mortalibus & immortalib⁹ imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Graviter aut intonuit, atq; fortiter: undiq; v. terra
 Horrendè edidit fragorem, & cælum latum supernè,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedibus. v. sub immortalibus magnus contremuit Olym
 Insurgente rege. ingemiscebat aut tellus. (pus
 Ardor aut ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
 Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,
 Valde spirantium ventorumq; & fulminis ardentis.
 Fernebat aut terra omnis, & cælū, atq; mare. (magni
 Aestuabāt etiā circū litora, circūq; undiq; fluct⁹
 Impetu à deorum, commotio. v. difficilis sedata corrie-
 Expanit aut Pluto inferis mortuis imperans, (basur.
 Titanesq; sub Tartarū detrasi, à Saturno scorsim exi-
 Ob inextinguibile fremitum, & gravē conflictū. (stentes,
 Iupiter. v. postquā collegit suū robur, sumpsitq; arma,

Γαμβρόνιον ποίησε βαρύκτυπος Ἐννοσίγαιος·
 Δῶκε δ' Κυμοπόλιν ὀπίκειν, θυγατέρα δ' αὖ.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ Τιτίωας ἀπ' ἕρποντος ὕξείλασε Ζεὺς,
 Ὀπλότατον τέκε παῖδά Τυφασίᾳ Γαῖα πειλώρη,
 Ταυτάρ τε ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἄφροδίτῃ.
 Οὐδ' χεῖρες μὲν ἴασιν ἐπ' ἰσχυρὸν ἔργον ἔχουσαι,
 Καὶ πόδες ἀκράματοι κρατερὸν θεῶν· ἐκ δ' αἱ ὤμων
 Ἦν ἔχετον κεφαλῇ ὄφιοι, δὴ τοῖο δράκοντος,
 Γλώσσησι δ' τοφερῇσι λελεγχμότις· ἐκ δ' οἱ ὄσων
 Θεωσιπύης κεφαλῇσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρτυρε·
 Πασίων δ' ἐκ κεφαλῇσιν πῦρ χάριτο δερκομήμοιο.
 Φωναὶ δ' ἐν πάλλουσι ἴσαν δὴνῃς κεφαλῇσι
 Παντοίῳ ὅπ' ἰεῖσται, ἀδέσφατον, ἄλλοτε μὲν ἄρ'
 Φθιγγόνθ' ὥστε θεοῖσι στυγίμην, ἄλλοτε δ' αὖτε
 Ταῦρ' ἐριδρύχου μὲν ἄχετον ὄσαν ἀγάρην,
 Ἄλλοτε δ' αὖτε λόντος αἰαιδέα θυμὸν ἔχοντος,
 Ἄλλοτε δ' αὖ σκυλάκας ἐοικότα, θαύματ' ἀκῦσαι,
 Ἄλλοτε δ' αὖ βοίζασχ', ὑπὸ δ' ἤχεσσι ἕρεα μακρά·
 Καὶ νῦν ἐπλετο ἔργον ἀμύχανον ἥματι κείνῳ,
 Καὶ καὶ ὅ γε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀναΐξει,
 Εἰ μὴ ἄρ' ὅξυν ἰόησε πατὴρ αἰδρωῖν τε δειῶν τε.
 Σκληρὸν δ' ἐβρόντησε καὶ ἔερεμον· ἀμφὶ δ' αἶψα
 Σμερδαλίον κοιάβησε, καὶ ἕρποντος δὴρὶς ὑφ' ἑνός,
 Πόντος τ' Ὠκεανὸς τε βοῇ καὶ τέρταρε γαῖης.
 Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισι μέγας πελειμίζει Ὀλυμπος,
 Ὀρ' ὑμῶμοιο αἶακτος ἐπιστενάζει δ' αἶψα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρων κράτεσιν ἰοφδέα πόντοι,
 Βροτῆς τε στυγρῆς τε πυρὸς δ' οὗτο τοῖο πειλώρη,
 Πρηνέσθων αἰέμων τε κραυνοῦ τε φλεγέδοντος.
 Ἔζη δ' ἡ χθὼν πᾶσα, καὶ ἕρποντος ἢ δ' αἰεταῖα.
 Θῦε δ' ἄρ' ἀμφ' ἅκτας, ἅψι δ' ἀμφὶ τ' κύματα μακρά,
 Ρ' ἢ πῇ ὑπ' ἀθανάτων ἵνοσι δ' ἄσβιστες ὀρεόρει.
 Τρία δ' αἰθέρι δ' ἐπ' ἐρίσι κραταφδιμήκισιν ἀνέσταν,
 Τιτίωίς δ' ὑπὸ πατέρειοι, Κρόνον ἀμφὶς ὄοντες,
 Ἀσβίστου καλᾶσθιο καὶ αἰνῆς δειότητες.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὐκ ἐκέρδυνεν ἰὸν μὲν ἄρ', εἴλετο δ' ὄπλ' α,

Tonitruque, fulgurque, & coruscans fulmen,
 Percussit ab Olympo insiliens, circum, v. omnia
 Combussit ingens a capite sani portenti.
 Ceterum ubi ipsum vicit ictibus percussus,
 Cecidit convulsus, ingemiscbat aut terra vasta.
 Flamma aut fulmine icto profulgebat ab hoc regio,
 Mons in saltibus opacis asperus,
 Percussa multa aut vasta ardebat terra,
 Ardere ingenti, & liquecebat stannum veluti
 Arte ab iuvenum, & a fabrefacto catino fusorio
 Calesactum, atque ferrum quod solidissimum est,
 Montis in saltibus, victum ab igne combustionis,
 Liquefcit in terra divina sub Vulcani manibus:
 Sic sanè liquecebat terra fulgore ignis ardentis.
 Abiecit autem ipsum animo mortuus, in Tartarū latū.

Ex Typhoeo aut est ventorū vi hauridè flantium:
 Excepto Noto, Boreaque, & Argeste Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt naturate: hominib. magna stilis.
 Ast alii sine vsu venti inspirant mare, (tas.
 Qui utique incidentes in obscurum pontum,
 Clades magna hominibus, grau rapiuntur turbine,
 Nunc hi, nunc illi flant, dissipantque naues,
 Nautasque perdant. mali autem non est remediū
 Viris qui illis occurrerint in ponto.

Idem rursus per terram immensam floribus ornata
 Opera incunda corrumpunt humo procreatorum hominū,
 Replentes pulverēque & molesto palearum strepitu.

Sed postquam sanè laborem dii beati perfecerunt,
 Cum Titanibus aut pro honore pugnarunt vi,
 Iam tum inebant regnare atque imperare,
 Ex Terra consilio, Olympium latè cernentem Iovem,
 Immortalib. Hic, v. inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter autē deorū rex primā uxore suam fecit Metin,
 Plurimum ex diis edoctam, & mortalib. hominibus.
 Sed cum iam esset deam casu oculis Minervam
 Paritura, tum demum dolis animo decepto,

Εὐροντίω τι στεροπήν τι κ' αἰθαλόεσσι καρέωνι,
 Πλήξει αὖτ' ὑλύμπιο ἐπ' ἄλκῃ. ἀμφὶ δ' πάσας
 Ἔφρησι διαποσσάσας κισσάλας δ' ἔχοντο πηλάρη.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δαίμασι πληγῇσιν ἠμάσθη,
 Ἦρει γηῶνδε, στενάχζε δ' γαῖα πηλάρη.
 Φλόξ δ' κραυγαδέντος ἀπείαστο τοῖο αἰετὸς,
 Οὔρι. ἐν βῆσσησι αἰδνῆς παρπαλείσσης
 Πληγύτος. πολλὴ δ' πηλάρη καί το γαῖα
 Ἀτμῇ διαποσσῇ, κ' ἐτάνετο κραστή. ὦς,
 Τέχνη ἰσ' αἰζηῇ ὑπὸ τ' ἄτρητι χορῷοιο
 Θαλφθεῖς, ἢ σίδηρος ἑσθ' κρατρώτατος ἔστιν
 Οὔρι. ἐν βῆσσησι δαμαζομένη. πυρὶ καλῇ
 Τήκεται. ἐχθονὶ δ' ἡνὺφ' Ἡφαιστου παλάμῃσιν.
 Ὡς ἄρα τήκετο γαῖα σίλῃ πυρὸς αἰδομένηοιο.
 Εἶπε δὲ μιν θυμῷ ἀκράχων ἐς τέταρτον ὄρου.

Εἴκ' ὅ Τυφώϊ. ἴς' αἰέμασι μὲν. ὕχρον αἰετῶν
 Νόσφι Νότου, βορέω τε, κ' ἀργίστω Ζεφύροιο.
 Οἱ γὰρ μὲν ἐκ θεοφῶν γλυκῆ, θνητοῖς μέγ' ὄνειαρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μὲν αὖται ὅππῃ ποιεῖσι δαίλασσαν,
 Αἶθ' ὅτ' τοι πέπυσται ἐς ἡρώεσσι πόντον,
 Πῆμα μέγα θνητοῖσι, κακῇ θυοῖσιν αἰθήρ.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἄησι, δῖα σκυδῖν' αἰετῶν,
 Ναύτας δ' φθείρουσι. κακῶ δ' ἐγίνετο δῆλόν
 Ἀνδράσιν οἰκύνεισι στυγαῖσιν κ' πόντον.
 Αἱ δ' αὖ κ' κ' γαῖαν ἐπείρετον ἀνδραμόεσσαν
 Ἔργ' ἴεα τὰ φθείρουσι χαρὰν γλυκῇ ἀνδραμόεσσι
 Πυμπλῦσαι κήδεσ' ἢ ἀργαλίῃ κακισυρτῇ.

Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥα πόνον μάχαρι θεοὶ ἔξετέλεισαν,
 Τετλώεσι δ' πρῶτον κρίναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὄτρυνον βασιλεύμεν ἢ ἀνάστειν,
 Γαῖα φρεσὶ μωύουσιν, ὀλύμπιον ὄρυοντα ζῶν
 Ἀθανάτων. ὃ δ' τοῖσιν ἔδιδε δαῖσιντο πρῶτος.
 Ζεὺς δ' θεῶν βασιλεὺς πρῶτῳ ἀλοχόν θείον Μήτηρ,
 Πλείστα θεῶν εἰδὺν ἢ θνητῶν ἀνδραμόεσσι.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἡμῶν θεῶν γλαυκῶπιν Ἀθήνην
 Τέξιδαν, τότε ἔπειτα δόλῳ φρίκας ἔξαπατήσας

Blandis sermonibus, in suam condidit aluum,
 Telluris consiliis, & Cæli stellati.
 Sic enim ei consuluerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum.
 Ex hac enim in fati erat prudentes liberos nasci.
 Primam quidem, virginem casij oculis apud Tritonē
 Par habentem patri robur, & prudēs consiliū: (genitā,
 Ceterū deinde sanē filium deorum regem & virorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed illam sanē Iupiter antē in suū condidit ventrem,
 Ut nempe ei indicaret dea bonumq; malumq;.
 Postea duxit splendidam Themū, quæ peperit Horas,
 Eunomiāq; Dicnāq; & Irenen florantem:
 Quæ opera matura faciunt mortalibus hominibus:
 Parcasq; quibus maximum honorem dedit prudēs Iu-
 clothoq; Lachesiāq; & Atroponi, quæ dant (piter,
 Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.
 Tres. v. ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
 Oceani filia, pereptabilem formam habens, (habentes,
 Aglaiam, & Euphrosynem, Thaliāq; amabilem,
 Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
 Soluens membra, incundum. v. sub supercilij afficiunt.
 Porro hic Cereris multa nutritis ad lectum venit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris vlnis, quam Pluto
 Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem. v. deinceps amavit pulchricomam,
 Ex qua Musa aurea mitra reuinctæ natæ sunt,
 Nouem, quibus placent conuiuia, & oblectatio cantus.
 Latona autem Apollinem & Dianā sagittis gaudet ē,
 Desiderabilem prolem præ omnibus cælicolis,
 Peperit sanē, Egiochi Iouis amoris mixta.
 Postremam. v. Iunonem floridam duxit uxorem.
 Hac autē Heben, Martem, & Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi & hominum.
 Ipse. v. ex capite, casij oculis præditam Tritogeniam,
 Acrem, tumultū excusantē, ducē exercitus, indomitā,

Αἰμωλίοισι λόγροισι νῆλ' ἐσκάτθετε νηδύ',
 Γαῖης φρεσμοσυνήσι κ' Οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
 Τὼς δ' οἱ ἐφρασάτω, ἵνα μὴ βασιλῆϊδα τιμῶ
 Ἀλλ' ὅτ' ἔχῃ, Διὸς αἰτὶ θεῶν αἰετ' ἔχουσιν.
 Ἐκ δ' ὅτ' τις εἴμωρτο πείθεσθαι τίνα χρεῖσθαι.
 Πρώτῳ γὰρ κούρῳ γλαυκώπιδι Τειτοχρύειᾳ,
 Ἰὼν ἔχουσαν πατεὶ μῦθ' ὅτ' ἐπὶ φρονιὰ βελλῶ.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα πάντα θεῶν βασιλῆα κ' αἰδρῶν
 Ἡμῶν τε ξιάσθαι, ἵνα ἔρδον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν Ζεὺς φράσσει νῆλ' ἐσκάτθετε νηδύ',
 Ὡς δὴ οἱ φράσεται διὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούπρον ἠγάγετε λιπαρῶν θύμῳ, ἢ τίαν ὦρεας,
 Εὐνομίῳ τε, Δίκῳ τε, κ' Εἰρηνίῳ τε θαλάῃ.
 Αἴτ' ἔργ' ὠραίοισι καταθινητῶσι βρετῶσι.
 Μείρας δ' ἥς πλείω τιμῶν πόρι μνίστα Ζεὺς,
 Κλαυῶ τε Λάχρῳσι τε κ' Ἄδρπον' αἴτε διδύοι
 Θνητοῖς ἀνδράποισιν ἔχῃ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δ' εἰ Εὐρυνόμῃ Χάριτας τέκε καλλιπαρθέας,
 Ὡς κακοῦ κύρη πολυήρατον εἶδος ἔχουσαι,
 Ἀγλαίῳ κ' Εὐφροσυνίῳ, Θαλίῳ τ' ἰσχυρινίῳ.
 Τῶν κ' ἀπὸ βλεφάρων ἔρρε εἷς το δερκομήχαν
 Λισιμηλὲς καλὸν δ' ὅτ' ὥσ' ὀφρύσι δερκίζονται.
 Αὐτὰρ ὁ δὴ μῦθος πολυφάρβος ἐς λέχ' ἤλθε,
 Ἡ' τίς Πρηνόφῳ λυκώλεον, ἦν Ἀΐδωνις
 Ἡ' ῥασιον ἦε φῶς μῦθος, ἰδὼκα ὅ μνίστα Ζεὺς.
 Μνημοσύνης δ' ὕψαυτις ἰσάσεται καλλικόμοιο,
 Ἐξ ἥς αἱ Μοῦσαι χρυσάμπυκος ὕψοχρύοντο
 Ἐννέα' τῆσιν ἄσδον θαλίᾳ κ' τέρψις αἰδῆς.
 Αὐτὸ δ' Ἀπόλλωνι κ' Ἄρτεμιν ἰοχέαιρας,
 Ἰμερόετα γόνον πέρι πάντων ἑρμειῶνων,
 Γαίνατ' ἄρ' αἰγίχοιο Διὸς φιλέτητι μεγείστα.
 Λοιδοτάτῳ δ' Ἡΐῳ θαλερῶ πειήσασθ' ἀκοιπῶν,
 Ἡ' δ' Ἡ' βλῶ, κ' Ἄρη κ' Εἰλείθυιαι ἔπικτε,
 Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι θεῶν βασιλῆϊ κ' αἰδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐν κεφαλῇ γλαυκώπιδι Τειτοχρύειᾳ
 Δεινῶν, ἰχθυόεντων, ἀγέσθετον ἀπρυτῶν,

Venerandam: cui clamorēque placuerunt, bellāque pu-
 lmo aut Vulcanum iulissimum, amorē indulgens, (gaet-
 Peperit (& vires incedis, & censeas cum suo marito)
 Prae omnibus, artibus ornatum, calicolas.

Ex Amphitrite autem & Graecrepe Neptunia,
 Triton latē potens natus est magnus: qui maris
 Futurum tenens, apud matrem charam, & patre no regē
 Incolis auras ades magnus deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti, Venas, Timorem & Metū peperit,
 Graues, quique virorum densas turbent phalanges
 In bello horrido, unā cum Marte vrbes demast ante.

Et Harmoniam quā Cadmus magnanimus duxit uxore.
 Ioui. v. Atlantis filia Maia peperit gloriosū Metonius
 Praconem deorum, sacrum lectum conscendens.
 Cadmi filia. v. ei Semele peperit clarum filium,
 Rem cum eo habens, Bacchum hilarem,
 Immortalem mortali, nunc. v. ambo dijs sunt.

Alcmena. v. peperit vim Herculanam,
 Mixta in amore Iouis nubicogi.

Aglaiam. v. Vulcanus pertelebris, utroque pede claudē
 Miniam natus ē Gratia floridam duxit uxorem. (can-
 Sed aureo crine conspicuus Bacchus flavam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem:
 Hanc. v. ei immortale expertemq; senij fecit Saturnius.
 Hebem aut Alcmena pulcherrimos habentis fortis fi-
 Vio Herculis, peractū luctuosus certaminibus, (lius,
 Filia Iouis magni, & Iunonis aureis calceamēto vinctis
 Pudicam duxit uxorem in Olympiūso.

Felix, qui magno facinore inter deas confectus,
 Habitat illaesus, & expers senij omnibus diebus.

Soli autem indefesso peperit inelyta Oceanus
 Perseis, Circēque & Aetem regem.

Aetes autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceanus perfecti flumij. (dūā.

Duxit, deorum ex consiliis, Idyiam pulchris genis pra-
 Hac aut ei Medeam pulchros tales habentem in amore

Πότνια, ἥ κάλαοί τε ἄδον, πόλεμοί τε μέχαι τε.
 Ἡ ῥη δὲ Ἡ φαισιν κλυτὸν ἐν φιλότῃ μεγίστη
 Γείνατο, καὶ Ζεὺς ἰβήσιν, καὶ ἥρῃσιν ὅ φρακίτη
 Ἐκ πάντων τέχῃσι κακασμένον ἔραγιώνων.
 Ἐκ δ' Ἀμφιπείτης καὶ ἱερὸν τύπον ἔννοσι γαῖν,
 Τρίτων Ἀρυδείης γένετο μέγας, ὅς τε θαλάσσης
 Πυθμῶ ἔχων, ὅθ' ἔμναι φίλῃ καὶ πατρὶ δῶκε
 Ναΐδ' ἡρώσας δῶ, δῖος Διὸς. αὐτὰρ Ἀρή
 Ρῖνοτόρῃ Κυδέρεια Φόβον καὶ Δαίμον ἔπικτε
 Δεινὸς, οἳ τ' αἰδρῶν πυκινὰς κλονέουσι φάλαγγας
 Ἐν πολέμῳ κρύβεται, σιωπῇ Ἀρή πτολιπόρθε.
 Ἀρμονίῳ θ' ἦν Κάδμος ἰσθρῶν μῦθος δέτ' ἀκοιτῖν,
 Ζεὺς δ' ἄρ' Ἀτλαντὶς Μαίη τέκε κῦδιμον Ἑρμῶ
 Κήρυκ' ἀθανάτων, ἱρὸν λέχθ' εἰστανάσσα.
 Κάδμω δὲ ἄρα οἱ Σιμῶν τέκε φαίδιμον υἱόν,
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ, Διόνυσον πολυγυῖα.
 Ἀθάνατον θνητή. νῦν δὲ ἀμφοτέρω Διὸς εἰσίν.
 Ἀλκμῶν δὲ ἄρ' ἔπικτε βίῳ Ἡρακλεῖ, καὶ
 Μιχθεῖς ἐν φιλότῃ Διὸς νεφεληγερέτα.
 Ἀγλαΐῳ δὲ Ἡ φαιστες ἀγακλυτὸς ἀμφιγυήεις,
 Ὀπλοτάτῳ Χαρίτων, θαλερὴν ποιήσας ἀκοιτῖν.
 Χρυσόκομος δὲ Διώνυσος ἔδυ δῶκε Ἀρετῇ, καὶ
 Κέρῳ Μίνω, θαλερὴν ποιήσας ἀκοιτῖν.
 Τὴν δὲ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγήροσ' ἔθηκε Κρονίων.
 Ἡ ἔτι δ' Ἀλκμῶν καλλιφύρῃ ἄλκιμος υἱὸς
 Ἰὼς Ἡρακλῆος τελέσας στυγέοντας αἰέθλας.
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἡρῆς χρυσόπιδεον,
 Λιδόλῳ δέτ' ἀκοιτῖν, ἐν Οὐλύμῳ νιφίσσας.
 Ὀλβίῳ, ὅς μιν ἔργον ἐν ἀθανάτοισιν αἰύσας,
 Ναίει ἀπῆματος, καὶ ἀγήροσ' ἦμαρ πάντας.
 Ἡ ἔτι δὲ ἀκρόματι τέκε κλυτὴ Νηλεΐδα
 Πρῶτης, Κίρῳ θ', καὶ Αἰήτῳ βασιλῆα.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαισὶ μέρτερ Ἡελίοιο.
 Κέρῳ Νηλεΐοιο τελέσας ποταμῶ
 Ἰήμῳ, δῶκεν βελήσ', εἰδὲ καὶ καλλιπαῖρον.
 Ἡ δὲ οἱ Μήδ' ἔδυ ὀσφυροῖ ἐν φιλότῃ

Peperit, subacta per auream Venerem.

Vos quidem nunc valete calstes domos tenentes,
 Insulae & continentes terra, & salus intus Portus.
 Nunc autem dearum ceteris cantate blandiloqua
 Musa Olympiades, filia Iovis Aegiochi,
 Quaecumque mortales apud viros cubantes,
 Immortales, pepererunt dijs similem protens.
 Ceres quidem Plutum genuit, praestantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nomali in ter-proscisso, Creta in pingui populo,
 Bonum: qui vadit super terram, & lata dorsa maris,
 Omne: qui .v. olivā fuerit, & cum ad manus venerit,
 Illum locupletem fecit, multamque ei praeiit felicitatem.
 Calmo praeterea Harmonia filia aurea Veneris,
 Ino & Semelem, & Aganem pulchras genas habentem,
 Autonoenque, quā duxit Aristaeus de sa caesarie praeditus,
 Peperit, & Polydorum, moenij pulchre cinctis in Thebis.
 Filia verò Oceani Chrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Callirhoe peperit filium mortaliū praestantissimū omnium,
 Geryonem, quem interfecit vis Herculeana,
 Bores propter flexipedes circumflua in Erythea,
 Titlono verò Aurora peperit Memnena are a galea mae
 Aethiopum regem: & Emathionem regem. (nitum
 Verum Cephalo peperit inctum filium,
 Fortem Phaethontem, dijs similem virum. (ratu
 Quē sanē iuvenē tenerū florem habentē gloriosa paber
 Puerum iuvenilia sapientem, amans risus Venus,
 Incitavit, abripiens, & ipsum in templis
 Aedem nocturnam fecit, daemonem divinum.
 Filiam verò Aeta à Iove nutriti regis
 Aesonides, voluntate deorum sempiternam
 Abduxit ab Aeta, peractis suspiriosis certaminibus,
 Quā multa imperabas magnus rex superbus,
 Incurtus Pelias, & impius, fortissime facinorū patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffum

Γείναθ' ὑπερδιδυμείσα διὰ χερσὶν Ἀφροδίτης.

Τ' μεις μὲν νῦν χαίρειτ' ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσσί τ' ἠπείροι τε καὶ ἁλμυρὸς ἑνδοθι πόντος.
 Νῦν δ' ὅθι πάσι φύλον αἰεῖσθε ἰδύμεσθαι
 Μῦσας Ὀλυμπιάδας, κῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
 Ὅσση δὲ θνητοῖσι παρ' αἰσράσιν διιδυμείσασθαι
 Ἀδασσεται γένεσθαι θεοῖς ὀπείκαλα τέκνα.
 Δημήτηρ μὲν Πλῦτον ἐγαίνατο, δῖα Διάων,
 Ἰ' ασίω ἡρώϊμι γαῖαν ἱεράτῃ φιλότῃτι,
 Νῆφ' αἰεὶ πειπλόω, Κρήτης αἰεὶ πόνι δήμῳ,
 Ἐφ' Ἀλόν. ὅς εἰς' ὀπί γλῶττι καὶ θυρέωντα θαλάσσης,
 Πᾶσαν τῇ δ' ὅττι τυχόντι, καὶ ἔκ' ἐς χεῖρας ἵκηται,
 Τόνδ' ἀφ' ἑὸν ἱδμεν πολὺν τέοι ὅπασσι ὄλβον.
 Κάδμω δ' Ἀρμονίην θυγάτηρ χερσὶς Ἀφροδίτης,
 Ἐνὸς καὶ Σαρμῆλιν καὶ Ἀγαμέμνιν καλλιπαῖοντο,
 Αὐτοπόλιν δ' ἦν γῆνδ' Ἀρεσῶν βαθυχάρτης
 Γείνατο, καὶ Πολύδωρον ἱύστιφάσθαι αἰεὶ Θήβῃ.
 Κύρην δ' Ὀκλασιόω Κρυφίωρι καρτεροδύμῳ
 Μιχθῆσ' αἰεὶ φιλότῃτι πολυχύστῃ Ἀφροδίτης,
 Καλλιρρόη τέκνα παῖδες βροτῶν κάρτισσι ἀπάντων,
 Γηρυονίαν τὸν κτεῖνε βίην Ἡρακλεΐην,
 Βοῶν ἔνθ' εἰσιπόδων ἀμφιρρύττω εἰν Ἐρυθείῃ.
 Τιθωνὸς δ' Ἡὸς τέκνα Μίμνονα χαλκοκορυσῆν,
 Αἰδονόπῳ βασιλῆα, καὶ Ἡμέριον καὶ αἶακτα.
 Αὐτὰρ τοὶ Κεφάλῳ φυτῆσθε φαίδιμοι υἱοί,
 Ἰφθίμοι φαίδινται θεοῖς ὀπείκαλον ἀνδρα.
 Τό μιν νῆσι τῆρσι δῶδες ἔχοντ' ἐρικυδέα ἥεν
 Παῖδ' ἀπὸ λαοφρονέοντα φιλοκλειδῆς Ἀφροδίτης
 Ὄντ' αἰθερφαμένη καὶ μιν ζαθέας ἐκίνοισι,
 Νηοπέλον νύχθ' ποιήσασθε, δαίμονα δῖον.
 Κύρην δ' Αἰήτωρ διορφέα βασιλῆα,
 Αἰσενίδης βελῆσι θεῶν αἰετῶν τεύχεων
 Ἡΐα παρ' Αἰήτῃ, τελέσας σπύριγας ἀέθλους,
 Τούς πολλὰς ἐπέτιλλε μέγας βασιλὺς ὑπερίωνος,
 Τ' βροτῆς Περίης, καὶ ἀταρταλῶ ὀβριμῆρος.
 Τὺς τελέσας ἐς Ἰωλλὸν ἀφίκατο, πολλὰ μογήσας,

*Veloci in nave vehens nigris-oculis-præditâ puellam,
 Esonides, & ipsam floridam fecit uxorem.
 Es sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filiû, quem in montibus educabas Chiron
 Phillyrides: magni verò Iouis voluntas perficiebatur.
 Cæterum Nerei filia marini senis,
 Phocum quidem Psamathe peperit, præstantissima dearû
 Eaci in amore, per auream Venerem.
 A Peleo aut subacta dea Thetis candidos-pedes-habens,
 Peperit Achillô prumpentem p viros, leonis animo pdisû.
 Enaam porro peperit pulchrè coronat a Cytheræa,
 Anchisæ heroi mixta incundo amore,
 Ida in verticibus, habentis multos anfractus, Sylusæ.
 Circe verò, Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Ulyssu ærumnosi in amore,
 Agrium, atque Latinum indulpatumq, fortemq,
 Qui sanè valde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrenis valde inçytis imperabant.
 Nausibonum verò Ulyssi Calypsô excellentissima dearû
 Peperit, Nausinoum q, mixta grato amore.*

*Hæ quidem mortales apud viros eubantes
 Immortales pepererunt dijs pares filios.
 Nunc verò foeminarum agmen canate suauiloque
 Musæ Olympiades, filia Iouis Egiochi.*

F I N I S T H E O G O -
 nia Hesiodi.

Ω κείνης ὅτ' ἐνὸς ἄγων ἐλκεῖται κέρλι,
 Αἰσονίδης, καί μιν θαλερῶ ποιήσας ἀκοίτην.
 Καί ῥ' ἦγε δ' ἐμνηθεῖσ' ἕσπε' Ἰήσωνι ποιμὸν λαῶν,
 Μήδον τέκε παῖδα, τὸν ἔριον ἔχει φε Χείρον
 Φιλυρείδης. μεγάλη δ' Διὸς νόστος ἐξοστελεῖτο.
 Αὐτὰρ Νηρῆος κῆρυαι ἀλίοιοι σφόντες,
 Ἦτοί μιν Φῶκος Ψαμμάδης τέκε δῖα Διάων,
 Αἰακὺ ἐν φιλότῃ, διὰ χερσὶν Ἀφροδίτῃ.
 Πιλεῖ δ' ἐμνηθεῖσα Διὰ Θέτις ἀργυρόπιζα,
 Γείνατ' Ἀχαιῶα ῥηξιδόρα, θυμολέοντα.
 Αἰνεΐαν δ' ἄρ' ἐπικτεν εὐστέφαιον Κυδέρεια,
 Ἀγχιση ἥροϊ μυγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ,
 Γῆς ἐν κορυφῇσι πολυπύχης, ὕληϊσσι.
 Κίρκη δ' Ἠελίου θυγάτηρ Γ' ἑφρονίδαο,
 Γείνατ' Ὀδυσῆος παλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
 Ἐχέον, ἡ δ' Λατῖνον ἀμύμονά τε, κρατιόν τε,
 Οἳ δὴ τοι μέγα τῆλε μυχῶν νησῶν ἰδῶν,
 Πᾶσιν Τυρρῶσισιν ἀγακλυτοῖσιν ἄνακτον.
 Ναυσίδον δ' Ὀδυσῆϊ Καλυψώ δῖα Διάων
 Γείνατο, Ναυσινόόχ' τε, μυγεῖσ' ἐρατῇ φιλότῃ.
 Αὐταὶ μὲν θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν ἀννηθεῖσαι
 Ἀθάναται γίγαντο θεοῖς ἐπείκλα τένα.
 Νηὶ δ' ἡμναῖον φῦλον αἰεῖσά τε, ἡδύπειαι
 Μῦσαι, Ὀλυμπιάδες, κῆρυαι Δὸς ἀγρόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Η Σ

Ἡσιόδου Θεογονίας.

β. ιη.

ALIA EX ALIIS QVIBVS-
dam Hesiodi operibus
minima.

EX EO E I S.

*Qualia Bacchus dedit hominibus in gaudiū & edium.
Quicumque largiter bibit, vinum illi est solidum,
Simul verò pedes manusq; ligat, linguamq; mentemq;
Vinculis impreuifis: amatq; ipsum molles seminus.*

EX MELAMPODIA.

*Iucundum enim est in conuiuio & epulis florentibus
Oblectare se sermonibus, postq; dapibus saturati fuerint.*

Ex Eadem.

*---Huic .a. Mares celer nuntius venit per domum,
impletumq; argenteum scyphum attulit, & dedit regi.*

Et rursus.

*Et tunc vates quidem lorum arcus abstulit manibus,
Iphiclus aut in terga vrgebat. illi verò ponē,
Scyphum tenens altera, altera verò sceptrum sublenās,
Instabas Phylacus, & seruos alloquutus est.*

F I N I S O P E R V M
Hesiodi.

Α Λ Λ Α Ε Ξ Α Λ Λ Ω Ν Τ Ι-

ων Ησίοδου ποιημάτων
ἔπη.

Ε Κ Τ Ω Ν Η Ο Ι Ω Ν.

ΟΙΤΑ Διδόνουσ' δῶκ' αἰδράσι χάμα κ' ἔχθρ.
Οὔτις ἄλλω πίνει, εἶνθ' δὲ οἱ ἔπλετο μάργθ.,
Σὺν ᾧ πόδας χῦθας τε δάφ. γλῶσσά τε νόον τε,
Δισμοῖς ἀφράστοις· φιλεῖ δὲ ἰμαλθακὸς ὕπνθ.

Ε Κ Τ Η Σ Μ Ε Λ Α Μ Π Ο Δ Ι Α Σ.

Ἡ δὲ γδ' ἴς' ἐν δαυτὶ κ' εἰ λαπὴν τεθαλίη
Τέρπειαν μύθουσι, ἔπην δαυτὸς κορίσωνται.

Ἐκ τῆς αὐτῆς.

— τὰ δ' ᾧ Μάρης θυὸς ἔχθρθ' ἤλθε δ' οἴκ.
Πλήσις δ' ἀργύριον σκύθρον φέρε, δῶκε δ' ἄνακτ.

Καὶ πάλιν.

Καὶ τότε μάστις μὲν δισμὸν βινὺ αἶνυτο χερσίν·
Ἰφικλθ' δ' ὅππ' ἦντ' ἱπεμαίτο· τὰ δ' ἐπὶ πᾶσιν,
Σκύθρον ἔχον ἑτέρη· ἑτέρη δ' σκῆπτρον ἀείρεται,
Ἐσφλε Φύλακθ', κ' ἐπὶ δμῶισιν ἔειπεν.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ω Ν

Ἡσίοδου συζομένων.

ἰ. ἡ.

TABVLA GENEALOGIAE DEORVM,

vt ab Hesiodo in

Theogonia re-

censetur.

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ	PRIMUM QVI-
ἔρχετο Χάος, ἔπειτα δ'	dem fuit Chaos: Deinde
ἡ Γῆ, καὶ Τάρταρος,	Terra, & Infernus,
καὶ Ἔρως.	& Amor.

ΦΕΚ ΧΑΟΥΣ,	EX CHAO.
1 Ἐρεβός,	Erebus, 83, 26
2 Νύξ,	Nox, 83, 26

ΦΕΞ ΕΡΕΒΟΥ ΚΑΙ	EX EREBO ET
Νυκτός.	Noctis.

1 Αἰθήρ,	Aether, 83, 27
2 Ἡμέρα,	Dies, 86, 27

ΦΕΚ ΝΥΚΤΟΣ	EX NOCTE
μέρας.	solis.

3 Μόρως,	Fatum, 86, 6
4 Κῆρ,	Parca, 86, 6
5 Θάνατος,	Mors, 86, 7
6 Τῆπιος,	Somnus, 86, 7
7 Φύλον ὀνειρεῖται,	Genus somniantium, 86, 7
8 Μῶμος,	Momus, 86, 9
9 Οὔριος,	Aerumnas, 86, 9
10 Ἐσπερίδες,	Hesperides, 86, 10

9 Κλωθώ,	Clotho,
10 Μοῖρα, Λάχαις,	Parca Lachesis, 86, 10
11 Ἄρπυια,	Aeropsi.

12 Νίμφοις,	Nemesis,	86,18
13 Ἀπάτη,	Fraus,	86,19
14 Φιλότης,	Amicitia,	86,19
15 Γῆρας,	Senectus,	86,20
16 Ἐρις,	Contentio,	86,20

Π Ε Ξ Ε Ρ Ι Δ Ο Σ. E X C O N T E N T I O N E

1 Ἰόνος,	Labor,	86,21
2 Λήθη,	Oblivio,	86,22
3 Λοιμὸς,	Pestis,	86,22
4 Ἄλγος,	Dolores,	86,22
5 Τόρμινας,	Pugna,	86,23
6 Φόβοι,	Timores,	86,23
7 Μάχη,	Prælia,	86,23
8 Ἀνδροκτεσία,	Strages,	86,23
9 Νείκη,	Iurgia,	86,24
10 Λόγοι ψευδεῖς,	Sermones mendaces,	86,24

24

11 Ἀμφιλογία,	Disceptationes,	86,24
12 Δυσνομία,	Licentia,	86,25
13 Ἄτη,	Noxa,	86,26
14 Ὀρκος,	Iuramentum,	86,27

Π Ε Κ Τ Η Σ Γ Η Σ E X T E R R A

μόνης.

Sola.

1 Οὐρανός,	Cælum,	87,30
2 Ὀρη,	Montes,	87,32
3 Πόντος,	Pontus,	87,34

Π Ε Ξ Ο Υ Ρ Α Ν Ο Τ E C C Æ L O E T

κὶ Γῆς.

Tota.

1 Ὠκεανός,	Oceanus,	87,36
2 Κοῖος,	Cæus,	87,38
3 Κρεῖος,	Crete,	87,38
4 Ὑπερίων,	Hyperion,	87,38
5 Ἰαπετός,	Iapetus,	87,38
6 Θεία,	Thea,	87,38
7 Ρεία,	Rhea,	87,38
8 Θίμις,	Themis,	87,38

9	Μημεσύνη,	Aimemolune,	85,2
10	Θηκυ,	Phaebe,	85,3
11	Τηθύς,	Tethys,	85,3
12	Κρόνος,	Saturnus,	85,4
13	Βρόντη,	Bronte,	85,5
14	Κύκλωπις, Στερόπη,	Cyclopes, Sterope,	86
15	Άργη.	Arges,	87
16	Κόρη,	Cotus,	85,16
17	Βριάριος,	Briareus,	85,16
18	Γύγης,	Gyges,	85,16
19	Ερινύες,	Erynies,	87,16
20	Γίγαντες,	Gigantes,	87,16
21	Νύμφη Μελίη,	Nympha Melia,	87,18

ΠΕΚ ΤΟΥ ΠΕΡΙ
τῆς ἀφ' ὁδῶν ὑπερῶν ἀφ' ὁδῶν.

EX SPVM AGE-
nitalium Calu.

1 Αφροδίτη,

Venus, 87,22

ΠΕΗ ΩΚΕΑΝΟΥ
ἢ Τηθύς.

EX OCEANO
et Tethy.

Ποταμοί,

Flumina:

1	Νεῖλος,	Nilus,	95,25
2	Ἀλφειὸς,	Alpheus,	95,25
3	Ἡριδανὸς,	Eridanus,	95,25
4	Στρυμὼν,	Strymon,	95,26
5	Μαίανδρος,	Meander,	95,26
6	Ἰστρος,	Ister,	95,26
7	Φάσις,	Phasis,	95,27
8	Ρήσος,	Rhesus,	95,27
9	Ἀχελῷος,	Achelous,	95,27
10	Νείσος,	Nessus,	95,28
11	Ρόδιος,	Rhodius,	95,28
12	Ἡλιάκμων,	Haliacmon,	95,28
13	Ἑπτάπορος,	Heptaporus,	95,28
14	Γρανίκος,	Granicus,	95,29
15	Ἄισκος,	Aescus,	95,29

16	Σιμαίς,	Simais,	95.29
17	Πενεός,	Penens,	95.30
18	Ἑρμῆς,	Hermus,	95.30
19	Καίς,	Caicus,	95.30
20	Σαγγάριος,	Sangarius,	95.31
21	Λάδων,	Ladon,	95.31
22	Παρθένιος,	Parthenius,	95.31
23	Εὐένος,	Euenus,	95.32
24	Ἀρδεύς,	Ardescus,	95.32
25	Σκαμάνδριος,	Scamander,	95.33

K O T P A I.

F I L I Æ:

1	Πίθη,	Pithe,	95.36
2	Ἀδμήτη,	Admete,	95.36
3	Ἰάνη,	Ianhe,	95.36
4	Ἠλέκτρα,	Electra,	95.36
5	Δωρίς,	Doris,	97.1
6	Πρυμνὸς,	Prymnos,	97.1
7	Οὐρανία,	Urania,	97.1
8	Ἱππὸς,	Hippo,	97.2
9	Κλυμένη,	Clymene,	97.2
10	Ῥοδία,	Rhodia,	97.2
11	Καλλιρόη,	Callirhoë,	97.2
12	Ζεύς,	Zeuxo,	97.3
13	Κλυτία,	Clytia,	97.3
14	Ἰδία,	Idya,	97.3
15	Πασίθοη,	Pasithoë,	97.3
16	Πλεξάωρα,	Plexaure,	67.4
17	Γαλαξάωρα,	Galaxaure,	97.4
18	Διώνη,	Dione,	97.4
19	Μελόβοσις,	Melobosis,	97.5
20	Θόη,	Thoë,	97.5
21	Πολυδώρα,	Polydora,	97.5
22	Κέρκης,	Cerceis,	97.6
23	Πλυτώ,	Pluto,	97.6
24	Πέρσης,	Perseis,	97.7
25	Ἰάνη,	Ianira,	97.7

26	Ἀχάστη,	Acaste,	97,7
27	Ξάνθη,	Xanthe,	97,7
28	Πετραῖα,	Petraa,	97,8
29	Μενέσθεο,	Menestheo,	97,8
30	Εὐρώπη,	Europa,	97,8
31	Μαίη,	Maia,	97,9
32	Εὐρυνόμη,	Eurynome,	97,9
33	Τηλεσθέο,	Telestheo,	97,9
34	Κρίσια,	Crisia,	97,10
35	Ἀσία,	Asia,	97,10
36	Καλυψώ,	Calypso,	97,10
37	Εὐδώρα,	Eudora,	97,11
38	Τύχη,	Tyche,	97,11
39	Ἀμφιρόη,	Amphiroe,	97,11
40	Ὀκυρόη,	Ocyroe,	97,11
41	Στύξ.	Styx,	97,12
ΦΕΚ ΚΟΙΟΤ, ΚΑΙ Ε Χ C ΟΕ Ο, Ε Τ		Phæbe	
1	Λατώ,	Latona,	99,21
2	Ἀστεία,	Astetia,	99,24
ΦΕΚ ΚΡΕΙΟΤ ΚΑΙ Ε Χ C Ρ Ε Ο Ε Τ		Eurybia,	
1	Ἀστραῖο,	Astræus,	97,27
2	Πάλλας,	Pallas,	97,27
3	Πέρσεο,	Persæus,	97,28
ΦΕΞ ΑΣΤΡΑΙΟΤ Ε Χ Α Σ Τ Ρ Ε Ο		et Aurora.	
1	Ἀργέστης,	Argestes,	97,30
2	Ζέφυρο,	Zephyrus,	97,30
3	Βορέας,	Boreas,	97,40
4	Νότο,	Notus,	97,31
5	Ἐσπερόρο,	Lucifer,	97,32
6	Ἄστρα.	Astra,	97,33
ΦΕΚ ΠΑΛΑΝ- Ε Χ P A L L A N-		te, et Styge.	
1	Ζήλο,	Zelus,	97,33

1 Νίκη,	Victoria,	97,35
2 Κεάτος,	Robur,	97,36
4 Βία,	Via,	97,36

ΠΕΚ ΠΕΡΣΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΠΕΡΣΕΟ ΕΤ
Asteria. Asteria.

1 Εκάτη,	Hecate,	99,26
----------	---------	-------

ΠΕΞ Τ ΠΕΡΙΟ- ΕΧ ΗΥΠΕΡΙΟ-
ne & Thea,

1 Η'λιος,	Sol,	97,22
2 Σελήνη,	Luna,	97,22
3 Ηώς,	Aurora,	97,23

ΠΕΞ ΗΛΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΟΛΕ ΕΤ
Perseide.

1 Κίρκη,	Circe,	129,32
2 Αϊήτης,	Aetes,	129,32

ΠΕΞ ΑΙΗΤΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΑΙΕΤΟ ΕΤ
Idja.

1 Μήδεια,	Medea,	129,36
-----------	--------	--------

ΠΕΞ ΙΑΠΕΤΟΥ ΕΧ ΙΑΡΕΤΟ
& Clymene.

1 Άτλας,	Atlas,	103,16
2 Μενόειος,	Menæus,	103,17
3 Προμηθεύς,	Prometheus,	103,17
4 Επιδμηθεύς,	Epimetheus,	103,18

ΠΕΞ ΑΤΛΑΝΤΟΣ. ΕΧ ΑΤΛΑΝΤΕ.
Maia,

1 Μαΐα,	Maia,	129,13
---------	-------	--------

ΠΕΚ ΚΡΟΝΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΣΑΤΥΡΝΟ.
Rhea.

1 Γ'σίη,	Vesta,	101,33
2 Δημήτηρ,	Ceres,	101,33
3 Η'ρα,	Juno,	101,33
4 Α'ιδης,	Pluto,	101,34
5 Ποσειδών,	Neptunus,	101,35
6 Ζεύς,	Jupiter,	101,36

ΠΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩΝΟΣ ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ.
Cymopolia,

1 Κυμοπόλεια,	Cymopolia,	123,2
---------------	------------	-------

ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ- ν & Ἀμφιτείτης.	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ & Amphivrite.
1 Τρίτων,	Triton, 129, 6
ΦΕΚ ΠΟΣΕΙΔΩ- ν & Μεδούσης.	ΕΧ ΝΕΡΤΥΝΟ & Medusa.
1 Χρυσάορ,	Chrysaor, 93, 4
2 Πήγασος & ἵππος,	Pegasus equus, 93, 4
ΦΕΚ ΧΡΥΣΑΟ- ρος & Καλλιρόης.	ΕΧ CHRYSAO- re & Callirhoë.
1 Γερυονίδης,	Geryoneus, 93, 10, & 133, 20
ΦΕΚ ΔΙΟΣ.	ΕΧ IOVE.
1 Πάμφας,	Minerva, 127, 33
ΦΕΚ ΔΙΟΣ & Θήμιδος.	ΕΧ IOVE ET Themida.
1 Εὐνομία,	Eunomia,
2 Ὠρα, Δίκη,	Hæa, Dice, 127, 13
3 Εἰρήνη,	Irene,
6 Μοῖραι γ',	Parcæ tres, 127, 15
ΦΕΚ ΔΙΟΣ & Εὐρυνόμης.	ΕΧ IOVE ET Eurynome.
Ἀγλαΐη,	Aglaia,
Χάριτες Εὐφροσύνη.	Charites Euphrosyne, 127, 20
Θαλία,	Thalia,
ΦΕΚ ΔΙΟΣ & Δήμητρος.	ΕΧ IOVE ET Cere.
1 Περσιφόνη,	Proserpina, 127, 14
ΦΕΚ ΔΙΟΣ & Μνημοσύνης.	ΕΧ IOVE ET Mnemosyne.
9 Μῦσαι,	Musæ, 127, 17
ΦΕΚ ΔΙΟΣ & Λητώ.	ΕΧ IOVE ET Latona.
1 Ἀπόλλων,	Apollo, 127, 29
2 Ἄρτεμις,	Diana, 127, 29

ΘΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Η'εξς.

Iamone.

1	Η'εξς,	Hebe,	127,38
2	Αρης,	Mars,	127,38
3	Ειλήθια,	Lucina,	127,38
4	Η'φαιστος,	Vulcanus,	129,2

ΘΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Μαίας.

Maia.

1	Ερμής,	Mercurius,	129,18
---	--------	------------	--------

ΘΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Σεμέλης.

Semele.

1	Διόνυσος,	Bacchus,	129,16
---	-----------	----------	--------

ΘΕΚ ΔΙΟΣ ΚΑΙ ΕΧ ΙΟΝΕ ΕΤ

Αλκμήνης.

Alcmene,

1	Η'ερακλής,	Hercules,	129,18
---	------------	-----------	--------

ΘΕΣ ΑΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΜΑΡΤΕ ΕΤ

Αφροδίτης.

Vener.

1	Φόβος,	Phobus,	129,9
2	Δεῖμος,	Dimus,	129,9
3	Αρμονία,	Harmonia,	129,12

ΘΕΚ Γ'ΟΝΤΟΤ ΕΧ ΠΟΝΤΟ ΕΤ

χ' Γης.

Terra.

1	Νηρῶς,	Nereus,	89,28
2	Θαύμας,	Thaumias,	89,32
3	Φόρκυς,	Phorcys,	89,32
4	Κητώ,	Ceto,	89,33
5	Εὐρυβία,	Eurybia,	89,34

ΘΕΚ ΝΗΡΕΩΣ ΚΑΙ ΕΧ ΝΕΡΕΟ ΕΤ

Δαριδίου.

Doride.

1	Προτο,	Prato,	91,2
2	Εὐκράτης,	Eucrate,	91,2
3	Σαο,	Sao,	91,2
4	Ἀμφίτρεϊτι,	Amphitrite,	91,2
5	Εὐδώρα,	Eudora,	91,3
6	Θέτις,	Thetis,	91,3

7	Γαλιώνη,	Galene,	913
8	Γλαύκη,	Glaucē,	913
9	Κυμοδόνη,	Cymothoe,	914
10	Σπείρη,	Spio,	914
11	Θαλία,	Thalia,	914
12	Μιλίτη,	Melita,	915
13	Ευλιμένη,	Eulimene,	915
14	Αγανή,	Aganē,	915
15	Πασίβη,	Pasibea,	916
16	Ερατώ,	Erato,	916
17	Ευνείκη,	Eunice,	916
18	Δωτώ,	Doto,	917
19	Προτώ,	Proto,	917
20	Φέρυσα,	Pherusa,	917
21	Δυναμένη,	Dynamene,	917
22	Νησαίη,	Nesaea,	918
23	Ἀκταίη,	Actaea,	918
24	Προτομήδεια,	Protomedia,	918
25	Δωρίς,	Doris,	919
26	Πανόπη,	Panope,	919
27	Γαλάτεια,	Galatea,	919
28	Ἰπποδόνη,	Hippothoe,	9110
29	Ἰππονόη,	Hipponoe,	9110
30	Κυμοδόκη,	Cymodocē,	9111
31	Κυματολήγη,	Cymatolege,	9112
32	Κυμώ,	Cymo,	9114
33	Ἡϊόνη,	Eione,	9114
34	Ἀλιμήδη,	Halimede,	9114
35	Γλαυκονόμη,	Glaucanome,	9115
36	Ποντοπόρεια,	Pontoporia,	9115
37	Λειαγόρα,	Liagora,	9116
38	Εὐαγόρα,	Euagora,	9116
39	Λαομέδεια,	Laomedia,	9116
40	Πολυνόμη,	Polynome,	9117
41	Λύτονοη,	Autonoe,	9117
42	Λυσιάνασσα,	Lysianassa,	9117

43	Εὐάρνη,	Euarne,	91,18
44	Ψαμάθη,	Psamathe,	91,19
45	Μενίππη,	Menippe,	91,19
46	Νησώ,	Neso,	91,20
47	Εὐπόμπη,	Eupompe,	91,20
48	Θημιστώ,	Themisto,	91,20
49	Προνόη,	Pronoe,	91,20
50	Νημερτής,	Nemertes,	91,21
ΘΕΚ ΘΑΤ ΜΑ Ν-		ΕΧ Τ ΛΥΜΑΝΤΕ	
τος κ' Ἡλέκτρας.		Ἡ Ηλέκτρα.	
1	Ἴρις,	Iris,	91,25
2	Ἀΐαλλος,	Aello,	91,26
	Ἄρπυιαι,	Harpyae,	
3	Ὠκυπέτη,	Ocyrete,	91,26
ΘΕΚ ΦΟΡΚΥΟΣ		ΕΧ ΡΗΟΡΥΕΤ	
κ' Κητύς.		Ceto.	
1	Γραῖαι,	Graae,	91,29
2	Πεφρηδῶ,	Pephredo,	91,32
3	Εὐρύς,	Euryo,	91,32
4	Σθενώ,	Stheno,	
5	Γοργόνες, Εὐρυάλη,	Gorgones, Euryale,	91,35
6	Μέδουσα,	Medusa	
7	Ἐχιδνα,	Echidna,	91,18
8	Δράκων φύλαξ ἰ- σχυρὸς ἰδῶν,	Draco custos Hesperidi- um,	95,20
ΘΕΚ ΤΑΡΤΑΡΟΥ		ΕΧ ΤΑΡΤΑΡΟ	
κ' Γῆς.		Ἡ Terra.	
1	Τυφωεύς,	Typhoeus,	123,4
ΘΕΚ ΤΥΦΩΕΩΣ.		ΕΧ ΤΥΦΩΕΟ.	
	Ἄνεμοι,	Venti,	125,16
ΘΕΚ ΤΥΦΩΝΟΣ		ΕΧ ΤΥΦΩΝΕ	
κ' Ἐχιδνῆς,		Ἡ Echidna.	
1	Ὀρθς κύων,	Orthus canis,	93,32
2	Κέρβερος,	Cerberus,	93,33
3	Τόρα Λερναία	Hydra Lernaea,	93,36
4	Χίμαιρα,	Chimara,	95,6
		κ. i.	

ΦΕΞ ΟΡΘΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΟΡΤΗ ΟΥΣΤ

Χιμαιράς.

Chimera.

1 Σφίγγς,

Sphinx.

2 Λίον Νιμφῶ.

Leo Nympha.

ΦΕΞ ΙΑΣΙΟΥ ΚΑΙ ΕΧ ΙΑΣΙΟ ΕΣΤ

Διμήτηρ.

Cercere.

1 Πλάτῃ,

Plutus.

ΦΕΚ ΚΑΔΜΟΥ ΕΧ ΚΑΔΜΟΥ ΕΤ

κὺ Ἀρμονίας.

Harmonia.

1 Γνώ,

Ino.

131513

2 Σεμέλη,

Semele.

131513

3 Ἀγαυή,

Agave.

131513

4 Αὐτονοῦ,

Autonoë.

131516

5 Πολύδωρ.

Polydorus.

131517

ΦΕΚ ΤΙΘΩΝΟΥ ΕΧ ΤΙΘΩΝΟΥ

κὺ Ἥως.

Ἔς Aurora.

1 Μίμνον,

Memnon.

131524

2 Ἡμαθίαν,

Emathion.

131524

ΦΕΚ ΚΕΦΑΛΟΥ ΕΧ ΚΕΡΗ ΑΛΟ

κὺ Ἥως.

Ἔς Aurora.

1 Φαίδων.

Phaëthon.

1315

ΦΕΞ ΙΑΣΟΝΟΣ ΕΧ ΙΑΣΟΝΕ

κὺ Μιδείας.

Ἔς Medea.

1 Μήδῃ.

Medeus.

1334

ΦΕΞ ΑΙΑΚΟΥ ΕΧ ΑΙΑΚΟΥ ΕΤ

κὺ Ψαμάθης.

Tsamathe.

1 Φῶκ.

Phocus.

13357

ΦΕΚ ΠΗΛΕΩΣ ΕΧ ΠΗΛΕΩ ΕΤ

κὺ Θειπιδῃ.

Thetide.

1 Ἀχιλλεύς.

Achilles.

13358

ΦΕΞ ΑΓΧΙΣΟΥ ΕΧ ΑΓΧΙΣΕ

κὺ Ἀφροδίτης.

Ἔς Venere.

1 Αἰνεΐας.

Aeneas.

13358

ΦΕΞ ΟΔΥΣΣΕΩΣ ΕΧ ΟΔΥΣΣΕ

Ἔς Circe.

1 Ἀγρίν.

Agrinus.

13358

Latinus, 133.16

Ε Χ Υ Λ Υ Σ Σ Ε
 & C. lypse.

Καλ. 43.

Ναυσίθο.

Ναυσίνο.

Ναυσίθους, 133.19

Ναυσίνο, 133.20.

A.

T
 fo
 ce
 ta
 aff
 aff
 stic
 re
 H
 P